

Giới thiệu Đồ Ngốc, Anh Yêu Em

Truyện xoay quanh cuộc sống Lục Bảo Ân My. Nó là kết tinh của mẹ nó và người đứng đầu Lục gia. Nhưng vì tránh sự kỳ thị của nhà họ Lục mà mẹ nó đã nuôi nó một mình.

Mẹ nó thường kể cho nó nghe về người cha chưa từng gặp mặt. Và rồi khi mẹ nó không thể chăm sóc cho nó nữa, nó đã được gửi gắm đến nhà họ Lục. Nó cố gắng trang điểm để che đi vẻ đẹp của mình, mọi người ghét bỏ nó, cười cợt nhưng nó chưa từng để ý bởi vì đã có một người bạn chân thành ở bên cạnh nó.

GTNV

- Lục Ân Bảo My (nó): 16 tuổi, là kết quả của 1 tình yêu chỉ đến từ 1 phía của mẹ và ba nó, xinh đẹp, lạnh lùng thờ ơ với mọi người, người mà nó quan tâm đến chỉ có mẹ và cô. Học giỏi, IQ:300/300

- Trần Ngọc Thảo Nhi (cô):16 tuổi, bạn thân của nó, thương nó lắm, lạnh lùng ít quan tâm tới người khác(ngoài nó), học giỏi và là Hot girl no.1 của trường

- Tô Gia Bảo (hấn): 17 tuổi, hot boy no.1 của trường, lạnh lùng, có 1 chuyện ít người biết đó là: hấn là Bang chủ của Bang DEMON- Ken. Hấn rất ít khi tới trường vì nghĩ đó là 1 nơi phiền phức (Mún: Ồ!Phiền nên mới bị ở lại lớp nè | Bảo: Nhà người im đi cho ta)

- Nguyễn Minh Khánh(Anh): 17 tuổi, bạn thân của hấn và là Hot boy no.2 của trường. Học giỏi, là lớp trưởng của lớp S.A1.IQ:300/300

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Phần 1

Reeng..reeng_ Chiếc đồng hồ báo thức ngay đầu giường của nó kêu lên, nó trườn mình trong cái chăn thân yêu như không muốn dậy nhưng nó phải dậy thôi vì nó còn phải đứng lên để chống trả cái thế giới mục nát này nữa mà. Nó ngồi dậy, làm VSCN xong, nó bước ra với bộ đồng phục quen thuộc của lớp S.A1 trường Sao Mai. Nó mặc chiếc áo sơ mi màu trắng với chiếc áo len cụt tay màu kem, chiếc váy caro màu đen-đỏ và chiếc áo khoác ngoài cùng màu, trên ngực có huy hiệu của lớp S.A và đôi tất dài màu đen với chiếc balo có hình con mèo cùng màu, nó lôi bộ dụng cụ trang điểm của nó ra rồi "tân trang nhan sắc" lại cho mình mái tóc màu nâu hạt dẻ được nó cột cao lên. Nó bước xuống nhà với bao cái nhìn khinh bỉ của m.n trong gia đình - Thưa ba, thưa dì con đi học!_ Nó bước vào phòng khách rồi cúi đầu cung kính chào người mà nó gọi là "ba" và người vợ của ba nó-bà Vân

- Đi đi_ Ông phong không thèm nhìn nó 1 cái nào

- Đi đi dùm cái, chướng hết cả mắt _ BÀ Vân đưa tay đẩy nó ra

Nó không nói gì, chỉ lẳng lặng ra ngoài. Ở ngoài cửa lúc nào cũng có cô đứng đợi nó đi học

- Nhanh lên nào, mày chậm quá đấy, trễ 5 phút rồi này_ Cô cau nhàu nó. Cô mặc đồng phục giống nó và chiếc balo màu kem với đôi giày bata trắng cặp với nó. Mái tóc màu đen huyền được cô buông thả, gương mặt xinh đẹp không 1 chút son phấn

- Biết rồi, biết rồi_ Nó mang vội đôi giày bata màu trắng rồi chạy đến chỗ cô

- Biết rồi thì nhanh lên _ Cô cau mày trông cực dễ thương

- Rồi rồi. Đi thôi _ Nó đẩy nhẹ cô lên phía trước

* Trường Sao Mai

Nó vs cô đến trường thì bao ánh mắt nhìn về phía cô. trong mắt họ, cô như thiên thần đi chung với 1 con vật xấu xí (nó) vậy

- Nhi tiểu thư! Chào buổi sáng _ 1 hàng đầy đủ những chàng trai, cô gái cúi chào cô nhưng tất cả đều bị cô xem như không khí

- Lên lớp thôi My _ Cô cầm tay nó lướt qua những con người giả tạo ở đó

- Mày được nhiều người hâm mộ ghê nhỉ? _ Nó chạy theo cô

- Để tâm làm gì cái lũ giả tạo đó _ Cô nói

- Ừm!_ Nó gật đầu

Nó kéo cánh cửa lớp ra thì có 1 xô nước từ góc cửa đổ xuống ướt hết người nó

- My! ko sao chứ? _ Nhi chạy lại chỗ nó nói

- Hà? Ủ ko sao _ Nó cười nhẹ

- Dính ngay 1 phút luôn Hahaha _ 1 hs nào đó trong lớp nói khiến cả lớp rộ lên những tiếng cười

- Im hết ngay cho tôi _ Cô hét khiến cả lớp im bất

- Ko sao chứ My _ Anh chạy lại đỡ nó lên

- Ủ ừ ko sao, ko sao _ Nó nói

- Ko sao cái j, ướt hết rồi kìa _ Cô nói

- Ko sao mà _ Nó xua tay

- Nhi tiểu thư à! Tại sao em lại chơi chung với con nhỏ xấu xí này chứ, thật uổng phí mà _ 1 tên con trai từ đầu tới chen vào

- Tôi chơi với ai là quyền của tôi, sao anh phải bận tâm nhĩ? _ Cô khinh bỉ nhìn tên đó

- Anh thích thì anh quan tâm thôi, ko được sao? _ Tên đó nói

- Mặc kệ anh _ Cô quay mặt đi

- Nhi tiểu thư à! em Xinh đẹp như vậy thì chi bằng đi chơi chung với bọn anh nhé _ Tên đó nói

- Lớp trưởng à! Trường mình mới nuôi chó hay sao mà nghe tiếng sủa ấy nhĩ _ Cô nói móc tên đó

- Con nhỏ này... _ Tên đó chưa nói hết câu thì nó chen vào

- Được rồi, tớ ko sao mà, tớ vào nhà vệ sinh chút nhé _ Nó nói rồi chạy thật nhanh vào nhà vệ sinh để ko muốn cô biết rằng nó đang khóc

Nó chạy ra ngoài hành lang thì va phải 1 người mà ko nên đụng vào khiến 2 người ngã ngửa ra sau (vì bất ngờ nên mới bị té)

- Xin lỗi, thật sự xin lỗi bạn _ Nó cúi đầu cung kính rồi chạy vào nhà vệ sinh

* Nhà vệ sinh nữ

- Mình lại yếu đuối nữa rồi, như vậy làm sao có thể đứng lên chống lại thế giới này cơ chứ _ Nó nói nhỏ, 2 hàng nước chảy dài trên khuôn mặt nó. Nó xả nước, dòng nước mát lạnh chảy qua khuôn mặt nó đem theo cả những lớp trang điểm rồi để lộ ra khuôn mặt trắng nõn và xinh đẹp của 1 thiếu nữ mới lớn. Nó tự soi mình trong gương và tự nghĩ thầm rằng ông trời thật ko công bằng với nó. Ông trời ban cho nó sắc đẹp này nhưng lại ko có mẹ bên cạnh quan tâm nó như lúc nhỏ thì nó thà chịu đựng khuôn mặt xấu xí nhưng nó có mẹ. Nó chấp nhận đánh đổi mọi thứ để được ở cạnh mẹ chỉ 1 phút hay 1 giây thôi chỉ cần nhìn thấy khuôn mặt mẹ lúc mẹ cười là đủ lắm rồi

-----End phần 1-----

Mèo Mun: Mình mới viết có gì cho mình xin ý kiến nha CẢm Ơn Nhiu

NHỚ Ủng Hộ Truyện Của Mình Nhé! Arigato Mina-san

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1-2: Phần 2

Nó đang khóc trong nhà vệ sinh thì đồng thời lúc đó tại lớp nó m.n đang xôn xao chiến j đó - Cốc..cốc _ Hấn dùng chân trước cửa lớp nó rồi gõ nhẹ vào cánh cửa. (Mun: chắc gõ nhẹ | Bảo: Nhẹ mà, chỉ sắp rút cánh cửa ra thôi | Mun:@_@). Hấn mặc đồng phục trường nhưng ko đóng thùng và để mở 2 cúc đầu cùng với đôi giày bata đen, mái tóc màu xám khói được hấn vuốt ra sau(nữ mặc váy ngắn, còn nam mặc quần tây dài cùng màu nhé)

- A..a cảm ơn nhé_ Anh thấy hấn thì chạy lại. Anh mặc đồng phục giống hấn nhưng đóng thùng và để hồ 1 cục đầu,
- Lần này thôi nhé! Phiên thật đấy_ Hấn nhăn mặt trông thật dễ thương
- Biết rồi, biết rồi _ Anh xua tay
- Lớp mày có mưa à? _ Anh nhìn vào trong lớp thì thấy có 1 vũng nước ở trước cửa
- Hả? À ko có gì_ Anh nói
- Vậy có hồ bơi trong lớp à _ Hấn chọc anh
- Mày điên vừa _ Anh nói
- Điên đó giờ _ Hấn nhướn mày
- Ko thèm chấp mày. Về đi _ Anh đuổi hấn
- Nhờ đã rồi giờ đuổi đi à _ Hấn nói
- Này tao định chuyển sang lớp mày học _ Hấn nói. Trường Sao Mai có 2 lớp chuyên là lớp S.A1 và S.A2. hai lớp này tập chung những hs giỏi nhất trường và người có điểm thi cao nhất ko ai khác chính là nó. Lớp được phép mang dt nếu hs có thể giữ vững được thành tích của mình
- Biết rồi. Biến đi _ Anh đẩy hấn ra ngoài
- Nhi à! Để mình lau cho _ Anh nhìn về phía cô (đang lau nhà)
- Được rồi mà, ko sao đâu _ Cô cười nói
- Có gái bơ bạn _ Hấn nói
- Biến dùm tao cái_ Anh hét
- Biết rồi làm j ghê thế _ Hấn nói rồi nhìn ra ngoài thì thấy nó đang bước vào lớp
- " Hừm! Con nhóc hôi nấy. Bị bắt nạt sao, khóc à " Hấn nghĩ thầm vì thấy người nó ướt nhẹp và đôi mắt đỏ hoe của nó
- My. Ổn chứ _ Cô chạy lại chỗ nó
- Ko sao mà _ Nó cố gắng cười để cô ko biết rằng nó đã... khóc
- Cậu là người bạn nấy. Xin lỗi vì đã đụng phải cậu_ Nó nhìn về phía hấn rồi nói
-_ Hấn ko nói gì chỉ lẳng lặng bỏ đi

Hấn vừa đi vừa chiếc iphone 6s Plus màu đen nhắn tin cho ai đó rồi 1 lát sau có 1 tin nhắn được gửi đến dt hấn. Hấn đọc xong thì nở 1 nụ cười đầy chết chóc trên môi

* lớp nó

Vì là hs ngoan nên các giáo viên thương nó lắm nhưng cũng vì vậy mà hs trong trường ghét nó.

- Reeng...reeng _ Tiếng chuông vào học vang lên, nó lấy trong cặp ra 1 quyển sách dày cộm rồi đặt lên bàn rồi vào trạng thái học...học...học
- Reeng...reeng _ Đã hết tiết 2, tiết sau là tiết thể chất nên nó với cô cùng đi thay đồ rồi tạm chung ở sân chạy. Kế bên sân chạy là sân bóng rổ-nơi có hấn và anh với mấy người trong đội bóng rổ đang tập luyện. Vì có hấn với anh là 2 Hot boy của trường nên nguyên 1 lớp có 29 hs 14 nữ, 15 nam đã có 10 bạn nữ xin nghỉ do "trục trặc kĩ thuật" để xem hấn với anh chơi bóng rổ và 3 bạn nam (gồm anh nữa là 3 nhé)xin nghỉ để tập bóng rổ nên lớp còn có 16 người, 4 người nữ còn gồm có nó, cô. lớp phó và lớp phó kỉ luật

-----Em là dòng phân cách-----

GTNV

- Huỳnh Minh Vy (nhỏ):16 tuổi. bạn thân của nó, lớp phó của lớp và là Hot girl no.2 của trường. tính tình thẳng thắn và hiền lành nhưng khi nổi điên thì m.n phải đi lánh nạn. IQ:300/300
- Ngô THào Linh (nàng): 16 tuổi, bạn thân nó là lớp phó kỉ luật nên rất nghiêm khắc đồng thời là hot girl no.3 của trường. 1 lời khuyên nhỏ cho m.n:

Đừng bao giờ cãi nhau với nàng bởi vì tỉ lệ cãi thắng nàng chỉ có 0,00000000000000000001% mà thôi. P/s: nàng ta bị cận nhé m.n nhưng mắt vẫn rất sáng nhé

- Dương Minh Hải (cậu):17 tuổi, bạn thân của hần, cùng lớp với anh và là Hot boy no.3 của trường. học giỏi, IQ:300/300 Sao đỏ của lớp

- Lâm Bảo Minh (chàng):17 tuổi bạn thân của hần cùng lớp với anh và là hot boy no.4 của trường, 1 Play Boy, Bad Boy chính hiệu. học giỏi IQ:300/300 Lớp phó kỉ luật (phụ nàng tí việc thôi)

-----Em lại xuất hiện 1 lần nữa nè-----
--

- Một lũ mê trai _ Nàng đưa tay lên đẩy nhẹ gọng kính

- thôi mà! bỏ đi _ Nhỏ nói

- Bỏ sao được. Mày ko nhìn thấy tui nó giả bộ sao, lớp có 29 người đã nghỉ hết 13 người rồi sao mà bỏ được _ Nàng nhăn mặt trông rất dễ thương

- Lớp phó kỉ luật-sama nói chí lí cho 1 like _ Cả đám con trai đồng thanh và đưa ngón cái lên cho nàng 1 like

- Đa tạ, đa tạ _ Nàng nói rồi hô to - Hôm nay bạn nữ nào nghỉ thì 1 lát gấp mình ở nhà vệ sinh nhé mình có chút chuyện cần gấp _ Nàng nói khiến mấy bạn nữ kia biết được rằng họ đang giả bộ

- Được rồi! Hôm nay chúng ta tập chạy ngắn nhé _ Gv thể dục nói

- Vâng _ cả bọn đồng thanh

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngót, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

* Giờ thể dục Vì ko đủ hs nên thầy thể dục gộp lớp S.A1 (lớp nó) với lớp 11A1(lớp hần) vào để đủ hs.

- Hôm nay chúng ta tập chạy tiếp sức nhé _ Thầy thể dục nói (thầy Tuấn)

- Vâng _ 2 lớp đồng thanh

- Các em đứng yên để thầy chia nhóm nhé _ Thầy tuấn nói

- Nhóm 1: hs, hs, hs, hs

- Nhóm 2:hs, hs, hs, hs

- Nhóm 3: hs, hs, hs, hs

- Nhóm 4:hs, hs, hs, hs

- Nhóm 5: My, Như, Vy, Vân

- Nhóm 6: Hà, Nhi, Linh, Ngọc

- Nhóm 7:hs, hs, hs, hs

- Nhóm 8:hs, hs, hs, hs

- Nhóm 9:hs, hs, hs, hs

- Nhóm 10:hs, hs, hs, hs

- Nhóm 11:hs, hs, hs, hs _ Thầy Tuấn sắp xếp

-----GTNV-----

- Lâm Tố Như: 17 tuổi, chị "đại" của trường, hot girl no.4 của trường. Thích hẳn nên mới ở lại lớp
- Lê Hoàng Vân: 16 tuổi, đàn em của Như. Thích cậu
- Vũ Khánh Hà: 16 tuổi. đàn em của Như, Thích chàng
- Trần Minh Ngọc: 16 tuổi, đàn em của Như. Thích anh

-----M.n nhớ ủng hộ truyện của mik nha-----

- Tusk! Tự nhiên lại chung nhóm với tụi lớp S.A1 _ Vân nói
- Bỏ đi _ Ngọc vỗ vai Vân
- Chung thì ko sao nhưng tự nhiên lại phải chung nhóm với con bitch. Ngứa mắt quá _ Hà lườm nó. Thấy nó xụ mặt xuống nên nàng chen vô
- Thừa thầy! Trường mới nuôi chó phải ko ạ! Em nghe thấy tiếng chó sủa nãy h _ Nàng đá xéo Hà
- Mà nói ai chó đó con kia. Ý mà là bọn tao đó hả? _ Hà trừng mắt nhìn nàng
- Ủa! Nãy h tôi có nói chị là chó hả? Tôi chỉ hỏi là nhà trường có nuôi chó hay ko thôi mà. Là chị tự nói mình là chó đấy chứ. Hay thấy nhột nên tự nhận luôn rùi. À mà thôi! Chó nó sủa mà làm sao mình hiểu được nên em cứ tự sủa tiếp đi nha KyKy, chị ko có hứng nghe, Vậy ha _ Nàng nói mà Hà cảm thấy nhục mặt Đúng là ko ai có thể cãi lại nàng quá câu thứ 3 được

- Mà... _ Hà cứng họng
- Tôi, tôi làm sao hay cảm phục quá nên mún xin chữ kí à nhưng tiếc quá chị đây ko kí cho chó đâu nhé _ Nàng nhép miệng cười
- Linh à bỏ đi _ Nó lay lay cánh tay của nàng
- Ok _ Nàng nói _ Gặp em sau nha KyKy_ Nàng vẫy tay
- Con nhỏ chết tiệt _ HÀ nói thầm
- Nhịn đi! Để tao ra tay_ Vân nói

Lúc chạy tiếp sức, nó đang chạy thì bị ai ngáng chân khiến nó bị té trật mắt cá

- Ko sao chứ My_ Nhỏ chạy lại đỡ nó
- Ko sao, ko sao _ Nó xua tay
- Xì nhé, tại ko thấy bạn đang tới _ Vân nói
- Mắt chị bị mù sao _ Nàng khoanh tay đứng trước mặt Vân
- Ko thích nhìn nó thì sao _ Vân nói
- VẬY móc ra đi cho khỏi nhìn nữa _ Nàng đưa tay đỡ nó dậy
- Éo! Để chừng cho đẹp _ Vân há mắt
- Vậy để tui đâm cho mù rồi để chừng cũng đẹp đấy _ Nàng nói _ À đúng rồi hồi nãy bạn kia cũng tự nhận mình là chó nên chắc chị cũng là chó luôn nhì. Tội nghiệp chó bị mù _ Nàng đá xéo Vân
- Mà... _ Vân cứng họng
- Được rồi! My em ra kia nghỉ đi, còn mấy em lo tập tiếp đi _ Thầy Tuấn nói
- Em đưa My ra đó nha thầy _ Nhỏ nói
- Ừ nhanh rồi còn vào tập nhé _ Thầy Tuấn nói
- Dạ! Đi My_ Nhỏ đỡ nó lên rồi đưa nó ra ghế ngồi nghỉ. Vì sân chạy với sân bóng rổ sát nhau nên chỗ nghỉ ngơi cách nhau có 1 hàng rào
- Có chuyện gì vậy, lớp phó _ Cậu chạy ra nói

- My bị trật chân rồi_ Nhỏ nói
- Vậy ra ghế ngồi đi _ Cậu chỉ vào hàng ghế trống bên sân bóng rổ
- Minh ngồi bên sân chạy cũng được mà _ Nó nói
- Bên đó nắng lán sang bên kia ngồi đi _ Cậu nói
- Hải nói đứng đó sang bên kia ngồi nha _ Nhỏ an ủi nó
- Ừm cũng được _ Nó gật đầu
- Vậy Vy về đi mình đỡ My vô cho _ Cậu nói
- Ừm vậy cũng được _ Nhỏ nghe cậu nói mà mang mác buồn_ Minh về nhé_ Nhỏ chào nó rồi chạy về sân bóng
- Đi My _ Cậu nhìn theo bóng dáng nhỏ dần khuất mắt rồi mới quay sang nó
- Cậu thích nó phải ko _ Nó khẽ thì thầm vào tai cậu khiến cậu giật mình
- Hả? Làm j có_ Cậu đỏ mặt
- Đừng có chối _ Nó cười
- Đừng nói ai nhé _ Cậu nói nhỏ
- Ừm- Nó gật đầu." HẢi người thích nhau mà ko dám tỏ lộ. Đồ ngốc" Nó nghĩ rồi mỉm cười
- Nè! Uống đi _ Cậu đưa chai nước suối cho nó - Cảm ơn! _ Nó cầm chai nước cậu đưa rồi khui ra uống
- Đừng nói ai nhé _ Cậu ngồi xuống kế bên nó
- Hử?_ Nó ngơ ngác hỏi
- Chuyện hồi này_ Cậu nói
- Làm sao?_ Nó khó hiểu
- Đừng nói ai nhé, đặc biệt là cô ấy _ Cậu cúi mặt xuống như ko muốn để nó nhìn thấy khuôn mặt đang ửng hồng của cậu
- Ừm! Biết rồi_ Nó gật đầu
- Nhưng mà.. _ Nó ngắt quãng
- Sao?_ Cậu hỏi
- Nếu như tớ nói cho nó biết thì chẳng phải sẽ có lợi hơn sao?_ Nó nói
- Ko cần_ Cậu nói 1 cách dứt khoát
- Sao?_ Nó hỏi
- Tớ muốn 1 ngày nào đó, tớ sẽ lấy hết dũng khí và nói với cô ấy nên chỉ cần cậu giữ bí mật dùm là được rồi _ Cậu nói
- Hứa nha_ Cậu nói nhưng vẫn cúi mặt xuống
- Ừm! Nhưng mà này_ Nó hỏi
- Có việc gì sao _ Cậu hỏi nó
- Mặt cậu đỏ hết lên rồi kia _ Nó cười
- Làm j có _ Cậu che mặt lại
- Đồ như trái cà chua kìa! Hahaha_ Nó ôm bụng cười
- Im đi_ Cậu vừa nói vừa cóc đầu nó

- A Đau_ Nó vừa cười vừa xoa đầu nhưng nó ko biết rằng mọi hoạt động của nó đang bị 1 quay lên

" Lần này mày chết chắc rồi, bitch ạ"

-----End chap2 -----

M.n cho mình xin ý kiến nha

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Sáng hôm sau nó vẫn đến trường như thường lệ nhưng lần này ko có cô đi chung với, nó thắc mắc ko biết tại sao bởi vì từ trước đến giờ cô chưa bao giờ thất hứa hay trễ hẹn với cả

* Trường Sao Mai

- Đó, đó con nhỏ trong clip kia_ Nữ sinh 1

- Đã xấu rồi mà còn trèo cao_ Nữ sinh 2

- Chảnh thiệt chứ_ Nữ sinh 3

- Nghĩ mình là "thiên kim đại tiểu thư" sao_ Nữ sinh 4

- Cùng lắm chỉ là con bitch thôi mà_ Nữ sinh 2

- Mẹ nó là bitch nên nó cũng là bitch thôi_ Nữ sinh 4

- Từ đại tiểu thư trường mình còn ko dám nữa mà nó dám sao_ Nữ sinh 3

- Nghĩ là mình chơi chung với Nhi, Vy với lại Linh nên chảnh chó sao. Ảo tưởng mà_ Nữ sinh 1

Nó đến trường với bao con mắt khinh thường nhìn nó, nó ko quá ngạc nhiên gì về việc này bởi vì ngày nào nó cũng bị như vậy mà nên nó quá quen thuộc rồi nhưng hôm nay lại bọn họ nói về clip nhưng mà clip gì và tại sao lại còn lôi mẹ nó vào nữa, nói nó thì được nhưng đừng bao giờ nói xấu mẹ của nó trước mặt nó. Trước giờ nó sống theo chủ nghĩa "con thú bị săn" nên nó luôn chịu bị bọn họ bắt nạt vì nó nghĩ rằng như vậy bọn họ sẽ bắt nạt nó rồi khiến cho chuyện của mẹ nó 16 năm trước sẽ bị lãng quên đi nhưng nó ko ngờ rằng nó càng chịu bị bắt nạt thì bọn họ sẽ càng lôi chuyện của mẹ nó ra đùa giỡn. Nó mặc kệ những lời nói đó rồi bước vào lớp

* Lớp S.A1

- Còn dám đến lớp sao?_ Nữ sinh 1

- Con mặt dày_ Nữ sinh 2

- Bitch_ Nữ sinh 3

- A! Xem ra nơi này cũng náo nhiệt như ở ngoài rồi_ Nó bước đến chỗ của cô, nhỏ và nàng đang ngồi

- Đây sao mày ko đợi tao đi học_ Nó hỏi cô. Cô ko nói gì chỉ lẳng lặng nhìn đi chỗ khác như đang lảng tránh nó và nhỏ với nàng cũng vậy cũng bơ nó đi

- Đây sao vậy?_ Nó lay cánh tay của nhỏ

- Mày có phải là bạn tao ko My_ Nhỏ nhìn nó

- Mày nói vậy là sao?_ Nó ngơ ngác hỏi

- Sao mày có thể lảm ngơ khi mày làm như vậy chứ_ Cô nói

- Làm như vậy là làm sao?_ Nó hỏi

- Mày thừa biết là nó như thế nào nên tại sao mày làm vậy_ Nàng lay người nó nói
- Tụi bay nói vậy là sao tao ko hiểu_ Nó hỏi
- Ko hiểu? Mày biết rõ nó hơn bất cứ ai mà nói rằng ko hiểu sao_ Nhỏ đẩy mạnh nó khiến nó té ra sau. Lúc này nó ngược mặt lên và nó nhìn thấy nhỏ đang khóc, hai hàng nước mắt chảy dài trên khuôn mặt xinh đẹp của nhỏ. Nhỏ nhận thấy rằng có thứ gì đó ướt át và chảy dài trên khuôn mặt nhỏ và nhỏ nhận biết được rằng nhỏ đang khóc nên nhỏ chạy đi, ra đến cửa thì nhỏ va phải cậu-người mà nhỏ yêu thương. Biết được rằng mình va phải ai nên nhỏ liền bỏ chạy vào nhà vệ sinh
- Lớp phó bị sao vậy? My đứng lên đi_ Cậu nhìn thấy bóng dáng nhỏ chạy đi rồi thì quay vào lớp và thấy nó bị té nên liền chạy lại đỡ nó
- Cậu đúng là ko có lương tâm đấy Hải_ Cô nhìn cậu đỡ nó lên rồi nói
- Là sao?_ Cậu khó hiểu hỏi
- Giả ngây à? Chính mình hiểu rõ hơn ai hết mà còn chối_ Nàng nhìn cậu với nó
- Này cậu nói vậy là sao hả?_ Cậu nói to
- Là sao hả? Cậu đúng là ngu ngốc hết chỗ nói_ Cô tặc lưỡi
- Này ăn nói cho đàng hoàng nhé_ Cậu nổi khùng
- Thôi mà Hải bỏ đi_ Nó lay lay cánh tay cậu
- Bỏ, bỏ làm sao được, cậu nói nghe dễ nhì và ko thể ngờ được rằng chơi với cậu 5 năm rồi mà ko thể biết được rằng cậu mặt dày đến vậy đấy_ Nàng hét lên với nó
- Này cậu làm gì vậy hả?_ Cậu nói
- LÀM gì sao? Chính tôi mới được hỏi cậu câu đó đấy. Cậu chịu chấp nhận 1 cô gái con riêng như nó mà ko chấp nhận 1 cô gái thương thâm cậu 7 năm trời sao?_ Nàng hét lên. Nàng nói xong mới nhận ra rằng mình vừa nói 1 điều rất tồi tệ với nó. Nó bất ngờ vì ko thể tin rằng người bạn mà mình quan tâm nhất lại nói với nó cậu như vậy. Nó khóc rồi bỏ chạy vào nhà vệ sinh
- My_ Cậu gọi theo nó
- Đứng yên đó_ Cô nói
- Các cậu làm gì thế ỉt nhất cũng phải nói cho bọn tớ chuyện gì chứ_ Cậu nhăn mặt
- Ok! Được thôi. Vậy thì giải thích về cái clip đi_ Cô khoanh tay đứng trước mặt cậu nói
- Clip, clip nào _ Cậu hỏi
- Còn giả ngây à_ Nàng hét
- Từ từ coi nào, Clip này nè_ CÔ nói với nàng rồi đưa cho cậu cái Đt của cô đang mở 1 cái clip nào đó trên diễn đàn của trường. Clip quay rất rõ nét và nội dung của cái clip chính là cuộc nói chuyện của cậu với nó ngày hôm qua
- Cái này?_ Cậu nói
- Ok giải thích đi cậu với nó đang quen nhau?_ Nàng hỏi
- Ko hề bởi vì tớ có người mình thích rồi_ Cậu đưa đt cho cô
- Thật chứ _ Cô nghi hoặc
- Thật _ Cậu gật đầu chắc chắn
- Vậy thì mình nghi oan cho nó rồi_ Nàng xoa đầu nói
- Trời ạ _ Cô nói. Cuộc nói chuyện của cô, cậu và nàng đều bị nhỏ đứng ngoài nghe được
- " Có người mình thích rồi sao. Vậy mình ko có cơ hội rồi" Nhỏ nghĩ rồi bước vào lớp
- Vỵ, tụi mình nghi oan cho My rồi_ Cô nói
- Ừm biết rồi _ Nhỏ gật đầu trông hơi buồn

- ko sao chứ lớp phó _ Cậu vỗ vai nhỏ
- Ừm ko sao _ Nhỏ cười khiến cho ai đó cảm thấy rất hạnh phúc
- My đi đâu rồi _ Nhỏ nói
- Ko biết nữa, chạy đi đâu rồi ko biết sắp vô học rồi _ Nàng nhìn cái đồng hồ trên tường

* Nhà vệ sinh

Nó cứ đứng trong nhà vệ sinh mà khóc mãi vì ko hiểu tại sao bọn họ lại làm thế với mình. Nó đã làm đúng quy luật mà tại sao bọn họ cứ đụng vào cái quá khứ ấy chứ tại sao ko cho nó ngủ quên đi mà cứ nhắc lại làm gì để nó cảm thấy thêm thương muốn trở lại cái quá khứ mà nó có mẹ ở bên cạnh khi nó buồn, 1 bờ vai để nó khóc và là 1 nơi để nó chia sẻ những niềm vui. Nó đang khóc thì cánh cửa nhà vệ sinh mở ra

- Ara ara. Vậy ra là bé ở đây à, làm bọn chị tìm nãy giờ _ Như bước nào nhìn nó nói
- Bé cũng khóc à _ Vân nói
- Vì bạn bè châm chọc sao à còn là bạn thân nữa ấy nhỉ _ Ngọc nói

Nó ko nói gì chỉ lẳng lặng bỏ đi

- Mày dám bơ tao à _ Như nắm tay nó kéo lại
- Em gái, tóc đẹp nhỉ để chị chỉnh lại cho em nhé _ Như cầm tóc nó kéo ngược ra sau
- Đừng mà _ nó cầu xin nhưng vô ích, bọn chúng giữ tay chân nó lại còn Như thì cầm cây kéo cắt đi mái tóc dài của nó. Nó tự hỏi rằng "Tại sao chứ chẳng phải trở thành con thú bị săn là được rồi sao tại sao bọn họ lại làm vậy chứ. mình đã cố gắng nhẫn nhịn rồi tại sao họ ko tha cho mình chứ?" Trong vô thức nó nhận ra được rằng muốn chống lại thế giới này thì phải đứng lên chứ ko được đầu hàng. Nó nhận ra được rằng mình cần phải thay đổi
- Tránh ra _ Nó đứng lên và đẩy Như ra
- Con bitch chết tiệt mày dám đánh tao? _ Như tức giận nói
- Vậy thì sao? Cô là ai mà tôi ko dám đánh chứ _ Nó nói ồm ồm nhìn Như = Ánh mắt khinh thường
- Con bitch _ Như hét
- Bitch? Từ đó nói cô thì hợp hơn đó _ Nó cười khinh bỉ rồi bước ra ngoài

* Lớp S.A1

Nó bước vào lớp với bao ánh nhìn của m.n nhưng nó chỉ thản nhiên cầm cặp rồi bước đi

- My vào lớp mau em định cúp tiết à _ GV nói
- Thì sao? _ Nó thản nhiên nói khiến m.n ngạc nhiên vì trước h nó chưa từng ăn nói như vậy với ai cả
- Em làm sao vậy
- Ko sao cả
- Vậy thì vào lớp mau
- Ko thích thì sao
- Em dám vô lễ với GV à
- Bà là ai mà tôi ko dám chứ
- Em...
- Xong chưa nhức đầu quá tôi về đây

Nó xách cặp bước mà ko hay biết rằng có 1 người luôn quan sát từng cử chỉ của nó

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4

Nó mở cánh cửa nhà 1 cách thô bạo như để muốn mìn trong nhà bít rằng nó đã về. Nó bước vào phòng khách-nơi có ba và đi nó đang ngồi bàn công việc. "Tập đoàn Lục Ân hình như đang đi xuống mà nhì, hình như sắp tới gần bờ vực phá sản rồi. Thời cơ để mình ra tay là đây" nó chợt nghĩ rồi đi ngang qua nơi ba với đi nó đang ngồi

- Ko đi học sao?_Ba nó hỏi 1 cách vô cảm

- Ko_Nó lướt qua nói

- Con kia mày dám hỗn với ba mày à_Bà Vân hét

- Ba tôi? đó chỉ là tên của ông ta vào 12 năm trước thôi_Nó quay mặt lại như muốn bà Vân nhìn thấy khuôn mặt ko son phấn của nó lúc này, vì nó thừa hưởng sự xđ của mẹ nó nên khi nhìn thấy nó để khuôn mặt thật ra ngoài khiến cho bà Vân nhớ đến người đã cướp ck bà từ 18 năm trước

- Mày dám để khuôn mặt thật sao?_Bà Vân tức giận hét

- Sao lại ko dám_Nó nói

- Mày.....Tao sẽ đuổi mày ra khỏi nhà xem coi mày còn vênh váo được nữa ko_Bà Vân đứng trước mặt nó nói

- Được thôi nhưng trước khi đuổi tôi thì bà hãy xem ai là người có lợi nhất khi tôi bị đuổi ra khỏi nhà_Nó nhìn bà Vân 1 cách khinh bỉ

- Hồi thừa đương nhiên là tao_Bà Vân đắc ý

- Là mày_Ông Phong nói

- Hà..Tại sao lại như vậy_Bà Vân hỏi

- Chia đôi cổ phần. Vì nó cũng là con tôi nên nó với con Thư sẽ chia 50-50_Ông Phong giải thích

- Bingo_Nó cười nhách miệng nói

- Tại sao lại như vậy chứ_Bà Vân xoa đầu

- Vậy thì tôi....._Nó ngắt quãng

- Đừng đi xl về những điều ban nãy nên đừng bỏ đi nhé_Bà Vân năn nỉ

- Được thôi nhưng còn 1 việc nữa_Nó nói

- Việc gì?_Ông Phong hỏi

- Lục Ân...sắp "die" rồi nhì_Nó nói

- Sao mày..con biết_Bà Vân nói

- Ừ sắp die rồi_Ông Phong nói

- Nếu như tôi có thể khiến nó sống lại thì sao?_Nó khoanh tay đứng dựa lưng vào cầu thang rồi nói

- Có thể sao?_Ông Phong nói

- Đơn giản chỉ cần mua cổ phiếu của công ty nào đó thôi_Nó nói

- Ta cũng đang nghĩ đến chuyện này_Ông Phong xoa cằm nói

- Vậy ông định mua của công ty nào?_Nó bước tới rồi cầm đồng giấy tờ trên bàn lên xem nhưng nó chú ý là 2 tờ giấy của tập đoàn Phong Đình và 1 công ty nhỏ là Đông Du. "Công ty phát triển đấy nhưng số liệu sơ sài như vậy thì cũng có ngày phá sản thôi. Công ty nhỏ nhì,Ồ! Số liệu tốt quá có tương lai đấy" nó nghĩ thầm

- Phong Đình_ Ông Phong nói

-Ko. Đặt Đồng Du_ Nó lắc đầu

- Nhưng Đồng Du chỉ là công ty nhỏ còn Phong Đình là cả 1 tập đoàn đấy_ Ông Phong nói

- Vậy thì chia ra đi 50% cổ phần của tôi đặt công ty này còn 50% còn lại thì ông đặt vào đâu thì tùy_ Nó nói

- Nếu như 50% của con trật thì sao_ Bà Vân nói

- Vậy thì bán tôi cho ông đại gia nào đó rồi lấy tiền mà sai dù sao thì bà cũng rảnh nhưng việc này mà nhĩ với lại thì chỉ cần nhìn sơ qua cũng đủ biết rằng tôi đắt giá hơn con bà mà nhĩ_ Nó cười khinh bỉ nói

- Con nhóc này.._ Bà Vân ngắt quãng

- 2 ngày nữa là có kết quả, khi đó rồi biết, đến lúc đó cảm ơn tôi cũng ko muộn còn nữa gọi xe cho tôi và đưa sổ thẻ mà các người giữ của tôi đây, đã đến lúc tôi cho cả thế giới biết mình là ai rồi_ Nó nói rồi bước lên phòng

*Phòng nó

Nó mở cánh cửa phòng ra rồi khẽ bước vào, nó mở cánh cửa tủ đồ ra rồi tháo hết đồ ném xuống đất, nghe tiếng ồn trên lầu nên m.n chạy lên xem coi có chuyện gì thì thấy nó đang ném hết đồ trong phòng ra ngoài

- Có chuyện sao con?_ Bà Vân hỏi

- Ném hết đồ đồ này đi cho tôi còn nữa lấy tông màu của phòng là màu đen và dọn hết đồ đồ đó đi tôi sẽ đi mua cái khác_ Nó nói

- Nhưng....._ Bà Vân ấp úng

- Dọn hết đi. Còn 1 chiếc nữa thẻ của tôi_ Nó đưa tay ra

- Đây! Di chuẩn bị cho con rồi_ Bà Vân đặt 6 cái thẻ tín dụng bạch kim lên tay nó

- Thưa bà chủ xe tôi rồi ạ_ Quân gia nói

- Di gọi xe cho con luôn rồi đấy_ Bà Vân cười nói. Nó không nói gì chỉ bước vào lấy đồ rồi vào phòng vệ sinh thay, ở trong nhà vệ sinh nó nghĩ "Tôi sẽ cho các người biết cái cảm giác là con mồi nó như thế nào". 5 phút sau nó bước ra với khuôn mặt thật của nó, nó mặc 1 chiếc áo sơ mi đen dài đến đùi nhưng được đóng thùng phần trước còn phần sau thì để thả kết hợp với chiếc quần đùi jean mài rách làm tôn lên đôi chân trắng nõn thon dài của nó, nó mặc thêm 1 chiếc áo bóng chày màu đen trắng khoác bên ngoài. Mái tóc màu nâu hạt dẻ được nó buông thả và đội 1 chiếc nón lưỡi trai màu đen (đội ngược ra sau nhé). Nó cầm vội chiếc balo đen rồi bước xuống dưới nhà và ko quên nói cho người đang dọn phòng nó 1 câu

- Tốt nhất là nên dọn cho xong trước khi tôi về đấy_ Nó nói rồi bước xuống nhà

- Con đi đâu vậy?_ Bà Vân thấy nó xuống thì bước lại hỏi

- Ra ngoài_ Nó nói rồi bước ra ngoài nơi có 1 chiếc xe màu đen đang đợi sẵn ở đó. Nó bước lên rồi ra hiệu cho tài xế lái xe đến trường nó (hồi này lúc cãi lộn với bà cô thì quên mất cái cặp nên h quay lại lấy)

* Trường Sao Mai

- Vãi chương, hot girl kìa mà_ Nam sinh 1

- Đẹp vãi, nhìn quây nhĩ_ Nam sinh

- Xinh thật chứ. Học trường mình à_ Nam sinh 3

- Xấu hoắc mà đẹp cái gì_ Nữ sinh 1

- Thấy ghê_ Nữ sinh 2

Hàng ngàn lời bàn tán như vậy khiến nó cảm thấy đau đầu nên nó lấy head phone ra cắm vào đt rồi nghe nhạc. 5p" sau nó đi trên hành lang của lớp S.A và tạo ra 1 cuộc chấn động nữa ở gần lớp nó

* Lớp S.A1

- Ko biết My đi đâu rồi nữa?_ Nhỏ nói

- Chắc lúc nó mình nặng lời quá nên nó giận mất rồi_ Nàng than phiền

- Ko có đâu, trước h nó đâu dễ giận vậy_Cô nói
 - Vậy thì tại sao nó lại ăn nói như vậy khi gặp cô giáo chứ, còn cả thái độ đó nữa_Nàng nói
 - Chắc My giận thật rồi_Anh bước tới ngồi bên cạnh cô nói
 - Lâu lâu cũng phải có ngoại lệ chứ_Cậu ngồi bên cạnh nhỏ nói
 - Aaa ko được đâu nó giận dai lắm đấy_Nàng giả bộ mếu (π.π)
 - Cô ko thể yên lặng chút được sao_Chàng đang ngủ thì bị tiếng hét của nàng làm tỉnh giấc
 - Ko đấy thì sao_Nàng hét to hơn
 - Cô phiền thật đấy_Chàng nhăn mặt trông cực cool
 - Vậy trước giờ tui có nói là tui ko có phiền ko?_Nàng cãi
 - Người lớn đây ko chấp con nít_Chàng nói
 - Vậy thì người lớn đến nhà nhỏ nào mà ngủ đừng có ngủ ở đây, ko có chỗ cho con nít học ạ_Nàng nói khiến cả lớp cười rộ lên
 - Thôi người lớn ngủ ở đó riết chán lắm nên người lớn đổi chỗ khác ra đây ngủ được ko_Chàng nói
 - Vậy người lớn lấy chăn ko con nít lấy cho nè_Nàng nói
 - Thôi phiền con nít lắm, người lớn ngủ vậy được rồi với lại con nít yên lặng cho người lớn ngủ nha ngoan người lớn thương nha_Chàng nói mà cả lớp cười rộ lên khiến nó đỏ mặt
 - Hahaha!Linh ơi ko ngờ là mày lại cãi thua người khác đấy lại là con trai và học cùng lớp, ngồi cùng bàn với mày nữa mới ghê_Cô cười
 - Linh thua rồi. Hahaha mắc cười quá_Cậu ôm bụng cười
 - Ngày vui nhất trong tuần của tao_Nhỏ nói
 - Im hết đi cho tôi_Nàng hét lên
- Cốc..cốc_Cả bọn đang chọc nàng thì cả bọn đều im lặng khi hần đến gõ cửa
- Minh_Hần khẽ gọi cậu, cậu nghe cái tiếng nói rất quan trọng nên bật dậy liền luôn
 - Haha. Bảo có gì ko_Chàng hỏi
 - Đưa thằng Khánh_Hần đưa tờ giấy đặt lên tay cậu
 - Mày định chuyển sang đây thật sao_Chàng hét
 - Mày nghĩ tao đùa?_Hần nói
 - Em ko dám_Chàng cười nói
- Hai người đang nói chuyện thì nó tiến tới và đi vào lớp. Nó bước đến chỗ nó ngồi nhưng lại ko thấy cặp của nó đâu
- Xì bạn tìm ai?_Cô bước đến chỗ nó đang đứng
- "Ko nhận ra mình sao?Con ngốc này" nó nghĩ
- Đến lấy đồ thôi_Nó nói
 - Lấy cặp cho My ạ?_Nhỏ bước đến hỏi
 - Ừm_Nó gật đầu
 - Có người lấy rồi_Hần nói khiến nó giật mình
 - Ai lấy?_Nó hỏi

- Một đám con gái_Hắn nói cúi người xuống ghé miệng vào tai nó

- Nếu cậu đồng ý thì tôi sẽ đưa cậu đi đến đó Bảo My à_Hắn khẽ thì thầm sao tai nó_Hay tôi phải gọi cậu là hacker mũ đen-Zero nhỉ_Hắn nói khiến nó giật mình

-----GTNV-----

THÂN PHẬN THẬT CỦA NÓ

- Lục Ân Bảo My (nó):16 tuổi, Nó là kết của giữa mẹ và ông Phong, nó hiền lành nhưng chỉ là trước đây thôi và bây giờ nó sẽ cho m.n biết cái cảm giác khi trở thành con mồi như thế nào. Nó lạnh lùng, vô cảm nhưng chỉ quan tâm đến những người quan trọng của nó. Đừng nhìn vẻ bề ngoài mà đánh giá nó, có thể nó hiền lành với bạn của nhưng hiền lành bao nhiêu thì nó càng lạnh lùng với người khác bấy nhiêu. Ngoài ra có còn là 1 hacker mũ đen rất nổi ở TGN nhưng nó ko cho ai biết nhưng lại bị hắn phát hiện được. IQ:300/300

Tác giả viết mất 60p"

Độc giả đọc có 6p"

Vậy thì tại sao ko bỏ ra thêm 4p" để cho Mun xin cái nhận xét của m.n để làm động lực cái nao

☺☺☺☺ Mong m.n ủng hộ truyện của mình ạ☺☺☺☺

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

" Hắn ta nhận ra mik sao, đã giấu kín đáo rồi mà vẫn bị phát tán hiện, hắn ta là ai vậy "Nó nhìn hắn rồi nghĩ

- Nếu bn muốn thì ta về tôi sẽ mang cặp của My về dùm bn_Cô ns

- Vậy thì nhờ cô vậy, tôi đi trước đây_Nó ns rồi quay lưng bước đi. Nó đi ra ngoài rồi nên nàg ns vs cô

- Này, ai vậy_Nàng vỗ vai cô rồi ns

- Ko pk, chưa gặp bao h_Cô lắc đầu ns

- Nhìn lạ quá_Nhỏ ns

Hắn nhìn theo bóng dáng nó đang dần biến mất thì mỉm cười nhặt rồi nghĩ " Cô thật..... thú vị "

+ Trở lại vs nó, sau khi ra đến xe thì nó ns tài xế lái xe lên 1 ngon đồi ở ngoại ô. Nó ra lệnh cho tài xế dừng xe ngay cửa hàng bán hoa ven đường rồi mua 1 bó hoa tường vi rồi đi bộ lên đồi. Ở trên đồi có một ngôi mộ, là mộ của mẹ nó

- Mẹ ơi! Con gái tới thăm mẹ đây. Mẹ ơi, như con đã ns là sẽ trả thù cho mẹ nên mẹ hãy yên tâm đi, kế hoạch của con đang tiến hành rồi. Con nhất định sẽ khiến cho bọn chúng phải quỳ lạy trước con. Mẹ hãy yên tâm đi, con nhất định sẽ sống thật tốt và sống luôn cả phần của mẹ nữa nên meo hãy yên tâm mẹ nhé_Nó đặt bó hoa trên mộ của mẹ nó rồi ns, vừa ns. nó vừa khóc. Đã tự dặn mik ko đ.c khóc nữa rồi mà.sao lại ko làm đ.c. Đôi lúc nó thấy mik thật yếu đuối

- Mẹ ơi! Con phải đi rồi, khi khác con lại đến nhé. Con chào mẹ ạ_Nó khẽ ns rồi bước đi

+ Nó bước xuống đồi rồi ra hiệu cho tài xế lái xe ra khu thw mại. Nó đi thay đổi kiểu tóc khác (Mái tóc màu nâu hạt dẻ đ.c nó biến thành màu tím than), trang phục và cả con người nó nữa. Đi khoảng 1h thì nó về nhà

+ Nhà nó +

- Con về rồi à_Bà Vân thấy nó vào nhà thì ns_Có chuyện gì sao_Nó khẽ nhủ mày_À ko có j_Bà Vân ns_Vậy tôi lên phòng đây_Nó bước lên phòng

- A, chờ đã, dì có việc muốn nhờ con_Bà Vân gọi theo nó

- Ns_Nó nhăn mặt

- À! Hôm nay con Thư nó về nên đi...._Bà Vân ngất quãng

- Ns nhanh đi

- Di...di muốn nhờ con ra sân bay đón nó

- Đón con Thư

- À..Ừm

- Đ.c thoy_Nó bước lên phòng để thay đồ

+ 10" sau, nó bước xuống nhà. Nó mặc chiếc áo thun màu đen dài tay cùng vs chiếc quần dài màu đen, nó khoác thêm cái áo somi caro đỏ-đen ngang hông. Mái tóc màu tím than đ.c nó cột lên cao và đội thêm chiếc nón màu đen có khuyên, nó cầm vội cái balô đen rồi bước xuống nhà. Nó lấy đôi giày cao cổ màu đen từ trong tủ ra rồi bước ra ngoài. Nó bước lên chiếc xe đã đ.c đầu sẵn ở đó, nó ra hiệu cho tài xế lái xe về phía sân bay

* Sân bay Tân Sơn Nhất *

Có một cô gái đang ngồi chờ đợi một ai đó, cô gái đó tên là Lục Ân Kiều Thư-con của ba nó và bà Vân. Thư mặc một chiếc váy màu hồng phấn cùng vs đôi giày búp bê cùng màu. Mái tóc màu hạt dẻ đ.c Thư buông thả, khuôn mặt ko son phấn, Thư như một thiên thần bước ra từ truyện cổ tích

----- GINV -----

• Lục Ân Kiều Thư: 16t, con của ba nó và bà Vân, xđ, dịu dàng và rất thân vs nó.

- Gái kia, xinh v~~_Boy1

- Dễ thương ha mày_Boy2

- Kute v~~_Boy3

Hàng ngàn lời ns như vậy nhưng Thư vẫn mặc kệ vì đối với Thư thì việc này quá bình thường rồi. Từ xa, nó khẽ liếc mắt một vòng rồi dừng lại ngay chỗ Thư. Nó bước đến chỗ Thư đang ngồi nghịch đt

- E hèm_Nó giả bộ ho_Chị là..._Thư giật mình ngược mặt lên hỏi_Còn nhóc này, chị nó mà nó còn ko nhận ra nữa_Nó tặc lưỡi_A! Chị My_Thư mừng rỡ reo lên_Hi nhóc_Nó cười ns

- Chị dễ mặt vậy, ko sợ mẹ là à_Thư nhìn mặt nó ns

- Ko sao đâu_Nó xua tay

- Dạ vâng_Thư gậy đầu ns

- Em ăn j chưa, chị đưa em đi ăn nhé_Nó ns rồi mở cách cửa xe ra cho Thư

- Ok chị_Thư cười để lộ ra hai cái lúm má đồng tiền ở hai bên trôg rất dễ thw

- Vậy ra quán Blue nha_Nó bước vào xe rồi ns

- Dạ vâng_Thư ns rồi nó ra hiệu cho tài xế lái xe đến quán Blue.

--•----- Mong m.n ủng hộ ạ-----•••-

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

-Két-Chiếc xe dừng lại trước quán Blue, từ trên xe, 2 cô gái bước xuống khiến cho m.n phải trầm trồ khen ngợi vì nhan sắc trời ban và thật tình cò là bọn hần cũng đang ở trong quán

* 30" trước ở trường nó *

- Yeah! Ra về rồi_Chàng mừng rỡ reo to
- Đi đâu chơi ko bay_Cậu nói
- Chờ tao xúu đi_Anh nói
- Có việc j à_Cô nhìn anh hỏi
- Để tui đưa giấy của thằng Bảo cho GVCN đã rồi rú thằng Bảo cùng đi luôn_Anh ns
- Ok. Bọn tao đợi_Cả bọn đồng thanh

* Anh đi ra ngoài còn cả bọn thì ngồi trong lớp lờ lờ đi ra nghịch. Cô, nhỏ, cậu thì ngồi selfie. Chàng thì nt vs gái, nhỏ thì ngồi nghe nhạc + lướt fb. 15" sau thì anh quay lại vs hấn.

- Giờ đi đâu đây_Cậu hỏi
- Ra Blue đi, lâu rồi ko đến vs lại tao đang đói_Chàng xoa bụng ns
- Lúc nào cũng nghĩ tới ăn_Nàng liếc chàng
- Kệ tui. Liên wan tới cô à_Chàng ns
- Tui thích thì tui ns thoy_Nàng cười
- Thoy im dùm tao cái_Anh xua tay
- Giờ mày muốn đi đâu_Cậu nhìn hấn hỏi
- Tùy_Hấn ns
- Cũng như ko_Cả bọn thở dài vì câu tl của hấn
- Ra Blue ik, lâu rồi ko ik ủng hộ ông Tuấn_Nàng ns
- Ok zậy ik_Anh thở dài
- Đi thoy_Cả bọn đồng thanh (trừ hấn) rồi đi lấy xe để ra quán Blue. Vì quán mở ở trong trung tâm thương mại nên đi hơi mất thời gian. Cả đám chia ra, cậu chở nhỏ, anh cô chở nàng, anh, chàng vs hấn đi mỗi người 1 xe (Cả đám đi xe đạp điện)

* 20" tại quán Blue *

- Hế nhô, anh Tuấn_Nàng cười nói
- Hello em_Tuấn cười ns
- Hi anh_Nhỏ vs cô đồng thanh
- Hi tui em_Tuấn dơ tay chào
- Hú Tuấn 3Đ_Anh, cậu vs chàng đồng thanh
- Đm, lũ chos chúng mày_Tuấn hét
- Chào_Hấn lướt qua Tuấn và ns tron 1 chữ chào rồi đi luôn làm Tuấn ko kịp phản ứng j
- À..Ừ chào_Tuấn đơ người trong 3s

..... GTNV

- Nguyễn Minh Tuấn: 20t, quản lý của quán Blue. Đồng thời cũng là 1 nhân vật quan trọng trong TGN. Sát thủ nổi tiếng vs bí danh Bìn
- Trần Minh Anh: 16t. Ny của Tuấn cũng có thân phận cao quý trong TGN, sát thủ có biệt danh Ran
- Lục Ân Kiều Thư: 15t. Đừng nhìn vẻ bề ngoài mà đánh giá tính cách của Thư. Sát thủ hay còn gọi là móng vuốt của Boss - Rose

- Rin: 16t. Hầu cận đáng tin cậy nhất của nó

- Kin: 15t. Ôsin của hắn

- Boss: Ko có j để cập nhật cả

.....

- M.n uống j nè_ Bin cười ns

- Cho em 1 combo gà rán_ Nàng hô to

- Cho em giống con heo đó_ Cô cười ns

- Cho bọn em 3 phần com chiên dương châu_ Anh ns rồi chỉ vào mĩk, cậu vs chàng

- Cho em 1 phần sanwick vs ly trà sữa_ Nhỏ cười ns

- Còn Bảo thì sao_ Bin hỏi

- Cho nó ly capuchino là ok rồi anh_ Anh ns

- Rồi ok. Chờ anh xíu nhé_ Bin ns rồi ik vào trong thì nó vs Thur (từ h sẽ gọi là Rose nha) bước vào

- Hú anh Bin_ Rose cười ns

- A.. Em về nước rồi à_ Tuấn đưa giấy cho phục vụ rồi quay wa ns chuyện vs Rose

- Em ms về hồi nấy, rồi bay wa thăm anh lun_ Rose cười ns

- Ừm.. Còn đây là... Hừ..em như vậy là kẻ hoạch bắt đầu rồi nhi_ Bin nhìn nó ns

- Hi anh_ Nó gật đầu

- Hai người quen nhau à_ Rose hỏi

- Chắc vậy_ Nó cười nhạt

- Ê! Ns chuyện nghe đau lòng wá đấy_ Bin giả mếu

- Ukm_ Nó ns (ý của nó là Ừ Kệ Mà)

- Haizz.. Ns chuyện vs em mệt quá_ Bin thở dài

- Bọn em wa kia ngồi nha tiện thể cho bọn em 1 phần combo gà rán nha anh_ Rose ns rồi kéo tay nó ra ghế ngồi

- Vậy.. My ko ăn à_ Bin hỏi

- Cho em ly mocha 7 tầng, loại đặc biệt do anh pha là ok rồi_ Nó cười ns

- Ok_ Bin ns

" Cho dù em có thay đổi về bề ngoài thì bên trong em vẫn là 1 cô gái có hết thương lớn chưa lành lặn thôi " Bin nhìn theo bóng dáng nó và nghĩ thầm

- Hình như đó là.... _Nhỏ ngập ngừng

- A! Kiều Thur_ Nàng gọi Rose

- A! Hi m.n_ Rose cười ns

- Em về nước hồi nào mà ko ns cho bọn chị pk_ Cô ns như có phần oán trách Rose

- Em ms về à. Rose cười ns. Ừa! Mà ai đây. Nàng chỉ vào nó. Người quen của em à?. Cô hỏi. Chị ko nhận__ . Rose chưa kịp ns hết câu thì bị nó đập vào chân. Người quen thoy. Nó lạnh lùng đáp

- À..ừm. Ngồi chung cho zui nè_ Nhỏ ns

- Ok chị_Rose ns rồi kéo nó lại ngồi kế bên hấn
- Đồ ăn của mấy đứa đây_Bin hô to
- Mon anh _ Cả bọn đồng thanh trừ nó vs hấn
- Hôm nay quán anh có trò chơi nhỏ nhỏ này, bọn em chơi ko?_Bin hỏi
- Trò chơi hả_Nó hỏi
- Trò chơi đồ vui á mà_Bin cười ns
- Phần thưởng đã lắm nhá_Khách 1
- Miễn phí đồ ăn+thức uống đầy_Khách 2
- Đúng vậy, nếu tl đúng thì phần ăn của tất cả bọn em sẽ miễn phí và tặng một món quà cho người tl đ.c nữa_Phục vụ 1
- Đúng, đúng, đúng_Phục vụ 2
- Vậy ý của bọn em thì sao_Bin ns
- Chơi thì chơi_Anh ns
- ok. Có thằng Bảo thì khỏi phải lo _Cậu ns
- Vậy là chơi phải ko? _Bin hỏi
- Dạ_Cả bọn đồng thanh
- Nghe câu hỏi nè:" Ở 1 thành phố nọ, có một vụ thảm sát man rợ giết 6 người, bọn họ có điểm chung là khi chết đều có một lá bài đặt trên mu bàn tay phải lá bài bị bôi đen hết chỉ thấy mỗi số mà ko pk đó là lá cơ, rô, chuồn hay bích. người số 1 trên tay là lá 5 và mất trái tim người này chết khi đang nghe dt (dt cảm ứng), người số 2 là lá 4 và bị mất 3 ngón tay, người số 3 là lá át và lá số 10 bị mất tim và lỗ hồng ở tim có hình thoi, người số 4 có lá bài số 5 và khắc kí hiệu của lá bài ♠, người thứ 5 là lá số 5, át, 10 bị mất của tim, 3 ngón tay và lỗ hồng ở tim hình thoi, người cuối cùng có lá bài số 7 và tim bị đập nát. Hỏi những cái chết trên mạng thông điệp j và những lá bài j_Bin vừa nói xong thì nó ns
- TRẢ THÙ_Nó ns
- Chạm mắt r _Hấn giả bộ thờ dài rồi nhìn nó
- Tại sao lại là trả thù ạ _Rose và m.n (trừ hấn) khó hiểu
- Người thứ nhất cầm dt chứng tỏ dt có liên quan tới những con số_Nó chưa ns hết thì cô chen vào
- A vậy là những con số đó nằm trên bàn phím dt, dt bấm phím còn có chữ ở phía các con số ý_Cô ns
- Sai_ nó đáp
- Sao lại sai_Cô nhăn mặt hỏi
- Bởi vì trên bàn phím của dt mà cô ns thì ko có số 10_ nó ns
- Vậy giải thích đi_Anh ns
- Những con số này là số thứ tự của những chữ cái trên dt cảm ứng_Nó ns
- Hạ? Dt cảm ứng _M.n đồng thanh trừ hấn vs Bin
- Người thứ nhất, có số 5 tức là chữ T, ta bắt đầu đếm stt của các chữ cái q là số một và tiếp tục như vậy. Và đến 5 chính là chữ T, người này bị mất trái tim tức là đây là lá 5 cơ bởi vì cơ kí hiệu là hình trái tim. Đã thông chưa_Nó hỏi
- Tiếp đi _Nàng ns
- Ok. Người số hai là số 4 tức là chữ R mất ba ngón tay là lát chuồn mỗi cánh tương ứng vs 1 ngón tay. Người số 3 là chữ A vì lá bài số 10 và lá át, lá át sẽ tương ứng vs 1 và 10+1=11 và số 11 là chữ A mất tim và lỗ hồng hình thoi có nghĩa là lá 10 cơ và lá át rô. Người số 4 là chữ T giống như người số 1 và là lá 5 ♠ vì đã khắc kí hiệu sẵn. Người số 5 là chữ H át +5+10=>1+5+10=16 tương ứng vs chữ H và là lá 5 cơ, át chuồn và 10 rô. Người cuối cùng là chữ U và là lá 7 cơ vì tim bị nát

=> Thông điệp là TRẢ THÙ_Nó ns

- Chính xác _Bin hô to _Phần ăn của bọn em đ.c miễn phí và em muốn j ko? _Bin nhìn nó ns. Nó ghi ra tờ giấy nhỏ đưa cho Bin, nội dung

" Con mô tô đời ms và vài cây sùg, mấy con dao " Bin đọc rồi cười nhạt

Bỗng dung đt của nó vs hấn reo cùng lúc làm nó khó hiểu

* Nó mở đt ra đọc tn vừa đ.c gửi tới

" Chị 2 Boss gặp, 10h tối chỗ cũ "

" Ok nhóc " Nó tl tn

* Hấn nghe đt

" Hú anh 2, có việc làm rồi nè, 10h tối chỗ cũ nha anh " Kín ns từ trong đt

" Ok " Hấn tl rồi cúp máy

- Đồ em cần có liền bây h ko anh? _Nó hỏi

- Có chứ, em ra lựa ik anh ik pha mocha cho _Bin chỉ về phía sau quán

-ok_Nó đi về phía cửa sau, nơi đây chẳng khác j nơi để đồ lự trừ cả nhưng ở phía cúi cần, nó lật tấm thảm lên thì bên dưới tấm thảm là 1 cánh cửa có mặt khẩu, nó nhập mặt khẩu vào thì cánh cửa mở ra, nó đi xuống

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Rắc Rối Ở Quán Bar

• Nó chở Rose trên con xe mô tô đời mới, Rose khẽ ns vào tai nó

- Làm sao mà cj quen đ.c ông Tuấn vậy? _Rose hỏi

- Quen nhau trong đợt thực tập _ Nó ns

- Oh. Mà hồi nãy ai gọi vậy?

- Nhóc Rìn gọi

- Anh Rìn có j ko mà sao em thấy cj cười nửa miệng vậy

- Boss

• Chạy xe đ.c khoảng 15' thì nó dừng lại trước quán bar, nó vs Rose bước xuống, Rose mở cửa r nó vs Rose bước vào trong

- Đứng lại, đây ko phải chỗ dành cho con nít _ Nó bước vào thì có tên bảo vệ chặn nó

- Con nít? Nực cười _Nó cười nửa miệng

- Ko pk bon ta là ai thì đừng có mà lớn giọng _Rose hét

- Đám con nít vất mũi chưa sạch mà còn là lớn _Tên đó khinh bỉ nhìn nó, hấn nghĩ rằng nó sẽ sợ r bỏ chạy nhưng nào ngờ nó chỉ nhìn qua hấn 1 cái khiến hấn lạnh sống lưng

- Kiu quản lí ra đây _Rose ns

- Quản lí là ng mà mày mún là gặp đ.c hay sao _1 Tên khác bước tới

- Mày - tao lun r _Rose nhách mép cười

- Thì sao?_Tên đó ns
- Giới_Nó ns
- Biến ngay_Tên đó hét vào mặt nó r ra hiệu cho đàn em đánh bọn nó
- Đúng lúc cị mầy đang ngửa tay để tao dạy cho bọn mầy bài học_Rose ns r đập bọn nó 1 trận, chưa đầy 5' thì bọn bảo vệ đã nằm bẹp dưới đất. Nó thì túm cổ áo của tên hét vào mặt nó r ns thâm vào tai tên đó " Laugh away before the ANGELS temued into DEMONS ". nó ns r nhách mép cười khiến tên đó nhận ra rằng mikk đã đụng vào ng ko nên đụng
- Có chuyện j vậy_Rin chạy ra ns thì thấy đàn em của mikk đang nằm bẹp dưới đất
- Thế éo nào mà.... Ý Đại tỷ_Rin ns 2 tiếng đại tỷ khiến cho bọn kia sợ chết khiếp
- Mày chào đón cị mầy tốt ghê nhỉ_Nó ns
- Tụi nó là lính ms mà cị, có j cị bỏ qua cho
- Ô kê Ô kê, cị mầy đâu hẹp hòi vậy_Nó xua tay
- Còn ko mau xl_Rin hét lên vs đàn em
- Em xl cị ạ _Bọn đồng thanh
- Cho em đ.c mạn phép hỏi_1 tên đàn em hỏi
- Hỏi_Rin ns
- Thân phận của cị cao quý cỡ nào khiến cho lão đại của bọn em phải phục tùng cị vậy_Tên đó ns
- Việc này thì em hỏi tên đó_Nó chỉ vào tên đang run sợ trước nó
- Alice_Tên đó ns
- Hacker Alice _Nó ns
- Cị cứ đùa_Tên đó ns
- Nó đứng lên kéo cái áo thun đen của nó lên thì có hình xăm của Alice ở bụng khiến bọn nó khiếp sợ mà quỳ lạy nó
- Có việc j mà cị đến tận đây vậy_Rin hỏi
- Vậy tao ko đ.c đến đây sao?_Nó ns
- Đ.c đ.c chứ_Rin ns
- Cị ún j em lấy_Rin ns
- Ko cần, về đây_Nó ns
- Về sớm vậy cị_Rose
- Em mún ở lại à _Nó nhìn Rose ns
- À ko_Rose xoa đầu
- Cị về đây_Nó bước ra ngoài r lái xe ik chở Rose về
- Sao về vậy cị_Rose ns
- Trong Phòng Vip 2 có khách
- Thì làm sao ạ
- Có Trung đây, em mún vào ko
- Cị thật là_Rose đỏ mặt

- Oh_ Đag chạy xe thì bỗng dưng nó dừng xe lại r bước xuống
- J vậy cị
- Có con mèo...bị bỏ rơi_ Vừa fırt lòi thì nó nhìn con mèo đen r lại nghĩ đến quá khứ của mik
- Tội nghiệp quá nhỉ, mún mag về ghê
- Ừm_ Nó ns r bế con mèo lên
- Cị làm j vậy?
- Mang về nuôi_ Hành động của nó lại bị hấn bắt gặp lần nữa
- "Đôi lúc cx dễ thw đấy chứ " Hấn nghĩ
- Nó chở Rose về r, bế chú mèo lên phòng mik
- Tắm rửa sạch sẽ r thì trông mi cx dễ thw đấy chứ _Nó ns
- Đúng r, mi cx phải có 1 cái tên chứ nhỉ
- Hừm! Kuro nhé, đ.c đó từ h ta sẽ gọi mi là Kuro
- * Kuro trong tiếng Nhật có nghĩa là màu đen

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Ngày mới đến, trong 1 căn phòng rộng có 1 cô gái đang nằm dài trên giường, đôi má ửng hồng, làn da trắng nõn đang lặn qua lặn lại cuối cùng cx chịu ngừng rồi ngồi dậy. Nó với lấy cái đt cầm ứng đặt trên đầu giường

"Mới 5h30". Tranh thủ chạy bộ chút vậy " Nó nghĩ thầm rồi đứng lên đi vào nhà vệ sinh. 5" sau nó bước ra vs bộ đồ thể dục ngắn ngang đùi có tông màu đen, mái tóc màu tím than đc nó buộc gọn lên cao.

Nó bước xuống nhà, đeo đôi giày nike màu đen rồi mở cửa ra ngoài chạy đến cv gần nhà rồi bắt đầu chạy bộ

Nó chạy mấy vòng quanh cv rồi ngồi xuống cái ghế đá ven đường để nghỉ ngơi. Nó uống ngụm nước, lau mồ hôi trên gương mặt xđ rồi định chạy tiếp nhưng đt reo thì nó dừng lại. Thì ra là cô gọi, nhưng sao lại gọi vào giờ này

" Alo " Nó bắc máy

" Sao tớ gọi mấy chục cuộc rồi mà sao cậu ko nghe. Sao hôm qua bỏ về??? Sao ko đi hc??? Ns mau " Cô hét ầm lên ở đầu dây bên kia

" Cv gần nhà " nó ns rồi cúp máy. Nó nghĩ cô đủ thông minh để pk rằng nó đang ở đâu. Thay đồ xong thì cô chạy đến cv tìm nó. Thấy bóng quen thuộc, cô chạy đến chỗ nó đang ngồi nghịch đt

- Hú My....Ủa, xin lỗi mình nhầm người_ Cô chạy đến thì nó ngược mặt lên, cô tưởng mình nhìn nhầm người

" Không nhận ra mình à, vậy chọc nhỏ xiu vậy " Nó nghĩ thầm

- Chào, có gì không?_ Nó cười nhạt

- Ý, bạn là người hôm qua đi chung với Thư phải không?_ Cô hỏi, khuôn mặt tươi cười

- Phải sao không?_ Nó nói, khuôn mặt lạnh nhạt

- À không có gì. Cho mình hỏi, bạn có thấy 1 cô gái cao bằng mình khuôn mặt thì...thì...xấu, có nước da ngăm đen đi qua đây không?_ Cô hỏi với ý nghĩ như muốn nói xấu nó

- Con nhỏ bạn nói tên My phải không?_ Nó nói, giọng hơi tức giận

- Ủa...sao bạn biết_ Cô nói, khuôn mặt rất ngây thơ
- Con Mỹ đó là con này nè_ Nó đứng lên tức giận quát, tay chỉ vào mặt mình
- Ủa..ủa..Mỹ hả.._ Cô vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra
- Dạ thưa má, con, Mỹ nè_ Nó nói một tay chỉ vào mặt mình
- Sao khác vậy? Phẫu thuật à?_ Cô ngạc nhiên khi nhìn thấy nó hiện giờ
- Nào mày có hoạt động bình thường không? Mày bị điên à?_ Nó đưa tay sờ trán cô rồi nói với giọng tức giận
- Hoạt động bình thường, mà sao mày thay đổi dữ vậy?_ Cô nhìn nó từ dưới lên trên, hình hết một lượt thì thấy nó khác hoàn toàn so với lúc trước
- Tao đẹp sẵn rồi, chỉ không phô ra thôi_ Nó tự hòa nói
- Ồ kẹ mày_ Cô trề môi
- Mày thay đồng phục luôn rồi hả?_ Nó nhìn cô hỏi
- Ồ, tính sang rú mày đi học luôn_ Cô nói rồi đưa tay lên chỉnh phần tóc mái thừa của mình
- Ừm. Vậy về nhà tao đi, ăn sáng rồi tao với mày với con Thư ík hç luôn
- Ồ Kề_ Cô đưa tay lm kí hiệu

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đến Trường Vs Thân Phận Ms 1

(M.n oi. Từ chap này nó sẽ có mái tóc màu đen huyền nha)

- * Két * Cửa phòng mở, một bóng dáng nhỏ bước vào trên tay cầm đồ đạc linh khinh
 - Thư ơi, dậy thôi_ Nó khẽ thì thầm vào tai Thư
 - Thư~~_ Nó thổi nhẹ vài tai Thư, Thư rùng mình rồi quay người sang phía khác
 - Được đấy. Nhỏ nhẹ ko nghe mà thích hung bạo à_ Nó nói, khuôn mặt cười gian
 - * Rầm...cộp....keeng...keeng * Nó cầm hai cái chảo kê sát tai Thư rồi ra sức đập hai cái vào nhau, tạo ra tiếng động chấn động cả biệt thư
 - Aaaaaa..._ Thư bật dậy hét toáng lên
 - Chịu dậy rồi hả?_ Nó đắc ý nói
 - Tiếng động đó còn có thể đánh động cả người khổng lồ luôn ấy đường nói chi em_ Thư tức giận nói, hai tay xoa xoa lỗ tai
 - Biết vậy thì tốt, làm VSCN đi rồi xuống ăn sáng_ Nó nói rồi bước ra ngoài để mặc Thư với bộ mặt tức xì khói
- Nó thay đồng phục xong rồi sau đó lấy sách vở bỏ vào ba lô đen trên bàn, mái tóc đen huyền đc buông thả. Nó xách balô lên rồi đi xuống lầu
- Chào bama_ Thư hí hửng chạy xuống rồi kéo ghế ra ngồi
 - Chào buổi sáng con yêu_ Bà Vân cười nói. Bà Vân thực sự là người rất tốt nhưng vì hận người đã cướp chồng bà 16 năm trước, nhưng người đó chết rồi nên bà Vân mới trút giận lên người nó
 - Chào buổi sáng con gái_ Ông Phong nhìn nó cười nói. Có lẽ đây là lần đầu tiên nó được ba gọi là con gái kể từ khi mẹ mất
 - Con đi học trước_ Nó nhìn ông Phong, bà Vân với Thư, trông họ cứ như 1 gia đình hạnh phúc nó nhìn mà cảm thấy thèm thuồng. Nó quay mặt đi rồi bước nhanh ra ngoài

- Chờ một lát_ Bà Vân chạy theo nó
 - Có chuyện gì?_ Nó hỏi khuôn mặt lạnh nhạt
 - Di...di chỉ muốn nói là xin lỗi con_ Bà Vân ấp úng nói
 - Xin lỗi, về chuyện gì?
 - Đúng thật là di rất tức giận về chuyện năm đó nhưng ko thể vì thế mà trút giận lên con, 18 năm đã trôi qua rồi, hận thù đã dần mất, tại nạn đó nếu mún di sẽ giúp con điều tra. Di muốn hỏi là con có tha thứ cho di hay ko?
 - Tôi tha thứ cho di nhưng người ra tay sát hại mẹ tôi thì ko
 - Người sát hại mẹ con?
 - Phải. Đêm hôm đó mẹ tôi không chết vì ngạt thở mà là vì bị mất máu
 - Mất máu sao?
 - Đúng, có người giết chết bà ấy sau đó mới phóng hỏa
 - Độc ác thật, giúp đc gì thì di sẽ giúp
 - Vâng
 - M.n nói chuyện gì vậy?_ Thư với cô chạy tới
 - Không có gì. Đi thôi_ Nó đeo đôi giày adidas superstars màu trắng đen rồi đi ra ngoài, cô với Thư ra sau nó
 - Thừa mẹ con đi học_ Thư cười nói đưa tay lên vẫy vẫy với bà Vân
 - Đi học vui về_ Bà Vân cười nói
 - Cháu chào cô_ cô cúi đầu rồi chạy đi
 - Ừm. Tạm biệt_ bà Vân vẫy tay
- Đi được một đoạn thì tụi nó gặp hấn, anh, cậu với chàng
- Ủa Nhi. Nhà gần đây hả?_ Anh nhìn cô rồi cười
 - Ừm_ Cô cười đáp lại anh
 - Đi học hả, đi chung ko?_ Cậu cười
 - Được đó_ Thư hí hửng nói
 - Ủa mà ai đây, My da đen đầu_ Chàng vừa dứt lời thì Thư lao đến bịt miệng cậu lại. Nó thì đứng yên khuôn mặt tối sầm lại
 - My da đen đây_ Nó nở nụ cười gian, rồi sau đó là 1 cú đấm in trên mặt chàng
 - My_ Anh với cậu đồng thanh
 - Dạ_ Nó gằn giọng
 - Nhìn không ra_ Anh cười cười
 - Chào. Tôi là Bảo, hân hạnh_ Hấn đưa tay ra bắt tay với nó khiến cả bọn bất ngờ vì trước giờ hấn chưa bao giờ chủ động với con gái
 - Thật ra anh là ai?_ Nó hơi nhăn mặt, tay bóp chặt tay hấn
 - Tôi là Ken, thống lĩnh của DEMON_ Hấn thì thầm vào tai nó khiến bất ngờ kèm theo sau đó là sự lo sợ
 - Tôi là My. Cho tôi sdt của cậu nhé, tôi có việc muốn nói_ Nó cười nhưng chỉ về trước còn về sau thì nó thay đổi sắc thái, ánh mắt kiên nghị nhìn hấn (ko pk miêu tả nhưng giống như ánh mắt của Conan khi tìm đc hung thủ ấy)
 - Được. Rất vui đc lm quen với cô_ Hấn bấm sdt cho nó rồi đưa tay xoa đầu nó

- Anh vừa làm gì thế_ Nó hơi nhăn mặt
- Tôi thường hay làm thế với người thân L-Ừ-N hơn mình_ Hấn lặp lại động tác đó rồi nhấn mạnh chữ lùn
- Tôi cũng cao mà, có lùn lắm đâu_ Nó phụng phịu nói. Người khiến nó có biểu cảm như vậy chắc chỉ có hấn thôi. Cả bọn nhìn nó với hấn mà đơ người không tin đây là sự thật

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đến Trường Vs Thân Phận Ms 2

* Trường Sao Mai *

Tụi nó đi đón nhỏ với nàng rồi cùng đi học. Cả bọn cùng đi đến trường tạo nên 1 cuộc hỗn loạn ở sân trường

- Aaaaaa. Anh Bảo, nhìn em đi
- Anh Khánh em iu anh
- Anh Minh ơi cho em chụp tấm hình
- Anh Hải nhìn em đi

Lũ con gái hò hét khi nhìn thấy bọn hấn. Bên con trai cũng đầu vù vù

- Nhi tiểu thư, cho anh xin sắt
- Vy tiểu thư làm bạn gái anh nha
- Linh ơi làm người yêu anh đi
- Có hot girl mới kìa bay ơi
- Hai em liền. Em tóc đen (nó) trông lạnh lùng nhỉ, em tóc hung đỏ (Thur) trông năng động hơn
- Nhỏ tóc đen trông quen quen. Hình như gặp rồi
- Hôm qua nó đến trường mình còn gì
- À nhớ rồi. Cho anh xin số dt đi em
- Giới thiệu đi em ơi
- Giới thiệu tí đi My_ Nhỏ nói thầm vào tai nó
- Cũng được. Em trước đi_ Nó khẽ gật rồi huych nhẹ vai Thur
- Ok. Hi m.n mình tên là Lục Ân Kiều Thur. Học lớp S.A1, hân hạnh được gặp m.n_ Thur cười nói còn free cho lũ con trai cái nháy mắt tình nghịch
- Ok em. Họ Lục Ân, họ hàng với con nhà quê đó bay
- Em quen con nhà quê tên Lục Ân Bảo My không?
- Dạ..dạ.._ Thur liếc mắt về phía nó. Nó bước lên ngang với Thur
- Tôi tên My, họ Lự Ân, tên đầy đủ là LỤC ÂN BẢO MY hay còn được các người gọi là BITCH_ Nó gần giọng nó, ánh mắt khinh thường nhìn lũ sâu bọ trước mặt mình
- Cái gì???? BẢO MY???
- Phải. Hân hạnh được gặp lại lũ...sâu bọ_ Nó nhếch mép

- Dư tiền nhĩ? _ Tổ Như đi từ trong đám con gái ra
- Hử? _ Nó liếc mắt nhìn Như
- Còn chi tiền đi phẫu thuật nữa à _ Vân bước ra sau Như cùng với Hà và Ngọc
- Sâu bọ _ Nó nhìn Như khinh bỉ
- Mày tự nói bản thân mày sao _ Như nhếch mép nhìn nó
- Chỉ có lũ nhột mới lên tiếng, nếu câu đó là nói tới các cô việc gì phải lên tiếng nhĩ hay biết là Sâu Bọ dùng để ám chỉ ai rồi _ Nó khoanh tay trước ngực đứng song song với Như
- Con điểm _ Như lao đến tát vào mặt nó nhưng đã bị một bàn tay khác mạnh mẽ chặn lại trong không trung
- Anh...anh..anh Bảo _ Như lắp bắp nói, hấn dục tay Như ra
- Đừng bao giờ đụng vào người của tôi _ Hấn nói rồi khoác vai nó đi vào trong
- Tôi chấp nhận là người của anh khi nào _ Nó nhún mắt nhưng vẫn đi theo hấn
- Từ 10 năm trước _ Hấn nói rồi lỏ nó ra sau trường
- Minh à, đánh tao đi _ Cậu nói ngớ người ra
- Được không, chắc chưa? _ Chàng đưa tay thành nắm đấm để trước mặt cậu
- Chắc _ Cậu vừa dứt lời thì " Bụp " cậu lãnh trọn nắm đấm của chàng vào mặt do bất ngờ nên té ra sau
- Hải!! Có sao ko? Có bị thương không? Minh, làm gì ra tay mạnh thế, lỡ Hải bị thương thì biết làm sao _ Nhỏ vội đỡ cậu dậy rồi nủi đoá
- Ghê chưa, ghê chưa, ghê chưa... _ Nàng tặc lưỡi
- Lỡ Hải bị thương thì sao, quan tâm ghê nhĩ, sao mày không quan tâm tạo như vậy. còn hám trai _ Cô nói rồi cùng nàng đi vào lớp, nhỏ thì đỏ mặt
- Thưa chị Vy, sau này em không dám nữa _ Chàng chọc nhỏ rồi đi vào trong
- Bụp....Hahahahahahahah _ cậu không nhện được nên cười lớn
- Làm gì cười _ Nhỏ đỏ mặt nhìn cậu
- Cậu lo quá rồi đấy, tui không sao. Đi vào lớp thôi _ Cậu nói rồi khoác vai nhỏ đi vào lớp.

Cậu với nhỏ vốn dĩ là bạn thân kiêm luôn hàng xóm nên hai đứa thân nhau từ khi còn bé tí cho nên việc khoác vai, cồng, nắm tay hay những hành động thân mật đều được coi là quá bình thường nhưng cả hai đều thầm thích nhau mất rồi, làm sao để thổ lộ đây. Cả hai đều sợ khi thổ lộ có lẽ họ sẽ mất đi tình bạn quý giá hiện giờ. Có lẽ thăm quan tâm nhau sẽ tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Đến Trường Vs Thân Phận Ms 3

- * Quay lại chỗ nó với hấn *- Anh đưa tôi đi đâu? _ Nó nhún mắt hỏi
- Một lát rồi biết, tới rồi nè. Mời phụ nữ trước _ Hấn nói rồi ra hiệu cho nó đi vào trong nhà kính bỏ hoang sau trường
- Đến đây làm gì? _ Nó nhìn hấn rồi hỏi
- Vào đi rồi biết _ Hấn nói rồi kéo nó vào trong

Bên trong hoàn toàn khác với bên ngoài, toàn bộ nhà kính được trồng thành 1 vườn hoa rất rộng mà còn là hoa hồng mà nó yêu thích được trồng vào những chậu có hình thù rất đẹp mắt, toàn bộ phần đất đều được bao phủ bằng cỏ được cắt tỉa gọn gàng chỉ chừa 1 lối đi vào duy nhất dẫn đến cây cỏ

thụ rất lớn được trồng ở chính giữa, là được lát bằng gạch men sứ

- Đẹp quá, anh thích hoa hồng sao?_ Nó nâng 1 bông hoa hồng lên rồi mỉm cười

- Tôi không thích cũng không ghét nói chung là bình thường, mùi hương và màu sắc của chúng rất tuyệt chỉ vậy thôi_ Hắn đứng tựa vào cửa, hai tay đút vào túi quần, nhìn nó rồi tự mỉm cười hài lòng

- Chỉ vậy thôi á? vậy thì trông làm gì?_ Nó vừa dứt lời thì hắn kéo lấy tay nó dựa nó sát vào tường, mặt cúi xuống gần mặt nó khiến nó đỏ mặt

- Anh...anh...tính...làm...gi...Kabe don à _ Nó lắp bắp nói (Bn nào không biết Kabe don là gì thì hỏi Google - sama nha Hê hê hê hê)

- Cô có óc tưởng tượng phong phú thật, có chiếc lá dính trên tóc cô_ Hắn nói rồi lấy chiếc lá vương trên tóc nó xuống, trước khi làm thì hắn không quên gõ nhẹ một cái vào trán nó rồi buông nó ra_ Tôi trông cho người con gái tôi yêu_ Hắn nói hai tay đút túi quần

- Người con gái anh yêu? Anh cũng có người yêu sao?_ Nó nhướn mày

- Có lẽ chỉ mình tôi yêu cô ấy_ Hắn đi đến ngồi xuống tựa lưng vào cây cổ thụ rồi khẽ nhắm

- Có lẽ? Cô ấy không yêu anh sao, anh đơn phương à_ Nó đi đến ngồi kế bên hắn

- Bỏ đi, dù gì đó chỉ là lời hứa của trẻ con. Chán thật_ Hắn thở dài

- Nghe đi, khi buồn chán thì thứ này là vị cứu tinh của tôi đây_ Nó nhét một bên tai nghe vào tai hắn rồi cười nói. Hắn cười nó

.. Bên cạnh nó hắn có nhiều biểu hiện khác ngoài vẻ mặt lạnh lùng vốn có. Có lẽ nó là người đặc biệt chăng?

* Reeng, reeng * Chuông vào học reo lên, nó khẽ dụi mắt tỉnh dậy nhưng thấy nặng ở bên vai trái. Thì ra là hắn đang tựa vào vai nó rồi ngủ. Vai chua à??? Nhưng công nhận khuôn mặt hắn lúc ngủ trông dễ thương cực giống như 1 người mà nó từng gặp lúc nhỏ. Một người bạn, một mối tình đầu.

- Ừm...gi vậy?_ Hắn tỉnh dậy, nó giật mình quay sang chỗ khác

- Vào học rồi, ta nên về lớp thôi_ Nó đứng dậy phui quần áo rồi nói

- Ừm_ Đứng khẽ gật rồi đứng lên cùng nó đi ra ngoài

* 10" sau, cửa lớp S.A1 *

- Thưa cô em vào lớp_ Nó bước vào rồi nói

- À..ừm..em là học sinh chuyển lớp hả?_ Cô Lan, GVCN của lớp S.A1 nói

- Thưa cô, bạn ấy là Bảo My, thành viên chính của lớp mà cô_ Nhỏ đứng lên nói

- Em chào cô_ Có khẽ cúi đầu

- Vậy à, trông em khác quá thôi em về chỗ đi_ Cô Lan cười nói

- Sao lớp mình vắng vậy cô?_ Cậu nhìn quanh lớp rồi hỏi. Hôm nay lớp vắng đến 9 đứa

- À. Các bạn ấy chuyển lớp nhưng em đừng buồn, hôm nay lớp ta có bạn mới.

Lũ con trai với đám con gái rất mún la lên rồi hỏi Boy or Girl nhưng vì từ phía xa luôn có 1 anh mắt đáng sợ chần chẫn nhìn họ (còn ai ngoài nàng nữa)

- Vào đi các em_ Cô Lan vừa dứt lời thì bọn Như bước vào lớp

- Quen thuộc rồi không phải giới thiệu ha. Bọn em tự lựa chỗ nha cô_ Như nói

- Ừm. Em chọn chỗ đi_ Cô Lan vừa dứt lời thì bọn Như đi xuống lựa chỗ, khi đi qua bàn nó Như còn liếc nó một cái. Cô Lan sợ Như như vậy là vì ba Như là hiệu trưởng

- Liếc hoài lé á_ Nàng tựa lưng vào ghế rồi nói

- Mày nói ai đó con kia_ Như gần giọng

- Nói phong long_ Nàng nói rồi quay lên

- Mấy bạn còn lại nhanh chóng vào lớp đi_ Cô Lan nói rồi những người còn lại đi vào. Trong đó có một người khiến cô cảm thấy buồn. Cô mãi suy nghĩ thì nó truyền 1 mẫu giấy lên

" Sao vậy? Vì bạn trai cũ của cậu? "

" Không có gì " Cô truyền lại rồi đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ để tránh ánh nhìn của một người trên bục giảng

- Các em giới thiệu đi_ Cô Lan cười nói

- Hi m.n mình là Kiều Thư. Khi này đã giới thiệu rồi_ Thư nháy mắt tinh nghịch với nó

- Tô Gia Bảo. Hân hạnh_ Hân nói rồi cười nhạt, bọn con gái tưởng là cười với mình nhưng ai ngờ nụ cười đó là dành cho nó

- Hoàng Thiên Quân. Mong m.n giúp đỡ_ Quân cười nói (Thỉnh nơi đâu đang bay lung tung, bay lung tung, bay đi xa luôn)

- Rồi để cô xếp chỗ ngồi nha...._ Cô Lan chưa nói hết thì hân chen vào

- Bọn em tìm được chỗ ngồi rồi_ Hân nói rồi đi xuống ngồi kế bên nó. Còn Quân với Thư ngồi chung

- Rồi. Chúng ta bắt đầu học bài_ Cô Lan cười nói rồi vào học

----- GTNV -----

1. Hoàng Thiên Quân: 17t, bạn trai cũ của cô, con trai của Tỉ Bự (thống lĩnh Hắc Long Bang) biệt danh Rum

2. Nguyễn Bảo Dương: 20t, Boss của TGN tên Kingz, anh họ nó, thương yêu nó như em gái ruột (người quen họ hàng bên ngoại)

Cám Ôn Vì Đã Bỏ Thời Gian Đọc Truyện Của Mình. Ai đọc thì cho mình xin cái cò mờ tờ nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cảnh Cáo

" Reeng...reeng.." Chuông reo, cả lớp xếp hàng đi ra ngoài (xếp hàng, xếp hàng đấy) - My, xuống căn tin với bọn tao không?_ Cô chạy lại chỗ nó, nó thì nằm ngủ li bì

- My_ Nhỏ gọi

- Suyt..._ Hân khề nói

- Ờ, ờ biết rồi. Mà mấy người xuống căn tin không?_ Nàng nói vừa đủ nghe

- Tui đi, bọn mày đi không?_ Cậu cười nói

- Đi chứ. Đói mún xỉu_ Chàng thờ dãi

- Đói mún xỉu mà còn sức để nói hay nhi_ Nàng liếc chàng

- Tui nói kệ tui, chết cô à_ Chàng cãi lại

- Ờ thì..ôm, kệ anh, tui đi trước_ Nàng nghĩ cãi ko lại nên đi trước

- Mày có đi không_ Cậu khề lay người nó

- Nhìn là biết nó không đi rồi_ Anh nói, hân lúc này đang nằm nhìn nó ngủ rồi nghịch đt

- Bọn tao đi đây, Bye_ Chàng nói rồi cả đám đi xuống căn tin

+ 5' sau

- Ủa. Ra chơi rồi hả?_ Nó tỉnh dậy hỏi

- Ủm_ Hấn khê gặt
- Được bao lâu rồi?
- 5'
- Ồ. Anh không xuống căn tin à?
- Bây giờ xuống cô đi không_ Hấn dẹp đt rồi đứng lên
- Đi trước đi, tôi đi vệ sinh đã_ Nó nói rồi đi về phía nhà vệ sinh và không ngờ bọn Như cũng ở đây
- Ê mày. Trường mình mới nuôi đĩa đó_ Hà nói xéo
- Ồ đúng rồi, con đĩa Bảo My chứ gì_ Vân khinh bỉ nhìn nó
- Súc vật_ Nó lạnh lùng nói
- Mày ám chỉ ai đấy con kia_ Ngọc túm cổ áo nó
- Buông_ Nó gằn giọng
- Đéo thích_ Ngọc trợn mắt nhìn nó
- Tao nói lần đầu cũng như lần cuối cùng. Buông_ Nó hất tay Ngọc ra. Vân ở gần đó lao đến tát nó
- Nói cho mày biết. Trong trường này, chị Như là trùm_ Hà trừng mắt nhìn nó
- Nó là trùm còn bọn bay là chó chó gì_ Nó cười khinh bỉ
- Tao cảnh cáo mày, đừng bao giờ đụng vào anh Bảo C-Ủ-A T-A-O_ Như nói và nhấn mạnh chữ " Của tao "
- Bọn bay nói xong chưa? Bây giờ đến tao nhé_ Nó tiến đến gần Như, giơ tay lên định tát Như nhưng bị Hà giữ lại, móng tay Hà bấm chặt vào tay nó khiến tay nó ứa máu. Nó vung tay ra, nhanh như cắt, nó rút con dao bấm ra rồi nói
- Nói lần đầu cũng như lần cuối. Đừng bao giờ đụng vào người tao_ Nó nói rồi ghim con dao vào tấm gương khiến gương nứt ra
- Tao không để yên cho mày đâu_ Như hét
- Tao chờ_ Nó nói rồi bước ra ngoài. Đi về phía căn tin. Góc bàn trung tâm là bàn mà cả bọn đang ngồi
- Tới trễ vậy_ Nàng nhìn nó
- Đi vệ sinh ấy mà_ Nó nói rồi kéo ghế ngồi kế bên hấn. Hấn nhìn thấy tay nó bị thương
- Bị sao vậy?_ Hấn lo lắng hỏi
- Không thấy sao còn hỏi_ Nó nói, giọng oán trách
- Bị sao?
- Bị đánh
- Ai đánh?
- Người ta đánh
- Người ta là ai?
- Hồi chi
- Biết chứ chi. Trả thù cho
- Khỏi
- Ê bay_ Anh hô to
- Gì?_ Đồng thanh

- Sắp tới, trường mình tổ chức tiệc nhân ngày 30 năm thành lập trường đấy_ Anh nói
- Rồi sao?_ Nhỏ hỏi
- Thì tụi bay không định bắt cặp rồi đi dự tiệc hả?_ Cô nói tiếp
- À. Chưa biết_ Nàng xua tay
- M.n đang nói chuyện gì vui vậy_ Cùng lúc đó thì Thư với Quân đi tới
- Bàn tí chuyện thôi_ Chàng cười nói
- Ngồi chung đi_ Nhỏ nói rồi kéo ghế xích ra để Thư với Quân ngồi
- Về trước đây_ Cô đứng lên rồi quay lưng đi
- Chị sao vậy. Thấy khó chịu vì em ngồi chung sao?_ Thư hỏi mặt hơi buồn
- Không phải_ Cô lắc đầu
- Vậy chị ngồi xuống đi_ Thư chỉ vào ghế
- Chị..._ Cô lắp bắp. Nó thấy vậy liền đứng lên kéo cô về chỗ mình ngồi
- Không thích ngồi chỗ nắng chiếu vào thì nói tao, tao đổi chỗ cho_ Nó nhăn mặt nói. Cô khẽ gật, thực chất là cô muốn né Quân nên nó biết rồi đổi chỗ cho cô
- Ai cho ngồi đây?_ Hấn nhăn mặt nói
- Nó_ Cô chỉ nó đang ngồi che mặt vì nắng chiếu vào. Hấn thấy nên tháo nón đội lên đầu cho nó
- Làm gì vậy?_ Nó quay lại hỏi
- Giữ dùm_ Hấn nói rồi đi về chỗ ngồi
- Nói đến đâu nhì. A nhớ rồi, chia cặp đi_ Anh cười nói
- Tui thấy rõ rồi nè_ Nàng cười gian
- Thấy gì?_ Đồng thanh
- Bảo với My một cặp, Hải với Vy một cặp. Nhi với Khánh một cặp. Còn tao thì_ Nàng nói rõ ràng còn câu cuối thì nháy mắt cười gian với Thư
- Mà với Minh một cặp_ Nó nói to
- Hà_ Nàng với chàng đồng thanh_ Không thể nào. Tôi không chung cặp với anh / cô ta được
- Ý trời đã an bài. Ngậm miệng mà tuân theo đi_ Hấn nói rồi cười với nó
- Còn Thư với Quân một cặp nha_ Nhỏ cười nhìn Thư
- Ok_ Quân cười đáp lại nhỏ
- Không vấn đề gì_ Thư cười nói
- Mà khi nào đi_ Nàng chán nản hỏi
- Chủ nhật tổ chức_ Anh nói
- Vậy thứ 7 đi shopping mua đồ đi_ Cô cười
- Được đó, em tán thành_ Thp nhanh nhẩu đáp
- Chỉ con gái các người đi thôi chứ gì. Bọn tui ở nhà nha_ Chàng nói giọng chán nản không kém gì nàng
- Ai cho ở nhà_ Cô nháy mắt tinh nghịch với nàng

- Đi chung cho vui_ Quân cười nói
- Trong đám có mình cậu hiểu ý nhất đấy_ Nhỏ cười nhìn Quân
- Vậy quyết định vậy nha. 8h sáng trung tâm mua sắm Sin_ Nàng cười
- Ok- Đồng thanh

Chuông reo lên, cả bọn về lớp. Lúc đó thì nó nt bói Rin

" 10h tối nay phải ko? "

" Dạ chị "

" Ok nhớ rồi"

-----•-----

M.n nhớ đọc chương tiếp theo nha

Chương 13: Nv mới

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nhiệm Vụ Mới

Vào tiết tiếp theo thì có tn gửi đến điện thoại nó. Nó mở tin nhắn ra xem nhưng nhận ra là hấn cũng nhìn thấy

- À quên. Sao phải giấu nh, anh cũng biết rồi mà_ Nó nhìn hấn rồi mở điện thoại ra. Hấn nhún vai thay cho cái gật đầu

" Chị 2. Đang học hả " Rin nhắn

" Ủa Nhóc "

" Tối nay sớm hơn chút nhá. Đổi lịch rồi "

" Đổi á. Máy giờ?"

" 17h sớm 5 tiếng. Chị đến nhé"

" Biết rồi nhóc "

Nó nhắn rồi tắt điện thoại, trong lúc đó thì hấn cũng có tin nhắn gửi đến

" 17h nha anh. Đổi lịch rồi " Kin nhắn tin cho hấn

" Biết rồi "

" Vậy nha. Lát gặp anh sau "

- Anh có đi không?_ Nó hỏi, mắt nhìn vào điện thoại

- Có chứ_ Hấn cười nhạt

+ Ra về

Hết giờ học, học sinh chạy ủa ra chỉ có lớp nó là đi từ từ (Chậm mà chắc hehe). Nó đi đến mở tủ đồ của mình ra thì " Ầm " một đồng rác trong tủ đồ của nó đổ ra

- Học sinh giỏi mà ăn ở bẩn thật_ Vân tặc lưỡi nói

- Chắc..chắc..chắc..xấu mặt quá đi_ Hà tiếp lời

- Mất vệ sinh quá_ Như khề nhẩn mặt. Nó liếc bọn Như một cái rồi chửi thảm
- Sâu bọ_ Nó nói rồi bước đi (vậy còn đồng rác???. Lao công tới rồi đây)
- Chị hai_ Rìn đứng dựa lưng vào chiếc ô tô đen dựng trước cổng trường, thấy nó thì Rìn reo lên, hai tay vẫy vẫy
- Anh Rìn, làm gì ở đây vậy?_ Thư hí hửng chạy ra
- Hộ tổng em với chị em ra bar_ Rìn cười
- Vậy à. Kìn đâu?_ Thư không thấy Kìn đâu nên hỏi (Kìn với Rìn là ny nhau nha)
- Đi chơi rồi_ Rìn nói
- Đợi lâu không?_ Nó đi đến vỗ vai Rìn
- Vừa kịp. Mời hai người_ Rìn vừa nói vừa mở cửa xe cho nó với Thư đi vào. Nó đi được một lúc thì xe của Kìn đi đến đậu ở công viên gần trường
- Hú anh_ Kìn cười nói
- Đi thôi_ Hấn đi vào xe rồi nói

- Nhanh vậy_ Kìn hơi ngạc nhiên rồi vào xe ngồi lái. Hai chiếc xe lăn bánh đi đến một quán Bar có tiếng trong thành phố, Bar Light. Trước khi đến thì tụi nó có vào trung tâm mua sắm để thay đồ. Tụi nó diện màu đen với cái mặt nạ cùng màu. Hấn cũng đến ngay sau đó

Vào trong thì ai cũng nhìn cả đám một cách nể và lo sợ. Cả bọn đi vào khu V.I.P, đến cánh cửa cuối dãy. Đây là nơi họp của các băng nhóm và người đứng đầu là Kingz, anh họ nó

- Rất hân hạnh được gặp m.n. Tôi rất vui vì m.n có mặt đông đủ l đây. Hôm nay m.n thế nào?_ Kingz giọng dặc nói
- Có gì nói nhanh đi_ Thủ lĩnh A
- Nhiệm vụ là gì?_ Thủ lĩnh B
- Hôm nay chúng ta có nv mới là tham gia một bữa tiệc_ Kingz nói khuôn mặt vẫn cười
- Một bữa tiệc thôi mà kêu tất cả m.n đến. Anh càng ngày càng rảnh ra đấy_ Thủ lĩnh C
- Bữa tiệc của công ty A&B_ Kingz nói rồi nhìn về phía nó. Nó biết là Kingz đang thách thức nó bởi vì chủ tịch của tập đoàn A&B là Ông Chung người có lên quan đến cái chết của mẹ nó 10 năm trước
- Vậy..ai tham gia_ Kingz vừa dứt lời thì nó lên tiếng
- Em_ Nó giờ thẳng tay lên
- Trừ em_ Kingz nói ngay lập tức
- Tại sao?_ Nó khó hiểu
- Vì quá nguy hiểm bởi anh biết em định làm gì
- Anh không cho em tự đi

Nó vừa quay người thì một đám người mặc đồ màu đen lao đến giữ tay nó, nó cố chống cự nhưng không thành

- Anh biết em sẽ làm vậy nên anh đã chuẩn bị trước. Bây giờ nv này sẽ giao cho DEMON. M.n giải tán_ Kingz nói rồi rời đi. Trước khi đi, Kingz còn sai người nhốt nó vào phòng riêng chờ khi nào xong nv mới được thả ra. Nó đi đến gần Thư rồi giả vờ té vào người Thư

" Chuẩn bị đi. Lấy nó ra thử nghiệm " Nó nói thảm vào tai Thư rồi đứng thẳng lên

- Không có hiệu lệnh của tôi, không ai được phép tham gia vào_ Nó nhìn đàn em của mình rồi bước đi, lũ người mặc đồ đen dùng dây xích, xích tay nó lại. Nó vừa đi vừa dậm thật mạnh lên sàn 3 lần, khiến Thư biết đó là hiệu lệnh bắt đầu, Thư cười nhạt rồi nói
- Chúng tôi, cô ấy làm chủ. Không đợc cho phép bọn tôi nhất định sẽ không tham gia vụ này. Nơi này hết vui rồi, bọn tôi xin phép về trước_ Thư với lũ đàn em cúi đầu trước Kingz
- Cho phép_ Kingz khề gật

" Em định bày trò gì nữa đây?" Kingz nhìn bóng dáng nhỏ bé của nó rồi đi rồi nghĩ thầm

- Bây giờ làm gì? _ Rin nhìn Thư rồi hỏi

- Chuẩn bị đồ rồi đợi chị ấy về thôi _ Thư cười nói. Rin khẽ gật đầu

- Các người có 2 sự lựa chọn _ Thư nhìn về phía hấn với Kin (Không ai biết hấn với Kin là chủ băng và phó băng DEMON ngoại trừ nó)

- Lựa chọn gì? _ Kin nhìn Thư rồi hỏi

- Tự nguyện giao nhiệm vụ này cho bọn tôi hoặc bọn tôi ép các người phải giao chúng tôi nhiệm vụ này _ Thư nhếch mép cười

- Sai khiến? Đe dọa? Các người lấy tư cách gì? _ Kin khoanh tay trước ngực

- Bọn tôi dư thừa tư cách để sai khiến hoặc đe dọa các người _ Thư nói

- Vậy ra đây là cách mà EVIL đối xử với băng khác sao? Còn đe dọa bọn tôi. Nực cười _ Kin nhếch mép nhìn Thư với ánh mắt Khinh Thường

- Đừng bao giờ nhìn ai trong chúng tôi bằng ánh mắt nó _ Thư nói giọng tức giận

- Tôi thích _ Kin nói với giọng điệu khinh người

- Đủ rồi, dừng đi Kin _ Hấn quát

- Vâng _ Kin xụ mặt xuống

- Bọn tôi sẽ cho các cô thực hiện nv này nhưng..... _ Hấn ngắt quãng

- Điều kiện là gì? _ Thư kiên nghị hỏi

- Đoán hay đấy. Tôi muốn cả hai bên đều thực hiện nv này _ Khóe môi hấn nhếch lên tạo thành một đường cong

- Thực hiện chung _ Thư khó hiểu _ Sao phải vậy?

- Các người muốn thực hiện nv này không phải vì tiền thưởng mà là vì thứ khác phải chứ? _ Hấn nói, môi vẫn giữ đường cong ấy

- Phải, còn các người muốn tiền thưởng _ Thư nói

- Hahaha _ Hấn cười lớn rồi nói _ Không sai, hợp tác là cách tốt nhất khiến cả hai cùng có lợi

- Được. Hợp tác vui vẻ _ Thư bắt tay hấn

- Anh Rin, chuẩn bị xe đưa 2 người này theo _ Thư nói rồi rời đi

- Có xe rồi, mời m.n _ Rin cười nói

- Các người muốn đưa bọn tôi đi đâu? _ Kin nói lớn

- Căn cứ bí mật _ Rin cười nói

- Còn cô ta _ Hấn nhìn Thư rồi hỏi

- Chị ấy có 20' để hành động sau khi chúng ta đi, hết 20' mà không thấy chị ấy tức là bọn tôi không hợp tác nữa _ Thư nói, giọng hơi lo _ Chị ấy sẽ làm được thôi

Cả bọn ra xe, xe lăn bánh đi về phía ngọn đồi, trên đó có một căn biệt thự của nhà Rin, tại nó thường dùng căn nhà đó để làm căn cứ

Trở lại nó, nó được nhốt vào một căn phòng từng là phòng của nó nên việc trốn thoát khá dễ

- Xi vì phải làm việc này nhưng thiếu gia có lệnh chỉ được thả người ra khi nv kết thúc. Mong người thông cảm cho tôi _ Một tên áo đen nói

- Lũ chó cung _ Nó nhăn mặt

" Căn phòng này trên tầng 2 nhưng phía dưới là phòng của anh Kingz nên mình không thoát bằng cửa sổ được. A có cách rồi " Nó nghĩ một lúc rồi cười thầm

- Đây, người có thể lại gần đây một chút không? _ Nó dùng chiêu nữ nhân kế

- Được....được chưa ạ_ Tên đó lấp bắp nói

- Một chút nữa

- Được chưa ạ

- Một chút nữa thôi

- Nếu gần quá thì tôi...tôi..tôi sẽ...

- Ngươi ghét ta sao?

- Không...không hề

- Còn ta thì cực cực kì ghét ngươi tên biến thái

Nó nói rồi dùng hết lực đập đầu mình vào đầu tên đó khiến tên đó bất tỉnh nhân sự (đầu sắt hehe). Nó nhân cơ hội liền lấy chìa khóa mở khóa ra rồi lột đồ của tên đó rồi mặc vào. Nó đi ra ngoài, kêu xe rồi đi về phía căn cứ

Trò Chơi Bắt Đầu!!!

Mon m.n vì đã ủng hộ truyện của mình. Mon bn Billmĩ's Xuân's Hồngg'd vì đã ủng hộ truyện. Mon bn ạ.

Mình định viết thêm truyện khác, ý kiến m.n thế nào ạ

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Bữa Tiệc

Nó đi xe đến căn cứ. Dừng xe ngay dưới chân đồi, nó đi bộ lên. Vừa đến nơi, nó mở cửa ra thì 1 con dao găm bay đến nhanh như cắt nó né được

- Âm sát chị à?_ Nó cười

- Chị, bọn em chuẩn bị xong rồi_ Thư cười tự hào

- Sao họ lại ở đây_ Nó chỉ về phía hấn với Kin

- Cùng tham gia. Bọn tôi lấy tiền thưởng, các người lấy thứ mà các người cần_ Hấn nhún vai

- Được thôi, nếu các người thích_ Nó nhếch môi_ Còn đủ chứ, đưa bọn họ nữa_ Nó nhìn về phía Rin đang ôm một cái vali nhỏ màu đen

- Dư thừa_ Rin cười rồi đưa vali cho nó

- Thứ gì trong đó_ Kin hỏi

- Đồ chúng tôi thiết kế_ Nó nói rồi mở vali ra, trong đó có 10 chiếc mặt nạ màu đen kiểu dáng khác nhau được thiết kế rất đặc biệt dùng để phân tích người mà ta quan sát được qua mặt nạ và 10 chiếc khuyên tai đeo 1 bên cùng tông màu đen, được thiết kế rất tinh tế xem như bộ đàm để truyền tin_ Mỗi người một cái vào trong thay đồ rồi về nhà lấy thiệp mời đi_ Nó nói

- Thiệp mời?_ Kin khó hiểu

- Tôi đều biết thân phận thật của mọi người, đều là người có gia thế nên chắc chắn sẽ có thiệp mời gửi đến biệt thự của chúng ta. Dùng nó để đi vào như một khách mời chứ không phải là đi ăn trộm_ Thư cười nói

- Hiểu. Vậy bọn tôi về đây. Một lát gặp lại_ Hấn nói rồi bước đi

Cả bọn về nhà thay đồ, lấy thiệp, đeo trang bị rồi đi đến bữa tiệc cùng nhau. Khuôn mặt bí ẩn được che giấu bằng chiếc mặt nạ được thiết kế tinh tế, họ như thiên thần đang ẩn mình sau chiếc mặt nạ ấy. Sau chiếc mặt nạ, họ thực sự là ai?

Cả đám chia ra, ai làm việc nấy. Nó, Thư, Rin thì đi bắt ông Chung để lấy thông tin, cả bọn lại áp dụng chiêu mĩ nhân kế. Nó đứng nép vào một góc tường, đưa đôi chân trắng nõn thon dài ra ngoài với tư thế gọi khách. Ông Chung cho vệ sĩ ở đó rồi đi theo nó. Đến gần nó thì bị Thư đánh lên pháy sau, tụi nó kiêng ông Chung đi ngoài sân nhưng không may bị Quân bắt gặp, Quân liền đi theo để xem truyện gì đang xảy ra

" Rào " Thư tạt xô nước vào mặt ông Chung

- Hơ...hơ...hơ...các người là ai? Sao bắt ta? Mau thả ra không tao sẽ kêu người đánh chết lũ chúng mày_ Ông Chung chưa dứt lời thì bị Rin nhét nùi giẻ vào miệng

- Nhiều lời_ Rin nhả mặt

- Mở được rồi nhưng còn mã khác. Cho ông ta quét vông mạc rồi mở mới được_ Nó nhìn vào màn hình máy tính của ông Chung

- Ừm...um_ Ông Chung bị Rin kéo đến bắt quét vông mạc

- Bingo. Vào rồi kìa, mau sao hết vào USB cho chị_ Nó ném cái USB cho Thư

- Thắt ra các người là ai?_ Ông Chung hỏi khuôn mặt lo sợ

- Không nhận ra tôi sao. Ông mau quên thật_ Nó cười khinh bỉ

- Chẳng lẽ mày...._ Ông Chung ngất quăng cả người run lên

- Phải. Tôi là con của người đã bị các người giết vào 10 năm trước_ Nó lại nở nụ cười đáng sợ ấy

- Chuyện...chuyện đã qua rồi mà...người còn nhắc lại làm gì_ Cả người ông Chung run lên

- Đương nhiên chỉ có 2 từ đó là " T-R-Ả T-H-Ừ " _ Nó nhả mạnh

- Làm ơn tha cho tôi, tôi biết lỗi của mình làm ơn tha cho tôi_ Ông Chung quỳ lạy dưới chân nó

" Alo..alo m.n có nghe thấy không?" Giọng nói pháy ra từ khuyên tai

- Có_ Rin nói

" Rút ngay, có người đang đi về phía đó. Hết " Kin nói rồi tắt nhanh

- Có người đang đến. Đi thôi_ Rin nói

- Ok. Các người cứ đợi đó. Chừng nào tôi còn sống trên cõi đời này thì các người không có một cuộc sống yên ổn đâu_ Nó nói rồi cung Thư với Rin rồi đi.

Nhiệm vụ kết thúc, đối tượng 1 hoàn hảo. Về đến căn cứ, cả bọn tháo bỏ lớp mặt nạ, trở thành con người bình thường

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Bạn Thân

Nhỏ với cậu là bn thân kiêm hàng xóm sát bên nhà nên thân nhau lắm. Hai đứa chơi thân với nhau, hiểu rõ tính cách và cả sở thích nhưng chơi càng thân thì tình cảm của họ vượt luôn cái mức gọi là bn bè. Sáng nào cậu cũng đi học chung với nhỏ tất nhiên hôm nay cũng vậy.

* 6h sáng

" Kính coong...kính coong..." Cậu nhấn chuông cửa liên hồi. Từ trong nhà có tiếng bước chân dầm lên hồi vào sân nhà. Cửa nhà mở ra, một cô gái mặc chiếc váy ngủ màu trắng, mái tóc đen buông xõa trông hơi rối

- Có chìa khóa rồi bấm chuông chi vậy thằng kia?_ Nhỏ mở cửa ra rồi hét ầm lên. Trước giờ nhỏ ghét nhất là bị phá đám khi đang ngủ, khi mới ngủ dậy nhỏ rất dễ nóng tính nên hơi khác thường ngày

- Hi hi. Mở cửa, quên chìa khóa_ Cậu vừa nói vừa xoa đầu

- Hừm. Có cái chìa khóa cũng quên_ Nhỏ hậm hực đi ra mở cửa rồi đi vào nhà

- Bớt nóng bn hiền. Tao qua nấu bữa sáng cho mày mà_ Cậu quay người khóa cửa lại rồi cười nói
- Ồ. Mà sao mày nói quên chia khóa mà_ Nhỏ khó hiểu
- Giờ mới nhớ là để trong cặp_ Cậu cười trừ
- Xi. Ốc hạt nho_ Nhỏ thờ dài
- Thôi vào thay đồ đi mẹ_ Cậu đẩy nhỏ vào nhà.

Bama nhỏ đi công tác ở nước ngoài nên cậu thường hay sang chơi với nhỏ, nấu ăn cho nhỏ, nhỏ với cậu chơi rất thân nên cả hai lỡ dành tình cảm cho nhau nhưng chỉ đơn phương mà ko dám thổ lộ vì họ sợ. Sợ đối phương không đồng ý. Sợ sẽ mất đi tình bn nên họ không nói chỉ giữ trong lòng và âm thầm quan tâm nhau mà thôi

Nhỏ lên phòng thay đồ còn cậu thì xuống bếp làm đồ ăn sáng cho nhỏ

- Nhanh nhanh mày ơi. Xuống ăn sáng, xong rồi_ Cậu nói to
- 5' nữa_ Nhỏ nói ở trên lầu
- + 15' sau
- Xong chưa?
- 5' nữa
- Mày chết trong đó luôn rồi hả, trễ rồi kìa
- Ra rồi nè

Nhỏ đi xuống nhà bếp, gặp ngay khuôn mặt chán đời của cậu thì định la nhưng thấy đồ ăn trên bàn nên thôi, nhỏ kéo ghế ngồi đối diện cậu. Cậu cứ nhìn nhỏ rồi thầm cười. Cậu thương nhỏ mất rồi, làm sao đây?

- Ê ê ê. Hái_ Nhỏ hét
- Oi, hả, hử_ Cậu bùng dậy nói
- Làm gì mà nghĩ đâm chiêu thế?_ Nhỏ hỏi
- Không có gì. Mà mấy giờ rồi?_ Cậu nhìn nhỏ rồi khẽ cười
- 7h_ Nhỏ tỉnh bơ đáp
- À ừm...Hà nà nì, 7h rồi sao. Nhanh nhanh đi học thôi_ Cậu hét toáng rồi vội lấy balo rồi chạy ra ngoài
- Rồi rồi_ Nhỏ đứng lên, khoác balo vào đi ra ngoài khóa cửa. Cậu đạp chiếc xe đạp Martin đến
- Leo lên_ Cậu hỏi
- Sao đi xe đạp?_ Nhỏ nhăn mặt
- Trễ rồi, mau lên_ Cậu vừa dứt lời thì nhỏ vội leo lên xe, cậu đạp xe đến trường với tốc độ kinh hoàng

Cậu dừng xe trước trường khiến m.n đều dừng lại xem chuyện gì nhưng có lẽ không có gì nên họ cũng nhanh chóng rời đi. Như thường lệ, cậu với nhỏ lại tạo khoảng cách khi ở trường còn khi ở nhà thì 2 người lại thân với nhau, nhỏ đi vào trường thì có một đám học sinh vây quanh, nhón nháo muốn được chơi chung với nhỏ vì nhỏ là 1 người Hot trong trường. Nhỏ lơ lửng họ rồi nhanh chóng đi lên lớp. Trong lớp cũng nhộn nhịp không kém

- Chuyện gì vui vậy?_ Nhỏ chạy đến chỗ nó rồi hỏi
- Nhìn kia_ Nó nhún vai về hướng cậu
- Mình thích cậu, hẹn hò với mình nhé_ Hà cười nói, ánh mắt long lanh nhìn cậu. Cậu khẽ mỉm cười dịu dàng
- Không_ Cậu cười
- Sao lại không?_ Hà nhìn cậu rồi hỏi

- Tôi không thích bn, tôi có người mình thương rồi_ Cậu nói rồi đi về chỗ
- Là cô ta?_ Hà chỉ về phía nhỏ đang tùm tùm cười
- Gì?_ Nhỏ ngơ ngác hỏi
- Có thể_ Cậu nhún vai
- Cô cứ đòi đây_ Hà tức giận bỏ đi, đi ngang qua thì huých mạnh vào nhỏ làm nhỏ mém té nếu không nhờ nó giữ tay lại là giờ nhỏ " an nghỉ trên mặt đất " rồi
- " Vút " Con dao bấm bị cậu phi thật mạnh cắm chặt vào bức tường ngay chỗ Hà
- Xin lỗi đi_ Cậu gằn giọng nói
- Tại sao tôi lại phải xin lỗi_ Hà khoác tay trước ngực
- Cháu....ngang bằng nè, có hướng tốt vậy mà ném trượt " Phập ". Mà chưa chắc là trượt hay do để cảnh cáo nhĩ?_ Nó nói, rút con dao bấm ra căn ngang cổ Hà, đến sát cổ nó đâm con dao thật mạnh vào bức tường đối diện Hà
- Xin...xin..lỗi_ Hà lắp bắp nói
- Vậy mới tốt chứ. Giờ thì biến đi và đừng để tôi thấy bán mặt của cô_ Cậu nói mỉm cười khinh bỉ nhìn Hà. Hà hoảng sợ bỏ chạy
- Chuyện gì vậy?_ Hà vừa chạy ra thì Chàng vừa đi vào
- Không có gì. Vào học rồi kìa_ Cậu nói thì chuông reo lên, cả bọn vào học. Học cả hơn nửa tiết nó mới để ý là không thấy hấn đâu
- " Chắc là đến đó rồi " Nó thăm nghĩ rồi đứng dậy xin cô cho xuống phòng y tế để trốn ra sau trường.

Ở sau trường, nó khẽ mở cánh cửa nhà kính rồi bước vào trong. Bên trong khung cảnh thật thơ mộng, vườn hồng đẹp đẽ thơm ngát, gió thổi mát mẻ, đặc biệt là tại chỗ cây cỏ thụ có một người con trai đang nằm ngủ. Khuôn mặt điển trai, đôi mắt khép lại, hấn nằm trên thảm cỏ xanh. Nó ngồi xuống, đưa đầu nhìn lên phía trước để nhìn rõ khuôn mặt hấn. Hấn đang cười kìa. Ngủ mơ sao? Có chuyện gì trong giấc mơ khiến hấn vui như vậy, nó cũng rất muốn biết. Hấn khẽ nhăn mặt, nó thấy nên thu người về rồi đứng lên

- Cô làm gì ở đây?_ Hấn nhìn nó rồi hỏi
- Trốn học_ Nó cười nhạt.
- Ủm_ Hấn khẽ gật
- Anh không vào lớp sao?
- Tiết sau
- Vậy à. Vậy tôi lên lớp trước đây
- Đợi xíu, tôi đi chung với cô
- Sao anh nói tiết 2 mà
- Thích tiết này được ko?
- Được

Nó khẽ cười rồi cùng hấn đi lên lớp. Từ khi gặp nhau, hấn và nó đã thay đổi rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Tôi Cũng Cậu

" Reeng..reeng.." Tiếng chuông ra chơi reo lên. Vì hôm nay không có nàng nên cả lớp ủa ra như bầy ong vỡ tổ

- Tự do muôn năm (mình ko ghi ai nói ở phía sau tức là hs, người khác nói nha)
- Độc lập muôn năm
- Giải phóng dân tộc
- Đả đảo chế độ phong kiến của nhà Ngô
- Cả lớp, xếp hàng trật tự đi thay đồ rồi tập trung ở sân chạy_ Nhỏ đập bàn hết nhưng lời nói của nhỏ bị cả lớp xem như không khí
- M.n xếp hàng đi mà_ Nhỏ giả mếu

" Rầm " Nó đập thật mạnh vào cái bàn khiến cái bàn gãy rồi đổ rầm xuống

- Nếu không muốn như cái bàn này thì trật tự mà xếp hàng_ Nó lướt nhìn một vòng quanh lớp rồi nhăn mặt nói
- Bắt đầu triều đại nhà Lục

" Vút " Cậu con trai kia vừa dứt lời thì nó phi ngay con dao bấm ngay sát mặt cậu ta

- Cậu có tin là tôi " cố tình " ném trượt không?_ Nó nhếch môi nói. Còn cậu con trai kia thì sợ run lên
- Tôi cho tất cả các người 15" để thay đồ rồi tập trung ở sân chạy. Bắt đầu_ Nó hô to rồi cả lớp chạy vụt đi. Nó cùng nhỏ đi thay đồ. Chàng, cậu với hấn cũng đi ngay sau nó với cô

+ 15" sau tại sân chạy

Bọn nó thay đồ rồi tập trung ở sân đợi giáo viên thể dục tới

- Ê_ Chàng gọi nhỏ
- Gì?_ Nó quay người lại
- Linh, Nhi, Thư, Quân với Khánh đâu?_ Chàng hỏi
- Hôm nay là thứ mấy?_ Cậu hỏi
- Thứ hai chứ thứ mấy. Đi học mà không biết thứ mấy nữa. Thằng óc nho_ Chàng nhăn mặt
- Tao bực mày giờ_ Cậu giờ tay thành hình nắm đấm lên
- Chớ sao. Nói rõ ràng coi_ Chàng tiếp tục nhăn mặt
- Hôm nay là thứ 2, nhà trường cho lớp trưởng, tv của ban kỉ luật, tv của hội học sinh được nghỉ tiết buổi sáng_ Nhỏ rờn rạc nói
- Vậy đứa nào ban kỉ luật, đứa nào hội học sinh?_ Chàng hỏi tiếp
- Linh trong ban kỉ luật, Nhi trong hội học sinh còn thằng Khánh là lớp trưởng_ Nhỏ nhăn mặt
- Vậy còn thằng Quân với con Thư_ Cậu hỏi
- Không biết, hỏi My ấy_ Nhỏ chỉ về phía nó
- Ê My_ Chàng chạy lại
- Có_ Nó tháo tai nghe ra
- Sao Thư với Quân nghỉ á?_ Chàng hỏi
- Thư nghỉ để luyện Violon cuối tuần nó có bài kiểm tra còn thằng Quân thì lát nó đến_ Nó nhìn điện thoại rồi nói
- Ủ. Thanks_ Chàng nói rồi chạy đi
- Xin lỗi thầy đến trễ, chúng ta chia cặp chạy tiếp sức_ Thầy TD nói

Cả lớp chia cặp rồi chạy thi. Nhỏ đang chạy thì bị ngáng chân nên té khiến nhỏ bị bong gân

- Aaaa_ Nhỏ kêu lên
- Có sao không?_ Cậu chạy đến đỡ nhỏ dậy
- Không sao _ Nhỏ cười trừ
- Không sao cái gì, tôi đưa cậu ra kia ngồi_ Cậu nhăn mặt
- Dơ bẩn_ Nó nhìn Hà rồi nói
- Mày nói tao _ Hà chỉ vào mình. Nó nhún vai thay cho cái gật đầu
- Ồ. Tao dơ bẩn...mày nghĩ mày không dơ bẩn sao...mày nghĩ mày là ai....con nhỏ đó dẻo xứng với anh Hải...chỉ có mình tao thôi_ Hà vừa nói vừa đẩy vai nó
- Đu rồi. Trên đời này tôi ghét nhất là loại con gái thủ đoạn như cô_ Cậu hét vào mặt Hà. Hà bỏ chạy
- Đi_ Cậu đỡ nhỏ lên rồi đi ra ghế ngồi nghỉ
- Tui tự đi được_ Nhỏ cười
- Ồ. Tự đi đi_ Cậu buông tay ra, nhỏ loạng choạng ngã nhào vào người cậu. Hai người nhìn nhau rồi đỏ mặt
- Sao cậu dám buông tay ra_ Nhỏ cúi mặt xuống
- Cậu nói tự đi được mà. Ai kiu không nghe lời tui. Để tui đỡ đi ko chịu_ Cậu đỡ lấy tay nhỏ rồi dịu nhỏ đi
- Ồm. Vậy đỡ đi_ Nhỏ nói khuôn mặt đỏ bừng
- Ngồi xuống, đưa chân tôi xem_ Cậu đỡ nhỏ ngồi xuống rồi khẽ đưa tay nâng chân nhỏ lên
- Aaaaa_ Nhỏ khẽ la lên
- Bong gân rồi, tôi đưa cậu xuống phòng y tế_ Cậu cời nốt chiếc giày còn lại rồi đứng lên nói
- Thôi. Không đi đâu_ Nhí nhăn mặt
- Sao không đi?_ Cậu hỏi
- Phòng y tế trên tầng lặn chân tui đau sao lết lên đó được_ Nhỏ nói, khuôn mặt vẫn nhăn vì cái chân đau
- Vậy thì...tôi cõng cậu_ Cậu cúi người đưa lưng về phía nhỏ
- Được ko?_ Nhỏ hỏi
- Được. Lên đi_ Cậu vừa nói thì nhỏ leo lên lưng cậu. Cậu cõng nhỏ đi đến phòng y tế

(đoạn này là nhỏ với cậu nói chuyện nên khỏi ghi tên nhé)

- Đây Hải
- Gì?
- Đã 10 năm rồi nhì. Tình bn của ta cũng đã kéo dài 10 năm rồi
- Ừm
- Đã bao lần cậu phải cõng tôi về nhà do tôi ăn vạ đòi cậu cõng nhì?
- Hi không biết nữa. Nhớ hồi đó thật

Nhỏ đưa tay siết chặt lấy vai cậu

- Tôi muốn được như ngày xưa. Thời ăn vạ đòi cậu cõng về. Thời bắt cậu phải mua kem cho tôi. Thời bắt cậu phải dẫn tôi đi chơi. Thời bắt cậu phải dỗ tôi mỗi khi tôi khóc. Tôi muốn được như vậy mãi
- Bây giờ cũng vậy mà. Tôi đang cõng cậu đấy thôi. Nếu mún chiều tôi sẽ mua kem cho cậu. Mỗi khi cậu khóc hoặc ai định bắt nạt cậu tôi sẽ luôn xuất hiện bảo vệ cậu như lúc nhỏ, là bờ vai để cậu dựa vào khi buồn. Bất cứ thứ gì cậu muốn, nếu được tôi sẽ làm ngay

- Hứa nhé
 - Ừm Hứa
 - Hứa gì?
 - Tôi hứa sẽ bảo vệ cậu. Tôi hứa sẽ là bờ vai để cậu dựa vào, là gối ôm mỗi khi cậu ngủ, là nơi trú nấp giận của cậu và hơn thế nữa. Tôi sẽ bảo vệ cậu. Tôi hứa, tôi hứa
 - Hahaha..ừm
- Đến phòng y tế, cậu đặt nhỏ xuống giường để cô y tế băng bó cái chân lại. Thấy nhỏ đói thì cậu liền xuống căn tin mua đồ ăn, nước uống cho nhỏ. Cậu càng khiến cho nhỏ yêu cậu nhiều hơn. Nhỏ đang ngồi bấm điện thoại thì cửa mở, Hà bước vào
- Có chuyện gì? _ Nhỏ ngước mặt lên hỏi
 - Còn hỏi cái gì sao. Tao đã cấm mày không được gặp anh Hải rồi mày ko nghe sao? _ Hà gằn giọng
 - Có nghe rồi sao? _ Nhỏ nhướn mày
 - Nghe mà không định làm sao? _ Hà khinh bỉ nhìn nhỏ
 - Không _ Nhỏ nói
 - Mày...Tao nói lại lần chót. ĐỪNG ĐỤNG VÀO NGƯỜI CỦA TAO. OK?
 - Ha * nhếch mép * Cô lấy tư cách gì để ra lệnh cho tôi
 - Mày láo _ Hà giờ tay tát nhỏ nhưng lại 1 bàn tay khác mạnh mẽ chặn lại
 - Tôi đã cảnh cáo cô chưa nhỉ? _ Cậu nhăn mặt
 - Anh Hải _ Hà khẽ gọi
 - Đi ngay cho khuất mắt tôi _ Cậu hét lên. Lần này cậu thực sự tức giận
 - Có sao ko? _ Cậu nhìn nhỏ
 - Không sao _ Nhỏ xua tay
 - Ừm. Ăn đi, tôi có mua kem, đồ ăn vặt cho cậu đấy _ Cậu đưa 1 bọc toàn bim bim, kẹo, toàn ăn vặt mà nhỏ thích cho nhỏ
 - Arigatou~~ _ Nhỏ cười tươi

Quan tâm nhau với tư cách là bạn thân cũng đâu hẳn là quá tệ.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Vì Tôi Yêu Cậu..được Chưa ???

Sau khi học TD xong thì nó vội xuống căn tin mua đồ ăn rồi mang lên cho nhỏ. Nó khẽ mở cửa phòng y tế ra thì nhìn thấy cậu đang nhìn người con gái đang ngủ say trên giường bệnh là nhỏ. Tay cậu khẽ đưa lên vuốt mái tóc nâu hạt dẻ của nhỏ, vén vài cọng tóc ra sau. Đôi lúc cậu nhìn nhỏ ngủ rồi mỉm cười. Nó biết nếu mình đi vào thì sẽ thánh kì đã can mủi mắt nên nó khẽ khép cửa rồi đi ra. Đúng lúc đó thì hắn với chàng chạy tới

- Học...học...Sao...rồi...Vy có sao không? _ Chàng thờ hồn hèn hỏi
- Suyt _ Nó đưa ngón trỏ đặt lên môi rồi khẽ nói _ Vy đang ngủ, có Hải trong đó rồi đi ăn thôi _ Nó bước đi
- Đi thôi _ Hắn khoác vai chàng rồi đi theo sau nó

Dưới căn tin, bọn nó đi đến mà tạo nên một sự " chấn động " nhẹ

- Kya~ Anh Minh. Ai nộp du

- Anh Bảo. Nhìn em đi

- Anh ơi~~

Bên con trai cũng không vừa

- My ơi làm bn gái anh nhé ~~

- Yêu anh đi em anh không đòi quà

Nhưng những lời nói đó được bọn nó xem như không khí. Ba đưa đi đến cái bàn trung tâm mà cả bọn thường hay ngồi ăn trưa

- Ăn gì? Uống gì?_Chàng cười nói

- Cà ri gà với nước ép hoa quả_ Nói cười nói

- What happen? My vừa cười với tao kia_ Chàng cười lớn

- Sao? Bình thường tui hay cười mà_ Nó đưa khuôn mặt ngây ngô nhìn chàng

- Ủ thì thường ngày cũng cười nhưng điệu cười thường ngày của bà đến cả khủng long nhìn cũng phải sợ_ Chàng cười

- Làm gì tới zì zậy_ Nó xoa đầu cười trừ

- Rồi rồi. Còn mày muốn ăn gì?_ Chàng nhìn hấn

- Như nó_ Hấn nhún vai rồi chàng đi mua ngay. Nó ngồi đó nhắn tin với Thư

" Khi nào đi? "

" Khoảng 10" nữa "

" Ăn gì chưa?"

" Rồi chị. Lát em tới. Em tập nốt đây. Bye "

- Đây_ Hấn gọi

- Hừm_ Nó quay người lại

- Không có gì_ Hấn cười

- Đồ ăn đến rồi đây_ Chàng đặt đồ ăn lên bàn. Ba đưa ngồi ăn, chàng ăn được vài miếng rồi lại hạ xuống

- Haizz. Thấy thiếu thiếu gì đó_ Chàng thờ dài

- Để xem nào. Ăn có, chơi có, học có, ngắm gái có, nhắn tin với gái có_ Nó nói

- Thiếu rồi_ Hấn nói

- Thiếu gì?_ Nó ngo ngác

- Thiếu con Linh_ Hấn vừa ăn vừa nói

- À. Thiếu lời chửi của con linh_ Nó à một tiếng

- Thường thường nghe nó chửi quen rồi hôm nay không thấy thú thú_ Chàng thờ dài

- Ờ thấy trống vắng thật_ Nó tiếp lời (Thấy sự lợi hại của chị Linh chưa. Hehehe)

- Thôi ăn lẹ rồi lên lớp. Linh tới kia_ Hấn chỉ về phía cổng ra vào, chàng nhìn theo cánh tay hấn. Nhìn thấy bóng dáng quen thuộc của nàng đang bước vào chàng mừng thầm

-,Ê Linh_ Nó vẫy tay

- Hi mọi người_ Nàng cười nói
- Hú bà La Sát_ Chàng chọc nhỏ
- Muốn nghe chửi hả? Mới vô đã bị chọc điên rồi_ Nàng nhăn mặt nói
- Ừm. Bà không chửi, tui ăn hông ngon_ Chàng cười nói khiến nàng hơi đỏ mặt. Nụ cười của chàng đẹp quá mà
- Tui thấy ông vẫn ăn ngon lành đó_ Nàng chỉ vào đĩa com trên bàn
- Hi hi_ Chàng xoa đầu cười nói
- Thôi lên lớp đi. Nhi, Khánh, Quân với Thư tới rồi đó_ Nàng nói
- Rồi đi thôi, mang cái này lên cho Vy nữa_ Nó cầm túi bánh mang lên
- Vy bị gì hả?_ Nàng hỏi
- Bị bong gân. Thôi đi thôi_ Nó nói rồi cả đám bước đi. Đi đến gần phòng y tế thì thấy nhỏ khóc lóc chạy đi
- Vy_ Nàng gọi theo nó, một lúc sau thì cậu chạy ra, vừa chạy vừa gọi tên nhỏ
- Chuyện gì vậy?_ Nàng kéo tay áo của cậu rồi hỏi
- Lát nói_ Cậu gạt tay nàng ra rồi chạy theo nhỏ
- Không lẽ. Chết tiệt_ Nó chửi rủa rồi chạy đến hướng phòng y tế thì thấy Hà đang ngồi trên giường cười đắc ý
- * Chát * Con khốn_ Nó lao đến tát vào mặt Hà một cái rõ mạnh

- Mà đã làm gì Vy_ Nàng túm cổ áo của Hà

- Làm những gì nên làm thôi_ Hà cười khinh bỉ nhìn nó

+ 10" trước tại phòng y tế

- Đi đâu vậy?_ Cậu chạy lại hỏi

- Đi vệ sinh_ Nhỏ đứng lên đi ra ngoài

- Đi nôi không?_ Cậu lơ đãng hỏi

- Đi được, nãy sức thuốc nên đỡ rồi. Đi đây_ Nhỏ nói rồi đi vào nhà vệ sinh. Một lát sau, nhỏ trở lại thì nhìn thấy Hà với cậu đang hôn nhau. Nhỏ làm sao vậy? Cảm giác khó chịu này là gì? Nhỏ ghen sao? Hai hàng nước mắt chảy dài trên khuôn mặt xinh đẹp của nhỏ, nhỏ mở cánh cửa rộng ra và mong rằng mình nhìn nhầm nhưng không thể nhầm được cậu đang hôn Hà. Cậu nhìn thấy nhỏ liến bụng Hà ra chạy theo nhỏ. Nhỏ khóc rồi. Đau quá, con tim nhỏ đau quá, nó như đang bị xé nát ra thành từng mảnh, nhỏ bỏ chạy như không muốn tin vào sự thật. Nhỏ chạy thật nhanh nhưng bị bàn tay của cậu kéo lại. Cậu ôm chầm lấy nhỏ

- Buông ra_ Nhỏ vùng vẫy

- Cho mình 1 cơ hội giải thích được không?_ Cậu ôm chặt nhỏ

- Giải thích chuyện gì? Sao phải giải thích_ Nhỏ gằn giọng và cố giữ cho nước mắt ngừng rơi ít nhất là trước mặt cậu vì nó không muốn cậu nhìn thấy hình ảnh yếu đuối của nó lúc này

- Đừng như vậy được không. Chỉ hiểu lầm thôi mà_ Cậu lay người nhỏ

- Làm sao tôi tin cậu được. Lỡ như cậu chủ động hôn cô ta, lỡ như 2 người cố tình cho tôi thấy, lỡ như..., lỡ như..._ Người nhỏ run lên lo sợ

- Làm sao cậu lại để ý mấy cái chi tiết nhỏ nhặt ấy. LÀ cô ta chủ động._ Cậu chưa nói hết thì nhỏ xen vào

- Là vì tôi yêu cậu.....được chưa?_ Nhỏ nói rồi bỏ đi, hai hàng nước mắt đã tuôn ra từ lúc nào. Nhỏ tự trấn an mình rồi lau nước mắt đi về lớp

Nhỏ với cậu ngồi chung 1 bàn, vừa về lớp nhìn thấy cậu đang ngồi ôn bài còn Hà thì cứ đưa tay lên mân mê môi mình thật đáng ghét.

- Sao rồi, ổn hơn chưa?

Thấy nhỏ đi vào thì nàng vội chạy đến

- Ừm. Tốt rồi_ Nhỏ cười để giấu đi những giọt nước mắt. Cùng lúc đó thì nó đi đến
- Khóc thì cứ nói khóc việc gì phải giấu_ Nó thì thào vào tai nhỏ
- Hà? Khóc sao?_ Nàng lo lắng hỏi
- Không thấy khỏe mắt nó đỏ à_ Nó hướng mắt nhìn về khỏe mắt còn hơi đỏ của nhỏ
- Xin lỗi mình vô tâm quá. Đừng khóc nữa nhé Vy_ Nàng ôm lấy để an ủi nhỏ. Nhỏ khẽ gật

Một lúc sau thì vào học. Nhỏ và với cậu ngồi học mà không nói một câu nào khiến cả đám phía sau lo lắng. Học được nửa tiết thì cậu đứng lên đi ra ngoài. Khoảng 10" sau thì loa có thông báo

" Alo..alo....Xin chào m.n. Tôi xin làm phiền vài phút nhé. Tôi là Hải học sinh lớp S.A1, tôi muốn gửi đến một người bạn rằng hẹn gặp dưới sân trường vào giờ ra chơi. Xin hết "

Cậu nói mà nhỏ thấy lo, sợ bị từ chối, sợ vì bị mấy tình bạn đẹp dễ này. Nhỏ rất sợ

Ra chơi, tất cả học sinh đều tập trung dưới sân trường cả tụi nó nữa nhưng không có nhỏ vì nhỏ sợ phải đối mặt với cậu. Cậu cầm mic trên tay, đi trong trường. Vừa đi vừa nói

" Tôi là Dương Minh Hải học lớp S.A1, ngày hôm nay tôi muốn nói với m.n 1 điều về người con gái tôi yêu. Tôi có một mối tình với một cô gái từ rất lâu nhưng không dám nói vì bị sợ mất tình bạn hiện giờ nhưng hôm nay tôi sẽ nói ra. Tôi, Dương Minh Hải thích cậu nên.....tìm thấy rồi. Làm bạn gái tôi nhé, cô bạn cùng bàn tên Huỳnh Minh Vy "

Cậu cười nói khi nhìn thấy nhỏ đang trốn trong lớp. Cậu bước đến, xoa đầu nhỏ rồi khẽ đặt lên trán nhỏ một nụ hôn. Nhỏ đỏ mặt cúi đầu xuống và khẽ nói " Ừm "

- Việc tỏ tình là phải để người con trai chủ động chứ_ Cậu cười nói

" Đồ ngốc. Anh yêu em " Cậu cười

Một cặp đôi đã đến với nhau. Tổng kết: Số FA giảm hai. Sẻ couple tăng một (Hehe)

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Cô Bé Mồ Côi

Với tuổi thơ của mỗi bé gái thường thì sẽ trong mơ, những bé gái sẽ mơ thấy mình là công chúa và cưới một bạch mã hoàng tử điển trai và sống hạnh phúc đến cuối đời. Nhưng khi lớn lên, ít người nào muốn giấc mơ khi bé thành hiện thực cả bởi vì nó chỉ là ảo nhưng cũng có một trường hợp ngoại lệ mà nhi, phải đó là nàng. Nàng luôn mơ mình là công chúa, mơ rằng mình sẽ được cưới bạch mã hoàng tử và sống thật hạnh phúc đến cuối đời, ít ai ngờ được rằng một người nghiêm khắc như nàng lại có ước mơ này nhưng đời đâu như là mơ. Đúng là nàng có nhan sắc tuyệt đẹp nhưng gia cảnh lại khó khăn, nàng phải làm thêm ở nhiều chỗ để kiếm tiền trả nợ cho người cha mê cờ bạc và để làm phẫu thuật cho người mẹ đang mắc bệnh của mình. Một tay phải lo chuyện gia đình, một tay phải lo chuyện học hành, có lẽ nàng là cô bé khổ cực nhất

Cũng như bao ngày, nàng dậy thật sớm để phụ mẹ chuẩn bị đồ cho quán trà nhỏ tại nhà mình. Làm xong thì nàng mới thay đồ rồi đi học. Gia đình nàng tuy khó khăn nhưng nàng luôn là người cố gắng nhất trong gia đình. Trước giờ nàng luôn là người đến lớp sớm nhất nhưng hôm nay lại có người đến sớm hơn đó là chàng

- Ghê. Đến sớm ta, chắc hôm nay mưa lớn_ Nàng chọc chàng
- Không phải đến sớm mà là hôm qua không về nhà_ Chàng khẽ nhăn mặt
- Sao không về. Có gì nói đi, tui giỏi trong khoản tâm sự với chia sẻ lắm á_ Nàng lại sát bên chàng rồi ngồi xuống
- Này. Sẽ ra sao nếu cô có một người cha ngoại tình_ Chàng nhìn nàng rồi hỏi
- Cha? Ngoại tình. Xin lỗi khoản này tui không giỏi cho lắm vì..._ Nàng ngập ngừng

- À đúng rồi, cô đâu trải qua hoàn cảnh như tôi đâu nhỉ _ Chàng nhìn ra ngoài cửa sổ
- Không phải...mà là vì tôi...chưa được gặp cha lần nào _ Nàng cúi mặt xuống
- Chưa gặp..làm gì có đứa trẻ nào mà chưa.... _ Chàng nói đến đây thì ngừng lại vì nhìn nàng cúi mặt xuống trông như muốn khóc _ Xin lỗi tôi hơi vô duyên _ Chàng nói
- Không sao, tôi quen rồi _ Nàng cười tươi nhìn chàng. Có lẽ chàng không nhận ra nhưng thực chất chàng đã lỡ thích nàng mất rồi, có lẽ là từ đầu năm học.
- Ừm...Ăn sáng không? _ Chàng nhìn nàng rồi cười
- Nhưng... _ Nàng ngập ngừng
- Đừng lo, tui bao. Đi _ Chàng nói rồi xách ba lô đi ra ngoài. Nàng khẽ gật rồi chạy theo chàng

Tại con đường quen thuộc đi đến trường, chàng với nàng đi một đoạn rồi rẽ vào quán cơm gần đó. Ăn xong rồi cả hai đi đến trường cùng nhau. Đây là lần đầu tiên mà chàng chủ động mời một cô gái đi ăn.

Về lớp thì nó với cô cũng đã đến, nàng chạy đến tám. Một lát sau thì cả bọn tới đầy đủ rồi vào học nhưng không lâu sau thì có chuyện

- Xin lỗi. Tôi muốn gặp em Thảo Linh _ Một giáo viên khác đi đến gõ cửa lớp rồi nói
- Vâng. Em chào thầy _ Nàng chào GVCN rồi đi ra ngoài. Giáo viên ấy thì thào vào tai nàng cái gì đó khiến nàng đứng người, tay chân run rẩy. Mỗi nhịp máy một chữ " Mẹ..", nàng chạy vụt đi, rời khỏi lớp, rời khỏi trường để chạy về nhà với mẹ mình

Về đến nơi thì nàng hoảng sợ tay chân như muốn rụng rời, toàn thân nặng trĩu không bước được bước nào khi nhìn thấy tiệm trà nhà mình mở cửa toang hoang, đồ đạc đổ vỡ. Nàng nhớ đến một gì đó rất quan trọng rồi chạy vụt vào nhà thì nhìn thấy mẹ mình đang nằm dưới đất. Nàng lao đến ôm chầm lấy mẹ

- Mẹ...
 - Bọn chúng.....không.....làm.....hại... _ Mẹ nàng chưa kịp nói hết thì đã ngất lịm. Nàng chỉ biết khóc thét lên rồi nhìn chiếc xe cứu thương chở mẹ mình đi thật xa
- Tại bệnh viện, nàng ngồi thẫn thờ trên chiếc ghế, khuôn mặt lo sợ, ánh mắt luôn nhìn vào cánh cửa phòng cấp cứu đang đóng chặt. Cạch - cánh cửa mở ra, người đàn ông mặc áo blouse bước ra
- Bác sĩ, mẹ tôi, mẹ tôi sao rồi? _ Nàng lao người đến túm chặt cánh tay bác sĩ lo lắng hỏi,
 - Cô bình tĩnh, hít thở đi, mẹ cô không sao. Phẫu thuật thành công rồi, một lát sẽ có người đưa mẹ cô chuyển sang phòng khác _ Bác sĩ nói
 - Vâng. Cảm ơn nhiều _ Nàng nói, giọng nói ổn định hơn
 - Cô theo tôi đi làm thủ tục cho bệnh nhân nhập viện _ Bác sĩ nói, nàng khẽ gật rồi đi theo sau bác sĩ

Một lát sau nàng trở lại, đứng sau cánh cửa nhìn người mẹ đang bị bệnh của mình lại bị thương nặng như vậy, nàng thương mẹ vô cùng, tất cả chuyện này, bệnh của mẹ tái phát, nợ nần, những tổn thương mà mẹ phải chịu hiện giờ là do ai gây ra. Phải tất cả là do người đàn ông đó, người mà nàng đã từng yêu thương, người mà nàng đã từng kính trọng, người mà nàng đã từng gọi một tiếng ' ba ', nàng hận, nàng ghét người ba đó. Nàng lết bộ về nhà. Quán trà nhỏ xinh đẹp giờ đây lại biến thành một đồng đồ nát. Nàng tự hỏi tại sao họ lại làm thế chứ, người mụm là ba nàng nhưng tại sao nàng và mẹ lại phải chịu trách nhiệm cơ chứ??? Nàng bước vào trong thì nhìn thấy một người đang ngồi trên chiếc ghế còn nguyên vẹn, người đó khẽ cười

- Chào con gái
- Tại....tại...sao ông lại ở đây???

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngọc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Nàng run sợ nhìn người đàn ông trước mặt mình

- tại...tại....tại sao ông lại ở đây?_ nàng lấp bắp hỏi
- Ta đến thăm con gái mình thì có gì sai?_ Người đàn ông đó nhún vai, đồng thời bước đến gần chỗ nàng đứng
- Ông định làm gì?_ Nàng lùi lại vài bước
- Ta đến thăm con thôi dù gì ta cũng là ba con mà_ Ông Hùng (ba nàng) tiến gần đến chỗ nàng
- Ba??? Ha-Nực cười, có người ba nào mà bỏ rơi con mình không? Có người ba nào mà bỏ đi mặc cho vợ con mình giải quyết đồng rắm rồi mà mình gây ra không? Ông nói thử xem. Tôi nói cho ông biết, từ khi ông bước ra khỏi ngôi nhà này là tôi đã không còn xem ông là ba nữa rồi_ Nàng hét lên, ánh mắt tức giận nhìn ông Hùng
- Ba biết là con với mẹ hận ba, ba xin lỗi. Ba chỉ muốn con với mẹ tha thứ cho ba mà thôi_ Ông Hùng khẽ lay người nàng
- Buông ra_ Nàng hất tay ông Hùng ra_ Tha thứ??? Ông có tư cách để nói từ đó sau khi đã gây ra bao nhiêu chuyện như vậy ư? Xin lỗi, tôi không thể_ Nàng nói rồi cúi mặt xuống
- Ba hiểu rồi, ba có cách giải quyết tất cả mọi việc nhưng cần con giúp nhưng nếu con không muốn giúp thì thôi_ Ông Hùng quay lưng bỏ đi thì bị nàng túm tay áo giữ lại
- Cách gì?_ Nàng hỏi
- BA muốn con.....
- Cái gì? ông muốn tôi làm cái việc dơ bẩn như vậy sao?_ Nàng hét lên
- Ba biết nhưng làm như vậy thì con sẽ có tiền, chỉ một, hai hôm thôi thì con sẽ có đủ hết ngần ấy tiền, không hề dơ bẩn mà_ Ông Hùng nói
- Không dơ bẩn sao. Mặc đồ bó sát còn lượn qua lượn lại trên cái cột rồi làm động tác khiêu gợi cho mọi người xem. Làm như vậy, tôi chẳng khác nào một con Bitch_ Nàng nói lớn
- Nhưng chẳng phải con cần tiền sao? tiền viện phí cho mẹ, tiền trả nợ cho ba_ Ông Hùng nói, hai tay đặt lên vai nàng
- Nhưng....nhưng.....nhưng...._ Nàng áp úng
- Chỉ 1,2 hôm thôi mà con_ Ông hùng lay người nàng
- VẬY ĐI. 1,2 hôm thôi_ Nàng khẽ gật
- Vậy nhé. Bây giờ ba phải đi đây. 21h00 ba sẽ tới đón con_ Ông hùng nói rồi đứng lên bước đi ra ngoài

Nàng thay đồ rồi lấy quần áo cho mẹ sau đó thì đến bệnh viện. Đứng sau tấm kính, nàng nhìn vào trong căn phòng mà mẹ mình đang ngồi đó tươi cười với mấy cô y tá, nàng muốn được nhìn thấy mẹ cười mãi thôi nàng vội bỏ ra khỏi phòng mẹ vì không muốn mẹ lo cho mình, nàng tự nhủ "không được khóc, nhất định không được khóc vì ông ta. Mình đã tự hứa với lòng là phải sống cho thật tốt" nhưng không hiểu sao những giọt nước mắt cứ thế tuôn rơi lăn dài trên má, đôi mắt đã đỏ hoe nhưng những giọt lệ vẫn không ngừng tuôn rơi. Nàng bỏ đi, rời khỏi bệnh viện. Nàng không biết phải đi đâu hay phải làm gì, thứ nàng cần bây giờ là một lời khuyên, một lời khuyên chân thành từ người quan tâm mình rồi bỗng chốc trong đầu nàng hé ra một hình ảnh, chỉ trong chốc lát thôi nhưng nàng cũng đủ để biết rằng nàng vừa nghĩ đến...chàng.

Một cảm giác khó hiểu kèm theo một chút gì đó khác thường " tại sao lại nghĩ tới anh ta?" Nàng tự hỏi rồi nhoen miệng cười. Cứ đi lòng vòng một hồi, không hiểu sao mà nàng lại đi đến trường mất rồi. Mà thôi kệ, tranh thủ vào lấy cặp rồi xin cô cho nghỉ. Vào lớp thì cô nói có người mang cặp nàng về rồi. Nàng tự hỏi là ai rồi đi bộ về nhà. Con đường quen thuộc, hình ảnh quen thuộc, đáng người quen thuộc xuất hiện trước mặt nàng

- Chào_ Chàng cười nói
- Sao...sao cậu lại ở đây?_ Nàng hơi bất ngờ khi nhìn thấy chàng
- Tôi mang cặp đến cho cô, trông cô không vui nhĩ_ Chàng đưa cặp cho nàng, nàng nhận lấy rồi mỉm cười
- Có chuyện không vui
- Không vui, vậy tôi giúp cô đi xả stress_ Chàng cười rồi ném cái mũ bảo hiểm cho nàng
- Đi đâu_ Nàng bị chàng kéo lên xe moto của chàng
- Đi rồi biết_ Minh đội mũ bảo hiểm cho Linh rồi leo lên xe rồi phóng ga chạy đi

Con xe mô to phóng nhanh, tạm biệt thành phố nhộn nhịp, chàng phóng xe chạy về phía biển. Dừng xe lại, chàng vờn nàng đi xuống. Gió thổi khiến nàng cảm thấy dễ chịu

- Mát quá_ Nàng nói
- Mỗi khi buồn, tôi hay ra đây lắm, cô là người đầu tiên mà tôi dắt ra đây đó
- Người đầu tiên??? Nghe quen nhỉ?
- Thật đấy, cô là người đầu tiên cũng là người duy nhất mà tôi dẫn ra đây
- Ừm. Thật dễ chịu. Anh khiến tôi cảm thấy thoải mái hơn rồi đấy
- Thật không?
- Thật

Có lẽ đây là lần đầu tiên trong suốt 4 năm qua, nàng cảm thấy thoải mái nhất. VÀ cũng là lần đầu tiên, con tim nàng...rung động

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Nàng khẽ vươn vai, mắt nhắm lại rồi hít 1 hơi thật sâu và sau đó hét to lên

- Aaaa...
- Làm j vậy?_ Chàng nhăn mặt hỏi
- Hết
- Làm j hết?
- Mẹ từng nói với tôi rằng " Mỗi khi buồn hãy đến chỗ nào đó thật cao, hét thật to thì những buồn phiền theo lời nói của tôi hòa vào những cơn gió...mang chúng đi thật xa khiến tôi không còn buồn phiền nữa ". Mỗi khi làm vậy, tôi cảm thấy rất thoải mái, sao anh không thử xem?

Nàng nói, đôi mắt đen buồn nhìn về phía chàng, đôi mắt ấy thật đẹp nhưng sao lại buồn đến thế. đã có chuyện j khiến cho đôi mắt đẹp thế lại trở nên buồn bã như vậy

- Tôi cũng thử xem. Aaa..

Chàng nói rồi hét thật to, đúng như lời nàng nói, buồn phiền cũng đã vơi đi

- Hiệu nghiệm thật đấy_ Chàng cười nói
- Thật không?_ Nàng quay người về phía chàng

Mọi người đã từng nghe đến "đôi mắt biết cười" chưa? Đôi mắt nàng hiện giờ cũng như vậy, chỉ thoáng chốc thôi nhưng chàng tin chắc rằng đôi mắt buồn bã kia vừa..."cười". Chàng như bị mê hoặc bởi đôi mắt ấy, bất giác đưa tay lên đặt vào khuôn mặt nàng rồi từ từ tiến mặt lại, chỉ cách khoảng vài centimet thì chàng đã chạm vào môi nàng rồi

- Anh làm j vậy, buông ra_ nàng hất mạnh tay chàng ra
- Xin lỗi, tôi không cố ý. Tôi đưa cô về_ Chàng nói rồi bước đi trước, nàng đi theo sau

" Sao mình lại làm chuyện như vậy chứ?" chàng nghĩ thầm

Chàng đội nón bảo hiểm cho mình với nàng thì leo lên xe rồi nàng leo lên

- Ôm chặt vào, tôi đi nhanh lắm đấy_ Chàng nói
- Không sợ, anh cứ chạy đi_ Nàng vừa dứt lời thì cháng phóng xe đi, nàng bất giác ôm chặt vào eo chàng, miệng không thắm chữ nua

Chiếc xe dừng lại, nàng bước xuống mỉm cười nhìn chàng

- Vậy tôi về nhé_ Chàng nói

- Bye

- Muốn biết một bí mật ko?

- Bí mật?

- Ừm

- Bí mật j?

- Cô cười rất dễ thương đấy. Chào nhé

Chàng nói rồi phóng xe đi, câu nói của chàng khiến nàng đỏ mặt, tim đập liên hồi. cảm giác kì quái này là sao?

Nàng đứng ngẫm 1 hồi lâu rồi mới bước vào nhà. Nhìn căn nhà nhỏ của mình rồi khẽ thở dài rồi bắt đầu dọn dẹp. Cùng lúc đó thì tại bệnh viện

- Chị My_ Thư khẽ gọi

- Hừm_ Nó quay mặt lại

- Chị vào đây làm j?

- Thăm 1 người

- Thăm ai?

- Mẹ Linh

- Mẹ của chị Linh á, bị j mà thăm?

- Im ngay, hỏi nhiều quá

Nó nhăn mặt nói, từ đó thì Thư chẳng dám hó hé gì. Đi bộ khoảng 10' thì tới nơi, nó khẽ đẩy cửa rồi cùng Thư bước vào

- hai cháu là..._ Bà Hòa-mẹ linh ấp úng nói

- Bọn cháu là bạn của Linh, cháu tên My, còn đây là em cháu tên Thư. Nghe nói bác bị bệnh nên lên LINH đến đây thăm bác_ Nó nở nụ cười thân thiện nói

- Con Linh có người như cháu thì tốt quá, hai cháu ngồi chơi_ Bà Hòa cười nói, ráng ngượng dậy để kéo ghế cho bọn nó ngồi

- bác cứ kệ bọn cháu_ thư cười nói, hai tay đỡ lấy tay bà Hòa

- Ừm. Hai cháu có chuyện gì tìm bác phải không?_ Bà Hòa nói

- Không đâu j bác, cháu muốn hỏi bác về cha của Linh_ Nó nói khiến bà Hòa như đứng hình

- Làm.làm.làm sao cháu pk?_ bà Hòa hỏi

- Cháu biết ba Linh đang nợ một số tiền lớn của một công ty. Cháu muốn biết đó có phải là công ty B&C ko _ Nó nghiêm túc nói

- Chuyện đó, bác không biết. Xin lỗi vì không giúp được cháu_ Bà Hòa quay mặt đi, ánh mắt lo sợ

- Vậy cháu xin phép. Xin lỗi vì đã làm phiền_ Nó nói rồi cùng Thư bước đi

- Cháu chào bác_ Thư cười nói rồi bước ra ngoài

Ở bên ngoài, nó đứng tựa lưng vào tường, ánh mắt nghi ngờ vì bà Hòa đang nói dối

- Sao chị lại hỏi bà ấy như vậy?_ Thư khó hiểu nhìn nó

- Trong hồ sơ thu nhập được từ máy tính của ông Chung (ai không pk ông này thì đọc lại chương bữa tiệc nha)Có tên của chủ tịch tập đoàn B&C, công ty này thường cho vay nặng lãi. Có lần chị tìm được danh sách những người mượn của B&C thì chị thấy có tên của ba Linh nên chắc chắn ông ta có liên quan_ Nó nói

- Vậy sao

- Ừm, hoặc cũng có thể chị nghĩ nhiều. Thôi kệ, đi về thôi

- Vâng

Gây cấn còn dài, m.n từ từ hưởng thụ. Nhỏ ủng hộ truyện của mình nhá

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Chuyện gì đến cũng sẽ đến. 21h00-Ông Hùng đến đón nàng. Nàng mặc một chiếc áo hoodie màu xanh rêu có mũ với cái quần kaki đen dài, thêm đôi giày bata trắng. Mái tóc màu nâu hạt dẻ uốn quăn được nàng buông thả dài ngang lưng

- Lên xe_ Ông Hùng nói.

Nàng leo lên xe của ông Hùng. Cũng là ngồi sau nhưng tại sao cảm giác ngồi sau ông Hùng lại khác biệt hơn là ngồi phía sau chàng

15' sau, chiếc xe dừng lại trước 1 quán Bar lớn, việc mà ông Hùng nhờ nàng làm chính là đứng trên cái sàn đó rồi lượn qua lượn lại quanh cái cột. Thật dơ bẩn, nàng khinh bỉ việc đó nhưng vẫn phải làm bởi vì thứ nàng cần là tiền, tiền để trả nợ, tiền để phẫu thuật cho mẹ.

Nàng đi theo ông Hùng vào trong, lượn qua phía sau để vào khu vực cho nhân viên. Một nhân viên nữ đi đến vút cho nàng 1 bộ đồ "thiếu vải" yêu cầu nàng mặc vào. Một lát sau, nàng bước ra với bộ đồ thiếu vải màu đen ngắn ngang đùi bó sát vào cơ thể nàng làm tôn lên 1 thân hình quyến rũ với nước da trắng nõn của nàng. Nàng thả tóc, chiếc kính cận thường ngày được thay bằng cặp kính áp tròng, nàng bước ra ngoài.

Nhìn lũ đàn ông nhìn mình như thể nhìn thấy "miếng mồi ngon" khiến nàng cảm thấy buồn nôn. Nàng hít một hơi rồi bước ra nhưng lại sững người lại khi nhìn về góc phòng. Một con người quen thuộc, đưa ánh mắt ngạc nhiên nhìn về phía nàng. Phải, người nàng nhìn thấy là chàng, chàng đang ngồi phía dưới với vài con nhô ông ọ mặc đồ thiếu vải.

Đột nhiên nàng có 1 cảm giác rất đau, như là ai đang bóp nát con tim nhỏ bé của mình.

Đau...

Đau lắm đấy...

Nàng muốn ứa nước mắt...

Nhưng...

Thật yếu đuối...

Vốn dĩ chuyện này là bình thường, vì nàng lớn nhìn thấy cảnh này khi ở trường như...tại sao...tại sao cảm giác bây giờ rất khác

Nàng bỏ chạy về phía sau cánh gà

- Con đang làm gì vậy?_ Ông hùng túm chặt lấy cánh tay nàng

- Tôi cần đi vệ sinh_ nàng vung tay rồi chạy về phía nhà vệ sinh. Chàng thấy nàng bỏ chạy nên đứng lên đi theo

Trong nhà vệ sinh, nàng xả nước để rửa mặt nhưng thực chất chỉ muốn hòa tan nước mắt của mình vào dòng nước mát lạnh này thôi

"Không là gì hết, tại sao mình lại khóc cơ chứ, ngốc thật. anh ta đâu để ý tới mình, chính mình tự suy diễn ra thôi. con ngốc này, tỉnh lại đi nào "

Nàng suy nghĩ, lấy lại được sự bình tĩnh thì nàng bước ra ngoài thì chàng đã ở đó từ lúc nào

- Là cô thiệt à?_ Chàng nhìn nàng rồi hỏi

- Ừm. Sao?_ Nàng nói cộc

- Bị sao vậy? sao cô lại ở đây? cô làm gì trên đó? có chuyện gì rồi phải không?_ Chàng lay người nàng rồi hỏi 1 lèo

-..._ Nàng im lặng

- Nè, có nghe không, tô đang hỏi cô đấy, sao sao trả lời?

- Tôi có nghĩa vụ phải trả lời câu hỏi của anh sao?

- Ừm

- Anh lấy tư cách gì? Anh? Người quen? Bạn học chung? Không...Anh không có tư cách gì để yêu cầu tôi trả lời câu hỏi của anh cả

Nàng nói rồi bước đi nhưng bị chàng tóm tay kéo lại

- Cô bị làm sao vậy? Hồi chiều còn bình thường cơ mà

- Buông tôi ra

Nàng hất tay nhưng đều không thể thoát ra khỏi cánh tay vững chắc của chàng

- Không buông, trừ khi cô nói cho tôi biết cô gặp chuyện gì

- Tôi nói anh buông tay ra

- Nói mau, cô gặp chuyện gì?

- Liên quan tới anh sao? Nói với anh thì mọi chuyện có giải quyết được không? Tôi yêu cầu anh buông tay ra

Nàng hất mạnh nhưng vô ích

- Cô nói đi. Giúp được tôi sẽ giúp mà

- Tôi không cần...tôi không cần bất cứ sự trợ giúp nào từ anh cả

Nàng hét lớn, khiến ông HÙNG để ý

- " Bốp " Mày buông con gái tao ra

Ông Hùng lao đến đâm vào mặt chàng

- Ba..ba làm gì vậy?

Nàng hét lên

- Ba?_ Chàng ôm mặt, khó hiểu

- Đi lên_ Ông Hùng đẩy nàng lên trên rồi chỉ vào mặt chàng_ Đừng đụng vào con gái tao

Nàng bước lên trên, làm theo những điều mà họ nói, nàng cảm thấy mình như một con rối. Thật nhục nhã... Đôi lúc nàng đưa mắt nhìn xuống dưới, nhìn khuôn mặt tức giận của chàng, nhìn vết máu ở khóe miệng chàng. Nàng xót lắm...

Hơn 1h sáng nàng mới về nhà. Về đến nhà thì nàng thấy cửa nhà mình bị dán kín bởi những tờ giấy ghi nhớ màu vàng nào là " Nhớ học bài nhé, mai kiểm tra đây ", " Mai nhớ đi học nhà ", vân vân và mây mây nhưng tờ giấy khiến nàng chú ý nhất là tờ giấy của nó, tại sao nàng biết ư? bởi vì có ghi tên nàng ở phía dưới. Nàng cầm tờ giấy lên đọc, nội dung của nó khiến nàng sửng người

" Nói tôi nghe về khoản nợ của ba cậu với công ty B&C - Lục Ân Bảo My "

Nàng đơ người " Tại sao cậu ta lại biết " Nàng tự hỏi mình

Vẫn còn đấy, mong m.n ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tôi Không Cần

Sáng hôm sau, nàng vẫn đến trường như thường lệ nhưng lại với 1 tâm trạng không vui

- Linh..._ Nhỏ hô lớn

- A! Chào_ Nàng quay người lại rồi cười với nhỏ thì từ đằng sau cậu với chàng cùng đi đến

- Nè! Sao không đợi anh rồi đi học luôn hả?_ Cậu trách yêu nhỏ

- Hi hi, tại em rảnh nên đi trước_ Nhỏ cười nói

- Tui chưa chết nhé_ Nàng nói với ý trách móc

- Xin lỗi nhé_ Cậu cười

- Hi_ Chàng đi đến cười nói, nhìn vết sẹo ngay khóe miệng của chàng mà nàng xót vô cùng

- Hú Minh, mặt mày sao vậy?_ Cậu khoác vai chàng

- Cái này hả?_ Chàng sờ lên vết thương rồi khẽ liếc nhìn nàng_ Bị té ấy mà_ Chàng cười trừ

- Xin lỗi, mình lên lớp trước đây_ Nàng nói rồi chạy lên lớp nhưng do chạy nhanh nên đụng trúng nó

- Đây!_ Nó gọi

- Gọi tôi?_ Nàng quay người lại rồi chỉ vào mặt mình

- Nói chuyện chút đi_ Nó nói rồi đi lên phía trước, nàng hiểu ý nên đi theo sau nó

[Sau trường]

- Có chuyện gì không?_ Nàng hỏi

- Cậu đã đọc mảnh giấy rồi đúng không?_ Nó khoanh tay trước ngực rồi hỏi

- Mảnh giấy? À! Ý cậu là mấy mảnh giấy trước cửa nhà tớ hả? À! Tớ đọc rồi có..._ Nàng chưa kịp nói hết thì nó chen vào

- Tôi không nói những mảnh giấy vớ vẩn đó. Tôi đang nói đến mảnh giấy có chữ kí của tôi. Cậu đọc rồi chứ?_ Nó nghiêm nghị hỏi

- Phải. Tôi đọc rồi_ Nàng khẽ gật

- Vậy trả lời đi. Nói tôi nghe về khoản nợ đó, có phải ba cậu đang nợ công ty B&C phải không?

- Chẳng liên quan gì đến cậu cả?

- Đừng vòng vo, tôi chỉ muốn biết có phải hay không?

- Phải thì sao? Cậu tính làm gì

Nó cười nửa miệng rồi tiến gần đến chỗ nàng đứng

- Cẩn thận, đừng để bị lừa bởi bất cứ ai. Sao này tôi cần sự giúp đỡ của cô đấy

Nó nói rồi rời đi, để lại nàng đứng đó với mớ câu hỏi trong đầu. Một lát sau thì nàng đi lên lớp. Bước vào lớp, nàng liếc nhìn nó rồi lại nghĩ đến cuộc nói chuyện ban nãy " Thật khó hiểu, thật ra cậu ấy tính làm gì? " Nàng tự hỏi, đang mãi suy nghĩ thì chàng lao đến túm tay nàng rồi kéo nàng đi ra ngoài

- Anh làm gì vậy?_ Nàng nhăn mặt hỏi

- Đi theo tôi, ta cần nói chuyện_ Chàng nói rồi nhanh chóng kéo nàng lên sân thượng

Trên sân thượng chỉ có mình nàng với chàng, nàng không biết chuyện gì sẽ xảy ra nhưng ở trên sân thượng, gió thổi quá khiến nàng nhớ đến hôm được ở biển với chàng. Đang mãi mơ mộng thì chàng lên tiếng

- Nói tôi nghe, hôm qua cô ở đó làm gì?

- Không liên quan đến anh_ Nàng nhăn mặt nói

- Nói đi, thật sự cô đang gặp rắc rối gì?_ Chàng túm chặt lấy cánh tay nàng

- Buông ra_ Nàng nhăn mặt

- Không. Nói mau, cô đang gặp chuyện gì?

- Tôi nói anh buông tay ra mà

Nàng vùng tay thật mạnh nhưng không thoát được

- Chỉ cần nói tôi biết cô gặp chuyện gì thôi mà. Tôi nhất định sẽ giúp cô

- Phải. Đúng đấy, tôi đang gặp vấn đề về tiền bạc. Tôi đang cần rất nhiều tiền...rất rất nhiều tiền, ai có không? Anh giải quyết được không? Anh giúp được không? Tôi nói rồi, tôi không cần anh giúp, không cần bất cứ ai giúp cả

- Tại sao?

- Tại sao ư? Đơn giản là tôi không cần. Anh hiểu chứ. Xin phép

Nàng nói rồi rời đi bỏ chàng lại ở đó. Chàng tự hỏi liệu đây có phải là nàng của mọi ngày hay không? Có phải người mà chàng...thích lắm hay không? Lần đầu tiên mà chàng cảm thấy tuyệt vọng đến vậy. Thật buồn chán

Nhưng...

Đâu chỉ mình chàng, nàng cũng buồn không kém khi phải nói ra những lời đó. Lúc đó nàng chỉ muốn đến bên cạnh chàng, lo vết thương, hỏi thăm nhưng không được vì nàng lấy tư cách gì cơ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngọc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Sing

Nàng nói rằng đi về lớp nhưng thực chất lại đi ra sau trường (nơi có nhà kính bỏ hoang ấy - ai không pk thì xem lại chương 11 nha), nàng hơi khó hiểu khi nhìn thấy 1 nhà kính bỏ hoang

"Đã bỏ rồi thì sao nhà trường không dỡ bỏ nó đi nhỉ?" nàng tự hỏi

Cái tính hiếu kì trời dấy, nàng tò mò mở cánh cửa ra rồi đi vào bên trong. Một khung cảnh thơ mộng và xinh đẹp. Những bông hoa hồng thơm ngát, bãi cỏ xanh mướt được tia nắng vàng, gió thổi mát rượi làm cho người ta nhìn thấy là chỉ muốn nằm xuống đánh một giấc mà thôi. Bỗng nhiên, nàng nhớ đến một số kỉ ức, một gia đình đang vui chơi trên một cánh đồng. Họ tươi cười, gương mặt thật hạnh phúc. Đó là gia đình nàng ở thời điểm mà tất cả thành viên trong gia đình còn bên cạnh nhau. Nàng thêm thường ước rằng mình được trở về thời gian ấy. Thật hạnh phúc làm sao

Nàng nhìn về phía cây cổ thụ, khẽ mỉm cười rồi trên môi mấp máy 1 bài hát

You shout it loud, but I can't hear a word you say

I'm talking loud, not saying much

I'm criticized, but all your bullets ricochet

you shoot me down, but I get up

I'm bulletproof, nothing to lose

fire away, fire away

ricochet, you take your aim

fire away, fire away

you shoot me down, but I won't fall

I am titanium

you shoot me down, but I won't fall

I am titanium

Cut me down, but it's you who'll have further to fall

Ghost town and haunted love

Raise your voice, sticks and stones may break my bones

I'm talking loud, not saying much

I'm bulletproof, nothing to lose

fire away, fire away

ricochet, you take your aim

fire away, fire away

you shoot me down, but I won't fall

I am titanium

you shoot me down, but I won't fall

I am titanium

I am titanium

I am titanium

Stone hard, machine gun

Fired at the ones who run

Stone hard, as bulletproof glass

You shoot me down, but I won't fall

I am titanium

You shoot me down, but I won't fall

I am titanium

Bài hát vang lên, hòa vào con gió, vang thật xa. Đây là bài hát mà nàng hay hát khi buồn, chán nản. Đối với nàng mà nói thì bài hát này như một lời động viên nàng không được bỏ cuộc. Mạnh mẽ lên rồi mọi chuyện sẽ qua thôi

Nàng đứng trầm ngâm 1 lát thì nghe thấy tiếng động ngoài cửa, nàng giật mình, quay người lại rồi hô lớn

- Ai đó? Ra đây đi

Từ bên ngoài, 4 dáng người nhỏ nhắn đi vào

- Hi_ Thư cười nói

- Chào_ Cô nói

- Mọi người làm gì vậy?_ Nàng nói

- Đi tìm cậu đấy_ Nhỏ nhanh nhẩu đáp

- Vậy sao ở đây_ Nàng nhăn mặt hỏi

- Thì tìm cậu mà_ Cô lặp lại câu nói của nhỏ

- Mọi người nghe thấy hết rồi hả?_ Nàng nhăn mặt nói

- Vâng, Chị hát hay thật đấy_ Thư cười rồi đưa ngón cái lên cho nàng một like
- Thanks em nhé_ Nàng cười nói
- Sao chị không nói gì hết vậy?_ Thư quay người lại nói chuyện với nó vì nhìn thấy nó cứ im lặng nãy giờ
- Lắng nghe và quan sát. Đó là việc làm đơn giản nhất khi muốn biết một người đang gặp chuyện gì_ Nó nhìn nàng rồi nói. Nàng khẽ mỉm cười với nó
- Chả hiểu gì sất_ Cô nhún vai_ Nè Linh à_ Cô gọi
- Gì?_ Nàng nói
- Cậu đại diện lớp tham gia cuộc thi hát của trường nhé_ Cô mỉm cười
- Đúng đó, chị hát hay lắm_ Thư cười nói
- Được không?_ Nàng e ngại
- Được mà. Ai ủng hộ giờ tay_ Cô vừa nói vừa giờ tay lên cao
- Em_ Thư giờ tay lên
- Bọn tôi nữa_ Nhỏ nói rồi cùng cô giờ tay lên
- Còn cậu thì sao My?_ NHỏ nhìn nó rồi hỏi
- Ừm. Tôi theo_ Nó khẽ gật rồi giờ tay lên
- Ừm. Vậy được thôi, mình sẽ tham gia_ Nàng mỉm cười nhìn cả bọn

Trong giây phút này, cô thật sự hạnh phúc.

Mỉm cười thật tươi, dừng cảm đứng lên vượt qua mọi chuyện. Bạn đã làm được chưa???

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Một lát sau thì chuông reo lên, cả bọn đi lên lớp nhưng nàng có tin nhắn. Là từ chàng

" Gặp ở phòng âm nhạc, tôi có chuyện muốn nói với em "

Có chuyện gì nữa đây, nàng nhét điện thoại vào túi áo khoác rồi đi về phía phòng âm nhạc ở hướng ngược lại

- Cậu đi đâu vậy Linh?_ Nhỏ nhìn nàng đi hướng ngược lại thì hỏi
- Lớp mình hướng này mà, chị không nhớ đường à?_ Thư chỉ về con đường trước mặt
- À! Chị đến phòng âm nhạc 1 lát_ Nàng cười nói rồi chạy vụt đi
- Tổ đi theo nó cho_ Nó nói rồi chạy theo nàng nhưng với vận tốc chậm hơn, chính xác là để theo dõi nàng

[Phòng âm nhạc]

Nàng kéo cửa, bước vào trong thì nhìn thấy chàng đang đứng tựa lưng vào bức tường đối diện. Chấn chú nhìn nàng

- Em đến rồi_ Chàng mỉm cười nói
- Có chuyện gì không?_ Nàng khẽ nhăn mặt
- Tôi có chuyện muốn nói với em

- Chuyện gì?

- Em là lần đầu của tôi đấy

- Lần đầu gì cơ?

- Người đầu tiên khiến tôi mê mẩn, người đầu tiên khiến tôi không thể quên được hình ảnh của em trong tâm trí, người đầu tiên tôi thật sự quan tâm, người đầu tiên khiến tôi nhớ đến hằng ngày, người đầu tiên khiến tôi muốn giúp đỡ, người đầu tiên....

- Bất cứ người con gái nào khiến anh thích thú thì anh đều nói như thế sao?

- Không hề. Em là người đầu tiên

- Thật sự anh muốn nói gì?

- Tôi muốn nói rằng:" Làm bạn gái tôi nhé!"

Nàng nghe thấy mà ngen ngào thật sự rất hạnh phúc nhưng...thật sự không phải lúc vì còn 1 người khác cũng đang thích chàng như nàng là Vân và hoàn cảnh hiện giờ của nhà nàng thì thật sự là không tốt

- Xin lỗi, tôi không thể. Bây giờ không được

- Tại sao chứ?. Nếu là vì Vân hay những cô gái khác thì tôi sẽ tách rời bọn họ ra

- Không phải đâu. Tôi nghĩ ta nên là bạn thì tốt hơn. Được không?

Nàng ngượng cười, đưa tay ra bắt tay với chàng

- Tôi không muốn là bạn em, tôi muốn là một người đặc biệt đối với em

- Nếu là như vậy thì không được, xin lỗi

- Tôi hiểu rồi

Chàng nói rồi nhanh chóng đi ra ngoài, để mặc nàng ở đó. Nàng khóc rồi, nước mắt chảy dài trên khuôn mặt xinh đẹp. Buồn thật, từ chối một người mình thương yêu thật khó khăn. Đợi chàng đi hẳn rồi nó mới đi vào

Nó đi tới chỗ nàng, vòng tay ra sau người chăm lấy nàng

- Mạnh mẽ lên cô gái_ Nó khẽ nói

- Tổ phải làm sao đâu My..hức..hức_ Nàng khóc ngày một lớn

- Tổ biết cậu thích anh ta nhưng sao không đồng ý?

- Tổ thật sự thích cậu ấy nhưng với hoàn cảnh của tổ bây giờ thì tổ với cậu ấy thật sự không xứng

- Hiểu rồi. Lau nước mắt đi rồi về lớp, vô học rồi đấy

Nó nói xong thì mỉm cười, nàng đưa tay lên lau nước mắt rồi cả hai cùng về lớp.

Nhìn về phía cuối lớp thì thấy cậu nằm dài trên mặt bàn, ánh mắt vô định về cửa sổ. Nàng khẽ thờ dài rồi đi về chỗ rồi kéo ghế ngồi xuống

- Anh ổn chứ?_ Nàng khẽ lay người chàng

- Đó là việc của tôi. Cần cô quan tâm sao_ Chàng gạt tay nàng ra rồi nhấn mặt nói

- Tôi hiểu rồi_ Nàng kéo ghế ra ngồi xuống rồi lấy sách vở ra học bài. Cả bọn nhìn nàng với chàng mà khó hiểu

- Bọn mày có chiến tranh à?_ Cậu quay xuống chọc

- Liên quan?_ Chàng ngược mặt lên

- Không có gì_ Nàng cười nói

- Ồm. Mày cứ như thằng Bảo phiên bản nhái đấy_ Cậu gật đầu với nàng rồi quay lại chọc chàng

- Anh để cho anh ấy yên đi. Hôm qua ánh ấy vừa bị đánh đấy_ Vân từ đâu chen vào, nhấn mặt nhìn cậu rồi quay ra nói nhỏ với chàng_ Anh ngược mặt

lên, em sát trùng cho

Chàng liếc nhìn nàng thì thấy nàng không quan tâm nên gật đầu đồng ý cho Vân sát trùng

- Bị đánh á, ai đánh anh?_ Nhỏ quay xuống hỏi

- Một gã đàn ông nào đó đánh anh ấy chỉ vì anh ấy kéo tay của một cô vũ nữ nào đó trong quán Bar ngày hôm qua_ Vân nói khiến nàng giật mình

- Chọc gái nên bị đánh là phải rồi_ Cậu thờ dài

- Nhưng nhìn cô vũ nữ kia quen lắm cơ_ Vân truy cứu

- Quen á?_ Nhỏ hỏi tiếp

- Ừm, hình như gặp rồi ấy_ Vân khẽ xoa cằm

- Đu rồi đấy. Câm hết ngay cho tôi, nhức đầu_ Nó đập bàn hét để cứu nguy cho nàng (Nó biết người vũ nữ kia là nàng)

- Làm gì ghê vậy. Chỉ có kẻ phạm tội mới cảm thấy nhột. LÀ cô cũng không chừng nhìn bộ dạng của cô cũng giống mà với cả cái thân phận thật của cô với mẹ cô nữa chứ_ Vân liếc nhìn nó và cuối cùng thì ăn trọn cái tát của Thư trên mặt

- * Chát * Ăn nói hàm hồ, người đó là cô thì tôi thấy hợp hơn đấy_ Thư nhếch mép cười

- Mà dám tát tao_ Vân ôm mặt giả mếu

- Why not_ Thư nhún vai nhìn Vân khinh bỉ

- Mà dám_ Vân định lao đến tát vai Thư nhưng lại bị một bàn tay khác chặn lại

- Cô gây chuyện đủ chưa?_ Quân nhăn mặt hỏi

- Tôi..tôi, Tha cho mày đấy_ Vân nói rồi bỏ đi

- Đùng bao giờ đùng vào chị tôi nếu cô muốn sống yên ổn trong quãng đời còn lại_ Thư nói lớn rồi quay sang Quân_ Mon anh nhé_ Thư cười nói

- Không có gì_ Quân cười đáp lại Thư

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Em Không Về Tôi Cũng Không Về

- Reeng...reeng..._ Chuông reo lên, cả lớp trật tự đi ra ngoài. Cô đợi cả lớp ra hết chỉ còn lại đám tụ nỏ với bọn Như rồi chạy lên bục giảng hô lớn

- Hôm nay đ.c về sớm. Tụ tập ở đâu không máy đứa?

- Patin ko?_ Vân hô lớn

- Không biết trượt_ Hà cười nói. Nụ cười thân thiện trên gương mặt xinh đẹp của Hà. Nếu không theo Như thì có lẽ bây giờ Hà với nhỏ đã là bạn tốt

- Vậy đi cái khác_ Vân nói

- Đi ăn đi, quán của a Tuấn ấy_ Nhỏ cười nói

- Ok. Vậy đi_ Cô chốt ý kiến rồi hô lớn

- Xin lỗi. Mình không đi được_ Nàng nói nhỏ

- Sao vậy?_ Nhỏ quay xuống hỏi

- À! Hôm nay mình có việc, hôm khác nha. Mình về trước đây_ Nàng cười trừ rồi xách cặp đứng lên đi về. Trong lớp không có ai biết ngoại trừ nó với chàng rằng nàng thực sự bận việc gì. Đúng như nó dự đoán, chàng cũng xách cặp về theo nàng

Chàng chạy theo nàng, túm chặt cổ tay rồi kéo nàng về phía mình, nàng bắt ngờ nên ôm chầm lấy chàng. Nàng giật mình vội buông chàng ra

- Anh làm gì vậy? _ Nàng nhăn mặt nói

- Em định đi đến đó nữa sao? _ Chàng kéo tay nàng lại

- Cần anh quản? _ Nàng nói, hất tay chàng ra rồi nhanh chóng đi về nhà

Chàng nhìn theo nàng, trong người tức giận, hai lòng bàn tay siết chặt vào nhau

"Bụp" Chàng đập mạnh vào bức tường bên cạnh nhưng không phải một lần mà là nhiều lần, đến mức tay chàng đã rỉ máu

"Thật bức mình, tại sao em muốn liêu mình như vậy chứ?" Chàng suy nghĩ

Vân nghe thấy tiếng ồn nên chạy ra thì thấy tay chàng đã rỉ máu nên vội chạy lại

- Tay anh chảy máu rồi, đưa em băng bó cho _ Vân cầm lấy tay chàng rồi nói

- Không cần, tránh ra _ Chàng hất tay Vân ra

- Tại sao anh lại đối xử với em như vậy? _ Vân giả vờ

- Đừng tưởng rằng tôi không biết ý đồ thật sự của cô. Thật ghê tởm _ Chàng hét lớn rồi bỏ đi

"Chết tiệt" Vân chửi thầm

Chàng đi xuống lấy xe, phóng ga chạy đi, rời thành phố để đi về nơi mà chàng đã rung động với nàng. Chàng bước xuống, cởi đôi giày ra, đặt đôi chân trên xuống cát lạnh lẽo, giang rộng hai tay ra để cảm nhận mùi hương của gió biển. Chàng đặt hai tay lên miệng rồi hét thật to

- Aaaa _ Sau đó thì nhỏ dần _ Con ngốc, tôi thích em mất rồi

Chàng thờ dài, mắt nhìn xa xăm, nhìn đôi chim bay lượn trên bầu trời, nhìn những gợn sóng nhấp nhô, nhìn bầu trời đang dần chuyển sang màu đỏ. Đây là hoàng hôn sao, đẹp thật. Chàng mỉm cười, ai đi ngang qua cũng phải đứng lại để ngắm nghía nhan sắc của chàng và cảnh bình minh lúc này

Chàng đứng một hồi lâu rồi lái xe đi đến nơi mà nàng 'làm việc'. Còn nàng thì vẫn vậy, bộ đồ bó sát, đứng lượn qua lượn lại với cây cột. Nàng khinh bỉ việc này. Bỗng có một tên khách lao đến ôm chầm lấy nàng rồi dờ dờ xàm xỡ

- Ông gì vậy, buông tôi ra _ Nàng hét lên

- Im lặng nào, làm xong tao cho mày tiền _ Ông khách đó nói

- Buông tôi ra _ Nàng hét lên, nước mắt tuôn ra

"Bụp" Từ đâu, chàng lao đến đập tên đó khiến hắn ta ngã ngửa

- Không sao chứ _ Chàng ôm chầm lấy nàng rồi hỏi. Nàng không nói chỉ khẽ lắc đầu

Rồi tên khách đó cùng với đám vệ sĩ áo đen lao đến đánh chàng, chàng nói nàng đi thay đồ rồi tìm chỗ nào trốn rồi quay qua đánh đám người đó. Một lát sau thì cảnh sát đến, chàng với nàng cũng bị giải đi

[Đồn cảnh sát]

- Chú cảnh sát à, cho cháu miếng băng gạc đi, ánh ấy bị thương rồi _ nàng lo lắng nhìn tay, khắp thân thể chàng đều bị thương

- Không có, lát về rồi làm _ Cảnh sát nói

- Như anh ấy bị thương nặng lắm _ Nàng nài, hai tay siết chặt vào nhau

- Không sao _ Chàng khẽ lắc đầu

Nàng ngồi xuống ghế, lo lắng nhìn chàng thì từ sau cánh cửa, một người đàn ông cao tuổi bước vào

- Xin chào, tôi là Lâm Nguyên, ba của cậu ấy _ Ông Nguyên đi đến chỗ chàng rồi nói chuyện với cảnh sát

- Vâng, chào ngài _ Cảnh sát nói

- Tôi đến đón cháu _ Ông Nguyên tươi cười nói

- Vâng mời ngài qua kia nộp phí rồi đón cháu

Ông Nguyễn đóng phí rồi quay về chỗ chàng

- Về thôi_ Ông Nguyễn nói

- Tôi không về_ Chàng nhăn mặt nói

- Anh về trước đi_ Nàng đẩy nhẹ chàng

- Còn em thì sao?_ Chàng nhìn nàng rồi nói

Nàng nhìn đám giang hồ trước mặt rồi quay về phía chàng

- Chắc chưa về được đâu_ Nàng cười trừ

- Em không về, tôi cũng không về_ Chàng khoanh tay ngồi xuống ghế khiến ông Nguyễn bất ngờ. Lần đầu tiên, ông ấy thấy chàng nghe lời 1 cô gái (đại gái đúng hơn -.-)

- Vậy tôi bảo lãnh cho cô gái đó luôn_ Ông Nguyễn cười hiền hậu

- Đâu dễ vậy ông già, còn tiền nọ của bọn tao nữa_ 1 tên trong đám đó nói

- Nợ?_ Ông nguyên quay người lại

- Ba nó nợ bọn tao 200 triệu, ông đã bảo lãnh cho nó rồi thì trả nợ dùm nó đi_ Tên đó nói tiếp

- Không cần đâu bác, đây là chuyện của cháu, cháu tự giải quyết được_ Nàng nghiêm mặt nhìn bọn chúng

- Không cần, tôi trả nợ cho cô. coi như số tiền này là để mua cô_ Ông nguyên nói rồi rút trong túi áo ra 1 cái thẻ tín dụng rồi ném cho bọn chúng

- Dư đây_ Ông Nguyễn nói rồi cùng chàng với nàng đi ra xe

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Khác Các Cô Gái Khác

Chiếc Lamborghini màu đen di chuyển đi đến khu biệt thự cao cấp. Nhà nào nhà ấy cao và lớn gấp mấy lần nhà nàng, nhìn mà muốn choáng. Chiếc xe dừng lại trước căn biệt thự của nhà Lâm Gia. Một người đàn ông bước xuống mở cửa xe rồi ra hiệu cho nàng bước xuống. Nàng đi xuống, nhìn căn biệt thự mà ngỡ ngàng thì có một người đàn ông cao tuổi đi. Ông ta mặc bộ com lê đen, cúi đầu cung kính trước ông Nguyễn rồi nói:

- Mừng ông chủ và thiếu gia về nhà

Ông Nguyễn đi trước, chàng kéo tay nàng đi sau. Vào trong căn nhà, nàng lại bị ngạc nhiên lần hai khi nhìn thấy đại sảnh rộng lớn, chơi trốn tìm trong này chắc mệt chết mất.

- Mừng ông chủ và thiếu gia về nhà_ 2 hàng dài đầy những cô hầu ăn mặc nghiêm chỉnh đứng hai bên cúi đầu cung kính trước ông Nguyễn và chàng

- Mời tiểu thư, áo khoác của cô_ Một cô hầu đi tới hai tay ra hiệu cho nàng đưa áo khoác của mình cho cô ấy

- Vâng_ Nàng cởi áo khoác ra rồi đưa cho cô hầu

- Hướng này, đi theo tôi, coi chừng lạc_ Chàng cầm tay của nàng rồi kéo đi

- Tôi tự đi được. Tôi đâu phải con nít_ Nàng gạt tay anh ra rồi nhanh chóng đi lên phía trước xong rồi khựng lại

- Sao vậy? Em lớn rồi mà không phải tự đi được sao?_ Chàng chọc nàng

- Đó là nơi khác, đây là nhà anh, làm sao tôi biết đường chứ, không cần anh chỉ, một lát tôi tự mò đường đi được_ Nàng phụng phịu, khoanh tay trước ngực đứng lại 1 một chỗ

- Vậy thì tôi đi trước nhé_ Chàng dứt hai tay vào túi quần rồi nhanh chóng đi trước nàng
- Ấy...ấy...đừng bỏ tôi lại mà_ Thấy chàng bỏ đi thì nàng liền chạy đến túm lấy cánh tay chàng
- hahahaha vậy mà kêu tự đi được_ Chàng phá lên cười

Hành động của hai người từ nãy đến giờ đều bị m.n nhìn thấy. Tất cả các thành viên trong biệt thự đều ngạc nhiên khi nhìn thấy chàng cười, một nụ cười hạnh phúc chứ không phải một nụ cười cho có thường ngày và chàng đối xử với nàng khác hẳn với các cô gái khác. Tất cả m.n đều có chung 1 câu hỏi rằng " Cô gái ấy thật sự là ai???"

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Sống Chung

[Bây giờ mình sẽ xưng tên nhân vật cho dễ gọi nha]

Một người đàn ông lớn tuổi đi đến chỗ của Linh và Minh

- Thưa cậu chủ, tiểu thư lỗi này ạ_ Ông quản gia cúi đầu cung kính
- A,a ông đứng lên đi, không cần phải làm vậy với bọn cháu đâu ạ_ Linh vội đỡ ông quản gia dậy rồi mỉm cười nói
- Cháu tốt quá nhưng không được đâu. Trong nhà đều có trật tự của nó ta không thể không chào người chức vụ lớn hơn mình được_ Ông quản gia mỉm cười hiền hậu nhìn Linh
- Vâng_ Linh mỉm cười còn Minh thì chỉ đứng đó nhìn cô mà mỉm cười

Quản gia dẫn hai người họ đến một căn phòng lớn, cánh cửa mở ra cả hai bước vào trong căn phòng rộng rãi, xa hoa

- Thưa ông chủ, bà chủ hai người họ đến rồi_ Quản gia cúi đầu trước hai người trước mặt

" Ông chủ, bà chủ? vậy ra đây là ba mẹ của anh ta sao "

Minh kéo Linh đến ghế rồi kéo cô ngồi xuống kế bên mình

- Có chuyện gì sao?_ Minh hỏi, có vẻ gia đình này không hạnh phúc cho lắm
- Ta không nói chuyện với con, ta nói chuyện với cô bé này_ Ông Nguyên quay người về phía Linh
- Cháu ạ?_ Linh đưa tay chỉ vào mình
- Đúng, cháu đó_ Bà Huệ-mẹ Minh mỉm cười hiền hậu
- Con có thể ra ngoài để cho bọn ta nói chuyện được không?_ Ông Nguyên quay sang nhìn Minh
- Sao không thể nói khi có tôi?_ Minh nhăn mặt
- Không tiện_ BÀ Huệ nói
- vậy thì đừng nói nữa_ Minh dựa lưng vào ghế, khoanh tay trước ngực
- Sao con cứng đầu vậy? Ra ngoài mau_ Ông Nguyên nói, giọng hơi bức
- Không thích...._ Minh chưa nói hết thì Linh chen vào
- Anh ra ngoài một chút được không?
- Được rồi 20' thôi đấy

Minh nói rồi đứng lên đi ra ngoài

- Có chuyện gì vậy ạ? _ Linh đợi Minh đi rồi mới chịu lên tiếng
- Nó có về nghe lời con nhi?
- Dạ không hẳn, sao vậy ạ
- Không, ta muốn nói về khoản nợ của bà con
- Có chuyện gì sao ạ?
- Ta đã trả khoản nợ đó cho con nhưng không có bữa cơm nào là miễn phí cả, tất nhiên là con phải...
- Cháu biết, cháu nhất định sẽ trả tất cả số tiền đó cho 2 bác
- Không cần tiền mặt, bọn ta muốn cháu trả bằng cái khác
- Hai người muốn cháu làm gì?

Linh hơi lo sợ vì nghĩ rằng hai người họ đang nghĩ đến chuyện nào đó đen tối

- Ta muốn cháu sống chung với con trai ta với tư cách là một người sống chung hay quản gia
- Sống chung với Minh sao?

Hai người họ nghĩ sao vậy, nghĩ sao mà để Linh sống chung với Minh

- Ừm. Ta muốn cháu thân với nó hơn, nói chuyện, cùng về nhà, cùng làm bài tập hay làm mọi chuyện cùng nhau. Tóm gọn là ta muốn cháu làm cho nó trở nên cởi mở
- Nhưng...nhưng
- Nếu cháu làm thì khoản nợ của cháu sẽ được xóa bỏ
- Thật sao?
- Thật. Nếu cháu muốn, hai ta sẽ kí hợp đồng
- Vâng

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Một ngày mới

Vẫn như mọi ngày, trên chiếc giường rộng lớn, một cô gái có khuôn mặt xinh đẹp vẫn đang cuộn mình trong chiếc chăn ấm. Bỗng khẽ cựa quậy rồi thức giấc do bị những tia nắng "tinh nghịch" kia phá đám. Người con gái đó là Bảo My (nó), cô đứng lên đi vào nhà vệ sinh làm VSCN rồi lấy một bộ đồ trong tủ sao cho vừa mắt rồi thay vào. Một lát sau, nó xuất hiện với chiếc áo khoác bomber màu xanh lam với quần jean đen và áo phông trắng với chiếc da màu đen đeo sang một bên. Mái tóc đen xoăn nhẹ xõa dài. Nó nhanh chóng đi xuống dưới nhà

- "Chúc tiểu thư một ngày tốt lành ạ " Hai hàng toàn là những cô hầu ăn mặc chỉnh tề cúi đầu chào My. Cô không nói gì chỉ khẽ gật rồi đẩy cửa đi vào phòng khách. Bên trong, Thư ngồi bên cạnh ông Phong và bà Vân, nó bước tới cúi chào rồi cất tiếng, nói

- " Hôm nay con với Thư sẽ đi mua chút đồ rồi ăn trưa ở ngoài "

- " Ừm được thôi " Bà Vân khẽ cười

- " Vậy bọn con xin phép đi luôn nhé " Thư nháy mắt tinh nghịch. Cô mặc một chiếc áo sơ mi trắng với quần jean đen, mái tóc cột cao và mang một chiếc ba lô nhỏ màu đen sau lưng. Thư nhanh chóng đi ra ngay sau My

Ở bên ngoài, một chiếc BMW màu đen đã đậu sẵn ở đó, cửa kính kéo xuống, một cô gái đầu ra ngoài rồi hô to

- " Nhanh lên đi, thiếu hai bọn bay nữa thôi đấy " Nhi nói

- "Tập trung ở đâu vậy chị Nhi?" Thư mở cửa xe rồi cùng My bước vào

- "Trung tâm mua sắm Sunny, Vy, Hải với Quân đến rồi đó cả Bảo nữa " Nhi nói rồi cho xe chạy

- " Còn chị Linh với anh Minh thì sao?" Thư hỏi

- " Đang đến " nó trả lời rồi đồng thời giờ chiếc điện thoại đang hiển thị một tin của mình lên

' đang đến, chờ chút nhé ' nội dung tin nhắn. Nhi khẽ gật rồi phóng xe đi

[20' sau tại trung tâm mua sắm Sunny]

- " Này làm gì mà lâu thế?" Vy nhăn mặt nói

- " Đi đón hai tụi nó nữa " Nhi nói đồng thời đưa tay chỉ về phía My với Thư

- " Hello chị Vy " Thư đưa đầu ra từ sau lưng Nhi

- " Hi em " Vy mỉm cười

- " Chào " My đi đến nói

- " Ủm, Hi My " Vy cười với My nhưng My chỉ khẽ nhìn một cái rồi bước qua nói

- " Linh đâu? " My hỏi

- " À, chưa đến, cả thằng Minh nữa " Hải đi đến khoác vai Vy

- " Chào anh, anh Quân " Thư mỉm cười với Quân, có lẽ cô đã thầm thích anh rồi

- " Chào em " Quân cười đáp lại Thư. My nhìn thấy rồi đi đến kéo Thư đến chỗ mình

- " Đi vào trong thôi " My vừa nói vừa kéo Thư đi

Ai nhìn hành động vừa rồi cũng chỉ nghĩ rằng My chỉ muốn cùng vào trong trung tâm mua sắm với Thư nhưng chỉ có Nhi và Quân mới biết hành động đó thực sự có ý gì... Cả bọn vừa chuẩn bị đi vào trong thì một chiếc xe hơi sang trọng lao đến, phanh gấp trước cửa. Từ trên xe, hai đáng người quen thuộc bước xuống

- " A, chị Linh, anh Minh " Thư mừng rỡ reo lên

- " Hi " Linh cười nói

- " Mà sao hai người đi cùng nhau thế?" Cô chỉ vào chiếc xe rồi hỏi

- " À...à..là..là do cùng đường..." Minh xoa đầu, bịa đại lý do nào đó để nói dối mọi người

- " Đúng đúng cùng đường, cùng đường " Linh nói theo

- " Cùng đường ă? nhưng mà nhà chị Linh đâu đi hướng đó " Thư nói

- " Ừ, đúng rồi, nhà con Linh đâu phải hướng đó " Vy

- " Có gian tình " Hải chọc Linh

- " Nói mau, nói mau " Quân cười

- " Ờ thì...ờ thì..." Linh lấp bắp rồi liếc nhìn My như đang cầu cứu

- " Tao kêu nó đi đường đó đấy, tuy hơi xa nhưng an toàn " My khoanh tay trước ngực rồi nói

- " An toàn? sao thế?" Nhi nhìn My rồi hỏi

- " Chị hai, có phải là vụ đó " Thư nhìn My trông hơi lo sợ

- " Phải, là vụ đó " My khẽ gật

- " Có gì hot " Khánh hỏi

- "Vụ gì vậy?" Nhi tò mò hỏi

- "Ừ, vụ gì thế?" Hải hỏi

- "Em nghe đồn rằng Cách đây 2 ngày có một vụ thảm sát trên con đường gần nhà chị Linh. Vào khoảng rạng sáng, một đám học sinh đi thâu đêm về đã bị giết một cách thảm thương và thủ phạm chưa bị bắt, em còn nghe đồn rằng thủ phạm.." Thư kể với giọng rùng rợn

' Cốc ' My nhéo tay Thư

- "A, đau, sao thế..." Thư quay người lại, chưa nói hết câu thì đã bắt gặp ánh mắt cảnh cáo của My

- "Đủ rồi đấy " My trừng mắt

- "A đáng sợ quá " Nhi sợ hãi

- "Chuyện đó có thật à?" Hải hỏi

- "xạo đấy " My nói

- " Là sao " Minh nhăn mặt tỏ vẻ khó hiểu

- " Vụ thảm sát đó là do nó (chỉ Thư) bịa đấy, thật sự chẳng có vụ thảm sát nào tại con đường đó cả chỉ là họ đang sửa lại con đường nên đi đường mà tao chỉ sẽ đỡ hơn " My nói khiến Quân đề ý, thật sự vụ thảm sát đó là có thật nhưng chuyện này chỉ có người trong TGN do Thư lờ lỏi nên My phải bịa lý do

- " Trời, tưởng gì, em làm quá thế Thư " Vy đi đến vỗ mạnh vào vai Thư

- " Định dọa mấy người xú " Thư cười

- " Thôi đi vào " Khánh nói rồi cả bọn đi vào

- " Vụ thảm sát đó là thật phải không?" Bảo nói, hai tay đút túi quần

- " Phải " My khề gật

- " Cô bịa ra lý do khác để đánh lừa mọi người phải không?" Bảo hỏi tiếp

- " Phải " My gật đầu

- " Hung thủ của vụ thảm sát đó là...cô nhì?" Bảo vừa nói vừa nhìn My với ánh mắt sắc bén

- " Đúng, là tôi " My nhếch mép cười

-----o0o-----

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đóa Hoa Hướng Dương

- " Vậy ra đó là cô à?" Quân bước ra từ phía sau cánh cửa

- " Phải, là tôi " My quay người lại nhìn Quân nô nộ cười rộ người trên môi rồi nói tiếp

- " Anh không bất ngờ sao?"

- " Ban đầu thì có nhưng sau khi biết được người đó là cô thì lại không bất ngờ nữa " Quân nhún vai

- " Sao vậy? là tôi thì không bất ngờ à?" My nói, giọng hơi mát hừng và cùng lúc này Nhi lại đi ra nhưng đứng sau cánh cửa để nghe cuộc trò chuyện của cả bọn

- " Cô là người do chính Kingz huấn luyện, nếu nói tôi nghi ngờ cô thì chẳng khác nào tôi đang nghi ngờ Kingz sao " Quân nói rồi quay lưng đi

- "Chỉ vậy thôi sao?" My nói

- "Còn một việc " Quân nói, hai tay rút túi quần

- " Việc gì?" My nhìn bóng lưng của Quân rồi hỏi

- " Vốn không giao nhiệm vụ nhưng cô dám động vào người của tôi. Cô....không sợ sẽ gây thù với bọn tôi sao?" Nói đến đây, anh quay người lại, ánh mắt đe dọa nhìn My

- " Hahaha...Gây thù với các người ư? Nực cười, các người nghĩ bản thân mình có giá đến vậy sao? " My cười lớn

- " Nếu thế thì tại sao cô lại gây chuyện với bọn tôi?" Quân quay người lại

- " Một lí do duy nhất, đừng đụng vào bạn của tôi " My nói lần này là đến lượt My đe dọa Quân

- " Bạn? À hóa ra là nhỏ đó sao? Là Ngô Thảo Linh nhỉ?" Quân nói đến đây khiến Nhi lo sợ

" Bọn họ nhắc đến Linh sao? Linh đã làm gì sao?" Nhi tự hỏi

- " Bọn tôi chỉ đi đòi nợ thì mắc mớ gì đến cô?" Quân nói tiếp

- " Oa, vậy à. Hắc Long Bang các người trở thành lũ đòi nợ thuê từ bao giờ thế? Chúc vụ mới à?" My cười khẩy

- " Cô..." Quân cứng họng

- " Hết vui, tôi đi " My nói rồi kéo tay Bảo rồi đi nhưng lại bất gặp vẻ mặt lo sợ của Nhi, My nhếch mép cười rồi bỏ đi

Quân đứng đó, ánh mắt tức giận nhìn bóng lưng của My bỗng anh có điện thoại

- " Alo" Quân trả lời

"..."đầu dây bên kia

- " Phải là cô ta "

"..."

- " Tôi biết rồi, tôi sẽ xử lý cô ta ngay "

Quân vừa dứt lời Nhi liền bịt miệng mình lại, ánh mắt sợ sệt. Cô vô tình đập trúng cái vỏ lon khiến Quân nghe được

- " Ai?" Quân nói lớn

Sau cánh cửa, Nhi bước ra với vẻ mặt đầy lo lắng

- " Là em sao?" Quân hỏi

- " Là em " Nhi khẽ cười

- " Em nghe thấy hết rồi à?"

- " Cái đó...." Nhi ấp úng

- " Về mặt đó tức là em nghe thấy hết rồi đúng không?" Quân đi đến nhưng anh cứ đến gần một bước thì Nhi lại rời xa anh một bước, anh chỉ nhìn Nhi từ xa rồi mỉm cười

- " Ừm " Nhi khẽ gật, cô không dám ngước mặt lên vì sợ sẽ chạm mắt với Quân

- " Sao em không ngẩng đầu lên? Em sợ anh sao?" Quân hỏi, vẻ mặt hơi buồn

- " Không, chỉ là..."

- " Em nói đi "

- " Anh vẫn làm công việc đó?"

- " Ừm "

- "Vậy sao? vậy mà em từng nghĩ rằng anh không làm công việc đó nữa, em từng nghĩ rằng anh đã sửa sai, em từng nghĩ rằng anh đã từ bỏ, em từng nghĩ rằng là mình hiểu lầm anh, em từng nghĩ rằng mình còn cơ hội, em từng nghĩ rằng... "Nhi nói, nước mắt cô bắt đầu rơi, một giọt...hai giọt rồi nhiều hơn

- "Đừng tin tưởng vào trực giác của em nữa " Quân hét

- "Em biết rồi " Nhi lau nước mắt rồi quay lưng đi vào trong nhưng rồi cô lại ngoảnh lại, miệng nói điều gì đó khiến Quân đứng người

- "Em đã từng nghĩ rằng anh còn yêu em nên chỉ vì một chút tình cảm còn sót lại đó mà thay đổi nhưng lại không phải, là do em ngu muội, là do em ngộ nhận, lẽ ra ngay từ đây em không nên tin tưởng cái tình cảm đó " Nhi nói

Nửa tiếng sau cả đám mới có mặt đầy đủ bên trong trung tâm mua sắm. Cả bọn chia nhau ra rồi đi mua đồ với nhau

- "Nhi..Nhi " Linh gọi đồng thời đưa tay lên vỗ vai Nhi

- "Hả?" Nhi trả lời

- "Làm gì mà như người mất hồn thế?" Vy đi đến khoác vai Nhi

- "À không có gì?" Nhi mỉm cười

- "Chị Nhi không khỏe hả? " Thư đi đến cùng với My, chạm mặt My, Nhi còn lo hơn

- "À..à chị không sao "Nhi lấp bắp

- "Nhìn mặt là biết ổn rồi mà " My nói

- "Ừ..Ừm "Nhi khẽ gật

- "Tớ đi nghỉ điện thoại chút nhé " Linh nói rồi đi ra ngoài rồi cô lại chạy thật nhanh về chỗ bọn nó

- "Tớ cần đến bệnh viện ngay lập tức " Linh hét hoảng

- "Được, tớ đưa đi " Nhi nói

- "Có chuyện gì thế?" Vy tò mò hỏi

- "Mẹ tớ..." Linh ấp úng

- "Đi nhanh thôi " Thư nói rồi cả bọn con gái chạy ra xe, đám con trai thấy vậy nên cũng ra theo rồi cả bọn cùng đến bệnh viện

[Bệnh viện]

- "Mẹ, mẹ không sao chứ?" Linh hét hoảng chạy vào

- "Ừ, mẹ không sao " Bà Hòa mỉm cười hiền hậu

- "Mẹ không sao thì ổn rồi" Linh nói rồi lại nhìn chăm chú đến bó hoa hướng dương nằm trong bình bông

- "Mẹ bó hoa đó " Nàng đưa tay chỉ về bó hoa

- "Là ba tặng cho mẹ " Bà Hòa mỉm cười

- "Ba? Ông ta đang ở đây sao?" Linh tức giận

- "Không ông ấy về rồi, sao con không tha thứ cho ông ấy?" Bà Hòa nói

- "Đừng hòng, con sẽ không bao giờ tha thứ cho ông ta " Linh nói, tay siết thành nắm đấm

- "Mẹ hiền rồi " Bà hòa ôm chầm lấy Linh khuôn mặt tươi cười

Hoa hướng dương là hoa mà mẹ Linh thích nhất, người hiểu rõ bà ấy như vậy chỉ có ba Linh

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Một cảm xúc khác

- " Mẹ này, lần sau đừng làm con lo lắng như vậy nữa nhé!" Linh vừa nói vừa gọt miếng táo để vào đĩa trái cây trên bàn
- " Con mới làm mẹ lo đấy, đã mười mấy tuổi đầu rồi mà một mảnh tình vắt vai còn chưa có" Bà Hòa nói khiến Linh đỏ mặt
- "Mẹ kì quá à, lũ bạn con còn ở đây đấy nhé " Linh đỏ mặt cúi gằm xuống còn cả bọn đằng sau thì nhìn Linh mà bụm, miệng cười
- " E hèm, ai đó lên tiếng cho người ta đỡ quê đi kìa " Hải khề ho, đồng thời liếc nhìn Minh
- " Phải, phải, phải yêu cầu lên tiếng " Cả bọn đồng thanh (trừ My, Bảo, Minh, Nhi, Quân, Linh và bà Hòa)
- " Cái...cái lũ này, tao bực cho bây giờ " Minh gờ tay hình nắm đấm đe dọa nhưng mặt anh cũng có chút đỏ có lẽ do...ngượng
- " Ủa, vậy là con Linh nhà bác có bạn trai rồi hả mấy cháu?" Bà Hòa hỏi
- " Mẹ..." Linh khề kêu hình như nhỏ ngượng "dữ" lắm
- " Dạ cũng không hẳn bác ơi mà cháu cũng "hồng cóa" chắc " Thư mỉm cười tình nghịch
- " Là sao cháu?" Bà Hòa khó hiểu nhìn Thư
- " Dạ, tụi nó "hồng cóa" công khai nhưng có bộc lộ "dữ dzần" lắm " Vy cười nói
- " Có bộc lộ gì đâu lũ hâm này " Minh đỏ mặt quát
- " Vậy thì gì đây " Khánh nói đồng thời giờ điện thoại đang hiển thị một tấm hình của mình lên và trong tấm hình đó là hình của Linh và Minh khi hai người đang cùng ngắm hoàng hôn ở biển mà Minh từng đưa Linh đi (xem lại chương 19) và tấm hình mà Minh chờ Linh về với những hành động tình cảm đều ở trong điện thoại của Khánh
- " Làm sao mà này..." Minh đứng người
- " Sao sao còn không mau khai báo " Khánh nói ra về đặc ý
- " Ừ thì, ừ thì..." Linh gãi đầu lấp bắp, thật sự thì cô rất là bối rối mà đầu chỉ mình Linh còn cả Minh nữa chứ, hai người cứ nhìn nhau rồi đỏ mặt, lúng túng
- " Có thật không Linh?" Bà Hòa hỏi
- " Dạ...dạ có " Linh nói lí nhí nhưng cũng đủ để biết là Linh thừa nhận

Cả đám cười rộ lên, không khí trong phòng vui lên hẳn nhưng có lẽ một số con người lại không cảm thấy vui mà lại có những cảm xúc khác, một người cảm thấy thích thú, một người cảm thấy lo lắng, sợ sệt, một người cảm thấy buồn bã, hụt hẫng và cố che giấu cảm xúc đó bằng một nụ cười giả tạo, còn một người thì cảm thấy sắp có kịch hay...

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Một người cha tốt

Cả căn phòng rộn lên tiếng cười, những gương mặt hạnh phúc. Bỗng một con người bước vào, không khí vui vẻ bỗng chốc lại trở thành một cái không khí ngột ngạt, khó chịu

- " Mẹ nó ơi, tôi mua cháo về rồi này " Ông Hùng mở cửa đi vào, nghe thấy giọng nói quen thuộc, Linh quay người lại, trên môi mấp máy chữ " Ba..."
- " Là ông sao? Sao ông dám vác mặt đến đây hả? " Linh tức giận thét lên
- " Linh, bình tĩnh đi con " Bà Hòa lo lắng nói
- " Ba...ba biết có lỗi, ta chỉ xin con tha thứ " Ông Hùng nói, ánh mắt buồn bã
- " Tha thứ? Nực cười. Ông muốn tôi tha thứ vì tất cả những gì ông đã làm ư? Ông đang kể chuyện cười đó sao? Từ sâu trong cam tâm, tôi đã không

dành hai từ "tha thứ" cho ông rồi, ông biết chứ "Linh nói, hai lòng bàn tay siết chặt lại

"Ta biết, ta không đáng được con tha thứ vì những việc ta đã làm với con " Ông Hùng nói, giọng meo meo như muốn khóc

"Tôi theo phe ông " My bước đến đứng kế bên ông HÙNG

" My, mà điên hả?" Linh hét

" Nghe ông ta nói vài lời thì có sao đâu, coi như là chị em mua 20 phút của chị được không?" Thư đi đến

" Là sao, giải thích đi " Nhi kêu lên

" Cháu là...A, cô bé hôm trước " Ông Hùng nhìn mặt My

" Là tôi đây " My cười nhạt

" Hai người quen nhau?" Linh thắc mắc nhìn My đầy nghi hoặc

" Không hẳn " My nhún vai

" Chị Linh, bọn em sẽ giải thích cho chị nhưng chỗ này không tiện, quán cà phê đối diện bệnh viện được chứ?" Thư chạy tới, hai tay nắm chặt lấy tay Linh

" Được, tôi cho các người 20 phút " Linh nói rồi bước ra ngoài, cả bọn định đi theo thì bị Thư ngăn lại

" Đừng làm vướng chân chị My " Thư nói, ánh mắt đe dọa nhìn mọi người

" Tóm lại là có chuyện gì?" Vy hỏi, hai lòng bàn tay đan vào nhau

" Chị không cần biết " Thư vừa nói vừa kéo cái ghế đến cửa rồi ngồi xuống

Tại quán cà phê đối diện bệnh viện, ở một góc bàn cuối dãy, ba con người nhìn nhau mang gương mặt hình sự

" Có chuyện gì, nói đi?" Linh nói, ánh mắt khó chịu

" Ba xin lỗi con " Ông Hùng nói, hai tay nắm chặt vào biển hiện một vẻ mặt lo lắng

" Nếu ra đây chỉ để nói 2 từ " xin lỗi " thì tôi không rảnh ngồi 20 phút để nghe đâu " Linh nói

" Dài dòng quá đấy, tôi sẽ tóm tắt nhanh " My vừa nói vừa lấy chiếc Ipad mini trong cặp ra để lên bàn

" Ông Hùng đang mắc một số nợ khổng lồ từ công ty B&C, người đứng đầu công ty đó là ông Cường một người đang mắc nợ tôi, à không mắc nợ mẹ tôi một mạng " My vừa nói vừa mở cái Ipad ra trong Ipad hiện thị một bản tin đã từ khoảng 10 năm trước

" Mẹ cô là ai?" Ông Hùng nhìn My đầy e ngại

" Một con người có quyền lực, một con người từ bỏ tất cả chỉ để đến với tình yêu của bà, một con người hiền lành, một con người biết quan tâm đến người khác nhưng cái lũ mà bà quan tâm lại hại chết bà ấy " My nói, khuôn mặt tối sầm lại, việc khiến cô đau lòng nhất chính là việc nhắc lại mẹ cô

" Tên, tôi cần một cái tên " Linh nói

" Hồng Anh Đào " My nói, giọng đánh lại hai tay siết chặt trên đầu gối

" Cái tên nghe rất quen " Ông hùng

" Một nữ quân nhân thành đạt khi tuổi còn rất trẻ, bà có một thế lực rất lớn ở sau lưng là Hồng Gia, một con người tốt bụng lại dịu dàng, nhưng những con người mà bà tin tưởng nhất lại nhẫn tâm phản bội bà ấy còn khiến công ty phá sản, một lũ chó chết " My tức giận quát lên

" Có lẽ tôi không nên nhắc lại chuyện này, vào vấn đề chính đi " My nói tiếp

" Được thôi " Hai lòng bàn tay đan vào nhau đặt lên bàn ánh mắt nghi hoặc nhìn My

" Ông Hùng đang mắc một số nợ khổng lồ từ công ty B&C, người đứng đầu công ty đó là ông Cường. Ông ta đang lừa ba cậu, khiến ba cậu phải mượn một số tiền khổng lồ từ tôi cho vay nặng lãi để tham gia cái kế hoạch ngu ngốc của ông ta " My

" Kế hoạch? Thật sao " Linh thắc mắc nhìn ông HÙNG

" Phải, ông ta nói rằng nếu ta tham gia vào cái kế hoạch này thì sau này ta sẽ có một công việc tốt " Ông Hùng

- " Ông Cường chỉ muốn ba cậu chịu toàn bộ kinh phí cho cái kế hoạch đó. Ba cậu bắt đầu mê cờ bạc là do muốn kiếm thêm tiền nhưng càng chơi càng thua là người của ông Cường cũng tham gia, còn việc ông ấy bắt cậu phải làm công việc bẩn thỉu đó là do chủ nợ bắt ép nếu không ông ta sẽ giết mẹ cậu. Nói tóm gọn lại, trong việc này, ông Hùng chỉ là con mồi còn người đứng đầu là ông Cường bà người mà ba cậu vay tiền " My nói rồi đưa tấm hình của ông Cường và chủ nợ cho Linh xem

- " Làm sao mà tôi có thể tin lời cậu nói?" Linh nghi ngờ

- " Tôi có khá nhiều bằng chứng, nếu muốn tôi sẽ cho cậu xem " My đặt một xấp hình lên trên bàn

- " Ra vậy, ba...con sai rồi, con xin lỗi " Linh nói, giọng meo meo

- " Món nợ của ba cậu đã có ba Minh giải quyết nên còn ông Cường cứ để tôi, tôi sẽ thay mẹ đòi nợ máu của ông ta " My nói, tay siết chặt thành nắm đấm

- " Tôi hiểu, cảm ơn cậu " Linh cười nhạt

- " Không có gì, cậu đã giúp tôi đủ rồi, bây giờ tôi sẽ giúp lại cậu " My đứng lên lấy cặp rồi quay đi

- " Tôi đã giúp cậu những gì?" Linh khó hiểu

- " Việc tìm ra ba cậu đã giúp tôi. Tìm ra ông ấy, tôi mới tìm ra tên khốn đã tiếp tay cho kẻ đã giết mẹ tôi " My nói rồi bước ra ngoài

Lâu lâu không đăng chương mới, mong mọi người ủng hộ, có thắc gì cứ bình luận mình sẽ giải thích nha. Nghỉ hè vui về nha mọi người

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Lo lắng

My đứng dậy, đi ra ngoài cửa, bỗng điện thoại cô có tin nhắn

" Thứ chị cần, em chuẩn bị hết rồi nhé "

" Làm tốt lắm "

My nhấn lại, trên môi nở nụ cười nửa miệng rồi lại nhấn tin cho ai đó...là Bảo

" Anh mang đi mô to chứ?"

" Có, sao?"

" Tôi mượn, mang chìa khóa xuống đây " My nhấn rồi cất vào túi. Đi qua đường, My đứng tựa lưng vào cổng bệnh viện rồi Bảo đi tới

- " Chìa khóa đây, gì thế?" Bảo đưa chìa khóa cho My rồi hỏi nhưng anh vẫn nắm chặt một đầu để nghe câu trả lời

- " Lấy đồ " My lấy chìa khóa nhưng nhận ra người chủ của nó chưa thực sự muốn đưa nó cho cô

- " Đồ?" Bảo gằn giọng

- " Ừm, một vài thứ quan trọng cho nhiệm vụ tới " My nói rồi giật mạnh cái chìa khóa trên tay Bảo " Đưa tôi địa chỉ, đúng 20h tôi sẽ mang xe sang trả anh " My nói tiếp

- " Không cần, mai đưa, hôm nay tôi có hẹn " Bảo nói rồi quay lưng đi.

My cũng không nói gì, cô lấy xe rồi phóng đi ngay. Chiếc xe lao nhanh trên đường, quẹo vào con hẻm nhỏ. Khoảng 20' sau, My dừng lại trước một quán bar lớn. Gửi xe cho bảo vệ rồi bước vào trong. Bên trong nhộn nhịp, tiếng nhạc ồn ào, đông đúc, đây là nơi mà cô ghét nhất

My nhanh chóng rời sảnh chính rồi đi vào phòng Vip 1 nơi mà Rin đang ngồi đó chờ cô

- " Hi chị " Rin cười nói khi thấy My đi vào

- "Đồ đâu?" My ngồi xuống rồi hỏi

- "Đây chị, đủ đấy nhé " Nhận món hàng từ tay Rin, My uống một ly rượu rồi đi ra ngoài.

Cô dự định nhận đồ xong thì sẽ đi vườn hoa sau trường nơi mà cô muốn đến nhất vào lúc này nhưng có lẽ, không được như ý muốn. Bỗng, một chiếc xe hơi màu đen đậu trước mặt My

- " Cô là Bảo My? Hay nói đúng hơn là Alice*? " Một tên mặc đồ đen đi xuống hỏi.

- " Có thể " My nhún vai, rồi cười nửa miệng, rồi lại trở về với ánh mắt đe dọa nhìn người trước mặt " Nhưng nếu tìm Bảo My thì rất tiếc không có còn nếu tìm Alice thì...Đúng, tôi đây "

- " Chủ nhân tôi muốn gặp cô " Tên đó nói sau một hồi run sợ trước ánh mắt của My

- " Chủ nhân? Ý ông là người đứng đầu Hắc Long Bang?" My nói ánh mắt lại tiếp tục đe dọa người đối diện

- " Ph...phải " Tên đó lắp bắp

- " Được " My nói rồi bước lên xe

Chiếc xe hơi lao nhanh lên một ngọn đồi vắng ở ngoại ô rồi dừng lại ở một bãi đất trống

- " Có chuyện gì mà không nói ở nhà hàng 5* ấy mà lại hẹn gặp tôi ở nơi khi ho, cò gáy này. Hắc Long Bang các người nghèo vậy sao?" My nói nhấn mạnh chữ nghèo

- " Xin lỗi, làm cô thất vọng rồi " Quân bước ra từ sau một cái cây to ở giữa

- " Lại gặp cậu rồi " My nhếch mép

- " Hôm nay là ngày tàn của cô đấy Alice, Hắc Long Bang bọn tôi hạ được cô sẽ trở thành người đứng đầu TGN và một ngày nào đó nhất định sẽ vượt xa hơn cả Kingz " Quân nói, tỏ vẻ đắc ý

- " Hahahahaha " My cười lớn " Anh đang kể truyện hài sao? mắc cười thật đấy. Kingz...không phải là cái tên mà anh thích là gọi được đâu " My nhếch mép

- " Sao lại không? Thế hệ mới sắp được quyết định rồi, thời đại của Kingz sắp hết rồi nhóc ạ " Quân cười lớn

- " Ra vậy, vậy ra, đây là lý do mà cô ấy muốn rời xa anh " My nói khiến Quân sực tỉnh như nhận ra cái gì đó

- " Ý cô là sao?" Quân lo lắng hỏi

- " Lý do thực sự mà Nhi rời xa anh " My nhắc lại câu nói hồi nãy

- " Nhi?" Quân ngớ người

- " Phải, Nhi. À mà còn một chuyện nữa. Nè...nè phó bang Hắc Long, anh tính núp ở đó đến khi nào thế?" My vừa giũt lời thì một giọng nói khác vang lên

- " Quả đúng như lời đồn. Giác quan của cô, quả thực rất sắc bén " Một người đàn ông bước ra từ sau cái cây. Đó là Khiêm anh trai Quân, phó bang Hắc Long

- " Thật là, chỉ thường thôi " My cười

- " Còn bây giờ " Khiêm vừa giũt lời thì một đám người mặc đồ đen lao đến túm chặt hai tay, hai chân My

- " Chặc...chặc ý đông hiệp yếu à " My tặc lưỡi " Hèn vậy " My nhìn Khiêm một ánh khinh thường

- " Nói nhiều thật " Khiêm đưa tay xoa tai rồi rồi ném khẩu súng cho Quân " Kết liễu cô ta đi "

- " Phải làm sao?" Quân cầm khẩu súng

- " Chẳng phải mày muốn làm thủ lĩnh Hắc Long Bang sao? Kết liễu cô ta đi " Khiêm hét

- " Nói dối rồi tiếp nói dối. Giết tôi rồi thành thủ lĩnh sao? Ông ta nhân từ như thế khi nào vậy?" My cười lớn

- " Im miệng " Quân hét

- "Nếu cậu không giết tôi thì sẽ có một ngày tôi giết cậu đấy " My nói, ánh mắt đe dọa nhìn Quân

- " Nực cười, giết tôi?>" Quân cười nhếch mép

- "Minh" Bây giờ tôi bận rồi, cáo lui " My vừa nói, vừa lấy đà, quật ngã hai tên áo đen đang giữ tay mình rồi đâm một phát vào bụng tên đang giữ chân. Chỉ vèn vèn 3' My đã đánh gục 4 tên vệ sĩ to lớn

- "Tạm biệt " My quay người bỏ đi. Thì một phát súng nổ lên, My né được nhưng do không đề ý, cô bị dính một phát vào bắp đùi

- " Chết tiệt " My chửi rồi nhanh chóng thoát khỏi đó

- " Còn không mau đuổi theo " Khiêm ra lệnh

- " Vâng " Một đám đàn em đuổi theo My

* Bóp * Khiêm đâm vào mặt Quân một cái khiến anh té ngửa

- "Mày quá nhân từ rồi đấy. Ở cái thế giới này, không có cái mang tên " vị tha " tồn tại đâu " Khiêm nói rồi bỏ đi. Còn Quân nằm đó, nhìn lên bầu trời đầy sao rồi lại nhớ đến một hình bóng của người con gái mà anh yêu thương

- " Anh xin lỗi " Quân nói thầm

Về phần My, cô xé một miếng vải dài ở áo rồi bó đại cho vết thương của mình. Với chiếc chân bị thương nên tốc độ của My chậm hẳn. Đến gần chân đồi, cô gần như kiệt sức chỉ mong chờ có ai đó đến cứu cô nhưng ở cái chốn này thì làm gì có ai.

" Chết tiệt " Cô chửi

My thở hồng hộc, cô sắp hết sức rồi. Cô vấp cục đá rồi cứ theo độ dốc mà lăn xuống đồi. Đến chân đồi thì cô gục hẳn. Có gắng mở mắt nhưng cứ như có thứ gì đó đè nặng lên mí mắt khiến nó muốn nhắm lại.

Hình ảnh cuối cùng mà cô nhìn thấy là một người đàn ông đi đến đưa cô đi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tôi lấy

My từ từ mở mắt, đầu óc cô quay cuồng, xuất hiện trước mắt cô là trần nhà màu đen, cùng tông màu với phòng mình nên cô gắng ngượng ngồi dậy

- " Cô vừa tỉnh dậy, nằm nghỉ chút đi " Bảo nói, cậu ta ngồi trên ghế kế bên giường

- " Ui " My khẽ cử động chân " Sao cậu lại ở trong phòng tôi " My hỏi

- " Phòng cô? Nhìn kĩ lại xem " Bảo vừa nói vừa đi đến ngồi kế bên My

- " Hừm " My quay đi nhìn quanh phòng " Nếu không phải phòng tôi thì tôi đang ở đâu đây?" My ngậy người hỏi

- " Phòng tôi " Bảo nói

- " Phòng anh, mà tôi ở trong phòng anh làm gì, mà nói đúng hơn, anh kéo tôi vào phòng anh làm gì, nói mau?" My quát, ánh mắt dè chừng nhìn Bảo

- " Sao, cô sợ tôi làm gì cô à? " Bảo cười nhạt

- " Sợ gì? Mà sao tôi lại ở đây " My hỏi đồng thời lật chăn lên " Đồ tôi đâu, sao tôi lại mặc đồ này " My hét toáng lên

- " Trong quá trình sơ cứu vết thương thì phải lột đồ ra, xong thì thay lại " Bảo nói, ánh mắt dán vào quyển sách trên tay mà không hề để ý, mặt My đã đỏ bừng từ lúc nào

- " Nhưng tôi chỉ bị thương ở chân thôi, sao phải thay cả áo?" My đỏ mặt hỏi

- " Áo dơ thay luôn " Bảo nói một cách tỉnh bơ

- " V...Vậy ai thay cho tôi?" My lắp bắp nói

- " Nếu tôi nói, tôi thay thì sao " Bảo quay người, dí mắt mặt mình vào mặt My rồi nói

- " Cái...cái gì, anh thay " My đẩy Bảo ra rồi hét " Trời ơi, cả đời chưa có nụ hôn đầu với ai mà đã bị người ta xem thân thể rồi mai mốt ai lấy tui hả trời. Huhuhu, ngàn lần xin lỗi chồng tương lai, em đã bị " vậy bản " mất rồi " My ngồi một góc giả mếu

- " Cô khóc cái gì, chẳng qua chỉ là thân thể thôi mà, à mà tránh dùng từ bậy bạ " Bảo khề thờ dài

- " Anh thì lo gì, anh là con trai mà. Sau này làm sao mà ai dám lấy tui chứ. Huhuhu " My quát

- " Tôi lấy " Bảo tiến tới dí sát mặt mình vào mặt My một lần nữa. My đỏ mặt, chẳng nói gì, chỉ ngồi im đó

- " Sao, chịu không?" Bảo nhưn mày nhìn My

- " Ai...Ai mà thêm lấy anh " My đỏ mặt, nằm xuống trùm chăn kín người [T/g: Tau tự hỏi, cái vết thương ở chân con My lành rồi à??? -_-]

* Cốc, cốc * Một cô hầu đứng ngoài gõ cửa

- " Thưa đại thiếu gia, cháo với thuốc có rồi ạ " Cô hầu nói

- " Mang vào " Bảo nói. Cánh cửa mở, một cô hầu mang cháo với thuốc đi vào

- " Để trên bàn " Bảo nói rồi cô hầu làm theo sau đó nhanh chóng ra ngoài

- " Dậy ăn cháo này " Bảo đi tới, kéo chăn rồi lôi My dậy

- " Ui đau, anh không thể đối xử với người bệnh nhẹ nhàng hơn được à?" My phụng phịu, nhắm mắt nói

- " Không. Ăn cháo mau, đưa chân tôi thay băng " Bảo ra lệnh rồi khụy gối xuống, My giật mình lùi ra sau

- " Kh...Không cần, tôi tự làm được. Anh ra ngoài đi" My đỏ mặt nói

- " Vậy ăn đi " Bảo đi ra ngoài nhưng có vẻ anh còn lo lắng cho My nên anh đứng tựa lưng bên ngoài cửa phòng

* Rìng~Rìng~ * Tiếng chuông điện thoại của My vang lên. Bảo dứt tay túi quần lấy điện thoại của My ra, thật ra anh lén lấy điện thoại của cô từ lúc mà cô còn bất tỉnh. Bảo nhấc máy, từ trong điện thoại, một giọng nói lo lắng cất lên là từ Nhi

" Alo, My, cậu có có sao không? Anh ta có làm gì cậu không? My, không bị thương chứ, My trả lời đi, làm ơn, hãy cho tớ biết là cậu vẫn ổn "

- " Alo " Bảo cất tiếng nói

" Không phải giọng của My, anh là ai, đừng nói là. Quân...anh đã làm gì My rồi, tôi nhất định không để yên cho anh đâu "

- " Quân? Tôi là Bảo " Bảo nói

" Bảo? Sao anh lại cầm điện thoại của My. My vẫn ổn chứ, cậu ấy có ở đó không?"

- " Ủ, đang ăn " Bảo thờ dài

" Vậy thì tốt rồi. Mà cậu ấy không bị thương chứ?"

- " Bị bắn " Bảo mở hé cửa khe liếc nhìn vào trong, My nhìn thấy nên đỏ mặt quay đi

" Bị bắn, Quân bắn cậu ấy sao?"

- " Quân? Có chuyện gì sao?" Bảo quát khiến My dề ý

" Chuyện này..."

- " Nói mau " Bảo hét vào điện thoại

" Chuyện là..." Nhi kể hết mọi chuyện cho Bảo nghe khiến anh tức giận, tay siết thành nắm đấm, đấm mạnh vào tường

- " Tên đó đang ở đâu?" Bảo gằn giọng hỏi

" Quán anh Tuấn, m.n đều đang ở đây

- " Được rồi " Bảo nói rồi chuẩn bị cúp máy

"Khoan. Nếu anh có quan tâm My dù chỉ là một chút. Làm ơn, xin anh đừng để cậu ấy ở một mình. Cậu ta không mạnh mẽ như bề ngoài đâu. Tạm biệt "

" Ừm " Bảo gạt rồi cúp máy, chưa được lâu thì có một cuộc gọi khác gọi tới, là Rin

" Alo, chị hai, chị không sao chứ. Em nghe có đưa nói chị bị Hắc Long Bang đưa đi?"

" Nghe " Bảo cất tiếng

" Ai đó, tên nào, nói mau "

" Zen " Bảo nói

" Zen, chủ bang DEMON?"

" Ừ "

" Các người dám thông đồng với Hắc Long Bang bắt cóc đại tỷ sao, tôi không tha cho các người "

" Đại tỷ, à cô ta đang bị thương " Bảo nói rồi mở cửa bước vào phòng

" Các người dám làm gì đại tỷ hả "

" Rin? Nè sao anh dám lấy điện thoại của tôi. Ui, ui " My bật đứng dậy mà quên rằng cái chân đang bị thương nên té xuống giường

" Đại tỷ không sao là tốt rồi. Tạm biệt " Rin nói rồi cúp máy

" Đưa điện thoại cho tôi " My phụng phịu nói

" Đây, đây " Bảo đưa điện thoại cho My rồi khụy gối xuống " Chưa thay băng luôn sao, đưa chân đây cho tôi. Thật là " Bảo kéo chân My về phía mình rồi cẩn thận thay băng cho cô

" Cảm ơn " My nói rồi cười nhạt

" Không có gì, thay đồ rồi nghỉ ngơi đi. Hôm nay tôi phải đi ra ngoài, coi như hôm nay cho cô làm chủ phòng này một hôm " Bảo nói rồi nhanh chóng đi ra ngoài

" Nè " My túm lấy tay áo của Bảo " Anh...đang đỏ mặt sao?" My hỏi sau khi nhìn thấy khuôn mặt đỏ bừng của Bảo

" Nè làm gì đó " Bảo lấy chiếc khăn tắm được xếp gọn trên bàn ném lên đầu My

" Tắm rửa, nghỉ ngơi đi " Bảo nói rồi nhanh chóng đi ra ngoài nhưng thực chất là do anh không muốn My nhìn thấy khuôn mặt đỏ bừng của mình

" Đỏ mặt mà còn chối nhưng.. Cảm ơn anh " My cười nhạt

Thực chất khi Bảo ra ngoài thì My đã tìm được một số thứ thú vị trong ngăn bàn của anh.

Một vài tấm hình...

Một vài kỉ niệm...

Một vài kí ức...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Gây chiến

My từ phòng tắm bước ra, cô mặc một chiếc áo sơ mi trắng với chiếc quần jean ngắn màu đen. My ngồi phịch xuống giường, hai tay dùng khăn lau khô tóc, bắt giắc lại đưa lên mũi

" Mùi của anh ta. Á, mình làm gì thế này, biến thái quá rồi đây My ơi " My nghĩ một hồi rồi đỏ mặt. Sau đó thì trở về với dáng vẻ ban đầu.

My ngồi vắt chéo chân trên giường, một tay dùng khăn lau khô tóc, tay còn lại thì ngồi nghịch điện thoại. Chơi chán thì My đi thám hiểm xung quanh phòng. Hết lục những quyển sách trên kệ rồi lại tới Laptop, đi lòng vòng này giờ nhưng không có thứ gì làm thỏa mãn sự tò mò của cô, và cuối cùng, điểm dừng chân của cô là một chiếc hộp màu đen được đặt trên kệ. My đứng lên ghế để lấy nó xuống rồi nằm trên giường xem

Chiếc hộp hình chữ nhật màu đen khá to. My tò mò mở nó ra, bên trong có một cuốn Album và một chiếc hộp nhỏ. My mở chiếc hộp nhỏ bên trong ra, bên trong là một sợi dây chuyền có sâu một chiếc chìa khóa nhỏ làm bằng titan khiến My nhìn có chút quen mắt. Cô nhớ rằng lúc còn nhỏ cô sống với mẹ ở Nhật, có từng có một lời hứa với một chàng trai. My cầm chiếc chìa khóa đó lên rồi lại nhớ tới chiếc vòng tay làm bằng titan có ổ khóa hình trái tim mà cô luôn để trong một chiếc hộp mà cô rất quý

" Liệu có phải là cậu ấy không nhỉ? " My tự hỏi " Chắc là trùng hợp thôi "

My cất chiếc chìa khóa vào chỗ cũ rồi đóng chiếc hộp nhỏ đó lại rồi lại xem hình ở trong cuốn Album. Bảo lúc nhỏ trông rất đáng yêu, nước da trắng, mái tóc đen, khuôn mặt lạnh lùng chẳng khác gì bây giờ

" Anh ta lúc nào cũng làm mặt lạnh như vậy, tức cười quá " My cười thầm trong bụng, cô lật trang tiếp theo, thứ khiến ô chú ý là tấm hình mà Bảo chụp chung với một cô gái " Cô bé này, chẳng phải là...mình sao?" My tự hỏi

Quay trở lại với Bảo. Anh lái chiếc xe hơi màu đen lao nhanh trên đường rồi dừng lại trước quán của anh Tuấn [T/g: Nếu không pk thì m.n xem lại chương 6 nha]. Bảo đẩy mạnh cửa đi vào, đã tới giờ đóng cửa nên trong quán không có ai, ngoại trừ bọn nó

* Bốp * Bảo đi đến đâm một phát mạnh vào mặt Quân, rồi lôi anh ta dậy

- " Bảo, mày làm gì vậy, bỏ thằng Quân ra " Minh hét lên rồi chạy ra can

- " Anh mau bỏ anh Quân ra " Thư lao ra can

- " Buông ra " Quân gầm gọng

- " Nói, mày đã làm gì?" Bảo tức giận quát, ánh mắt đe dọa nhìn Quân

- " Làm?" Quân hỏi

- " Mày đã làm gì cô ấy " Bảo hét lên rồi đẩy Quân ra

- " Cô ấy? À ý mày là Bảo My?" Quân nhắc đến tên My khiến mọi người trong quán để ý

- " Tao hỏi, mày đã làm gì?" Bảo gầm gọng lao đến nhưng Bị Minh với Khánh giữ lại " Bọn mày, buông " Bảo đe dọa

- " Bình tĩnh đi Bảo " Hải nói

- " My, cậu ấy bị làm sao à?" VY lo lắng hỏi, cô đứng lên hai lòng bàn tay đan vào nhau

- " Chị My bị làm sao?" Thư hét

- " Hỏi hần " Bảo chỉ Quân

- " Vậy ra anh biết, cô ta H-E-N đến mức phải cầu cứu anh sao?" Quân nói đồng thời nhún mạnh chữ hèn

- " Mày " Bảo lao đến nhưng bị Minh với Khánh giữ lại

- " Có chuyện gì, nói mau đi " Linh quát " My bị làm sao " Sau đó thì lo lắng cho My

- " Bắn " Bảo ngồi xuống ghế rồi nói

- " Bắn? Ai bắn chị ấy, là tên nào, anh nói đi, tôi đi lấy mạng hần " Thư tức giận đứng lên lao ra chỗ Bảo

- " Thư, bình tĩnh đi " Linh kéo tay Thư ngồi xuống

- " Ai dám đụng đến chị My, em nhất định không bỏ qua " Thư tức giận đập bàn rồi hét lên

- " Chắc chứ?" Nhi nhìn Thư rồi hỏi nhỏ

- " Chắc, nhất định bắt hần trả đủ " Thư kiên quyết nhìn Nhi

- " Kể cả người em quan tâm, em cũng làm " Nhi hỏi lại một lần nữa

- " Sao chị lại hỏi vậy, lẽ nào chị biết sao?" Thư lao đến túm lấy tay Nhi

- "Kh...Không có gì "Nhi khẽ xoa tay

- "Vậy tức là à?" Thư hỏi

- "Là ai em còn không rõ sao, là hần " Bảo tức giận quát đồng thời đưa tay chỉ Quân

- " Cái...Cái gì, anh Quân sao, làm sao mà " Sau khi nhận được câu trả lời từ Bảo, Thư lo sợ, gục đầu xuống, lắp bắp nói

- " Ra là cô ta hèn vậy " Quân nhếch mép nhìn Bảo

- " Mày im được rồi đấy " Bảo lao đến nắm một phát nữa vào mặt Quân

- " Anh dừng lại đi, đủ rồi " Thư hét lên " Không thể là anh Quân được, làm sao mà anh ấy lại làm như vậy được " Thư nhìn Quân rồi, cô không thể tin vào những điều mà Bảo nói

- " Em còn không tin, chị em bị bắn vậy mà " Khánh đứng lên quát, lý do mà anh biết My bị bắn là do một phần mà Nhi kể cũng một phần mà anh chứng kiến Bảo tự tay bắn My đáng bất tỉnh ở dưới đồi vào trong xe với tình trạng một chân đang chảy máu

- " Sao mà anh cũng bên phe anh ấy " Thư gằn giọng hỏi

- " Được rồi Thư " Quân đi đến vỗ nhẹ vai Thư " Có tin hay không thì tùy Nhưng đó không phải do tôi làm mà không ngờ cô ta hèn vậy, như thế mà lại đi móc anh sao?" Quân nói

- " Đủ rồi đấy ' Nhi đứng dậy hét lên " Là em nói cho anh ấy biết " Nhi nói, hai khóe mắt cô bắt đầu chảy nước mắt

- " Em sao, làm sao mà e. Em nghi ngờ anh sao?" Quân nhìn Nhi rồi hỏi, anh thực sự rất buồn

- " Phải, nếu ai nghe được những điều mà anh nói ban sáng rồi còn có chuyện này làm sao mà em không nghi anh được " Nhi nói, cô đưa hai tay lên lau nước mắt

- " Em..." Quân ngắt quãng, anh vừa đi đến gần Nhi vừa nói " Tất cả bọn họ có thể phản bội hay nghi ngờ anh nhưng em thì không được, anh sợ, anh không muốn nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ hay vô tình mà em dành cho anh, anh ghét anh mắt đó " Quân đứng đối diện Nhi, anh dang tay như muốn ôm lấy cô

- " Đừng có chạm vào em " Nhi hét, nước mắt cô chảy nhiều hơn trước. Lời mà Nhi nói như một con dao đâm vào trái tim Quân, anh đau lắm, thật sự rất đau " Anh vẫn giống như trước, vẫn cứ ích kỉ như vậy. Em ghét tính cách đó, em ghét anh " Nhi hét rồi chạy thật nhanh ra ngoài. Quân muốn chạy theo nắm lấy tay cô rồi kéo cô lại, giữ thật chặt ở bên mình nhưng...anh không thể

- " Để cho tôi " Linh nói rồi chạy theo Nhi

- " Anh đang đùa đúng không, anh Quân không thể làm như vậy được " Thư chạy đến lay cánh tay của Khánh

- " Em đừng như vậy được không, đừng như vậy nữa " Khánh nắm chặt hai tay rồi khẽ lay người Thư

- " Nhưng em...em " Thư bật khóc trong lòng Khánh, không ngờ cô lại yếu đuối đến vậy

- " Rõ ràng rồi đấy. Từ bây giờ DEMON với Hắc Long Bang có chiến tranh rồi đấy " Bảo gằn giọng rồi đi ra ngoài

Không khí trong quán trở nên ngột ngạt hơn, những giọt nước mắt, sự buồn bã, l lảng họ đều quan tâm đến cảm xúc của họ mà không hề màng đến cơn mưa ngoài kia. Liệu ngày mai, cô còn tốt đẹp

~~~~~

Đang bí. Không biết nên cho Thư với Quân hay là Nhi với Quân đây. Khó chọn quá. Triệu hồi người giúp a~

Trạng thái bí_ing. Ăn nhiều bí quá nên bí tác phẩm luôn rồi -_-

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lễ hội trường 1

Reeng...reeng Chiếc đồng hồ báo thức trên đầu giường kêu lên, Linh khẽ cựa quậy trong chiếc chăn ấm rồi ngồi dậy. Ngáp một hơi dài, Linh khẽ vươn vai đứng dậy đi làm VSCN. Khoảng 20' sau, Linh bước ra ngoài với bộ đồ thể dục của trường, búi gọn tóc rồi đi xuống lầu

Linh đeo tạp dề vào rồi bắt đầu nấu ăn, công việc cũng không có nặng nhọc gì chẳng qua là nấu ăn xong rồi lên đánh thức con heo ngủ kia dậy (Minh á). Nấu xong, Linh tháo tạp dề rồi đi lên lầu

*Cốc, cốc * Linh gõ cửa

- "Minh, dậy chưa, ăn sáng nè. Minh...Tên kia, dậy mau. Không dậy là tui xông vào á, dậy ngay mau lên" Linh đứng ngoài cửa phòng vừa đập cửa vừa hét âm lên

Cô cứ đứng đó đập cửa thì cánh cửa bật mở ra khiến cô té nhào vào người con trai trước mặt

- "Làm gì thế, thích té vào người tui lắm hả? " Minh cười nói

- "Điên, làm gì có " Minh nói khiến Linh giật mình vội đứng lên

- "Sao, có chuyện gì? " Minh đút hai tay vào túi quần rồi hỏi

- " Xuống ăn sáng kìa tui nấu xong rồi " Linh nói có vẻ là nhỏ....ngượng

- " Biết rồi " Minh đóng cửa phòng rồi đi trước thấy Linh cứ đứng ngây ra đó thì anh đi đến cầm tay cô kéo đi

Trong phòng ăn, cả hai ngồi ăn không nói câu nào thì Linh mở miệng nói trước

- " Đồ ăn vừa miệng không? "

- " Nấu cho tui mấy lần rồi giờ mới hỏi. Vừa, ngon lắm " Minh cười nói khiến Linh đỏ mặt cúi đầu xuống

- " Nói chuyện mà hổng thèm nhìn mặt nhau luôn hả? " Minh khó hiểu ngồi tựa lưng ra ghế

- " Nói xong rồi, ăn lẹ đi để tui rửa chén nhanh rồi còn lên trường nữa " Linh đỏ mặt nói

- " Lên trường làm gì? " Minh hỏi

- " Phụ lớp chứ làm gì, lớp mình mở tiệm cà phê đó không nhớ à? " Linh nói

- " À, lát tui đưa đi "

- " Thôi khỏi tui... " Linh chưa kịp nói hết thì Minh xen vào

- " Nói nhiều, cảm cái nghe chưa " Minh nói bằng cái giọng ra lệnh. Linh không nói gì chỉ khẽ gật rồi ăn tiếp

Một lát sau, một chiếc xe hơi màu đen chạy đến rồi Minh với Linh cùng nhau lên xe. Rồi cùng nhau đến trường. Quang cảnh trường Sao Mai rất nhộn nhịp, rất nhiều người ra vào cả người ở trường khác cũng đến nữa

- " Linh, đằng này " Vy hô lớn

- " Tới lâu chưa?" Linh cùng Minh chạy đến rồi hỏi

- " Mới tới à, nè vô thay đồ với tui " Vy đưa cho Linh một bộ đồ rồi kéo cô đi thay

- " Đồ gì đây?" Linh khó hiểu

- " Thay rồi biết " Vy kéo Linh đi. Khoảng 15' sau thì hai nhỏ bước ra, cả hai đều mặc một chiếc áo sơ mi trắng thắt cà vạt với áo gilê và chiếc váy màu đen bó dài ngang đùi (Mik miêu tả không chi tiết lắm, nếu muốn m.n người xem đồ phục vụ của Tohka trong Tokyo Ghoul nha)

- " Nhìn được không? " Vy cười hỏi

- " Ừm, dễ thương lắm " Hải cười đáp lại Vy còn Minh thì nhìn Linh chăm chăm

- " Nhìn kì lắm hả? Quả nhiên là không được mà, để tui đi thay đồ " Linh khẽ thở dài rồi quay lưng định đi thì bị Minh kéo tay lại

- " Ai cho thay, nhìn đẹp lắm " Minh cười nói khiến Linh đỏ mặt. Cả bọn đang nói chuyện thì Nhi đi đến

- " Mọi người thay đồ xong rồi thì lên lớp đi " Nhi cười nói

- " Ủ, giờ đi nè mà mày không làm phục vụ hả? " Vy thấy Nhi không mặc đồng phục thì hỏi

- " Không, ca đầu của nữ là mỳ, Linh với Thư còn nam thì Hải, Minh với. Ca sau của nữ là tao với con My, của nam là Bảo, Khánh với Quân. Ca sáng thì nhiều đó thôi còn buổi chiều thì không phải tao phân " Nhi nhìn danh sách rồi nói

- " Ủm, vậy bọn kia đến chưa? " Minh hỏi

- " Đến rồi, ngồi một đồng trên lớp kia, hình như là có chiến tranh " Nhi thở dài, hai tay chống nạnh

- " Chắc là do vụ hôm qua " Hải thở dài theo Nhi

- " Thôi kệ đi, lo mà làm cho tốt công việc để chiều còn đi chơi chứ " Nhi mỉm cười nói, nhìn cô lạc quan vậy thôi chứ trong lòng thì đang lo lắng đấy. Nhi nói rồi cả bọn cùng nhau lên lớp, trên đường đi thì gặp My nên cả bọn đi chung. Đúng như Nhi nói, trên lớp có 2 gương mặt ngồi thành đồng

- " Mày tới lâu chưa? " Vy nhìn My rồi hỏi

- " Mới tới " My nói rồi mở cửa bước vào lớp

- " Tao hỏi một lần nữa, sao mày làm vậy? " Bảo hét lên đồng thời lao đến túm cổ áo Quân

- " Tao nói tao không có " Quân gạt tay Bảo ra rồi nói

- " Còn chối " Bảo gơ tay thành nắm đấm định đấm nhưng bị My chặn lại

- " Đủ rồi, không phải anh ta đâu " My nhìn Quân rồi nói

- " Buông " Quân hất tay Bảo ra rồi đi ra ngoài, anh bắt gặp ánh mắt của Nhi đang nhìn mình rồi lại nhớ đến chuyện hôm qua nên anh không để ý ánh mắt đó nữa mà rời đi. Còn Nhi, cô nhìn Quân, cô biết mình sai nhưng lại không dám xin lỗi vì cô...sợ

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Lễ hội trường 2

Cả bọn chẳng nói gì cứ như thế mà làm việc, chẳng mấy chốc mà ca sáng trôi qua, cả bọn được nghỉ

[Phòng thay đồ nữ - 11:00]

- " Ê, chuyện hai người đó ổn không? " Vy hỏi

- " Ý mày là anh Bảo với anh Quân " Linh ngồi xuống rồi nói

- " Chứ ai nữa, không biết sao rồi. Cho chị ý kiến của em đi Thư " Vy nhìn Thư rồi nói

- " Không ý kiến " Thư đứng dậy, xách ba lô lên rồi đi ra ngoài

- " Con nhóc sao thế nhỉ " Linh khó hiểu nhìn Thư rồi đi

- " Vẫn còn bức xúc với tao vụ hôm qua " My vừa xắn tay áo vừa nói

- " Mày chọc gì nó à? " Vy đi đến khoác vai

- " Không, là về hơi trễ thôi với lại chuyện hôm qua " My nói

- " Ủm, vậy chân mày sao rồi, biết mày bị thương mà còn bắt mày làm, thật sự xin lỗi " Nhi im lặng này giờ bấy giờ mới lên tiếng

- " Không sao " My xắn nốt cái gấu quần, xách cái ba lô lên rồi mở cửa đi ra ngoài " Đi trước "

- " Chờ tao " Nhi chạy vội ra theo My. cả hai đi ra ngoài thì thấy Thư đứng dựa lưng vào bức tường đối diện

- " Chuyện ban sáng chị nói là thật chứ? " Thư thấy My ra rồi hỏi

- " Ủm " My khẽ gật

- "Tốt rồi, à mà cho em xin lỗi vì thái độ ngày hôm qua " Thư cười nói

- "Ừm, không sao " My khẽ gạt đưa tay lên khẽ xoa đầu cô em gái cưng của mình rồi đi trước cùng lúc đó thì Minh chạy tới

- "Nhi....Nhi " Minh gọi

- "Humm, chuyện gì " Nhi quay lại hỏi

- "Lát nữa, tiết mục của lớp là Linh hát phải không?" Minh lau mồ hôi trên gương mặt điển trai của mình rồi hỏi

- "Ừm, sao?" Nhi nhún vai

- "Chèn cho tui một tiết nữa được không?" Minh nói bằng giọng nham ni

- "Chi "dả"?" Nhi cười tinh nghịch

- "Thì cứ chen cho tui đi " Minh vỗ nhẹ vai Nhi thì cửa phòng mở Linh với Vy đi ra ngoài

- "Làm gì đấy?" Linh thấy hành động vừa rồi thì nhún mày hỏi, trong lòng cô có một cái cảm giác khó chịu

- "Nothing " Minh nhìn Linh khẽ cười rồi quay sang Nhi " Nhớ nhé " Sau đó lại nhìn Linh nháy mắt tinh nghịch " Oh, I forgot, I have a surprise for you " Minh nói rồi chạy đi

- " Ghê ghê " Vy nhìn Linh rồi cười gian

- " Cười gì? Con điên " Linh đẩy nhẹ vai Vy rồi chạy đi trước, hai tay đặt lên đôi má đang ửng hồng của mình

Bốn đứa nhìn Linh mà cười thầm sau đó thì đi theo Linh ra ngoài. Cả bọn tụ họp với nhau rồi cùng nhau đi chơi, lê lét hết lớp này rồi tới lớp kia

- " Ê, ê vào nhà mà chơi đi " Vy hí hửng kéo tay Linh vào trong mặc cho Linh ra sức ôm chặt cái cột mà khóc thầm

- " Kinh lắm tao không vào " Nhi từ chối

- " Vậy mày đứng ngoài này đợi với Quân đi, bon tao vào trong " Vy nói rồi kéo Linh theo

- " Không...tao không vào " Linh la hét

Chỉ còn mình Nhi với Quân ở bên ngoài, cả hai không gì chi đứng đó, bọn họ đều muốn đi đến nắm tay đối phương nhưng lại không dám tiến tới

- " Cho em " Quân đi đến đưa lon Mirinda cho Nhi

- " Cảm ơn anh " Nhi lấy lon nước trên tay Quân

- " Nói tui nó anh đi trước nhé " Quân định rồi đi thì Nhi kéo vạt áo anh lại

- " Em...Em..." Nhi muốn nói từ 'xin lỗi' với Quân nhưng lại không có đủ dũng khí cô chỉ ngồi đó một tay nắm vạt áo anh, một tay cầm lon nước mà anh đưa, miệng lắp mỗi chữ 'em' hai khóe mắt rung rung như sắp khóc. Quân nhìn biểu cảm của Nhi thì mỉm cười nhẹ

- " Không sao " Quân khẽ xoa đầu Nhi rồi cười nhạt

- " Em...Em xin lỗi, em xin lỗi vì đã nghi ngờ anh, xin lỗi vì đã vu oan cho anh, em xin lỗi " Nhi vừa nói vừa đưa tay lên lau hai hàng nước mắt chảy dài trên gương mặt cô

- " Không sao, không sao cả " Quân xoa đầu Nhi, anh khẽ mỉm cười. Đây là lần đầu tiên mà anh thấy Nhi khóc vì mình kể từ khi Nhi quyết định rời anh

- " Mới đi có chút mà đã tỏ tình rồi nhì " Vy đi ra, cười nói

- " Làm gì đâu, hâm à " Nhi lau vệt nước mắt trên mặt rồi nói

- " Thôi, đi chơi tiếp đi " Thư cười nói, trên gương mặt Thư nở nụ cười thật tươi vậy thôi chứ trong lòng cô, có một mặt khác đang buồn lắm đấy

- " Ừm, vậy mình đi đến quán cà phê của lớp 11A1 nha " Nhi cười nói

- " Tao mệt, tao muốn đi vệ sinh " Linh nói nhỏ, cô cứ như người mất hồn từ khi đi ra khỏi nhà mà, nhìn dữ dằn vậy thôi chứ nhát lắm đấy

Cả bọn đợi Linh ra rồi cùng nhau đi chơi tiếp

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 37: Lễ hội trường 3 (tỏ tình)

Cả bọn đi chơi đến hơn 5h chiều thì tập trung hết ở trong khán phòng của trường để làm lễ kỉ niệm. Cả đám ngồi ngay ngắn, im lặng, kể cả bọn nó nhưng ngoại trừ Nhi vì Nhi phải lên phát biểu với Linh và Minh

" Xin kính chào các quý thầy cô cùng các bạn học sinh thân mến em là Trần Ngọc Thảo Nhi hội trưởng hội học sinh trường Sao Mai.... (tác giả tua đoạn diễn văn nhé) và tiếp theo xin mời thầy Lâm Văn An hiệu trưởng trường Sao Mai lên phát biểu đôi lời, kính mời thầy " Nhi nói rồi vui xuống hậu trường để thầy hiệu trưởng lên phát biểu

" Cảm ơn thầy vì bài phát biểu vừa rồi và bây giờ chúng ta cùng nhau thưởng thức những tiết mục đặc sắc của các lớp nhé " Nhi cười nói còn các học sinh ở dưới thì vỗ tay rầm rầm. Từng lớp một lên biểu diễn thì thoáng một cái là tới lớp tụi nó

" Tiết mục tiếp theo là của lớp S.A1 xin mời " Nhi nói rồi tắt cả vỗ tay.

Một chiếc đàn piano được chuyển lên sân khấu, từ phía sau cánh gà, Thư cùng Linh bước ra với chiếc váy màu hồng cánh sen, mái tóc đen buông thả, thay vì đeo cái kính cận thì Linh đeo kính sát tròng không màu. Linh đi đến khẽ cúi chào rồi cười nói

" Xin chào mọi người, em tên là Ngô Thảo Linh, học sinh lớp S.A1. Ngày hôm nay em xin gửi tặng các bạn bài All Of Me kết hợp với đàn piano và đàn violin, mời mọi người thưởng thức "

Linh nói rồi bắt đầu đàn, những ngón tay thanh mảnh lướt trên những phím đàn cùng Thư tạo ra những âm thanh. Sự phối hợp giữa Linh và Thư đã thổi cho bài hát 1 sức sống hoàn toàn mới tiếng violin nó giúp cho bài hát này trở nên nhẹ nhàng và sâu lắng hơn

" What would I do without your smart mouth

Drawing me in, and you kicking me out

Got my head spinning, no kidding, I cant pin you down

What's going on in that beautiful mind

I'm on your magical mystery ride

And I'm so dizzy, don't know what hit me, but I'll be alright

My head's underwater

But I'm breathing fine

You're crazy and I'm out of my mind

Cause all of me

Loves all of you

Love your curves and all your edges

All your perfect imperfections

Give your all to me

I'll give my all to you

You're my end and my beginning

Even when I lose I'm winning

Cause I give you all of me

And you give me all of you, oh

How many times do I have to tell you
Even when you're crying you're beautiful too
The world is beating you down, I'm around through every mood
You're my downfall, you're my muse
My worst distraction, my rhythm and blues
I can't stop singing, it's ringing, in my head for you
My head's underwater
But I'm breathing fine
You're crazy and I'm out of my mind
Cause all of me
Loves all of you
Love your curves and all your edges
All your perfect imperfections
Give your all to me
I'll give my all to you
You're my end and my beginning
Even when I lose I'm winning
Cause I give you all of me
And you give me all of you, all of you!
Cards on the table, we're both showing hearts
Risking it all, though it's hard
Cause all of me
Loves all of you
Love your curves and all your edges
All your perfect imperfections
Give your all to me
I'll give my all to you
You're my end and my beginning
Even when I lose I'm winning
Cause I give you all of me
And you give me all of you
I give you all of me
And you give me all, all of you, oh

[All Of Me - John Legend & Lindsey Stirling]

Bài hát kết thúc, tất cả học sinh cùng giáo viên đứng lên vỗ tay dành tặng Linh với Thư. Cùng lúc đó thì Minh bước ra

- "Minh, làm gì thế?" Linh nói nhỏ

- "Surprise for you " Minh cười nói

- "Xin thứ lỗi nhưng lớp S.A1 còn một tiết mục nữa, mời mọi người thưởng thức " Nhi nhanh nhẩu nói

- "Đi vào thôi chị " Thư kéo Linh vào trong

- "Hi everybody. Tôi là Minh học sinh lớp S.A1, tôi muốn dành tặng cho mọi người một bài hát " Nói đến đây thì Minh bỗng hơi ngượng, khẽ đưa tay xoa xoa mái tóc mình khiến cho lũ con gái ở dưới điên đảo " Nói là tặng mọi người nhưng thực chất là chỉ tặng cho một người mà thôi. Thôi không làm mất thời gian của mọi người, mời mọi người thưởng thức bài Walk Away " Minh cười nói rồi quay về phía sau, kéo một chiếc ghế lên ngồi giữa sân khấu

Tiếng nhạc vang lên, Minh ngồi ở giữa sân khấu, ánh đèn chiếu vào anh khiến anh lung linh, lóng lánh như một thiên thần, khiến Linh dán mắt mãi không rời. Và rồi phần quan trọng nhất đến, Minh cất tiếng hát, một giọng hát ấm áp vang lên khiến anh khác hẳn với "anh" của thường ngày

Here we are

Just a little older

Time goes by

But did I ever tell you why

I want you so much

It came to me

When you were not around

You'll always be

The one to understand that's why

I can't miss your touch

All my life

I waited for someone

And all this time

You were the one

So

If you want a man that is here to stay

Swearing he's forever true

I'll never walk away

I'll never give up on you

And if you want a love that will save the day

No matter what you're going through

I'll never walk away

I'll never walk out on you

I've been a fool

I didn't see behind

The friend in you

And baby don't you ask me why
It just couldn't be love
Cause from the start
You would be the one
To cure my heart
But I just didn't look this way
And now I can't get enough
All my life
I waited for someone
And all this time
You were the one, so
If you want a man that is here to stay
Swearing he's forever true
I'll never walk away
I'll never give up on you
And if you want a love that will save the day
No matter what you're going through
I'll never walk away
I'll never walk out on you
And with a kiss you turned my world around
The greatest rush of all was to be found
Oh yeah
You changed my whole life
Coloured up the dark skies
And this I promise you
If you want a man that is here to stay
Swearing he's forever true
I'll never walk away
I'll never give up on you
And if you want a love that will save the day
No matter what you're going through
I'll never walk away
I'll never walk out on you
[Walk Away - Westlife]

Bài hát kết thúc, mọi người vỗ tay dành tặng Minh, anh cười đáp lại mọi người

- " Xin cảm ơn mọi người. À quên, tôi chờ câu trả lời của em " Minh nói, ánh mắt hướng về phía Linh. Linh nhận thấy Minh đang nhìn mình nên đỏ mặt mà quay đi, Minh thấy vậy thì chạy theo

[Sân trường]

Tất cả học sinh đều tập trung hết ở khán phòng nên hầu như không có ai ở sân trường

- " Làm gì chạy nhanh vậy? " Minh túm lấy tay Linh rồi nói

- " Kệ tui, ai kêu anh chạy theo " Linh đỏ mặt quay đi

- " Vậy, câu trả lời của em thì sao? " Minh hỏi

- " Câu trả lời nào, anh có hỏi tôi cái gì hả? " Linh giả vờ như không biết

- " Đừng chối, ban nãy tôi thấy em nhìn tôi " Minh nói, khiến Linh ngượng ngùng cúi đầu xuống

- " Tôi...tôi " Linh lắp bắp

- " Vậy, câu trả lời của em " Minh nói với giọng chờ đợi, Linh chỉ nhón chân lên thì thảm vào tai Minh cái gì đó rồi rời đi. Còn Minh đứng đó mà cười thầm

" Vậy ra đó là câu trả lời của em " Minh nghĩ

Rồi cả hai quay vào trong, trở về chỗ ngồi của mình ngày lễ hội trường cứ thế mà kết thúc

" Tôi...tôi đồng ý "

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Gây sự

Linh với Minh cùng bước vào khán phòng thì Vy chạy ra hỏi

- " Nè nè, đó là lời tỏ tình đúng hom? " Vy cười tùm tùm nói

- " Biết rồi còn hỏi, đừng làm tụi nó "xi" hồ chó " Hải đi đến khoác vai Vy rồi chọc hai đứa

- " Thăng Hải nói đúng đó Vy, đừng làm hai tụi nó "xi" hồ, tại cả hai cùng tỏ tình nhau kia mà " Khánh đi đến, cười gian

- " Cái gì mà cả hai, có mình tao à " Minh nói lớn

- " Give your all to me. I'll give my all to you. Đó là lời tỏ tình còn gì " Thư vừa đi vừa hát hai câu trong bài hát của Linh

- " Trao nhau tất cả. Tụi bay không định dọn đến ở chung luôn chứ? " Khánh nói còn Minh với Linh thì nhìn nhau cười trừ

" Ở chung rồi còn gì " Suy nghĩ của cả hai

- " Em nói đúng không chị Linh? " Thư nhìn Linh rồi hỏi

- " Hả, Ừ...Ừm " Linh giật mình rồi khẽ gật

- " Vậy câu trả lời của nó như thế nào? " Khánh vừa giắt lời thì Vân từ đâu chen vào

- " Đương nhiên là đồng ý rồi. Anh Minh, bài hát đó anh dành tặng em đúng không? " Vân đi đến ôm chặt lấy cánh tay Minh rồi nói, vừa giắt lời thì cả bọn cười rộ lên

- " Hahahahaha, này gái, gái bị ảo tưởng hả? Nghĩ sao vậy trời " Vy cười nói

- " Bớt sống ảo đi chế " Thư chế giễu Vân

- " Mày..." Vân lao đến định tát Thư nhưng bị My chặn lại

- " Đừng có dùng bàn tay dơ bẩn của cô chạm vào em gái tôi " My nói, đồng thời dùng ánh mắt đe dọa nhìn Vân

- " Mày dám nhìn tao bằng ánh mắt đó? Được, mày ngon. Tao không chấp nhận ánh mắt đó từ mày " Vân run sợ nhưng lại mặc kệ, Vân lao đến tát vào mặt My. Do chân vẫn còn đau, không né được nên My đã ăn trọn cú tát của Vân

chát Cái tát điên người khiến My lùi lại vài bước nhưng được Bảo đỡ lại

- " Chẳng phải tôi đã từng nói rằng, đừng có động vào người của tôi rồi hay sao, các người không xem lời nói của tôi ra gì à? " Bảo dùng ánh mắt đe dọa nhìn Vân khiến Vân run sợ

- " Nó mà là người của anh sao? Nó không xứng " Vân chỉ tay vào mặt My rồi hét lên khiến mọi người trong khán phòng tập trung hết lại chỗ bọn nó

- " Xem kìa, có chuyện gì vậy nhĩ?"

- " Đánh nhau à?"

- " Có con Vân kia, té bớt đi coi chừng Cj Như tới đấy "

- " Đứa nào làm ồn đấy? " Hà đi đến quát lớn

- " Tại bay không xem chị Như ra gì à?" Ngọc quát

- " Có chuyện gì " Như im lặng, bây giờ mới lên tiếng

- " Chị Như, nó đánh em " Vân chạy đến, ôm chặt tay Như

- " Đứa nào?" Như hét " Ở đây, tao làm chủ, ai dám động vào đàn em của tao?" Như hét lớn

- " Bà chị làm chủ? Nực cười " Thư nói rồi cười nửa miệng

- " Đứa nào nói đó?" Hà quát

- " It's me " Thư nói lớn

- " Mày dám láo hả?" Ngọc lao đến định tát Thư nhưng bị Thư chặn lại đồng thời bị Thư tát

- " Mày dám đánh tao?" Hà ôm một bên mặt đồng thời dùng ánh mắt tức giận nhìn Thư

- " Bà chị nên xem tui là ai đã rồi hẵng đụng vào chó với lại đừng có dùng cái ánh mắt đó nhìn tôi " Thư nói, ánh mắt đe dọa nhìn Hà. Và rồi do không để ý nên ăn trọn cú tát của Như

- " Mày là thứ gì mà tao không được đụng vào " Như nói, nhìn Thư khinh thường

- " Bà chị dám tát tôi " Thư tức giận hỏi

- " Mày có đui không, tao làm đấy thì sao?" Như khinh thường nói

- " Chó điên cắn người " Vy chửi

- " Mày nói ai chó đó con kia?" Hà lao đến định đánh Vy nhưng bị Hải chặn lại

- " Là do Vân gây sự trước " Hải quát lớn

- " Anh có bằng chứng gì mà nói rằng tôi gây sự trước?" Vân cãi lại

- " Vậy các cô có bằng chứng gì mà nói bọn tôi gây sự trước?" Linh cãi tiếp

- " Mày..." Vân chỉ vào mặt Linh

- " Mày..." Linh làm lại động tác y chang Vân

- " Bỏ đi Linh, cãi chi với mấy con người nào tàn này " Minh nói

- " Anh bênh cô ta?" Vân nhìn Minh rồi hỏi

- "Không thấy sao còn hỏi?" Minh nhướn mày nhìn Vân

- "Anh..." Vân cứng họng nhìn Minh

- "Anh em gì? Tôi quen cô sao?" Minh nói

- "Về " My nói rồi đi ra ngoài

- "Đứng đó, ai cho mày về " Như thấy My đi ra ngoài thì quát

- "Tao. " My nói rồi đi ra ngoài, tụi nó cũng đi theo

- "Này bà chị, cái tát này, tôi nhớ rồi nhé" Thư dùng ánh mắt khinh thường nhìn Như

- "Mày..." Như cứng họng nhìn Thư

- "Tính sao đây chị Như?" Vân hỏi

- "Tại mày hết, mày khiến anh Bảo ghét tao rồi kìa " Như quát lên

- "Không hẳn tại nó hết đâu, còn con tiện tì Bảo My kia nữa đó chị " Hà nói

- "Đúng, tao phải tìm cách diệt trừ nó trước đã " Như nói rồi quay lưng đi

" Tao sẽ... không để yên cho mày đâu "

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Thi sao ? Trời ạ !?

Mặt trời ló dạng, những tia nắng ấm áp thay thế cho màn đêm lạnh giá. Một vài tia nắng tinh nghịch len qua khe cửa sổ chiếu vào trong phòng. Một cô gái xinh đẹp khẽ nhăn mặt cựa quậy vì bị những tia nắng kia phá giấc ngủ. Bảo My ngồi dậy, cô đưa tay khẽ dụi mắt vài cái rồi đứng dậy vươn vai, ngáp dài

Cô bước đi vào nhà tắm, cởi bỏ chiếc áo sơ mi trên mình, cô đi đến xả vòi nước mát lạnh lên người, hai mắt nhắm chặt đôi lúc lại khẽ mỉm cười. My tắt vòi nước, cô vươn tay lấy cái khăn tắm quấn quanh người mình lại rồi lấy thêm một cái khăn nữa để lau tóc

My đi ra ngoài rồi tiến lại bàn học, dùng lau tóc, cô đeo đồng hồ vào. Mắt vô tích liếc về phía tấm hình trên bàn học, thỉnh thoảng cô lại nhìn tấm hình đó rồi mỉm cười. Nhìn vào chiếc đồng hồ trên tay, cô tiến tới tủ quần áo lấy đồng phục rồi thay vào. My trông khác hẳn với mọi ngày, gương mặt lạnh không một chút cảm xúc lại thoáng vài nụ cười, mái tóc đen huyền thả dài bỗng được tết xường cá để hơi phồng

My đeo tai nghe vào, khoác cặp lên rồi đi ra ngoài

- "Chào buổi sáng thưa cô chủ. Chúc cô buổi sáng tốt lành " Khi My bước ra, khiến mọi người bất ngờ nhưng lại nhanh chóng lấy lại được sự bình tĩnh. Hai hàng dài những cô hầu cúi đầu cung kính chào My. My lướt nhanh qua nhưng bỗng khựng người dừng lại

- "Ừm, chào. Một lát nhớ cho Kuro ăn dùm tôi " My nói, nhưng cô không để ý là bao nhiêu người đứng trước cửa phòng cô ngỡ ngàng nhìn cô.

- "Tôi nhìn lại lắm sao?" My quay lại rồi hỏi

- "À dạ không. Cô rất xinh đẹp chỉ hơi khác với mọi ngày. Tóc của cô..." Một cô hầu bước ra cung kính nói

- "Tóc tôi sao?" Khi nghe cô ấy nói đến tóc, My bất giác đưa tay lên vuốt phần tóc mái của mình rồi khẽ cười nhìn bọn họ " Nhìn lại lắm sao?" My khẽ hỏi

Tất cả bọn họ đều có chung một suy nghĩ rằng "Cô ấy vừa cười sao???"

- "À dạ không, mái tóc rất đẹp. Còn Kuro tôi sẽ cho nó ăn ngay " Một cô hầu khác nói

- "Ừm " My khẽ gật rồi đi xuống lầu.

- " Vé số, tôi phải đi mua vé số " Một cô hầu khác thấy My rời đi thì cười nói

- " Hôm nay chắc hên lắm đây " Một cô khác cũng cười nói

- "... "

~~

My mở cửa đi ra ngoài thì thấy Thư đứng đợi ngoài cửa

- " Chào buổi sáng " My cười nói

- " U...Chị vừa cười với em sao?" Thư bất ngờ khi thấy My cười với mình

- " Sao thế, chỉ cười thôi mà " My nhún vai rồi mở cửa bước vào xe

- " Cũng đúng, chỉ cười thôi mà " Thư bước vào xe

Chiếc hơi màu đen lăn bánh khoảng 13' thì dừng lại trước cổng trường Sao Mai. Tài xế xuống xe mở cửa cho Thư với My. Cả hai cùng nhau bước ra, vẫn như mọi ngày, cổng trường tấp nập học sinh hò hét khi thấy tụi nó, Thư không nói gì chỉ kéo tay My rồi đi về phía trước còn My thì cười nhẹ khiến lũ con trai điêu đứng

* Reeng~reeng * Chuông vào học vang lên, tất cả học sinh nhanh chóng vào lớp

- " Các em mau ổn định chỗ ngồi nào " Cô chủ nhiệm lên tiếng

- " Học sinh chào " Khánh đứng lên hô lớn, rồi cả lớp cùng cúi đầu chào

- " Chào các em. Hôm nay cô có một thông báo quan trọng " Cô chủ nhiệm nói

- " Thông báo gì vậy cô?" Hs1

- " Có học sinh mới à cô?" hs2

- " À không, chỉ là sắp thi rồi, các em chú ý ôn bài nhé " Cô chủ nhiệm cười nói

- " Thi sao??? Trời ạ!?" Cả lớp đồng thanh trừ cô chủ nhiệm với tụi nó

- " Khi nào thi vậy cô " Khánh đứng lên hô to

- " Tuần sau " Cô chủ nhiệm cười hiền hậu nhìn lũ học sinh đang ngệt mặt nhìn cô

- " Cái gì? Tuần sau ư? " Vy hô to

- " Bao nhiêu bài tập làm sao hết hả cô? Trong một tuần làm sao ôn kịp, còn bài nâng cao nữa mà " Linh đứng lên nói

- " Đó là việc của các em, buổi sinh hoạt kết thúc. Vào bài mới nào " Cô chủ nhiệm cười hiền hậu quay lên viết bài còn đám học sinh ngồi đó thì nhau mà thờ dài

* Reeng~reeng * Tiếng chuông vang lên, các học sinh ra ngoài với vẻ mặt rầu rĩ

- " Myyyy~" Vy chạy đến nắm lấy tay My làm nũng

- " Sao?" My quay lại hỏi

- " Giúp tao ôn bài được không?" Vy nói đồng thời đưa ánh mắt lung linh lóng lánh nhìn My và rồi cô nhận được câu trả lời phủ phàng của My

- " Không " My nói rồi tiếp tục đọc sách

- " Thôi mà bạn My dễ thương, giúp tao nha, nha!!! " Vy lại tiếp tục lung tay My làm nũng

- " Haiz..." My khẽ thờ dài " Ok, thứ bảy này sang nhà tao " My nói

- " Yeah, Ok nhớ rồi " Vy hí hửng cười rồi chạy đi

- " My~ " Một giọng nói ngọt xớt từ đâu vang lên khiến My rùng mình quay người lại

- " Giúp tao nữa " Linh đưa ánh mắt lung linh lóng lánh nhìn My mà cầu xin

- "Mày học giỏi mà, nhờ tao chỉ?" My nhướn mày, khó hiểu nhìn Linh

- "Ừ thì, mấy môn đó thì bình thường nhưng riêng môn Lý thì "Linh cười trêu nhìn My

- "Được rồi, thứ bảy nhà tao " My thở dài đợt 2

- "Ok "Linh cười nói " À, cho mày viên kẹo nè, cảm ơn nha " Linh đặt viên kẹo vào tay My rồi đi lên chỗ ngồi

- "Bọn tui tập trong nhà bà luôn được không?" Khánh cười nói

- "Qua nhà tui chỉ?" My nhướn mày khó hiểu đợt 2

- "À, vốn dĩ là nhờ thằng Bảo chỉ nhưng thấy đám nữ qua nhà bà nên tiện thể có gì nhờ bà chỉ luôn " Khánh cười nói

- "Chuyện này...." My ngắt quãng

- "Đi mà..." Bây giờ là tới lượt Mr.Khánh làm nũng (_ _)

- "Ừm, cũng được, thứ 7, 8 giờ " My cười nói

- "Ok, nhớ rồi " Khánh nói rồi rời đi

My vẫn ngồi đó đọc sách mà cô không hề hay biết rằng luôn có một con người luôn lén nhìn cô. Bỗng Bảo đi đến nói nhỏ gì đó vào tai My khiến cô đỏ mặt, cúi gằm xuống bàn

" Cô cười trông đẹp lắm "

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Gặp ở siêu thị (Ôn thi sáng)

My vươn vai thức dậy, hôm nay cô muốn dậy sớm một chút vì cả bọn hôm nay sẽ tập trung ở nhà cô. Ông Phong với bà Vân hôm nay đều đi công tác đến hết tháng nên My đã cho tất cả người hầu nghỉ phép.

My ngồi dậy, làm VSCN rồi thay quần áo. Cô mặc một chiếc áo sơ mi sọc caro màu đỏ-đen dài ngang đùi với chiếc quần đùi jean ngắn, mái tóc đen thả dài, mặt cũng không cần trang điểm kỹ lắm vì mặt mộc của My cũng đẹp sẵn rồi nên cũng chỉ son môi một chút.

My lấy chiếc ba lô màu đen đeo lên một bên vai rồi nhanh chóng xuống lầu

- "Chị My..." My đang đeo giày thì nghe thấy tiếng Thư gọi mình nên quay lại

- "Chị đi đâu dzì?" Thư nói tiếp với giọng chưa tỉnh ngủ, cô mặc bộ đồ ngủ hình Doremon, một tay đưa lên dụi dụi mắt, mái tóc lù xù, quần áo xộc xệch

- "Đi mua chút đồ cho cả bọn " My nhìn cô em gái cưng của mình rồi khẽ thờ dài

- "Em đi nữa, chờ em một lát " Thư nghe thấy đi mua đồ liền tỉnh hẳn, cười nói rồi nhanh chóng chạy vụt lên lầu. Khoảng 10' sau thì Thư chạy xuống. Thư mặc một chiếc áo crop top kẻ ngang đen trắng kết hợp với jean rách trắng mang lại vẻ ngoài sành điệu, trẻ trung. Mái tóc hung đỏ được uốn quăn phần đuôi

- "Em biến hình đó hả?" My thấy Thư xuống thì cất điện thoại vào túi

- "Sao mà bằng chị được " Thư cười nói đồng thời chạy đến chỗ My đeo giày vào

- "Ồ, sao bằng tui được " My cười nói với giọng đắc ý

Do cho tất cả người làm nghỉ phép nên hai đứa quyết định đi bộ đến siêu thị gần nhà

- "À chị này " Thư ôm tay My khẽ gọi

- "Sao?" My quay đầu lại

- " Khi nào thì chị về Nhật, cũng sắp giờ của mẹ chị rồi nhỉ " Thư nói, giọng hơi buồn

- " Thì xong " My nói, đôi mắt cô thoáng chốc một ánh mắt buồn

- " Vậy à, em xin lỗi vì đã nhắc đến chuyện không vui " Thư nói đồng thời ngước mặt lên nhìn vào mắt My, cô tự hỏi rằng đã từ khi nào mà ánh mắt dịu dàng ấy lại phút chốc trở nên cô đơn như vậy nhỉ?

- " Không sao " My nói đồng thời đưa tay xoa xoa đầu của cô em gái

Cả hai nói chuyện vui vẻ, trong phút chốc đã đến siêu thị. My lấy xe đẩy rồi cùng Thư vào trong

- " Em muốn ăn món gì?" My nhìn Thư rồi hỏi

- " Em muốn ăn..." Thư trầm ngâm suy nghĩ vì cô có rất nhiều món muốn My nấu, sau một hồi lâu thì Thư cũng đưa ra quyết định " Korokke thịt bò, em muốn ăn Korokke thịt bò " Thư nói

- " Bữa sáng ăn món này có sao không?" My lo lắng nhìn Thư rồi hỏi

- " Không sao cả, em muốn toàn bộ thực đơn ngày hôm nay đều là món Nhật, được không?" Thư nói đồng thời đưa ánh mắt cún con nhìn My (T/g: điểm yếu của nhỏ, thật là thâm hiểm -_-)

- " Ủm, được " My nói rồi nhìn đi chỗ khác " Vậy em chọn thực đơn đi "

- " Hừm " Thư xoa cằm suy nghĩ " Sushi, korokke, Omuraisu, Champuru, Kareraisu với Takoyaki nữa. Nhiu đó thôi " Thư cười nói

- " Em làm heo được rồi đó " My nhăn mặt nhìn nhỏ em của mình

- " Để em đi mua nguyên liệu phụ chị cho " Thư hớn hờ nói

- " Không cần đâu, em đi mua đồ ăn vặt với nước ngọt là được rồi " My cười nói

- " Vậy, em đi đây, lát gặp a~ " Thư nói rồi chạy vụt đi

Thư chạy vụt đi còn My thì khẽ cười rồi đi chọn nguyên liệu, hết quầy này đến quầy kia, lên tầng rồi đi xuống, đi loang quanh một hồi thì My mới mua được gần hết nguyên liệu để làm

- " Xem nào, còn bột chiên xù nữa " My nói thăm rồi đi mua bột

Đến quầy thì My chạy đến lấy gói bột thì bất chợt một người khác cũng tiến tới lấy nên cả hai chạm tay nhau. My giật mình, kéo tay mình rồi lùi lại sau nhìn người con trai kế bên

- " Chào, có duyên nhỉ " Bảo cười nói

- " Ủm, đúng là có duyên thật. Mà anh làm gì ở đây?" My thắc mắc hỏi

- " À, đi mua chút đồ lát sang nhà cô đó mà " Bảo nói rồi đưa tay xoa đầu (T/g: Bảo ngượng, hớ hớ)

- " À, vậy tôi lấy gói bột này nhé " My nói rồi đưa tay lấy gói bột đặt trên kệ

- " Đây " Bảo thấy gói bột vào trong xe đẩy của My

- " Anh đi với ai?" My hỏi rồi cả hai đi chung

- " Cả đám " Bảo nói đồng thời đưa hai tay đặt sau gáy

- " À, vậy tại nó đâu hết rồi " My vừa dứt lời có người khác xen vào

- " My " Nhi khẽ gọi rồi chạy đến " Đi mua gì đấy?" Nhi cười nói

- " Mua chút đồ ăn ý mà " My cười đáp lại Nhi, Nhi nhìn xuống xe đẩy của My thì hỏi

- " Định làm đồ ăn Nhật hả, nhập hội với " Nhi cười nói

- " Ok " My cười

Thế là hai đứa, à không ba đứa cùng đi ra quầy tính tiền thì thấy Thư đang đứng đó cùng với mấy đứa kia. Tính tiền xong thì cả bọn cùng nhau về nhà My

- "Xách cho " Bảo xách túi đựng nguyên liệu cho My khiến cô không kịp ú ớ gì

Đồng hồ đếm ngược ngày thi: Còn 6 ngày

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Con em gái tôi, nó thật...đáng sợ

Cả bọn quyết định đi bộ đến nhà My vì nhà My cách đó cũng không xa lắm

- " Tới chưa My?" Nhi hỏi

- " Tới rồi đây, để tao mở cửa " My nói rồi lấy chìa khóa mở cửa

- " Mời mọi người vào a~ " Thư hí hửng cười nói

Căn biệt thự được thiết kế 2 tầng với lối kiến trúc tân cổ điển đặc trưng bởi hệ mái đua công son bê tông, trang trí phào chỉ và có cấu trúc dạng vòm.

(Ehem, xin chào mình là Mèo Mun đây. Bây giờ mình sẽ giới thiệu sơ qua nhà của My với Thư nhé

Căn biệt thự được thiết kế xây dựng 2 tầng, lối kiến trúc Tân cổ điển đặc trưng bởi hệ mái đua công son bê tông, trang trí phào chỉ và có cấu trúc dạng vòm. Với sân vườn rộng 1600m2, diện tích cỏ sân vườn lớn tạo không gian thoáng trước nhà, các diện cửa mở rộng lấy sáng và tạo tầm view cho các không gian trong nhà

- Tầng 1: Gara 2 ô tô - Tiền sảnh - Phòng khách - Nhà bếp sang trọng tiện nghi lại thoáng mát - Phòng ăn - Phòng ngủ giúp việc - 2 Wc

- Tầng 2: 3 Phòng ngủ khép kín (có nhà vệ sinh riêng)- Phòng sinh hoạt chung - Thư viện - Phòng làm việc của ông Phong

- Tầng mái: Phòng thờ - Chòi vọng cảnh.

- Phía trước là sân vườn, bên phải là nhà kính trồng nhiều loại hoa đồng thời là nơi mà My hay đến để đọc sách và uống trà, biệt thự có lối sau thông với bể bơi

Được thiết kế sang trọng với an ninh nghiêm nghị do chính tay ông Phong thiết kế nên đây là nơi được coi là "bất khả xâm phạm"

Là diễn thuyết kết thúc, chúc mọi người đọc truyện vui vẻ a~)

Cả bọn cùng nhau bước vào nhà, đứa nào cũng ngỡ ngàng trước sự sang trọng và hoa lệ của căn biệt thự

- " Căn biệt thự đẹp quá a~ " Vy trầm trồ khen ngợi

- " Tập đoàn Lục Ân có khác " Linh đầy nhẹ giọng kính rồi cười nói

- " Thường thôi " Thư cười nói ra vẻ tự hào

- " Thư, em đưa mấy đứa con trai lên phòng sinh hoạt chung đi, còn mấy đứa kia theo tao đi làm đồ ăn " My cộc ra lệnh rồi xách đồ ăn mang vào phòng bếp

- " Tôi cũng biết làm đồ ăn Nhật " Bảo nói lớn

- " Ủ, để thằng Bảo phụ cho, lúc nhỏ nó sống ở Nhật đấy " Khánh đi đến chỗ vai Bảo rồi ra vẻ tự hào

" Lúc nhỏ sống ở Nhật, chẳng lẽ người mình từng gặp lúc nhỏ là anh ta?" My nghe thấy Khánh nói Bảo từng sống ở Nhật thì tự hỏi

- " My, ngờ người gì thế?" Linh vỗ vai My rồi hỏi

- " Không gì, vậy anh xuống phụ bọn tôi nấu ăn đi, còn mấy người lên lên lầu " My nói lớn

- " Rõ " Bọn còn lại đồng thanh rồi nghe theo sự sắp xếp của My

- " Nhưng mà ngồi không vậy thì kì lắm " Khánh xoa đầu nói

- "Ừ, thấy ngại ngại " Hải nói tiếp

- " Có gì làm không bọn tui phụ cho " Minh hô lớn, sắc mặt hí hửng

- " Vậy mấy người xách đồ ăn vào nhà bếp đi " My nói rồi cùng Nhi đi trước

[Nhà bếp 10:00]

Nhà bếp sang tiện nghi đây áp tiếng cười đùa, bọn họ ai ai trông cũng vui

- " Đừng có phá nữa, bọn tui làm đồ ăn sắp xong rồi, mấy người lên phòng sinh hoạt chung trước đi " Nhi nói lớn

- " Ok " Lũ con trai đồng thanh rồi kéo nhau lên phòng sinh hoạt chung trên lầu mà Thư chỉ

[15' sau tại phòng sinh hoạt]

- " Đồ ăn đến rồi đây " Thư mở cửa rồi bung đĩa Takoyaki nóng hổi đặt trên bàn

- " Tui bung giúp cho "Hải lăng xăng chạy đến đón lấy đĩa Korokke trên tay Vy

- " Còn nữa nè " Linh cười nói rồi đặt món Champuru lên trên bàn

* lạch cạch, lạch cạch* Tiếng kêu phát ra từ bên ngoài khiến cả bọn tò mò

- " Tiếng gì vậy nhỉ?" Nhi thắc mắc hỏi

- " Hình như là từ bên ngoài, hồng lè ăn trộm " Linh nói nhỏ

- " Cái gì, ăn trộm á, nhà em làm gì có ăm trộm " Thư hét lớn

- " Suyt " Vy lao đến bịt miệng Thư " Đừng nói lớn, tao có cách đối phó rồi

Cả bọn chụm lại một chỗ thì thầm to nhỏ bàn kế hoạch mà không để ý rằng tiếng động ấy ngày một lớn dần. Bỗng cánh cửa mở ra

- " Bọn bay làm trò hề gì đấy " Bảo nói lớn thì từ sau lưng My đẩy đồ ăn lên rồi nói

- " Còn nè mang vào, đẩy lên cho nhanh còn bày đặt bung cho bóng tay " My trề môi nói

- " Kệ bọn tao/em " Nhi, Linh, Thư với Vy đồng thanh khiếm My bật cười

Tụi nó cùng nhau ngồi chén sạch mấy đĩa đồ ăn

- " Bắt đầu học nhé " My lấy sách giáo khoa ra rồi nói

- " Nhanh vậy, lát nữa đi " Linh mặt môi nói

- " Đi bơi đi, nhà em có hồ bơi phía sau ấy " Thư hớn hờ cười nói

- " Làm gì có hồ bơi " My khẽ nhăn mặt

- " Bạn My yên tâm, bọn mình thủ sẵn rồi " Cả bọn đồng thanh trừ My với Bảo

- " Nhưng mà..." My ngắt quãng

- " Chỉ 20' thôi, đi mà " Thư lại dùng tuyệt chiêu cũ áp dụng với My

- " Ừm, vậy 20' thôi nhé rồi học bài đây " My nhìn đồng hồ đeo tay rồi nói

- " Ok, vậy em đi lấy đồ nướng " Thư nói rồi chạy ra ngoài

- " Làm gì?" My hét

- " Chị thật là lạc hậu mà " Thư thờ dãi ngao ngán mà không biết câu vừa rồi như mũi tên đâm xuyên qua tim My " Đi chơi phải có đồ nướng chứ. Chờ em chút " Thư nói rồi chạy đi

- " Em quên rồi à, ban nãy đâu có mua mấy đồ để nướng đâu cưng " My xoa cằm tự hào

- " Đừng lo, em đã thủ sẵn rồi " Thư cười nói

- " Lúc nào chứ?" My hỏi

- " Lúc chị đi mua nguyên liệu ấy " Thư cười nói

- " Vậy là cái túi không lò mà lúc em xách về toàn là đồ nướng á hả " My hỏi lớn

- " Yup, em đi lấy đây " Thư nói rồi chạy vụt đi để My đứng đó ngơ ngác

- " Bị vượt mặt rồi nhè " Linh cười lớn rồi cùng Minh với Bảo đi ra ngoài

- " Có cố gắng nhưng rất tiếc " Vy khẽ thở dài rồi đi ra ngoài

- " Haiz..." Nhi thở dài bỏ đi

" Con em gái tôi, nó thật...đáng sợ "

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Bơi và câu hỏi hôm ấy

Cả lũ con gái nhanh chóng kéo nhau vào phòng của Thư để thay đồ. Căn phòng rộng rãi có lối đi ra ban công, mang tông màu vàng ánh kim

- " Các chị thay đồ đi nhè " Thư cười nói với Linh, Vy và Nhi

- " Em không thay đồ à?" Linh thấy Thư cứ cầm bộ đồ bơi trong tay mà không thay nên hỏi

- " À, em với chị My sẽ thay ở phòng chị ấy, mọi người cứ tự nhiên nhè " Thư cười đáp lại Linh rồi kéo tay My ra ngoài

- " Có chuyện gì?" My thấy thái độ của Thư hơi lạ nên hỏi

- " Hình như nhà mình có trộm chị ạ " Thư thì thầm vào tai My

- " Trộm? Làm sao mà có được chứ?" My khó hiểu nhìn Thư

- " Thật đấy, em nghe thấy tiếng động kì lạ khi chị với anh Bảo đi lên lầu " Thư nói, giọng chắc nịch

- " Chắc là tiếng của xe đẩy thôi. Em nghĩ nhiều rồi đấy " My khẽ thở dài rồi cốc nhẹ vào trán Thư

- " Không đâu, em chắc chắn mà, chị nghi ngờ thính giác của em ư? " La ai thì chó thính giác của Thư cực kì nhạy bén

- " Em thật sự nghe thấy một âm thanh khác sao? " My nghi hoặc nhìn Thư

- " Thật, tiếng của một đôi giày da nam " Thư nói (T/g: Lạ thánh, chỉ tiếng giày mà đoán được cả chất liệu -_-)

- " Thật không? " My nói ánh mắt nghi ngờ với dòng suy nghĩ trong đầu

" Làm sao mà con bé có thể biết đó là loại giày gì trong khi chỉ nghe tiếng thôi chứ? "

- " Thật đấy chị ạ khoảng 4-5 tên " Thư thì thầm vào tai My vì sợ bị nghe lén

- " Em nói chị mới nhớ. Tay cầm ở cửa phòng ngủ của ba với đi bị lệch 2mm " My xoa cằm nói (T/g: O.O)

- " Cả nhà kính nể đúng không, tay cầm cũng bị lệch, khi em vào trong thì thấy vị trí của cây chổi cũng bị đặt sai " Thư nói tiếp " Vậy, cái an ninh gì đó của ba không bật à? "

- " Không, chị đã nói ba tắt trước khi cả hai người đó đi rồi " My xoa đầu nói

- " Sao chị kêu tắt " Thư nói với giọng oán trách

- " Cả em với chị đều biết võ với cả rành về vũ khí nên cần an ninh làm gì?" My nhăn mặt nói

- " Cũng đúng, nên dặn mấy chị ấy cẩn thận chút vẫn hơn " Thư nói rồi mở cửa đi vào trong phòng mình

- " Ê bay " My hô lớn

- " Sao mà mày còn chưa thay đồ nữa " Vy khẽ nhăn mặt khi thấy My vẫn chưa thay đồ

- " À, các chị nhớ cẩn thận một chút nhé " Thư cười nói

- " Sao vậy? " Linh khó hiểu hỏi

- " À, tao có nuôi một con mèo, nó khó tính lắm không thích người lạ nên coi chừng nó cào cho đấy " My xoa đầu nói

- " Mèo á? " Nhi hỏi lại " Sao không nói sớm, tao thích mèo lắm yên tâm" Nhi cười tỏa nắng

- " Ừm " My cười trừ

" Nếu biết con mèo đó có thể kẻ dao đe dọa sẽ giết mày/chị thì liệu mày/chị còn thích không nhỉ " My với Thư có cùng suy nghĩ

- " Mà, cẩn thận chút vẫn hơn, bọn em đi thay đồ đây ạ " Thư cười nói rồi kéo My đi thay đồ

[20' sau ở hồ bơi]

Bọn con trai thì thường mặc quần short với áo sơ mi hoặc thun hoặc ở trần. Bảo với Minh thì nằm tắm nắng trên ghế còn Khánh với Hải thì hí hoáy nướng đồ để đợi đám con gái xuống

- " Sao bọn nó lâu đến vậy?" Khánh thờ dãi

- " Đến rồi nè " Thư hí hửng chạy ra cùng với bọn nó

Nhi mặc một bộ đồ bơi 1 mảnh khoét lưng xếp tầng màu xanh lam, Vy thì mặc đồ bơi 2 mảnh màu hồng nhạt, Thư thì xinh đẹp với bộ đồ bơi một mảnh khoét lưng gợi cảm còn về My thì cô mặc bộ Bikini Passport

Lung Cao Yếm có hoa văn thổ cẩm và chiếc áo sơ mi trắng ngắn tay khoác bên ngoài

* Phụt * Một hàng máu mũi chảy dài khiến Khánh ngã xuống

- " Khánh đừng chết, mày để tao một mình làm sao mà tao chống trọi được hết với thứ này đây? " Hải nâng đầu Khánh lên tỏ vẻ đau thương

- " Có lên....Tao đợi mày ở trên " Khánh nói rồi ngất lịm. Biết sao không, tại vì người thì lộ rõ lồng eo thon gọn, đũa thì bờ ngực căng tròn, đũa thì khoe chân dài miên man nên lũ con trai không chết vì mất máu mà cũng chết vì mấy đường cong đó thôi a~

- " Bớt diễn sâu đi " Minh đi đến sút một phát vào mông Khánh đang nằm dưới đất khiến cả bọn cười rộ lên. Đũa nào cũng chơi cùng nhau còn riêng mình My thì ngồi tắm nắng

- " Không tính bơi hả? " Bảo đi đến rồi nói

- " Không " My nói rồi bẫy nhẹ gọng của chiếc kính mắt bản to trên mặt

- " Cô cũng cảm thấy phải không?" Bảo thì thào vào tai My khiến cô đỏ mặt bất chợt chạm vào cơ ngực 6 múi đầy đặn của Bảo (thực chất là để đẩy anh ra) nên My đỏ bừng hết lên còn Bảo thì mỉm cười

- " Biểu cảm của cô dễ thương thật " Bảo khẽ xoa đầu My rồi hỏi tiếp " Thế nào, có muốn gả cho tôi không? "

- " Gả...Gả cái đầu heo nhà anh ấy " My đỏ mặt quay đi rồi đứng lên nhưng bị Bảo kéo lại nên cô ngã vào lòng Bảo

- " Tên biến thái buông tôi ra " My vùng vẫy nhưng bất thành

- " Đùa cô thôi nhưng cô cũng muốn đúng không " Bảo tiến sát lại gần My

- " Muốn...Muốn cái gì?" My đỏ mặt hỏi. Bình thường thì cô cao ngạo, lạnh lùng lại rất thông minh nhưng khi đứng trước mặt Bảo thì chắc khác gì con ngốc với chỉ số IQ dưới trung bình cả

- " Thì gả cho tôi, nhưng chuyện này không cần cô đụng tay chỉ cần ba cô gạt đầu một cái là cô đã thành người của tôi rồi " Bảo nói, ánh mắt gian gian nhìn My

- " Tên biến thái..." My đỏ mặt nhìn bảo còn anh thì chỉ cười vì chọc My thực sự rất vui

- " Không đùa đâu nhưng mà vào việc chính, trong nhà cô không chỉ có 9 người chúng ta đâu " Bảo nói nhỏ (T/g chỉ có 9 người vì Quân không đi nhé)

- "Anh cũng cảm thấy sao?" My lấy lại được sự bình tĩnh rồi hỏi tiếp

- "Phải, có một số thứ không bình thường. Tôi nghe nói ông Phong là người rất tinh tế nhưng khi xem tủ rượu trong phòng khách thì thấy một chai năm 75 lại nằm phía trước chai 53 " Bảo nói

- " Cũng phải, ông ấy hay có nguyên tắc thương xếp các chai rượu lâu năm nhất để ra ngoài còn các chai mới ngâm thì đặt bên trong. Điểm này rất khả nghi, với nhà kính cả phòng ngủ của ba với đi " My nói đồng thời đưa tay xoa cằm tỏ vẻ suy nghĩ điều gì đó khiến Bảo rất thích thú

- " Hành động của em lúc này rất dễ thương " Bảo nói khiến My giật mình bỏ tay ra

- " Tên điên " My đỏ mặt quay người đi

- " Tôi chăm em rồi, em không thoát được tôi đâu " Bảo nói nhỏ

- " Thử xem.. " My nhướn mày tỏ vẻ thách thức rồi quay trở về vẻ nghiêm túc " Nói tóm lại là có ai đó đang ở trong nhà tôi trừ chúng ta ra "

- " Phải khoảng chừng 4-5 tên " Bảo khẽ gật

- " Được, vậy chúng ta cùng nhau bắt vị khách không mời này nào " my nói với ánh mắt sắc bén

" Em lúc nào cũng khiến tôi bất ngờ "

Oa~Oa~Oa! Hạnh phúc ghê, ngày 2 chap lun. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ a~ và đừng quên đón chờ chap sau nha. Cảm ơn mọi người nhiều

Chap 43: vị khách không mời

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Vị khách không mời

My cười nửa miệng, mỗi khi mà cô nở nụ cười như vậy là e rằng sẽ có một số người không toàn mạng mà trở về. My đang suy nghĩ xem liệu rằng ai đã thuê người đột nhập nhà mình thì điện thoại cô reo lên, cô cầm điện thoại rồi đi ra chỗ khác nghe

- " Alo " My bắc máy

" Vẫn khỏe chứ? " Từ trong điện thoại, một giọng nói nam trầm ấm vang lên là Boss (xem lại chap 11)

- " Oa~! Hôm nay trời mưa sao, anh mà cũng rảnh hơi gọi điện thoại hỏi thăm em sao? " My nói có ý chọc ghẹo người đang nghe máy

" Đương nhiên rồi, anh là anh trai em mà " Dương nói ra vẻ tự hào

- " Có chuyện gì sao? " My khẽ cười rồi lại trở nên nghiêm túc

" À, ngày hôm qua, anh phát hiện ra được một tin tức rất thú vị, em có muốn biết không " Dương vừa dứt lời thì trong điện thoại vang lên những tiếng va chạm của dây xích và một tiếng hét vang lên

" Aaaaaa....Thằng khốn mau thả tao ra, tao là người thân cận của anh Khiêm nếu anh ấy là biết chuyện thì sẽ không tha cho mày đâu, thằng chó "

" Nực cười, nếu mày là hầu cận thân của nó thì mày phải biết tao là ai chứ với lại giờ này nó phải đang ở đây mới phải?" Dương cười lớn rồi nói với giọng giễu cợt

- " Đây, anh lại tìm được móm đồ chơi nào nữa đây " My cười nhếch môi

" Em gái à, coi như quà anh tặng em anh sẽ cho em biết một bí mật " Dương nói rồi cười đắc ý

- " Có giá trị không?" My hỏi tiếp

" Em đã từng thấy anh cho em cái thông tin nào không hữu ích chưa " Dương cười lớn

- " Nói đi " My gần giọng

" Rồi rồi, em biết không Hoàng Thiên Quân là con nuôi của Hoàng Thiên (Tí Bự) " Dương cười nhếch môi rồi nói

- " Con nuôi? " My khó hiểu hỏi lại Dương

" Phải, tên nhóc đó được lão ta nhận nuôi, sao hữu ích chứ?" Dương nói bằng giọng đắc ý

- " Rất hữu ích, tạ ơn anh sau " My nói rồi cúp máy, trên mọi cô vẫn nở nụ cười nhếch mép

- " Chỉ vì một người không thân thích mà lại dám đối đầu với tôi. Nực cười "

Nghe điện thoại xong, My quay trở lại ghế rồi đọc sách tiếp mặc cho Bảo cứ ở bên cạnh làm phiền

- " Để tui vào lấy thêm nước ngọt nha " Vy cười nói rồi chạy vào trong

- " Tui đi chung " My vừa nói vừa đứng dậy đi vào trong nhà chung với Vy nhưng chỉ khoảng được 10' phút thì có tiếng động mạnh phát ra từ trong nhà khiến mọi người giật mình

* Xoảng * Tiếng chai vỡ phát ra từ trong nhà

- " Có chuyện gì vậy?" Thư chạy vội vào nhà với vẻ mặt hết hoảng

- " Tụi bay tránh ra " Một tên bịt mặt cầm con dao nhỏ kề sát cổ Vy rồi hét

- " Cứu tui " Vy méo mếu nói

- " Con nhỏ này im coi, tao chưa dứt cổ họng mày giờ " Tên đó hét lên

- " Mày là ai, buông cô ấy ra " Khánh hô lớn

- " Không được qua đây " Tên đó quơ quơ con dao ra trước mặt nói với giọng đe dọa

- " Mau thả cô ấy ra không là tao liều mạng với mày " Hải lao đến hét to nhưng bị Linh kéo tay lại

- " Bình tĩnh đi " Linh nghiêm túc nói

- " Bọn bay đâu, mau lấy dây thừng trói tên đó lại " Tên đó ra lệnh nhưng cả vài phút trôi qua vẫn không có động tĩnh gì nên hắn ta quay ra phía sau và... 4 tên đàn em của hắn nằm lê lết dưới đất với trạng thái bất tỉnh nhân sự cùng với My người đang đứng đó xoa tay cười nham hiểm

Trở về 10' trước, Vy vào lấy nước ngọt còn My thì đi vệ sinh, Vy bất ngờ bị tên cầm đầu bắt giữ làm con tin. Khoảng một lát sau My ra thì bị đám đàn em vây bắt nhưng bất thành, kết cục là đám đó bị My đánh một trận tơi bời

- " Gì " My cảm thấy có nhiều ánh mắt hướng về mình thì ngược đầu lên nhún vai đưa bộ mặt " chẳng có gì " ra nhìn cả bọn. Nhân thời cơ nên Vy cắn tay tên cầm đầu rồi tụt xuống bỏ chạy

- " A, con nhóc này " Tên đó kêu lên rồi lao đến chỗ Vy nhưng lại bị Hải đá một phát vào bụng khiến hắn ta ngã ngửa

* Rắc, rắc *

_ " Mày còn chuyện chưa xong với tao đâu đấy " Hải bóp tay rồi nhìn tên đó với ánh mắt đe dọa

[20' sau]

- " Khai mau, là ai xai mày " Khánh túm cổ áo tên đó nhấc lên

- " Một con nhỏ kia nó nói nếu tao bắt được con nhỏ tên Bảo My thì con đó sẽ cho tao tiền " Tên đó ho khan rồi nói

- " Tên " Bảo trừng mắt nhìn tên đó khiến hắn hơi run

- " Tao không biết " Hắn khẽ quay đi

- " Nói mau " Minh nắm tay thành đám giờ lên đe dọa

- " Tôi nói. Con nhóc nào đó, nó đeo khăn che mặt nên tôi không biết nhưng con nhóc đó đó có một hình xăm hình hoa hồng màu đen ở eo phía sau lưng " Tên đó đưa tay che mặt rồi nói

- " Hình xăm hoa hồng màu đen?" Khánh khó hiểu

- "Rosez?" Thư bỗng dưng nói khiến mọi người hình như đã hiểu ra một điều gì đó bỗng chốc mọi người lại cùng nhau mang một vẻ mặt đáng sợ

- "Rosez?" My nói nhỏ rồi lại nở một nụ cười đáng sợ " Thú vị đấy "

Hế nhô, Mèo Mun đã trở lại và ăn hại hơn xưa:)): Ahiihi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ôn thi

Cả bọn quyết định giao tên đó cho cảnh sát rồi lại tiếp tục chơi hơn nửa tiếng sau mới nghiêm túc ôn bài

- " My ơi, bài này giải sao?" Vy cầm quyển tập chạy đến chỗ My ngồi để hỏi bài

- " Làm thế này....." My đặt quyển SGK xuống bàn rồi quay sang chỉ bài cho Vy

- " Bài này thì sao?" Linh chạy lại hỏi

- " Làm theo công thức thôi " My khẽ nói

- " Tui làm xong rồi nhè " Hải khẽ vươn vai rồi đứng lên đi ra ngoài trong sự "không thèm quan tâm" của mọi người

Khoảng hơn 14 giờ thì cả bọn hoàn thành xong bài tập ôn thi nên nghỉ ngơi một lúc

- " Ê, xem phim không " Vy hớn hờ lấy mấy đĩa phim kinh dị mà cô mang từ nhà đi

- " Phim?" Khánh nhướn mày hỏi

- " Ủ, phim kinh dị xem không?" Vy mừng rỡ cười nói, nói về đề kinh dị thì phải nhớ đến Vy tại nhờ là fan cứng của thể loại này

- " Cũng được " Nhi nói rồi cùng cả bọn đến phòng chiếu phim của nhà My

Đến phòng chiếu, cả bọn ngồi một lượt trên ghế sofa, Linh cầm theo chiếc gối nhỏ để có gì che, Thư với Vy thì hai tay xách nào là bím bím, nước ngọt. Vy đưa đĩa phim cho My rồi cùng cả bọn xem

Tụi nó xem phim The Ring trước, đến cái đoạn mà con ma chui ra từ cái Tv khiến Linh dựng tóc gáy nắm chặt lấy cánh tay Minh khiến anh khóc thảm trong lòng vì đau. Hết The Ring rồi tới mấy bộ phim khác, bọn nó kết thúc bằng bộ phim Chuyển Tàu Sinh Tử, coi đoạn cuối khiến mấy đứa bật khóc

- " Đoạn cuối buồn quá đi. Hic " Thư sụt sịt nói

- " Nè Linh, bà ngủ luôn rồi hả?" Nhi quay qua lay lay tay Linh tưởng nhỏ ngủ chứ thực chất nhỏ bị mất hồn luôn rồi

- " Rồi cho xin ý kiến của khán giả cái coi " Vy đứng lên, tay chống nạnh cười nói

- " Sợ " Nhi

- " Buồn " Thư

- " Không ý kiến " Khánh, Bảo

- " Hay " Hải, Minh

- " Còn bà My thì sao?" Vy quay sang hỏi My thấy nhỏ chỉ trưng khuôn mặt không quan tâm và một chữ " Nhạt "

- " Nhạt á, bà không thấy sợ à?" Linh bật dậy hỏi

- " Ủ, không đáng sợ chút nào " My nhún vai nói

- " Cũng đúng thôi, người có thần kinh thép như chị ấy thì sợ gì?" Thư khẽ thở dài

- "Tao không tin là mày không sợ gì hết " Vy nói lớn

- "Ừm, con người mà, sợ hãi một thứ gì đó là chuyện bình thường, mày thật sự không sợ gì hết sao?" Nhi quay sang hỏi My

- "Ồ " My khẽ gật

- " Có khi nào nó không phải người Trái Đất không bay?" Hải cười nguy hiểm rồi nói khiến cả bọn liên tưởng tới người ngoài hành tinh với chiếc đĩa bay và cái đầu to có hình thù kì quặc

- " Nói mau, mục đích của mày xuống Trái Đất để làm gì?" Vy nói lớn

- " Bọn điên " My lơ bọn đó rồi đi ra ngoài

- " Có đứa nào muốn cược với tao không?" Khánh nói

- " Chơi gì?" Minh cười nhếch mép rồi đi đến

- " Đoán thử xem coi My sợ gì, mỗi đứa cược bao nhiêu thì tùy " KHánh nói tiếp

- " Thời gian thì sao?" Bảo khoanh tay trước ngực rồi nói

- " Sau khi thi trường tổ chức đi chơi đúng không, lấy thời gian là kì nghỉ đó đi, kì nghỉ kéo dài 4 ngày vậy thời gian là 4 ngày. Ok?" Hải nói

- " Được, tui chơi nữa " Vy cười rồi hô lớn

- " Tui với bà Nhi không chơi đâu, mấy người chơi đi nhé " Linh nói rồi kéo Nhi lên ghé ngồi

- " Được, nhưng không được nói cho My biết. Ok?" Khánh nói

- " Ok " Nhi đưa tay làm kí hiệu

- " Vậy thắng thua làm sao?" Minh hỏi tiếp

- " Thắng ăn thua mất, thế lệ là chỉ cần dọa My sợ là được nhưng phải có ít nhất một người trong cuộc chứng kiến bao gồm hai bà kia nữa " Khánh nói rồi đưa tay chỉ về phía Linh với Nhi đang ngồi ăn bím bím

- " Được, vậy nếu không có ai thắng thì sao?" Vy đi đến ngồi chung với Linh và Nhi rồi hỏi

- " Thi thua cược vậy thôi. Chơi không?" Khánh nhướn mày hỏi

- " Chơi " Cả bọn đồng thanh và cùng lúc đó ở bên ngoài có một người đang dựa lưng vào cánh cửa môi nở nụ cười nhếch mép

- " Tôi cũng muốn biết mọi người dọa tôi bằng cách nào " My nói thầm rồi rời đi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Kỳ thi

Trường bọn nó chia phòng thi theo chữ cái nên mỗi đứa bị tách riêng một phòng

- " Oa, bài khó quá đi " Minh vờn vai đi ra khỏi phòng thi cùng với My vì hai đứa cùng phòng

- " Tránh ra một bên xem nào, chần hết cả đường " My nhăn mặt rồi lượn sang bên trái của Minh để đi ra ngoài

- " Làm gì mà khó tính thế bà này. Khó tính vậy mốt không lấy được chồng đâu nha " Minh thấy My nhăn nhó nên trề môi chê nhỏ

- " Hề..." My nghe thấy thì khóe môi giật giật rồi cười gian " Thi tôi lấy cậu, không được sao?"

- " Hả, dám không?" Thấy My chọc nên anh cũng hòa theo, anh chống tay ép My vào tường cười cười gian

- " Cậu nghĩ tôi không dám " My nhướn mày thách thức, cô khoanh tay lại dựa lưng vào tường

- "Ồ, làm thử mình xem nào " Linh tiến mỉm cười nhưng nụ cười của Linh có ý đe dọa

- "Linh, nghe thấy hết rồi hả hay là mới nghe đến đâu thôi? Hiểu lầm, hiểu lầm thôi mà" Minh nghe thấy Linh lên tiếng thì giật mình liền buông My ra rồi tiến sát lại nhỏ mà giải thích

- "Tính rủ đi xuống căn-tin, lên thấy chuyện này hết hứng. Thôi, tui zia " Linh trề môi rồi quay người bỏ đi

- "Lát bà chết với tui " Minh tức giận chỉ chỗ rồi chạy theo Linh

- "Plè, thử xem " My lẻ lười chọc tức lại Minh rồi quay sang nhìn Bảo nhưng lại bị Bảo bơ

- "... " Bảo không nói gì chỉ quay người bỏ đi để lại My với khuôn mặt méo xệch

- "Tên này bị sao nữa đây " My khề thở dài rồi bước đi vào nhà vệ sinh mà không hề hay biết rằng tên đó nào đó đang tức giận đỏ mặt trong lòng nhưng rồi bỗng cô quay lưng lại

- "Ê, đứng đó chờ tui lát nha " My cười nhạt rồi đi tiếp

- "Rốt cuộc là sao đây, con nhóc này thật là " Bảo khề đỏ mặt nhưng anh nhanh chóng đưa tay lên che đi khuôn mặt đang đỏ bừng của mình rồi khề gật đầu

My đẩy cửa đi vào nhà vệ sinh mà không biết rằng có một người đang đợi sẵn cô ở đó

- "Bảo My " My hiểu kì quay lại không một chút phòng bị nên cô bị lãnh trọn cái tát của Như lên mặt

- "Trả cho mày vì mày làm bề mặt tao với anh Bảo " Như tức giận quát

- "Thẹn quá nên trút lên tôi à, nhục nhã chưa kìa " My cười khinh bỉ nhìn Như

- "Mày.." Như cứng họng định giơ tay lên tát My lần nữa nhưng lại bị cô bắt được

- "Đừng tưởng rằng tôi sợ chị, cũng như là đám đàn em ngu ngốc của chị. Chị hiểu chứ?" My nhấn mạnh rồi hất tay Như ra

- "Vậy ra là mày biết " Như nhếch mép cười còn My thì nhún vai cho qua

- "Vậy chị bằng tao tự xử mày cho xong " Như hét rồi rút con dao bấm ra quẹt một đường vào tay My, cô khề nhăn mặt nhưng nhanh chóng túm lấy cánh tay của chị ta kéo về phía trước rồi dùng cùi chỏ thực mạnh vào mặt đối phương khiến chị ta bị choáng nên làm rớt con dao xuống

- "Chẳng phải đã nói là đừng động vào tôi rồi sao?" My nhặt con dao lên rồi nhún mày nhìn Như đang hoảng sợ ở trước mặt

- "MÀY nghĩ là tao sợ mày sao? Đừng hòng nhé " Như nói rồi bật cười

- "Tôi không muốn và cũng không cần chị sợ tôi, cái duy nhất mà tôi cần là mong chị đừng động vào tôi nữa, tôi làm gì sai sao? HAY chị nhìn tôi không vừa mắt? Há?" My gằn giọng mỗi một câu nói của cô như đều đang đe dọa Như

- "Sự có mặt của mày ở trường cũng là một lý do và ngay cả việc mày gần gũi với anh Bảo cũng là một lý do " Như hét lên

- "Chỉ vậy thôi?" My nhún vai và nhận được cái gật đầu từ Như rồi khề bật cười " Cô thật là vô lý, anh ta gần gũi với ai là chuyện của anh ta, cô lấy gì mà ngăn cấm " My nói rồi quay lưng đi

- "Có lý do " Như hét khiến My sựng người lại

- "Lý do là gì, tôi hi vọng chị có thể đưa ra lý do nào đó mà tôi chấp nhận được " My quay người lại khoanh tay trước ngực rồi nói

- "Đến lúc thì cô cũng biết thôi, dù sao thì cô ta cũng sắp trở về rồi. Mọi thứ tôi đang làm đều là muốn tốt cho anh ấy " Như nhanh chóng đi lên trước

- "Còn nhiều điều về anh ấy mà cô chưa biết đâu. Hi vọng một ngày nào đó tôi và cô có thể thù thành bạn " Như nói rồi mở đi ra ngoài. Để lại My với mớ cảm xúc hỗn độn

"Rốt cuộc cảm giác này là tốt hay xấu đây " My đặt tay lên ngực rồi tự hỏi

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngọc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Chút gì đó

Như mở cửa bước ra ngoài còn My thì đứng trầm ngâm một hồi rồi mới đi ra ngoài. Trong đầu My cứ luôn thắc mắc rằng lời Như nói ban nãy là ý gì, cho dù ám chỉ điều gì thì cô vẫn nên cẩn thận thì hơn bởi vì đầu đó trong cô, có một chút gì đó gọi là bất an

- "Ê, đợi lâu không?" My đi đến vỗ nhẹ vai Bảo rồi cười nhạt

- "Một chút " Nghe My vỗ vai nên anh quay người lại nhìn cô rồi cười đáp lại

- " Là sao chứ? Nói không hiểu gì cả " My trẻ môi rồi bước đi trước còn Bảo thì đi sau

- " Vậy thì cố hiểu đi " Bảo nói to rồi chạy đi trước

- " Tên kì lạ " My lầu bầu nói

- " My..." Nghe thấy ai đó gọi mình nên My quay lại thì Nhi chạy đến túm lấy cánh tay cô

- " Aaaa, đau đấy nhỏ này " My khẽ nhăn mặt rồi rút tay về

- " Sao vậy " Nhi buông lỏng tay ra thì thấy có máu dính vào tay mình nên cô hơi ngạc nhiên " Máu, mày bị thương à, có phải là tao vừa chạm vào ko?"
Nhi lo lắng cầm tay My dâng lên để nhìn rõ vết thương của My

- " Tao ko sao " My khẽ lắc đầu rồi cười nhạt

- " Để yên tao sát trùng cho " Nhi lo lắng nói rồi lấy chai thuốc sát trùng trong túi với bịch bông gòn ra

- " Thôi thôi, chỉ là vết xước nhỏ thôi mà " My thấy Nhi lúi nhúi nhiều đồ ra thì khẽ xua tay từ chối

Tại một nơi khác cùng thời điểm đó. Sau khi đi khỏi chỗ My thì Bảo gặp Khánh ở cầu thang

- " Ê Bảo, thấy Nhi đâu không?" Khánh chạy đến hỏi

- " Không " Bảo nghĩ một hồi rồi nhún vai nói

- " Đi đâu rồi không biết nữa " Khánh đưa tay xoa xoa mái tóc rối của mình

- " Kiểm Nhi chỉ? Không phải là thích nhỏ rồi đấy chứ " Bảo cười gian rồi nói với ý chọc ghẹo

- " Không phải, chỉ là có chút việc ở Hội Học Sinh thôi " Khánh đưa hai tay chống nạnh rồi nói

- " À, việc ở Hội Học Sinh " Bảo nhắc lại

- " Ủa, mà tay mà bị thương à, nặng không mà chảy máu kìa " Khánh nhìn thấy tay Bảo có chút máu thì hỏi

- " Bị thương? Không có " Nghe Khánh nói thì Bảo giơ tay lên xem, đúng là có chút máu thật nhưng đây không phải là máu của anh, chẳng lẽ....Bảo chợt nhớ ra điều gì đó thì chạy vụt đi, anh chạy nhanh đến chỗ ban nãy thì vô tình nghe thấy được cuộc nói chuyện của My với Nhi, anh đứng nép sát vào bức tường để nghe lén

- " Đưa tay tao dán băng cá nhân cho " Nhi nói rồi lấy miếng băng cá nhân ra dán vào tay cho My

- " Cảm ơn nhé " My cười nói

- " Không sao, mà sao mày bị thương?" Nhi cười đáp lại rồi hỏi

- " Không có gì " My xua tay nói

- " Thật là không có gì không, ban nãy tao thấy Như đi ra khỏi nhà vệ sinh trước mày vài phút mà " Nhi tò mò hỏi

- " Không có gì đâu, chỉ là có chút tranh cãi " My khẽ xua tay

- " Rồi chị ta đánh mày. Thật độc ác " Nhi tức giận quát

- " Không sao, mà chị ta chưa chắc đã ác như vậy đâu, đừng nói quá lên thế chứ " My nói

- " Nói quá gì, chị ta năm lần bảy lượt kiểm chuyện với tụi mình còn bắt nạt mày, vậy mà không ác á? Có phải mày hiền trở lại rồi không?" Nhi quát lên rồi cầm tay My lay nhẹ

- " Không có, chỉ là cảm thấy có chút gì đó... kì lạ chẳng. Chị ta nói rằng tất cả mọi thứ mà chị ta làm đều là tốt cho tên Bảo " My khẽ thở dài rồi dứt tay vào túi áo khoác

- " Tốt cho anh Bảo á? Bất nạt mày, đánh đập mày mà cũng là tốt cho anh Bảo sao? Mày có chắc rằng đó là cái lý do thật sự hay chỉ là cớ của chị ta thôi " Nhi nhăn mặt khó hiểu

- " Tao không biết, nhưng có lẽ tao vẫn chưa hiểu hết về anh ấy " My thở dài, đôi mắt buồn hướng về một nơi vô định

- " Thôi đừng buồn mà " Nhi khẽ vỗ vai an ủi

- " Ủm. Mà chị ta còn nhắc đến người nào đó nữa đấy " My nhớ ra gì đó rồi nói tiếp

- " Ai? " Nhi khó hiểu nhìn My

- " Không biết, chỉ nói rằng tao sắp được gặp thôi. Mà thôi kệ, gặp rồi tính " My xua tay cho qua rồi đi tiếp

- " Ủa, xuống căn tin đi, mọi người chắc tập trung ở đó hết rồi " Nhi cười nói rồi kéo tay My đi

Còn Bảo, anh đứng đó trong lòng bỗng cảm thấy khó tả

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Nỗi sợ của My 1

Hơn một tuần sau thì cả bọn thi xong đũa nào cũng thờ phào nhẹ nhõm. Vì là trường nổi tiếng trong nên bọn nó hết thi chính quy rồi tới nâng cao nên trong một tuần qua chả có đũa nào dám rời quyển sách kể cả khi đi vệ sinh

- " Mặt trời, gió, mặt đất,...tao tự do rồi " Hải giang rộng hai tay giờ cao lên trời rồi hét to trong sung sướng

- " Nhìn cái mặt hạnh phúc chưa kìa. Chắc, chắc không có ý tứ gì cả " Minh nhìn Hải mà lắc đầu ngao ngán

- " Chứ giờ mày muốn tao phải thể hiện làm sao??? " Hải khẽ nhăn mặt nhìn Minh

- " Đơn giản, nhìn tao nhá " Minh tặc lưỡi hất vạt áo ra sau, hai tay chống nạnh tỏ vẻ ta đây rồi nói nằng cái giọng ngọt xót " Mẹ thiên nhiên...con về rồi "

- " Hic " Hải khẽ rùng mình, thấy Linh vừa đi ra chung với Thư và Vy thì Hải chạy đến lay nhẹ tay Linh đồng thời chỉ về phía Minh với khuôn mặt bất mãn rồi nói " Linh ơi, cứu bồ, thằng Minh bị mắc bệnh sến rồi kìa "

- " Ấy, ấy tao ko có nhá " Nghe thấy Hải nhắc tên mình thì Minh quay lại chạy đến chỗ Linh mà bào chữa

- " Lâu lâu lên con tí, ở gần mấy ông riết ông bị nhiễm lun rồi " Linh cười nhếch mép, gạt tay Hải ra rồi nói

- " Rồi bênh nhau luôn " Hải trề môi

- " Về đi đứng đó làm gì? " My khoác Nhi đi ra ngoài rồi nói

- " Đợi tụi mày chứ làm gì " Vy quay người lại rồi nói lớn

- " Rồi về thôi " Nhi chạy đến nói

Cả bọn cùng nhau đi bộ về, tụi nó chia từng cặp đưa nhau về rồi còn mỗi Bảo và My (do ko muốn làm bóng đèn nên Thư đã ở lại chung với Nhi). Đang đi thì trời chợt mưa to nên cả hai đứng che dưới mái hiên của một cửa hàng gần đó

- " Haizz, xui thật chứ " My nhìn trời mưa mà khẽ thở dài

- " Mặc vào " Bảo đưa áo khoác của mình cho My

- " Anh mặc đi, tui không sao không cần lo cho tui " My thấy vậy thì hơi bối rối nên cô đẩy nhẹ chiếc áo về phía Bảo

Bảo tiến sát về phía My, choàng chiếc áo khoác vào cho cô rồi cúi xuống thì thầm gì đó vào tai My khiến cô đỏ mặt quay người đi

- " Áo trong của cô lộ rồi "

- "Hả? Cái..." My khó hiểu nhìn xuống thì đúng thật, do trời mưa nên áo sơ mi của My ướt nên áo trong bị lộ ra, cô xấu hổ cúi đầu xuống đồng thời mặc chiếc áo khoác mà Bảo đưa

- "Bụp...hahahaha" Bảo bịt miệng nén cười

- "Có gì vui mà cười cơ chứ " My xấu hổ quát, hai bên má của cô đỏ ửng lên do ngượng

- "Không có gì, chỉ là biểu cảm của cô khá lạ nên hơi buồn cười " Bảo đưa một tay che miệng cười lớn

- " Còn cười?" My nhướn mày nhìn Bảo đang ôm bụng cười " Tôi đánh anh " My giơ tay đánh nhẹ Bảo mấy cái

- "Được, được, tôi không cười nữa " Bảo dừng cười, anh giơ tay gạt hai tay My ra rồi nhìn thẳng vào mắt My

- " Anh tính làm gì? " My nhìn Bảo rồi bất chợt lùi ra

Bảo tiến đến một tay chống lên tường, cúi đầu xuống gần mặt My khẽ hỏi

- " Tôi tự hỏi rằng người như cô thì sợ thứ gì nhỉ? "

- " Người như tôi?" My nhướn mày khó chịu rồi khoanh tay dựa lưng vào tường hỏi tiếp " Người như tôi là loại người gì?"

- " Không có ý gì đâu " Bảo khẽ xua tay cười nhẹ rồi nói " Chỉ là bên ngoài cô rất là mạnh mẽ thì khá ít người nghĩ rằng cô sợ gì đó mặc dù tôi biết rằng về mạnh mẽ bên ngoài này.... chỉ là một... vỏ bọc "

- " Anh có vẻ khá đề ý đến tôi nhỉ " My cười nhạt khi nghe Bảo nói từ 'vỏ bọc', cô buông tay, lách người qua bên trái, My nhìn mưa rơi mà cười khinh bỉ cái cuộc sống hiện tại, cái cuộc sống mà cô không đã là chính bản thân mình

- " Haizz... Phải chịu thôi, tôi đâu có quyền lựa chọn cuộc sống cho bản thân. Rồi cuối cùng tôi vẫn chỉ còn lại 1 mình. Sao tôi lại nói vậy vs anh nhỉ, cứ xem như là tôi chưa nói gì hết nhé " My quay đầu nhìn Bảo rồi mỉm cười, nụ cười hồn nhiên trái ngược vs bản thân cô hiện tại

Bảo nhìn cô như vậy mà có chút đau lòng, mặt anh tối sầm lại, lòng bàn tay siết chặt vào nhau. Anh lao đến ôm chặt My vào lòng

- "Ngốc, còn tôi cơ mà" Anh cúi đầu xuống đầu My, mùi hương hoa hồng từ người My tỏa ra khiến anh nhớ đến một cô nhóc mà anh thường hay chơi đùa cùng lúc nhỏ, Bảo vòng tay siết chặt như không muốn buông My ra

My dựa đầu vào người anh, bỗng chốc cô lại có cảm giác an toàn khi ở bên cạnh Bảo, không một chút xa lạ mà lại còn cảm thấy quen thuộc

- "Này, cô đang lợi dụng ôm tôi đấy à?" Bảo lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của My kèm với cái khung cảnh lãng mạn này giờ

- "Biến thái! " My giật mình đẩy Bảo ra " Là anh ôm tôi trước " My chu môi cãi

- "Đừng biện lý do. Nào lại đây " Bảo cười rồi ra hiệu cho My đến chỗ mình

- "Làm gì " My khoanh tay trước ngực nhăn mặt nhìn Bảo

- " Chẳng phải cô muốn ôm tôi sao, nào lại đây, nhanh nào " Bảo ra hiệu cho My

- " Biến thái! Không thèm nói với anh, tôi về " My tức giận quay lưng bỏ đi

- " Ê, giận hả? Chờ tui " Bảo cười nhẹ rồi chạy theo My

Mưa đang to hạt bỗng ngớt dần rồi tạnh hẳn. Gió dịu lại và mặt trời hé nắng, những đám mây đen kéo đi để nhường chỗ lại cho những tia nắng ấm áp. Vài tia nắng tinh nghịch chiếu vào mặt My, cô đưa tay lên che rồi mỉm cười. Đây là khoảng khắc mà My thích nhất, được đón những tia nắng ấm sau cơn mưa lạnh lẽo, được hưởng cái hơi sương thoang thoảng dưới từng tán lá

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Bảo bị bệnh rồi !!!

Trời vừa tạnh một lát lại mưa tiếp kết cục My với Bảo phải lợi mưa về nhà. My đẩy cửa bước vào rồi quay người nhìn Bảo

- " Vào nhà đi, còn nhìn gì nữa " Bảo cười nhạt rồi nói

- " Anh ướt hết rồi, muốn vào ngồi một lát không?" My lướt nhìn Bảo một lần rồi khẽ nói

- " Không cần, tôi về đây " Bảo cười nhẹ, đưa tay xoa đầu My rồi quay người đi

My phòng miệng khó chịu vì bị đối xử như con nít nhưng đầu đó trong cô lại cảm thấy hài lòng, My chạy vội vào trong một lát rồi chạy đến chỗ Bảo

- " Cảm lấy, cảm ơn vì đã đưa tôi về " My một tay cầm dù che cho mình, tay còn lại thì đưa chiếc dù màu trắng cho Bảo

- " Cảm ơn, vào nhà đi kéo bệnh. Cô mà bệnh là tôi mệt lắm đấy " Bảo cầm lấy chiếc dù My đưa, bung lên che cho mình rồi nói

- " Tôi tự lo cho mình được, anh mới là người cần được chăm sóc đấy. Về đi, tôi đi vào nhà đây " My nói rồi quay lưng bước đi nhưng giữa chừng lại quay người nhìn lại thì thấy Bảo vẫn đứng đó nhìn mình

- " Nhìn gì đó?" My nói lớn

- " Nhìn cô vào nhà, tôi mới yên tâm " Bảo tay hắt người lại, tay rút túi quần rồi nói lớn

- " Tôi đâu phải con nít chứ " My tặc lưỡi " Về sớm đi " My nói rồi quay người đi

My đẩy cửa bước vào trong. Thấy cô đi về với toàn thân ướt nhẹp thì bà Vân chạy đến đưa khăn cho My

- " Con ướt hết rồi, đi lau cho nhé "

- " Không cần " My cầm lấy chiếc khăn bông trên tay bà Vân rồi đi lên phòng mình, cô biết là bà Vân có ý tốt muốn làm lành với mình nhưng có lẽ khoảng cách giữa hai người quá xa rồi nên cho dù có làm lành thì khoảng cách đó cũng chẳng rút gần lại được

My bước vào rồi đóng cửa phòng lại, cô ném chiếc cặp xách xuống đất, mở tủ chọn bừa bộ đồ nào đó rồi nhanh chóng đi tắm. Khoảng 10' sau, My bước ra với chiếc áo 3 lỗ màu đen với chiếc quần đùi cùng màu, một tay dùng khăn lau khô tóc tay còn lại thì đóng cửa phòng tắm. Lúc nhìn ra thì thấy chiếc áo khoác của Bảo được My vắt trên ghế, cô đi đến cầm chiếc áo rồi nghĩ một lúc lâu

" Ướt rồi, để nhờ chị Hồng giặt vậy " My cầm chiếc áo mang ra ngoài, định gọi ai đó nhưng lại thôi rồi cầm chiếc áo đi vào phòng tắm

" Tự giặt vẫn tốt hơn " My cầm chiếc áo mang vào phòng tắm, trên môi còn loáng thoáng một nụ cười

Loay hoay khoảng 10' trong phòng tắm thì My cầm chiếc áo khoác ra treo ngoài ban công rồi ngồi vào bàn mở laptop ra để xử lý vài việc trong bang nhưng lại nhớ đến hình ảnh mà Bảo ôm mình thì cô lại chẳng viết được chữ nào. My khoanh chân, ngã người trên chiếc ghế xoay, quay qua quay lại cô vẫn không hiểu tại sao Bảo lại ôm lấy cô như thế

" Lại phân tâm rồi, làm việc trước đã " My đánh nhẹ vào mặt mình rồi bắt tay vào làm việc

Sáng hôm sau, vẫn như mọi ngày My dậy từ sớm để tập thể dục rồi đến trường cùng với Thư và Nhi

- " Hôm nay có kết quả thi chưa nhỉ?" Thư nhìn Nhi rồi hỏi

- " Chưa đâu, khoảng tuần sau mới có lận " Nhi tươi cười trả lời

- " À, tuần sau là khi đi chơi về phải không chị?" Thư đặt một ngón tay lên môi, nghĩ ngợi gì đó rồi nhìn Nhi hỏi tiếp

- " Ừm " Nhi khẽ gật rồi quay lại hỏi " Mà tui mình bằng tuổi nhưng sao lại gọi tui bằng chị "

- " À, tại gọi chị My quen rồi nên em cũng hay gọi bạn chị My bằng anh chị luôn ấy mà " Thư cười tươi nhìn Nhi

- " Ừa, mà My mang gì theo đấy?" Nhi khẽ gật đầu rồi quay sang nhìn My

- " Không có gì " My nói rồi nhanh chóng đi vào lớp, Nhi với Thư cũng theo sau

- " Chào mọi người " Thư mỉm cười hô to

- " Hi " Vy cười đáp lại Thư

- " Anh Bảo đâu rồi ạ?" Thư nhìn thấy chỗ trống bên cạnh My thì thắc mắc hỏi

- " À, hôm nay nó nghỉ " Khánh trả lời

- " Sao vậy ạ?" Thư đi đến cất cặp rồi hỏi tiếp

- "Cảm rồi, nó dầm mưa nguyên ngày hôm qua nên bệnh luôn " Minh đi đến chỗ Khánh rồi nói " Anh vừa xuống nộp đơn dùm nó xong "

- " Chiều mày mang tập về nhà nó dùm tao nhá Hải?" Khánh nhìn Hải rồi nói

- " Chiều nay á, không được tao bận rồi " Hải quay xuống, khẽ lắc đầu từ chối

- " Mày đi không được à?" Minh nhìn Khánh nói

- " Hôm nay tao phải họp Hội Học Sinh " Khánh nói

- " Ai cũng bận vậy ai đi?" Vy đi đến hỏi

- " Tôi " My lên tiếng

- " Bổng dưng tốt lạ thường?" Vy nhìn My cười nguy hiểm

- " Tao cần trả đồ. Chỉ đường đi, ra về tao đến " My nói

- " Rồi để tui ghi địa chỉ cho " Khánh nói rồi ghi địa chỉ nhà Bảo cho My

-----

Hôm nay đăng hai chap lun nha. Xin lỗi vì đăng trễ nha m.n

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Thăm bệnh

Reeng~reeng~ chuông tan học vang lên, từng người một nhanh chóng rời khỏi trường để trở về nhà. Ở cuối lớp, một cô gái có mái tóc đen dài đang nằm úp mặt xuống bàn và làm một cái nhiệm vụ cao cả nhất là... ngủ

- " Ê My, tan học rồi kìa " Nhi đi đến khẽ vỗ vai My.

- " Ừm " My ngồi dậy, chỉnh lại tóc rồi khẽ gật đầu

- " Nè, địa chỉ nhà thằng Bảo đây " Khánh đi đến đưa tờ giấy có ghi địa chỉ cho My, cô cầm lấy rồi đi ra ngoài

- " Nhớ cậu cả nhé " Khánh cười nói

Trên đường đi, My tự hỏi không biết nên mua gì thăm anh ta nên cô nhờ một sự trợ giúp khác từ Google-sama. Sau khi xác định được từng món thì My ghé vào siêu thị gần đó để mua đồ rồi đến nhà Bảo. Khoảng 20' đi bộ thì cũng đến nơi, trước mặt My là một khu chung cư cao cấp của Tô gia. Đi bước vào trong, bấm thang máy lên phòng 1212

Kính coong~ kính coong. Cô đặt đồ xuống rồi bấm chuông, khoảng 5' sau thì có người mở cửa

- " Có chuyện gì " Bảo lét ra ngoài mở cửa với cái áo thun và chiếc quần short

- " Anh tự ra mở cửa sao? Không có người ở nhà à " My thấy Bảo tự thân ra mở cửa thì thắc mắc hỏi

- " Tôi sống một mình. Mà cô đến đây làm gì?" Bảo bước ra, dựa lưng vào cánh cửa

- " Thăm bệnh " My xách túi đồ lên rồi định bước vào trong

- " Khoan " Bảo kéo cánh tay My ra ngoài " Tôi khỏe rồi, cô về đi " Bảo nói rồi định đi vào nhưng lại sợ ý đập đầu vào cửa

- " Khỏe? " My nhướn mày khó chịu rồi kéo Bảo vào trong

Trong phòng, Bảo nằm trên giường còn My thì lấy cây kẹp nhiệt độ ra xem

- " 39°C, hình như anh hết khỏe rồi nhì "

- " Tôi khỏe, cô mau..." Bảo tính ngồi dậy nhưng lại bị My đẩy xuống giường

- "Nằm im đó " My nói, đồng thời lấy khăn ướt đắp lên trán cho Bảo rồi đặt cây kẹp nhiệt độ vào nách Bảo

- "Này, cô lo cho tôi à?" Bảo nhìn My rồi cười đều

- "Do tôi mà anh bị cảm nên tôi phải có trách nhiệm vs anh chứ " My nói rồi cầm thau nước ấm đi ra ngoài.

- " Vậy nếu ko phải do cô thì cô có đến ko? " Bảo nhìn bóng lưng My đi ra ngoài thì hỏi tiếp

- " Tuy " My nói rồi mở cửa đi ra ngoài

My đóng cửa lại, cô ngồi tựa lưng vào cánh cửa, úp mặt xuống đầu gối

- " Tên gốc nhà anh, chết tiệt " My đỏ mặt, cô do không muốn ai nhìn thấy khuôn mặt đỏ ửng của mình đã che đi. Lấy một hơi sâu để bình tĩnh lại, My đứng lên rồi bước vào nhà bếp

Việc nấu ăn, đối với My khá là dễ vì trước đây My đã từng học nấu ăn và một phần là do mẹ cô dạy. Loay hoay trong bếp khoảng 15-20' thì một tô cháo gà nóng hổi được ra lò, cô đặt tô cháo lên chiếc đĩa với ly nước lọc và một bịch thuốc

- " Ăn cháo này " My đi đến, đặt đồ ăn xuống bàn

- " Cô dứt, tôi ăn đi " Bảo giọng trên trêu ghẹo

- " Anh bị cảm trong người chứ ở tay đâu mà tự ăn không được?" My khẽ nhăn mặt rồi nói

- " Ồ, vậy thì khỏi ăn nữa " Bảo giả bộ giận dỗi lấy chăn trùm kín đầu

- " Kệ anh, tôi đi ra ngoài " My nói rồi bước ra ngoài nhưng được khoảng 4' sau thì cô lại đi vào

- " Ngồi dậy, tôi dứt " My khó chịu nói rồi ngồi xuống dứt từng thìa cháo một cho Bảo

- " Sao lại vào rồi? " Bảo cười châm chọc

- " Trách nhiệm " Nghe My trả lời thì Bảo cười thầm rồi đưa tay xoa đầu cô

- " Anh vừa làm gì đó?" My gạt tay Bảo ra

- " Không gì? Ăn cháo nhanh không nguội " Bảo cười nhạt rồi chỉ vào tô cháo. Ăn cháo mà My nấu, bỗng dưng anh cảm thấy có chút cảm giác gì đó, một thứ cảm giác quen thuộc

- " Không vừa miệng à?" My thấy Bảo trầm ngâm một lúc thì hỏi

- " Không có gì?" Bảo cười nhạt rồi ăn tiếp

My đặt tô cháo lên bàn rồi đưa thuốc và nước cho Bảo

- " Uống thuốc rồi nghỉ ngơi đi, tôi về đây "

- " Ồ lại một chút nữa được không?" Bảo quay mặt đi rồi nói

- " Làm gì?" My quay người hỏi

- " Tôi vẫn chưa khỏe mà " Bảo bật dậy nói

- " Hừm " My tiến đến sờ trán Bảo " Vẫn còn sốt, anh nghỉ ngơi đi, tôi về đây " Được một lát thì cô đứng lên

- " Ồ lại cho đến khi tôi ngủ được không? " Bảo nắm tay áo My giữ lại rồi hỏi

- " Anh là con nít đấy à? " My khẽ nhăn mặt

- " Thôi bỏ đi. Cô mau về đi, nhanh lên " Bảo bật dậy khỏi giường, cầm theo túi xách của My rồi đẩy cô ra khỏi cửa

- " Ê, ề, nhớ uống thuốc rồi nghỉ..."

Rầm My chưa kịp nói hết câu thì Bảo đã đóng sầm cửa lại

- " Khó hiểu " My khẽ nhăn mặt, cô xách chiếc cặp lên rồi ra về

Bên trong căn phòng, Bảo ngồi bệt xuống đất tựa lưng vào cửa, một chân duỗi thẳng còn chân kia co lên một tay đặt lên đầu gối. Anh tựa đầu vào cánh cửa phòng, đôi mắt nhìn lên trần nhà, miệng nói ra một chữ

Mẹ...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Nội gián

My đẩy cửa bước vào trong nhà, thấy My đi vào thì Thư chạy vụt ra ôm chầm lấy cô

- "Chị My, chị về rồi "

- " Có chuyện gì?" My khẽ đẩy Thư ra rồi hỏi

- " Có người kiếm chị " Thư nói rồi đưa tay chỉ về phía Như đang đứng trước cửa phòng khách

- " Hi " Như đưa tay chào

My khẽ nhú mày khó chịu khi thấy Như đến, cô gằn giọng hỏi

- " Muốn gì?"

- " Nói chuyện, lên phòng cô nhé " Như tiến lại chỗ My

- " Được "

My vừa dứt lời thì cả bọn nhanh chóng lên phòng cô, cánh cửa phòng đóng lại là lúc mà cuộc trò chuyện bắt đầu

- " Cô biết về EVIL chứ?" Như ngồi trên ghế gần đó, chân vắt chéo nhau rồi hỏi

- " Cô biết gì về nó?" Nghe thấy EVIL thì My cảm thấy hưng cảm, cô cười nhếch miệng rồi tiến gần đến chỗ Như

- " EVIL là một băng nhóm lớn, đứng đầu trong thế giới ngầm, bọn họ còn có cả một người đứng đầu tài giỏi, một con người tàn bạo " Nghe Như nhấn đèn từ 'tàn bạo', My tự hỏi rằng đã bao lâu rồi cô chưa trở về như lúc đó, cái con người mà chỉ nghĩ đến việc đưa EVIL lên đứng đầu bảng xếp hạng, cái con người mà lấy việc tra tấn người khác để làm thú vui, cái con người mà đi đến đâu cũng khiến người ta sợ hãi, e dè, cái con người mà lúc nào cũng kiêu ngạo đứng bên trên nhìn xuống, một con người tàn bạo không một chút tình cảm, một con quái vật...

- " Chị có muốn biết về con người đó không?" My đi đến, tay đặt trên vai Như mà bóp mạnh, My tiến sát mặt lại như đe dọa, vai Như đau nhưng cô bị ánh mắt My dọa sợ nên không dám lên tiếng

- " M...Muốn " Như lắp bắp nói

- " Chẳng ở đâu xa, người đang ở trước mặt bà chị đấy thôi " Thư im lặng giờ mới lên tiếng, cô cười nhếch mép còn My thì đứng dậy rồi tiến đến chiếc ghế đối diện và ngồi xuống

- " Cô ta ư?" Như ngạc nhiên hỏi lại, My nhún vai thay cho cái gật đầu

- " Có vẻ hơi khó tin nhưng nó là sự thật" Thư nhún vai nói

- " Về sau đừng đưa người theo dõi tôi nữa " My ném một xấp hình chụp lên cô vào người Như

- " Bị phát hiện rồi " Như cười nhạt

- " Cô đến làm gì?" M

- " Tôi muốn hợp tác " Như nghiêm túc nói

- " Hợp tác " My khẽ nhú mày

- " Phải, thế hệ mới sắp được chọn rồi, chúng tôi biết mình không đủ khả năng cho nên muốn tham gia với cô và một phần muốn cùng cô đánh gục ả ta nữa?" Như đứng lên vừa nói vừa tiến gần đến chỗ My

- " Cho tôi một lý do để đồng ý " My nói

- " Tôi có thông tin về tất cả số hàng mà cô bị mất trước đó " Như cười khẩy rồi nói tiếp. Nghe Như nói khiến My hơi bất ngờ, mất hàng đó là việc bí mật của bang mà Như lại biết thông tin về nó

- " Trong nhóm cô có nội gián " Thấy My trầm ngâm một lúc thì Như tiến đến nói thì thầm gì đó vào tai My. Nội gián??? Lại thêm một kẻ ngu ngốc vì tiền mà lại muốn phản bội My. "Ngu" đó là một từ mà cô muốn dành cho tên nội gián đó vào lúc này

- " Thông tin khá hữu ích, được, đồng ý " My quay người bắt tay Như rồi cười nhếch mép

Nói về nội gián, My cũng phát hiện ra ngay từ đầu nhưng lại chưa biết được là ai, có lẽ là tên đó che dấu thân phận của mình quá kĩ hoặc cũng có lẽ là người mà cô quá tin tưởng nên không một chút nghi ngờ đến. Nhưng cho dù là một người cô tin tưởng đến cỡ nào đi chăng nữa mà dám phản bội cô thì kết cục sẽ không tốt đẹp đâu. Trước đây, cô được mệnh danh là người tàn bạo nhất Thế Giới Ngầm này thì bây giờ cũng vậy và sau này cũng như vậy

-----oO-----

Tên ten, hồi hộp ghê chưa, lời nội gián rồi kìa. Hehehe, Mèo Mun gợi ý chút về tên nội gián này nha

" Đây là một người rất thân của My và đã từng xuất hiện rất nhiều trong truyện. Boss cũng biết nè, Thư cũng biết nè, Bảo cũng biết nè, tên của người đó là....bí mật. Ai đoán ra chưa ta, ai biết thì cmt cho Mèo Mun biết với nha. Pp mn "

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Nỗi sợ của My 2

Chiếc xe buýt đầu phía đối diện trường, một cô gái bước xuống. My bước xuống, trên tay cầm một hộp sữa Milo rồi bước vào trường. Đạo này cô có vẻ lạ, thức dậy sớm hơn mọi ngày cả việc đến trường cũng rất sớm

My đẩy cửa bước vào lớp, cô đi xuống chỗ ngồi, ném chiếc ba lô vào ghế bên cạnh rồi ngục đầu trên bàn mà ngủ nhưng chẳng ăn thua, cô chẳng chớp mắt được lúc nào. Hết năm dài trên bàn thì ngồi dựa vào ghế nhưng chẳng tư thế nào khiến cô cảm thấy thoải mái. My khẽ thở dài lấy điện thoại ra cầm tai phone rồi nhét vào túi

Đạo quanh một vòng các lớp học rồi đi ra sau trường, My khẽ đẩy cửa bước vào nhà kính. Gió thổi làm những bông hồng khẽ đung đưa, những ngọn cỏ cũng khẽ lay động theo hướng gió thổi. My dang hai tay tận hưởng cảm giác này, và bất chợt, một vài kí ức lại ùa về

" Nhóc con, đứng lại đó " Một cậu nhóc khoảng 8t đang đuổi theo một cô nhóc

" Lại mà bắt này " Cô nhóc khẽ quay đầu, khuôn mặt tươi cười nhìn cậu bé phía sau

Một khoảng khắc hạnh phúc và ngập tràn niềm vui của bọn trẻ nhưng ai lại ngờ được chỉ cách đó vài hôm thì tình bạn lại rạn nứt...

" Hic...Hic...Đồ nói dối, chẳng phải anh nói sẽ xem tôi đánh bại anh sao? chẳng phải anh nói tôi sẽ không đánh bại anh được sao? Chẳng phải anh nói sẽ không bỏ rơi tôi sao? Chẳng phải đã...hứa rồi sao? Tại sao lại thất hứa cơ chứ? Đồ tồi! Tôi ghét anh, đồ thất hứa Hic...Hic... "

Một cô nhóc ngồi bệt xuống đường gào khóc dưới cơn mưa, trên tay còn cầm chắc hai phiếu báo điểm của mình và một người khác. Tờ phiếu báo điểm được cô bé nắm chặt trong tay nhưng vẫn bị cơn mưa kia làm nhòe chữ. Và cũng trong cùng một thời điểm đó, một cậu bé ngồi trên chiếc xe hơi màu đen đi cách chỗ cô bé vài mét nhưng tưởng chừng là cả một quãng đường dài. Cậu nhóc ấy rời đi và để lại trong màn mưa một tiếng " Xin lỗi ". Cả nước mắt lẫn từ " Xin lỗi " bị chôn vùi bởi cơn mưa năm ấy và một tình bạn đẹp lại bị rạn nứt.

My khẽ giật mình tỉnh dậy, cô cười nhạt. Cứ trách bản thân tại sao lại quá ngây thơ, tin tưởng quá mức vào một lời hứa suông của một thằng nhóc để rồi bây giờ, chỉ còn mình cô và sự căm hận từ cơn mưa năm ấy

Cô ngồi dậy, bước ra ngoài đóng cửa rồi đi về lớp. Đến nơi thì mọi người cũng đến gần đủ, My lẳng lặng tiến về chỗ ngồi thì Như tiến đến, đưa một sấp giấy tờ đặt trên bàn

- " Gì?" My nhướn mày hỏi

- " Đọc đi " Như đẩy sấp giấy tờ đến gần My rồi ngồi xuống chiếc ghế đối diện. Bên trong là một bản báo cáo về việc tổng cộng 2 lô hàng của bang nhóm cô mọc cánh mà bay đi

- " Tên đó bắt đầu hoạt động rồi, cô tính thế nào đây?" Như nhướn mày, cô rất tò mò muốn xem My định trả lời câu hỏi của mình như thế nào thì Nhi lại đi đến

- "Chị tính làm gì đây?"

- "Tôi chờ tin tốt lành từ cô " Như nhếch mép cười rồi đứng lên đi về chỗ

- " Có chuyện gì vậy My?" Nhi lo lắng hỏi

- "Đừng quan tâm " My nói rồi nằm dài lên bàn mà suy nghĩ. Cô tính chiều nay sẽ lên sang bang một chút để điều tra việc này

Còn Như, khi thấy Như từ chỗ My trở về Ngọc mới nháo nhào lên chạy lại hỏi

- "Chị làm gì thế chị Như, chị tính tha cho con nhỏ đó à?"

- "Không phải đâu, chắc chị ấy đang có kế hoạch nào đó?" Vân thấy thế thì chạy đến

- "Chị nghĩ nên rời nhóm này "Như cười nhạt rồi đi ra ngoài, thấy thế nên Ngọc, Hà với Vân cũng đi theo

- "Sao vậy chị Như, tại sao vậy ạ?" Vân chạy đến lắc nhẹ cánh tay Như cười hỏi

- "Chị ko thấy mình mạnh " Như khẽ thở dài, cô dựa lưng vào tường rồi nói tiếp "Chị nghĩ khi tạo ra nhóm này thì chị sẽ cảm thấy mình mạnh nhất nhưng thật sự không phải thế, chỉ là chị dựa vào gia thế, dựa vào quan hệ nên mới nghĩ như thế. Thật sự chị không như vậy, chị chỉ là một con người bình thường như họ, không gì hơn. Chị cảm thấy mệt mỏi khi cứ phải kiếm chuyện với người khác như thế, việc đó khiến chị cảm thấy mình...chị không biết...tôi tệ chẳng? chị chán nản cái việc đó rồi nên chị sẽ rời nhóm và thay đổi mình "

- " Là con nhỏ đó thay đổi chị rồi à? Hay nó bắt thóp chị được chuyện gì, em sẽ giúp chị " Ngọc tiến đến

- "Ra vậy, là chị yếu nên chị muốn rời. Được thôi, vậy ba bọn em sẽ tiếp tục, bọn em không cần người yếu đuối như chị " Vân nói rồi tức giận bỏ đi

- "Thật ra thì chỉ hai người thôi. Mình cũng sẽ rời nhóm này, mình muốn được làm bạn lại từ đầu với Vy " Hà lí nhí nói hơi nhỏ nhưng cũng đủ để bốn người nghe

- "Cả cậu nữa sao?" Vân nhú mày nhìn Hà

- "Kệ các người, bọn tôi không cần hai người " Ngọc tức giận kéo tay Vân đi. Để Như với Hà đứng đó

- "Chị Như " Hà khẽ gọi, từng giọt nước mắt chảy dài trên gương mặt cô, bỗng cảm thấy chia tay sao thật nặng nề, chỉ một lời nói nhưng đã khiến cho một tình bạn rạn nứt

"Ngoan, có chị đây, đừng khóc " Như tiến đến ôm Hà vào lòng mà vỗ về

Người thân quen nhất giờ bỗng đứng lại thành người xa lạ nhất. Mọi thứ quay trở lại từ đầu, mà cũng chẳng được như thế bởi người lạ còn có can đảm bắt chuyện, làm quen, còn giờ thì thậm chí không biết bắt đầu bằng điều gì. Đến lời tạm biệt, lời hẹn gặp lại, lời xin lỗi cũng định nói ra rồi thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngọc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 52

Reeng~Reeng~ chuông reo lên, mọi người nhanh chóng vào lớp thì giáo viên bước vào

- "Xin chào các em, các em làm bài thi tốt chứ " Cô Lan cười nhìn cả bọn

- "Dạ được " Cả lớp đồng thanh

- "Tốt lắm. Điểm thi thi tuần sau sẽ có và các em có thích biển không nè?" Cô Lan nói tiếp

- "Dạ thích " Cả lớp đồng thanh lần 2

- "Để giúp các em thoải mái sau kì thi, thì nhà trường đã tổ chức cho chúng ta một chuyến đi biển kéo dài 4 ngày và lần này lớp S.A1 chúng ta sẽ đi chung với lớp S.A2. Trên tay cô là một sổ thông tin về chuyến đi lần này, lớp trưởng phát cho mọi người đi nào " Cô Lan đưa một xấp giấy cho Khánh rồi nhờ Khánh phát ra

- "Thời gian khởi hành là lúc 6h30' vào ngày thứ 5 là ngày mai ấy và kết thúc vào lúc 18h30' ngày chủ nhật trong tuần, tức là chuyến đi sẽ kéo dài 4 ngày

và chuyến đi này hoàn toàn là miễn phí cho các em " Cô Lan nói đến đây thì dưới lớp rộ lên nhưng tiếng reo hò vui mừng [T/g: Nếu chuyến đi này có thật, tác giả cũng muốn đi nữa a~ - _ -]

- "Được rồi, mọi người trật tự nào " Cô Lan gõ nhẹ lên bàn rồi nói tiếp " Đây là phiếu đăng kí, bạn nào đi thì điền vào rồi nộp cho cô nhé " Cô Lan đưa một xấp giấy khác cho lớp trưởng

- " Thôi khỏi cô ơi, lớp trưởng phát cho bọn em trước khi thi rồi nên hôm nay bọn em nộp để mai đi ạ " Một bạn nam cầm tờ phiếu đăng kí lên đưa cho cô rồi nói

- " Vậy các em biết hết rồi hả? " Cô Lan bắt ngờ nhìn cả bọn

- " Dạ " Cả lớp đồng thanh rồi truyền phiếu đăng kí lên cho Khánh rồi để Khánh đưa cho cô Lan

- " Sao không đưa nào nói cho cô biết chứ? " CÔ Lan bỗng cảm thấy hơi què nên đi ra ngoài thì vô tình đi nhanh quá nên mèm té hên là có thầy Thành chủ nhiệm lớp S.A2 đỡ chứ không là cô ôm mặt đất mà khóc rồi và thế là, hai mắt nhìn nhau, một vòng trái tim bay xung quanh hai người họ và một bài hát vang lên

" Ô li hú, ờ ờ mân tu đờ hế ri à, ô li hú ù..."

- " Ehem, thưa cô " Khánh tiến đến khẽ ho khiến hai người giật mình buông ra

- " Ờm, cô ko sao chứ? " Thầy Thành ân cần hỏi

- " Chân tôi hơi đau mà không sao. Cảm ơn thầy " Cô Lan mỉm cười

- " Vậy để tôi đưa cô đi xuống phòng y tế nhé " Thầy Thành cười đáp lại rồi đưa cô Lan xuống phòng y tế

- " Đưa nào ship thầy Thành với cô Lan giờ tay " Thấy cô Lan với thầy Thành đi thì Vy hô to khiến cả lớp reo hò đồng ý

Ngày hôm nay cứ như thế mà kết thúc. Ra về thì My ghé sang nhà Bảo xem anh ta như thế nào

My đặt bịch đồ xuống đất, lấy chìa khóa trong túi ra rồi mở cửa đi vào. Nghe thấy tiếng mở cửa, Bảo khẽ ngón người lên thì thấy My đi vào rồi lại nằm xuống sofa

- " Tên kia, sao lại ra đây ngồi, anh đang bị cảm cơ mà " My đi vào, đặt bịch đồ xuống rồi khẽ quay người thì thấy Bảo đang nằm trên sofa xem phim thì khẽ nhăn mặt

- " Tôi khỏe rồi mà, lại mà sờ trán này " Bảo nằm ngửa lại rồi nói lớn

- " Ủa, đúng là bớt sốt thật " My tiến đến, đặt tay lên trán Bảo để xem thử thì thấy đúng là Bảo hết sốt thật thì quay người bước đi

- " Ê, ê, đi đâu đó " Bảo thấy My định rời đi thì ngồi dậy túm lấy vạt áo cô rồi giữ chặt lại

- " Đi về " My quay đầu nói

- " Ở lại chút đã " Bảo kéo mạnh áo My lại nhưng càng kéo thì My càng giữ chặt

- " Làm gì? " My nhú mày khó chịu

- " Tôi đói " Bảo cúi mặt xuống ghế, tay vẫn giữ chặt lấy vạt áo

Hiểu ngay ý Bảo là muốn cô nấu cho anh ta ăn thì My khẽ thờ dài, hai tay chống nạnh miệng khẽ thốt ra một chữ

" Ừm "

Nghe được câu trả lời như ý muốn thì Bảo cười thầm nhưng lấy không My bước đi thì ngược đầu lên hỏi

- " Sao còn chưa đi nữa? "

- " Tay " My chỉ xuống chỗ tay Bảo đang nắm chặt vào áo mình

- " À quên " Bảo vội buông tay ra rồi cười trừ

- " Tôi phải đi mua nguyên liệu, anh có muốn đi cùng không? " My mặc áo khoác vào rồi hỏi

- " Tôi vừa hết bệnh mà " Bảo ưỡn oai đáp

- " Không muốn cũng phải đi, còn hơn là nằm dài ở nhà xem TV " My nhú mày rồi kéo Bảo ra ngoài tiền thể lấy chiếc áo khoác của anh được treo ở góc

phòng rồi đóng cửa lại

- "Làm sao cô có chìa khóa nhà tôi " Bảo thấy My đang cầm chìa khóa nhà mình thì hỏi

- "Tôi chôm đẩy " My nhét chìa khóa vào túi áo rồi đi trước

- "Làm gì mà đi nhanh thế chứ " Bảo chạy nhanh đến khoác vai cô rồi mỉm cười

Liệu con người hiện tại có tồn tại mãi

Phải đối xử tốt với chính mình vì đời người chớp mắt đã trôi qua, phải thương người yêu mình vì kiếp sau chưa chắc đã gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: My đánh ghen!!!

Cả hai cùng đi bộ đến một siêu thị nhỏ ở gần đó. Cả hai cùng bước vào đã tạo ra một sự chấn động không hề nhẹ với mọi người trong siêu thị. Bảo đi trước, anh nhanh chóng đẩy cửa cho My bước vào, một hành động động đầy sự nam tính và phong cách của một quý ông

- "Thanks " My cười nhạt rồi quay sang nói nhỏ với Bảo " Lại lấy một chiếc xe đẩy rồi qua đây " My vừa nói vừa chỉ về chỗ lấy xe đẩy gần chỗ tiếp tân

- "Ok " Bảo khẽ gật rồi chạy đi

Đến quầy tiếp tân, anh khẽ nháy mắt với chị tiếp tân rồi cười nói

- "Em lấy một cái nhé "

- "U...Ừm " Chị tiếp tân đứng người trước nụ cười của Bảo

- "À mà anh ơi " Một cô gái tiến đến ép sát người mình vào người anh rồi mỉm cười ma mị

- "Hửm " Bảo cười nhạt, anh không hề cảm thấy lúng túng gì với việc này, vì đây là cảnh mà anh thấy nhiều nhất mà mỗi lúc anh đi đâu đó

- "Cho em số điện thoại anh nhá " Cô gái đó khẽ vuốt tóc, lấy điện thoại của mình ra đưa về phía Bảo rồi nói với giọng điệu nhõng nhẽo

My thấy thế thì khẽ thờ dài, tiến đến, đẩy chiếc điện thoại về phía cô gái ấy rồi kéo Bảo về phía mình, miệng thốt ra 3 từ

- "HE IS MINE (anh ấy là của tôi)" My vừa nói vừa nhấn mạnh như muốn nhắc nhở với cô gái đó rằng anh là của mình, thấy cô nhóc đó có vẻ đơ ra vài giây thì My liền kéo Bảo đi nhưng chưa kịp thì đã b5 cô gái đó cầm tay Bảo kéo lại

- "Có thể anh ấy đang quen cô nhưng cho đến khi anh ấy chưa kết hôn với cô thì tôi vẫn có quyền dành lấy anh ấy " Cô gái đó tiến đến kéo Bảo về phía mình

- "Nực cười, cô đang diễn kịch sao?" My vén tóc đồng thời cười nhếch mép

- "Cô dám khi dễ tôi sao, cô có biết tôi là ai không hả, tôi là một người rất có tiếng đấy nhé " Cô gái đó trợn mắt lên quát

- "Tôi nào dám động vào cô chứ, tôi sợ mình sẽ lâm vào cảnh khuynh gia bại sản khi suốt ngày phải mua xà phòng rửa tay ấy chứ! " My cười nhếch mép, ánh mắt đầy vẻ khinh thường

- "Cô..." Cô gái cứng họng đưa tay chỉ vào mặt My

- "Trước khi chỉ tay vào mặt ai đó thì nên xem họ là ai đã chứ " My gạt ngón tay của cô gái đó ra, rồi khăn giấy trong cặp ra rồi lau tay thật mạnh như vừa đụng vào thứ gì đó rất là tòm " Chán thật đấy, vừa nói xong là dính rồi, chắc tối nay tôi phải ngồi trong nhà tắm hàng tiếng đồng hồ để rửa tay thật sạch để không bị nhiễm vi khuẩn từ người cô em mất " My đưa tay lên nhìn rồi cười nhếch mép, cô ném tờ giấy mình vừa lau tay vào thùng rác rồi kéo Bảo đi

- "Cô.." Cô ta lao đến định tát vào mặt My nhưng bị My chặn được

- "Nhóc à, nhóc phiền quá rồi đấy " My trừng mắt nhìn con người đối diện " Đàn ông một đồng đẳng kia chứ đâu thiếu đâu mà phải ve vãn người khác. Mà nếu thiếu thốn quá thì để chị đây tặng cho một con chó chứ đừng có mà mặt dày đến làm phiền NGƯỜI CỦA CHỊ, OK?" My trừng mắt quát, câu nói này của cô tất cả 10 phần đều là dùng để đe dọa rồi nên con nhóc ấy cũng có chút sợ hãi

- "Thôi được, coi như bỏ qua " Con nhóc cảm thấy hơi sợ nên muốn rút

- "Đâu có dễ vậy chứ " My nói thầm, hai tay khoanh trước ngực rồi nói lớn " Name, give me your name (tên, cho tao cái tên của mày)"

- " Hạ Uyên " Con nhóc đó nói lớn rồi rồi đi

- " Hạ Uyên?" My cười nhếch mép " Farewell, Hạ Uyên (vĩnh biệt Hạ Uyên) " My nói thầm rồi quay lưng bước đi

- " Khoan đã, nè " Bảo đẩy chiếc xe đến chỗ My rồi khẽ gọi

- " Gì?" My khó chịu trả lời

- " Trông cô có vẻ không vui " Bảo tiến đến hỏi

- " Không phải tại anh sao, lúc nào cũng gây chuyện, dọn vỏ cho anh mệt thật đấy " My nhăn mặt nói

Bảo cười đáp lại rồi anh như vừa nhớ ra được điều gì đó nên mỉm cười tinh quái rồi tiến đến chỗ My

- " Ban này cô gọi tôi là gì ấy nhỉ?"

- " Kh...không có gì đâu " My cũng sực nhớ ra điều đó nên hơi ngượng ngùng

- " Cái gì ấy nhỉ, Hình như là 'he is mine' thì phải " Bảo đặt một ngón tay lên môi tỏ vẻ đang suy nghĩ gì đó nhưng thực chất lại luôn liếc nhìn những biểu cảm đáng yêu trên gương mặt My

- Không có mà

- Tôi nhớ là có mà ta

- Không có đâu đừng nghĩ ngợi nữa

My nói rồi nhanh chóng đẩy xe đẩy lên phía trước rồi đi từng quây tìm đồ ăn

-----
Ra chương mới rồi nha, đọc ngay cho nóng nào:)))

Và từ bây giờ thì mình sẽ mở một cuộc trò chuyện giữa tác giả - đọc giả, vì thế cho nên mọi người cứ đặt câu hỏi mà mình sẽ trả lời. Bất cứ đâu nào cũng được nhé. Mong m.n ủng hộ cuộc trò chuyện này nha

P/s: Không đặt câu hỏi sẽ không a chấp mới nha (T/g: Đùa thôi:D, à mà hên xui nhé)

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Kí ức của Bảo

- À mà quên hỏi, anh muốn ăn món gì?

My lấy một lốc sữa chua đặt vào xe đẩy rồi quay sang hỏi Bảo thì thấy anh đang định đặt một lốc nước ngọt vào trong xe đẩy thì My gạt tay ra

- Người bị cúm không nên uống nước ngọt, uống nhiều nước lọc với ăn sữa chua tốt cho anh hơn đấy

- Ok. Vậy làm món giống như lúc trước cô làm ấy

Bảo khẽ nhún vai, đưa tay đặt lốc nước vào chỗ cũ, hai tay rút túi quần rồi đi trước My

- Súp gà sao? Cũng được, vậy anh giúp tôi đi mua nguyên liệu đi

Sau một hồi lâu đi mua nguyên liệu thì cũng kết thúc, My tính tiền rồi xách đồ về. Bảo tiến đến giật hai túi đồ trong tay My rồi nói

- Đưa đây, con gái đừng nên cầm đồ nặng

- Không phải anh đang bệnh sao, đưa...

- Hãy để tôi giúp em

Bảo nói khiến cô hơi xao động một chút nên đứng đờ vài giây, cô ngẩn người nhưng được một tình tình lại

- Ư...Ừm, anh muốn giúp cũng được

- Không phải là tôi nói khiến cô cảm động rồi chứ?

- Anh nói đùa gì thế, nhanh về thôi

Đứng trước cửa, My lấy chìa khóa ra mở cửa to ra để Bảo dễ bước vào. Bảo đi thẳng vào phòng bếp, đặt túi đồ xuống bàn

- Cần giúp gì không?_ Anh mỉm cười nói

- Không cần_ My đeo tạp dề vào rồi bắt đầu nấu ăn

Những động tác linh hoạt, ngay cả việc cô khuấy lòng đỏ trứng cũng rất sành sỏi, cô bóc từng củ hành, thái nhỏ mình miếng thịt,...Ai cũng phải công nhận tài nấu ăn của cô

- Em có vẻ nấu ăn rất giỏi

- Em?

- Chỉ là một cách xưng hô thôi

- Phải, mẹ dạy cho tôi đấy

My vừa nói vừa múc một chén đầy, rắc ít tiêu lên trên, cho một chút hành ngò rồi đặt lên bàn cho Bảo

- Xong rồi này

- Có bí quyết gì không?

Mùi hương của chén súp tỏa ra khiến anh nhớ đến một vài kỉ niệm lúc nhỏ, bất giác hỏi My một câu, anh hơi tò mò về câu trả lời của My

- Bí quyết à? Tôi dùng dầu mè để xào thịt gà với nấm, không vừa miệng à?

"Mẹ dùng dầu mè để xào thịt, thế nào không ngon sao?"

- Ra vậy

Bảo cười nhạt, anh múc một muỗng rồi cho vào miệng. Mùi vị này không khác gì mùi vị năm ấy.

Anh còn nhớ lúc còn nhỏ, khi bị mấy đứa con nít trong xóm đánh, anh đi về nhà với toàn thân đầy vết trầy xước, hàm răng cắn chặt, đôi mắt tức giận đầy nước mắt. Người phụ nữ lớn tuổi, gương mặt đôn hậu, nở nụ cười hiền từ đi đến ôm lấy anh vỗ về

"Ngoan, đừng khóc..."

"Bọn chúng nói con là đồ hèn, yếu đuối!" Nước mắt chảy dài, ngửi khí đầy sự tức giận

"Gia Bảo ngoan, con không hèn nhát, bọn chúng mới hèn nhát khi một lũ nhóc đông như vậy mà cạy vào sức mạnh ăn hiếp con, bọn chúng mới là kẻ hèn nhát"

Người phụ nữ mỉm cười, đưa đôi bàn tay sớm đã không còn mịn màng như trước lên vuốt mái tóc đứa con bé bỏng

"Vâng" Cậu nhóc khẽ gật

"Gia Bảo ngoan, nào chúng ta vài ăn súp năng lượng nào, đi thôi"

Người phụ nữ mỉm cười hài lòng đứng lên dắt tay cậu bé vào trong bếp. Cậu nhóc nhanh chóng ngồi yên vị trên chiếc ghế rồi người phụ nữ bung một chén súp đặt lên bàn

"Con ăn nhé" Cậu nhóc mỉm cười, nhanh chóng lấy muỗng múc cho vào miệng

"Ngon quá mẹ ơi, mẹ có bí quyết gì thế?" Cậu nhóc tò mò hỏi

"Mẹ dùng dầu mè để xào thịt, thế nào không ngon sao?"

"Không, ngon lắm ạ" Cậu nhóc cười tươi đáp

Quay trở về hiện tại, nơi My cũng hỏi anh câu hỏi đó, anh cũng trả lời một câu giống như lúc nhỏ

- Không, ngon lắm_ Bảo trả lời rồi mỉm cười

- Anh thích là tốt rồi

My mỉm cười hài lòng nhưng trong khoảng khắc đó cô chợt nhận ra một ánh mắt buồn, một nỗi lòng không dám giải tỏa. My rất muốn biết rằng nỗi lòng của anh là gì? Nhưng có lẽ cũng trong khoảng khắc đó, My chợt nhận ra mình có một cảm giác rất lạ đối với anh vậy... liệu nó có phải là thích không nhỉ

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54-2: Ngoại truyện 1: Nỗi lòng của anh 1

Anh còn nhớ lúc còn nhỏ, khi bị mấy đứa con nít trong xóm đánh, anh đi về nhà với toàn thân đầy vết trầy xước, hàm răng cắn chặt, đôi mắt tức giận đầy nước mắt. Người phụ nữ lớn tuổi, gương mặt đôn hậu, nở nụ cười hiền từ đi đến ôm lấy anh vỗ về

"Ngoan, đừng khóc..."

"Bọn chúng nói con là đồ hèn, yếu đuối" Nước mắt chảy dài, ngực khí đầy sự tức giận

"Gia Bảo ngoan, con không hèn nhát, bọn chúng mới hèn nhát khi một lũ nhóc đông như vậy mà cậy vào sức mạnh ăn hiếp con, bọn chúng mới là kẻ hèn nhát"

Người phụ nữ mỉm cười, đưa đôi bàn tay sạm đã không còn mịn màng như trước lên vuốt mái tóc đứa con bé bỏng

"Vâng" Cậu nhóc khẽ gật

"Gia Bảo ngoan, nào chúng ta vài ăn súp năng lượng nào, đi thôi"

Người phụ nữ mỉm cười hài lòng đứng lên dắt tay cậu bé vào trong bếp. Cậu nhóc nhanh chóng ngồi yên vị trên chiếc ghế rồi người phụ nữ bưng một chén súp đặt lên bàn

"Con ăn nhé" Cậu nhóc mỉm cười, nhanh chóng lấy muỗng múc cho vào miệng

"Ngon quá mẹ ơi, mẹ có bí quyết gì thế?" Cậu nhóc tò mò hỏi

"Mẹ dùng dầu mè để xào thịt, thế nào không ngon sao?"

"Không, ngon lắm ạ" Cậu nhóc cười tươi đáp

Từ ngày hôm đó, anh muốn đi học võ để trở nên mạnh mẽ hơn trước, bởi vì lúc đó khi nhìn thẳng vào mắt mẹ anh chỉ thấy mình là một thằng nhóc nhỏ con. Anh muốn mạnh mẽ hơn để bảo vệ cho mẹ.

Ngày đầu tiên đi học võ cũng không có gì nổi bật nhưng thứ khiến anh chú ý nhất đó là một cô nhóc với mái tóc đen cột cao, mặc bộ đồ karate rộng thùng thình, thật sự mà nói nó khiến anh khá là buồn cười. Nhưng đừng nên đánh giá về bề ngoài. Cô nhóc 5t ấy đánh võ rất giỏi nghe nói còn học nhiều thứ võ cùng một lúc nên anh cũng muốn so tài

"Nè, nhóc con" Bảo gọi với cái giọng khó nghe

"Nè, anh gọi em đấy" Thấy cô nhóc ấy không có động tĩnh gì hết nên Bảo gọi mãi cho đến khi một cô nhóc khác đi đến khẽ lay người thì con nhóc mới để ý đến Bảo

"Anh gọi tôi?" con nhóc nhún mày

"Phải, gọi nhóc đấy"

"Xin lỗi, tôi không muốn tiếp chuyện với những người mà ngay cả tên tôi cũng không biết"

"Ồ tôi, xin lỗi, nhóc tên gì?"

"Bảo My, Lục Ân Bảo My" con nhóc khê nói

"À, My tôi muốn đấu với em"

"Đấu với tôi?" My cười nhếch mép "Anh có tài cán gì"

"Đừng đề cao mình như thế, cậu ấy đứng đầu môn Karate với Taekwondo đấy" Một thằng nhóc khác chen vào

"Vậy sao, cũng được" My khê gật, thắt chặt đai rồi thủ thế võ "Tôi đi"

"Hiếu chiến đấy" Bảo cười nhạt rồi lao đến, cả hai ngang tài ngang sức cho nên trận đấu kéo dài, một đòn cuối cùng, My gục xuống, cô thua rồi, lần đầu tiên mà cô thua người khác

"Anh thắng rồi" My đứng lên định quay đi thì bị Bảo kéo lại

"Làm bạn nhé" Bảo đưa tay kết bạn với My, cô cũng mỉm cười đồng ý nhưng sự thật đâu phải vậy, ai sau khi thua xong lại đi kết bạn với kẻ thù bao giờ, cũng một thời gian khá lâu sau thì My mới đồng ý làm bạn với anh

Cả hai chơi với nhau rất thân vì tính cách của 2 đứa cũng khá giống nhau. Vào năm đó, bọn nó cùng nhau lập một lời hứa, lấy 2 thứ để tượng trưng cho tình bạn này

"Không bao giờ phản bội nhau, không bao giờ giấu giếm, chỉ đơn giản thế thôi"

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54-3: Ngoại truyện 1: Nỗi lòng của anh 2

Không ít lâu sau, khi mà anh lấy được cúp vàng của giải thi Karate thiếu nhi của thành phố thì anh nhanh chóng chạy về khoe với mẹ. Về đến nhà thì nghe thấy trong nhà đầy tiếng cãi vã của mẹ với một người nào đó, anh đứng phía sau cánh cửa để nghe lén

"Từ khi thằng bé chào đời đến bây giờ, anh đã từng mua cho nó lon sữa nào chưa, đã từng thay tã cho nó lần nào chưa mà đòi cướp nó khỏi tôi " Mẹ anh gào lên

"Anh biết anh không đủ tư cách anh xin lỗi, làm ơn hãy tha lỗi cho anh. Xin em, anh sẽ cho nó vào ngôi trường danh tiếng nhất, cho nó tất cả mọi thứ mà thằng bé muốn bù lại những tổn thương của em và nó trong những thời gian qua. Xin em, hãy cho anh cơ hội " Người đàn ông lay nhẹ người mẹ anh

"Ba ư?" Bảo như thất thần sau cánh cửa, người ba của anh, người anh chưa bao giờ gặp kể từ khi chào đời. Người đó đây sao???

"Gia Bảo " Mẹ anh khê gọi

"Con là Gia Bảo sao, em xem, thằng bé nó giống anh chưa này, nó thật sự là con anh đúng không " Người đàn ông mừng như muốn khóc

"Phải, nó là con anh" Nghe thấy câu trả lời mà mừng như muốn khóc

"Con không chấp nhận và sẽ không bao giờ chấp nhận. Ông có tư cách gì chứ? Ông đã ở đâu trong lúc mẹ con tôi cần ông nhất? Ông đang ở đâu khi mẹ tôi đau khổ nhất? Ông đã ở đâu suốt 8 năm qua. Ông không xứng đáng nhận được một tiếng 'ba' " Bảo quát lên, lời nói chứa đầy sự tức giận

"Ta xin lỗi " Ông ta trông rất buồn

"Đừng hòng, tôi sẽ không bỏ qua cho ông đâu " Bảo quát rồi bỏ đi

Chạy đến nhà My thì chỉ nhận được một tin là mẹ My vừa mới mất nên anh biết My cần anh hơn bao giờ hết vào lúc này. Bảo vội chạy đến cánh đồng mà cả hai từng vui đùa thì nhìn thấy My đang ngồi đó, ôm tấm ảnh của mẹ mà khóc thút thít

"Anh Bảo...hức.. mẹ...mẹ.. em mất rồi " Bảo đi đến ôm My vào lòng, nước mắt cô chảy dài, miệng lẩm bầm vài từ

"Đừng khóc nữa " Anh khê xoa đầu cô mà an ủi

"Anh hứa với em một điều nhé, đừng bao giờ rời bỏ em được không?"

"Được, anh hứa với em "

Đến khi My bình tĩnh lại thì Bảo mới nói chuyện của mình

" Nếu như có một người tự xưng là ba em đến nhận em về dù rằng từ khi em sinh ra đến bây giờ em vẫn chưa được gặp mặt ông ấy "

" Tha thứ cho ông ấy thôi "

" Tha thứ? Dễ dàng vậy sao?"

" Dẫu sao thì ông ấy cũng là ba mình với lại em nghĩ rằng ông ấy có chuyện gì đó nên mới rời xa em thôi "

" Thật vậy sao?"

" Ừm, chi vậy thôi " My nói rồi mỉm cười

Bảo ngồi đó với My một lát sau thì đưa cô về rồi về nhà. Bảo khẽ mở cửa thì thấy mẹ với người đàn ông ấy vẫn ngồi đó

" Con về rồi " Người đàn ông mừng rỡ reo lên

" Tôi, sẽ tha thứ cho... ba " Bảo nói nhỏ, từ cuối cùng vang lên khiến ông mừng không tả xiết

" Cảm ơn con. VẬy ngày mai chúng ta sẽ về nhà nhé " Ông ta ôm lấy BẢO mà tươi cười

" Nhà?" Bảo ngớ người

" Phải, chúng ta sẽ dọn về nhà của chúng ta. Được chứ con trai " Mẹ Bảo cười nhẹ

" Nhưng " Bảo ngập ngừng

" Không sao đâu, gia đình chúng ta đã được đoàn tụ, ngày mai, ta sẽ trở về nhà. Cảm ơn hai mẹ con nhiều lắm " Ông ta mừng rỡ, ôm chặt hai người vào lòng

Vào sáng hôm sau, trên chiếc xe hơi sang trọng, Bảo ngoái lại nhìn cô ngồi dưới mưa mà gào khóc

Chẳng phải....đã hứa rồi sao???

Đền bù ba chap lun nha □□□□□□

Chúc mấy tênh êu đọc truyện vui vẻ và nhớ ủng hộ truyện của Mèo nha

Chap sau sẽ có vài thông tin về truyện nhá

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54-4: Thông tin về truyện

- Tên truyện: Đồ Ngốc, Anh Yêu Em

- Tác giả: Mèo thị Mun, viết tắt là Mèo Mun

oOoOo

Mình viết chương này là để trả lời một vài câu hỏi của các bn nhé

1> Ngay tại chương 1, My bị mọi người trong gia đình khinh thường

-> Khi Bảo rời đi thì chỉ còn mình My sống ở đó, một, hai bữa sau thì ba My đến đón cô về. Mọi người trong nhà cũng không hòa thuận với cô lắm là do cô chỉ là con riêng

2> Khi nào truyện end?

-> Khi nào mình thích thì mình end thôi nhưng đùa thôi. Truyện của Mèo vẫn còn vài chỗ hơi rối (Vd: nội gián, cô gái ấy này,.....) nhưng tất cả sẽ được bật mí ngay thôi

3> End truyện thì sao hả Mèo???

-> Thì thôi chứ sao ạ

4> Truyện có p2 không ạ?

-> Cái này thì Mèo cũng đang tính nhưng chỉ sợ viết rồi thì mấy bn lại không ủng hộ phần 2 như phần 1 thôi *cười*

5> Sao ra truyện lâu thế tác giả???

-> À, tại Mèo đang học lớp 9 rồi, cuối năm phải thi chuyển cấp ấy cho nên là phải cố gắng học thôi. Thời gian ra chuyện có hơi lâu nhưng mọi người thông cảm cho Mèo ạ

6> Nội gián là ai thế Mèo

-> Nội gián có liên quan đến nhân vật nữ phản diện mới nha bạn

7> Máy chương sau không thấy Quân đâu

-> Không nói Mèo cũng quên anh ấy luôn

8> Rốt cuộc là Quân với Nhi hay là Quân với Thư vậy t/g

-> Câu hỏi này cũng hơi lâu rồi mà mình vẫn chưa trả lời. Chính thức luôn là Quân x Nhi, Khánh x Thư

9> Cận mà mắt vẫn rất sáng ♦♦♦

-> Mắt thần bạn ạ *cười lớn*

10> quá nhiều nhân vật nên nhầm lẫn bn ạ

-> Mình chỉ là thêm nhân vật mới để phù hợp với từng ý tưởng và thêm quà thêm quà riết rồi một đồng lun

11> Nỗi sợ của My là gì thế

-> Một thứ mà khi mưa có nhé bn

oOoOo

Đôi lời của Mèo

Thật sự rất cảm ơn tất cả mọi người trong thời gian qua đã ủng hộ truyện của Mèo, chỉ còn một tháng nữa là "Đồ Ngốc, Anh Yêu Em" tròn một 1t và cái đặc biệt là 1 năm trời mà truyện chưa full chứng tỏ con tác giả thuộc thể loại lười Ahhihi~.

Mèo nghĩ rằng mình là 1 tác giả rất là may mắn vì với cái tốc độ ra truyện "thua sên" như thế mà không những không nhận đc gạch đá của mọi người (thật sự là không có hay là mọi người lười như Mèo đến nỗi không thèm nói lun) mà còn được mọi người hỏi thăm. Ủi, ảm lòng

Viết chương này mà nhiều cảm xúc deso nhưng mà Mèo ghét các bạn lăm nhé, đọc truyện không thèm cho cái cmt nào. Ghétttt

Dù sao đi nữa thì cũng cảm ơn mọi người vì đã ủng hộ truyện của Mèo. Chúng mừng truyện tròn 20.000 lượt xem *tung bông*

Bye bye mọi người, chúc m.m đọc truyện vui vẻ và luôn ủng hộ truyện của Mèo nha. Moa~moa~moa

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Chuyển đi chơi

Sáng hôm sau, My thức dậy từ sớm, làm vệ sinh cá nhân rồi thay quần áo, chiếc áo hai dây ngắn màu đen với chiếc quần jean ngắn ngang đùi và cái áo khoác jean, mái tóc đen xoăn đuôi được My buông thả, cô xách ba lô rồi đi xuống lầu. Cô tiện thể ghé ngang qua phòng Thư để đánh thức nhỏ dậy, mở cửa bước vào thì không thấy ai nên My hơi bất ngờ

Phía dưới nhà một cô gái đứng dựa lưng vào tường nghịch điện thoại. Thư mặc chiếc áo crop top bó sát màu trắng + quần short jean đen và áo sơ mi form dài sọc caro với đôi giày converse màu đen, mái tóc nâu hạt dẻ được buông thả. Nghe thấy tiếng bước chân đi xuống thì Thư quay người lại

- Em đợi chị này giờ_ Thư nói, chân mày khẽ nhíu lại như khó chịu
- Khó chịu? Chị đâu kêu em đợi_ My cười nhạt, cô tiến đến đeo đôi giày adidas vào rồi mở cửa đi ra ngoài
- Người ta có ý tốt muốn đợi chị đi mà vậy hả?_ Thư phụng phịu đi phía sau
- Thích khó chịu không?_ My quay người bóp miệng Thư
- Em thua, em thua_ Thư vỗ vỗ cánh tay của My để cô buông tay ra
- Đi nhanh nào_ My quay sang kéo Thư vào xe rồi đi đến trường

Sân trường đông đúc tấp nập người ra vào. Vy nhón chân ra hiệu với My và Thư rồi hai cùng đến

- Trễ nhá_ Vy cười nói, cô mặc áo sơ mi với chiếc quần yếm denim và cái ba lô màu trắng
- Nhi với Linh đâu?_ My hỏi
- Đi đâu với thằng Minh rồi_ Hải quay sang nói, anh mặc chiếc áo thun trắng với cái quần jean và áo khoác jean, cái ba lô màu đen và đôi giày nike
- Có trễ không?_ Bảo từ xa bước đến khoác vai My, anh mặc chiếc áo sơ mi trắng với chiếc quần short màu xanh biển
- Anh khỏe chưa?_ My nhón chân lên định sờ trán Bảo thì anh túm lấy cánh tay cô rồi cúi xuống
- Khỏe_ Bảo mỉm cười nói, My thấy hơi ngại nên rút tay xuống rồi bỏ đi
- Tôi đi kiếm ba người kia_ My nói rồi đi nhanh
- Oa~ Ngại rồi kia_ Thư mỉm cười chọc ghẹo nhưng tất nhiên là My không nghe thấy
- Càng lúc càng đánh yêu hơn_ Vy cười

Về phần My, cô bỗng thấy tim mình đập nhanh hơn, bỗng thấy Bảo đẹp trai đến lạ thường, khó chịu quá đi!!!!. My mở cửa bước vào nhà vệ sinh, hứng một ít nước bằng tay rồi rửa mặt. Sau khi lấy được bình tĩnh thì cô ra ngoài thì thấy Như, cô mặc chiếc áo khoác da màu đen với cái sơ mi màu hồng đất và cái quần jean ngắn màu xám và đôi giày thể thao màu trắng và cái ba lô đen, mái tóc màu nâu sẫm được cắt ngắn và uốn xoăn

- Đi chung nhé_ Như cười nói
- Theo ý cô_ My nói rồi đi trước còn Như thì đi kế bên
- Cô đã kiểm tra tình hình chưa?_ Như hỏi
- Rồi_ My khẽ gật_ Những lô hàng đó cứ theo đường A là mất tích, trên con đường đó còn có hầm, tôi chưa kiểm tra được đường hầm đó
- Khó khăn nhì? Có phải trước đây cô chưa từng nghĩ rằng mình sẽ bị phản bội phải không?_ Như cười nhạt.

Từ khi sinh ra đến bây giờ, cô chưa từng nhận được một thứ gì gọi là yêu thương, ba cô là hiệu trưởng, lúc nào cũng ở trường còn mẹ cô thì ở Mỹ làm việc, khi gọi điện thoại thì chỉ nhận được một câu duy nhất từ mẹ là "Cần tiền sao?". Cô cười khinh cái cuộc sống của mình, nhiều khi cô nghĩ rằng việc mình được ra đời là một việc không mấy cần thiết của bọn họ. Cho đến khi cô gặp Bảo, chàng trai khiến cô để ý và cô thề rằng sẽ không bao giờ tha thứ cho những ai làm hại anh ấy

- Việc này lúc nào cũng có thể xảy ra. Cho dù là người thân thích đi chăng nữa thì tôi cũng phải đề phòng_ My khẽ dừng lại quay người nhìn Như rồi nói
- Được rồi, hai bạn nữ đằng kia, nhanh chóng lên xe nào_ Thầy giáo đứng gần đó la lên rồi cả hai cùng nhau lên xe

(Sợ đồ)

Bảo-My

Khánh-Thư

Quân-Nhi

Hải-Vy

Minh-Linh

Như-Hà

.....

- Tụi mình chơi gì đi_ Hải quay người nói

- Chơi cái này đi. Nấp chai quay về phía người nào thì người đó hỏi còn đây chai quay về phía ai thì người đó trả lời_ Vy cười tươi rồi lấy chai nước rỗng trong ba lô ra rồi nói

- Ok_ CẢ bọn đồng thanh

Lần 1

Thư: Hãy nói một chuyện xấu hổ nhất của anh đi

Hải: Cái này....Cái khác được không?

Thư: Ok! Anh đã gặp tình huống xấu hổ lần nào rồi?

Hải Cũng vậy chứ có khác gì đâu. Vậy thì, anh từng bị rách quần khi đang đá banh rồi cấp 2

Cả bọn cười rộ lên

Lần 2

Cả bọn mừng rỡ khi thấy đây chai quay về phía My còn nấp chai thì quay về phía Vy

Vy: Trúng cá lớn rồi. Hãy nói cho tao biết mày sợ gì

Linh: Rồi luôn, thế là Vy thắng mất rồi

Như: Tôi cũng muốn biết cô nhóc này sợ gì

- Tôi sợ gì ư?_ My cười nhếch mép

- Tôi sợ....

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Chuyên đi chơi 2

Một sự im lặng bao quanh, ai cũng nhìn My để xem câu trả lời của cô là gì

- Tôi sợ một thứ mà mọi con gái đều sợ. Tôi sợ thất bại, sợ cô đơn, sợ bị phản bội..._ My cười nhạt, cô dựa lưng vào ghế, khoanh tay để trước ngực

- Nếu như được tôi tin tưởng thì tốt nhất đừng làm tôi thất vọng_ My nói, cô hướng ánh mắt dám nói, dám làm nhìn tất cả mọi người

- Đó là điều đương nhiên, tôi nhất định không bao giờ rời xa em_ Bảo cười nhẹ, nụ cười khiến lòng My ấm áp hơn hẳn

- Em cũng vậy, em sẽ cố gắng khiến chị cảm thấy tự hào về em_ Thư nắm lấy bàn tay My rồi mỉm cười

- Tao cũng vậy, chỉ cần mày quay lại, tao nhất định ở phía sau_ Nhi mỉm cười, My với cô đã làm bạn thân hơn 7 năm, cô hiểu My về mọi thứ chỉ riêng tính cách bí ẩn khó hiểu của My thì cô mãi không bắt kịp được

- Tại sao tao phải quay lại? Tao chỉ cần quay sang trái hoặc phải là nhìn thấy mày thôi_ My mỉm cười

- Câu trả lời của My chung chung quá nên chưa rõ được. Chán thật đấy_ Vy khẽ thở dài, ngã lưng ra ghế
- Làm trắc nghiệm không?_ Linh ngồi xích đến, đưa một bài báo cho mọi người xem
- Làm đi cho đỡ chán_ Khánh khoanh tay để phía sau đầu rồi nói
- Anh không tham gia à _ Nhi mỉm cười với bọn họ rồi quay sang nhìn Quân đang ngồi nhìn ngoài cửa sổ
- Không_ Quân cười nhẹ rồi thì thoảng lại đưa tay lên ghi gì đó vào mặt kính
- Anh đang ghi gì đó?_ Nhi đưa tay định chạm vào mặt kính thì Quân cầm tay cô kéo về phía mình
- Anh yêu em_ Quân nắm chặt lấy tay Nhi, anh nhìn thẳng vào mắt cô, giọng nói trầm và ấm ngày nào vang lên. Ba từ " Anh yêu em " vang lên, chỉ ba từ đơn giản nhưng cũng đủ để thể hiện hết tất cả những tình cảm mà anh giành cho cô, một tình cảm mãi không bị thay đổi
- Đừng đùa nữa_ Nhi cảm thấy tim mình nhanh hơn một nhịp, cái cảm giác mà đã lâu rồi cô mới được cảm nhận, cô bừng tỉnh lại rồi định rút tay về phía mình
- Anh không đùa_ Quân thấy cô có ý muốn rút tay về thì kéo mạnh lại

Hai mắt đối nhau, cái nhìn thân thương của hôm nào bỗng dưng biến mất nay đã trở về. Bọn họ nhìn nhau, chỉ nhìn thôi nhưng cũng đủ để biết có một thứ gì đó vừa mới chớm nở

- Nhi, mày có chơi không?_ Tiếng Vy khẽ gọi khiến hai người trở về như ban đầu
- Có_ Nhi giật mình, buông tay ra rồi quay về phía mọi người, còn Quân, anh mỉm cười khi nhìn thấy biểu cảm của Nhi, anh quay người nhìn cửa sổ, đôi lúc lại nở nụ cười
- Rồi, vậy tao hỏi nha. Có hai chị em kia, mẹ họ vừa qua đời. Trong đám tang, cô em nhìn thấy một chàng trai rất đẹp và cô đã nhận ra rằng mình đã thích anh ấy ngay từ lần đầu gặp mặt. Sang hôm sau, cô không thấy anh ấy xuất hiện cả hôm sau và cả những ngày kế tiếp. Cho đến một ngày, cô em nhận ra một điều gì đó, rồi cầm dao lên giết người chị. Người em đã nhận ra điều gì?_ Linh cầm cuốn báo lên rồi đọc
- Cô nhóc đó còn giết cả chị mình sao?_ Minh nói rồi còn liếc nhìn Thư cười gian
- Sao nhìn em như thế chứ? Em không bao giờ có ý định như thế đâu nhé_ Thư khẽ xua tay cười tự hào
- Rồi, rồi vậy ai có câu trả lời chưa?_ Vy mỉm cười với bọn họ rồi hỏi
- Cô ta giết chị gái vì biết rằng chàng trai đó chỉ xuất hiện khi có đám tang_ My nói rồi uống một ngụm nước thì thấy Bảo nhìn mình với ánh mắt kì lạ
- Sao? Có gì sai à?_ My thấy hơi khó chịu thì hỏi lại
- Không, chỉ hơi lạ một chút về câu trả lời. Nó đúng nhưng không ngờ rằng em sẽ trả lời câu hỏi này_ Bảo cười nhẹ, tay chống cằm nhìn My
- Tớ chỉ không hiểu là tại sao cô giả ấy lại làm thế?_ Nhi hơi bất ngờ với câu trả lời rồi hỏi
- Vì tình yêu_ Quân khẽ nói, đồng thời Nhi quay lại thì thấy Quân nhìn mình mà mỉm cười
- Cô gái đó, làm mọi thứ chỉ để gặp lại chàng trai đó ngay cả việc giết cả người chị ruột của mình. Làm tất cả mọi thứ vì người mình yêu. Có giống anh không nhỉ?_ Quân nói, phần đầu anh nói cho mọi người cùng nghe nhưng câu hỏi cuối chỉ có mình Nhi nghe thấy nó, cô chỉ im lặng rồi quay lên.

Cũng đúng, cô gái đó cũng giống như Quân, khi hai người còn quen nhau, anh luôn làm tất cả mọi thứ để cô vui, luôn làm mọi thứ để cô cười và luôn làm mọi thứ để mối quan hệ này được kéo dài. Ngay cả khi phải rời xa nhau, anh vẫn luôn cố gắng để tìm được địa chỉ, số điện thoại của Nhi. Dù không ở bên cạnh nhưng luôn quan sát và chăm sóc cho cô từ xa. Giống, giống thật đấy. Cô cười buồn về mối quan hệ của hai ta, tình cảm của hai người dành cho nhau rất nhiều ngay cả sự tin tưởng nhưng rào cản duy nhất giữa hai người là gia thế. Mẹ Nhi chỉ là một người bán hoa, ba thì công nhân, gia cảnh bình thường nhưng về Quân, anh là người có gia thế, gia đình quyền lực, giàu có lại còn hiểu biết thì một người như cô nào dám nghĩ tới

- Khi yêu người con gái thường trở nên ngu ngốc hơn_ My nói rồi cười nhẹ

Nụ cười khinh khỉnh dành cho mối quan hệ mơ hồ giữa cô và Bảo

Nụ cười đau thương, dù tình yêu dành cho nhau có nhiều, dù niềm tin dành cho nhau có dư thừa nhưng khoảng cách về địa vị quá cao thì mối tình của Nhi với Quân cũng đâu có thành

Nụ cười dành cho mối quan hệ đơn phương nhau của Thư với Khánh

Nụ cười dành cho mối quan hệ đã từng là bạn bè của Vy với Hải

Chương 57: Nỗi sợ của My

-Kết_ Chiếc xe dừng lại trước một khách sạn cao cấp, từng người một bước xuống, theo sau đó là My, cô vừa bước ra khỏi cửa thì một cậu bạn lao đến hù cô, My nép người sang một bên, luồn tay lấy chai nước khoáng bên hông rồi đập mạnh vào đầu cậu ta

- Chú ý đi đứng_ My nói rồi bước xuống
- Cậu ấy không bị giật mình nhỉ, đúng là thần kinh thép mà_ Vy thờ dãi uể oải
- Chắc là cậu ấy sợ cái khác_ Hải đưa tay lên xoa xoa cằm như đang suy nghĩ gì đó
- Đừng thử nữa, sẽ chẳng thành công đâu mà_ Thư vừa đi ngang qua rồi nói
- Con nhóc này, người ta đang suy nghĩ mà_ Vy giờ tay dọa đánh quay sang thì thấy Quân đi xuống nên chạy lại hỏi
- Ê Quân, ông có biết con gái thương hay sợ gì không?

Quân suy nghĩ một hồi, quay sang nhìn Nhi rồi trả lời rằng:

- Côn trùng, bình thường thì Nhi sợ mấy con đó lắm, nhất là gián
- Ê, được đó, thanks ông nha_ Vy reo mừng rồi kéo Hải đi đâu đó
- Em đâu có sợ con trùng_ Nhi bước xuống, khuôn mặt khề nhảnh như không vừa ý
- Thật không? Vì có một lần anh thấy em sợ phát ngất khi nhìn thấy con gián đồ chơi trong hộp con trư của mình còn gì_ Quân khoanh tay, dựa lưng vào một cái cột gần đó
- Cái...cái gì? em không có_ Nhi nghe thấy thì đỏ cả mặt, cô nhanh chóng rời đi

Chương 58: Quái vật trong cơn mưa (Nỗi sợ của My 2)

My nhanh chóng trở về phòng với tâm trạng khó chịu, cô đóng cửa lại, thay đồ rồi nằm dài trên giường lăn qua lăn lại nhưng lúc nào hình ảnh khuôn mặt buồn rầu của Bảo cũng lại xuất hiện trong tâm trí cô. My nén lại mọi suy nghĩ, đánh một giấc cho đến khi Thư gọi cô xuống ăn trưa. Thư thấy My trông hơi mệt nên hỏi thăm:

- Chị ổn chứ?
- Chỉ hơi mệt một chút

My đáp, ánh mắt mệt mỏi hướng về phía trước. Cô tự hỏi, tại sao mình lại phải để tâm đến chuyện của Bảo nhiều như thế trong khi cô còn rất nhiều việc còn chưa chạm đến

Tại căn tin, đám nữ sinh đều đang hoảng loạn lên vì một tên phá đám nhiều chân, có râu và hôi hám đang chạy lung tung trên sân. Một vài bạn nữ hét toáng lên đến mức từ chỗ My với Thư cũng nghe thấy

- Aaaaaaa...gián kìa
- Cút đi, xùy xùy
- Đừng lại đây, Ôi mẹ ời

Cùng lúc đó thì My với Thư cùng tiến vào và anh bạn gián cũng đang lao đến chỗ My, do cô không để ý mếm tí thì anh bạn gián bị bẹp gí, My chỉ hơi khó chịu kêu lên rồi đi đến lấy đồ ăn

- Ui, tí thì bản dép

- Sao lại có gián trong nhà ăn thế? _ Thư tiến đến hỏi

- Là do Hải thả nó ra đấy_ Linh nói lớn khiến Hải nhận được tất tần tật những cái nhìn "thân thương" của các bạn nữ

- Ahaha, các bạn à, chỉ là một trò đùa thôi mà, mọi người có gì từ từ nói chuyện nha_ Khóe miệng Hải giật giật, anh cảm thấy có sát khí đằng đằng phía sau lưng liền quay người lại cười trừ mà giải thích

- Có phải cậu hết trò nghịch rồi không tên kia? _ Sau tiếng nói của bạn nữ này thì đồng loạt các tiếng bẻ tay đều vang lên

- Ừc...Thật sự xin lỗi mà_ Hải nuốt nước miếng cái ực rồi co chân mà chạy thoát thân, phía sau thì là cả một đám nữ đuổi theo anh đằng đằng sát khí

- Tổ quốc mang ơn cậu, Hải à_ Vy nói, một tay còn đưa lên vỗ ngực chắc chắn

- Mà chị thả gián làm gì thế? _ Thư với My cùng đặt đĩa cơm xuống bàn rồi hỏi

- Khỏi cần nói cũng biết là do vụ hôm bữa chứ gì_ Nhi khẽ thờ dài nhìn con bạn còn Vy thì gật đầu một cái chắc nịch

- Đến bây giờ vẫn chưa xong sao? _ Thư uể oải hỏi

- Chưa. Yên tâm chị còn kế hoạch B_ Vy nói rồi nhìn My cười nham hiểm còn My thì ngồi im lặng ăn cơm một cách ngon lành

- Vụ gì thế? _ Quân bỗng dưng thấy hứng thú thì quay sang hỏi Nhi

- Chơi vui thôi à, không có gì đâu_ Nhi khẽ nói

- Bỗng dưng thấy thiếu vắng ấy nhỉ? _ Linh người nhìn bọn họ rồi nhìn về phía My với Bảo thì chột nói

- Ừa, hôm nay có hai người im lặng đáng sợ_ Khánh nói rồi cả bọn cùng nhìn về phía Bảo với My chỉ biết cắm cúi ăn cơm mà không thèm ngược nhìn nhau một cái, thứ bao quanh hai người họ chỉ là một sự im lặng đến đáng sợ

- Tội xong rồi_ My biết mọi người đang nhìn mình nên cô ăn nhanh hơn để nhanh chóng rời đi. My đứng dậy, dẹp đĩa rồi đi lòng vòng trong khuôn viên sau đó thì đi ra biển

Ánh mặt trời chói chang chiếu vào khiến My khẽ nhủ mắt vào. My đi chân trần trên bãi biển để cảm nhận bãi cát mịn và từng làn nước "kéo" đến chỗ mình rồi lại "rời đi". My khẽ mỉm cười thích thú, cô cứ đi xung quanh bãi biển để cảm tiếp cảm giác ấy. Nhưng đến chiều tối thì mây đen bỗng kéo tới, gió thổi mạnh hơn, My bỗng cảm thấy không an toàn gì nên đi vào trong.

Cô vừa trở về phòng thì trời bắt đầu mưa. My vừa tắm, thay đồ rồi cầu nguyện rằng trời đừng mưa to vì nếu mưa to thì "con quái vật" ấy sẽ xuất hiện. Cô xem đồng hồ thì thấy 19h15" thì lại nhanh chóng xuống nhà ăn sao cho kịp ăn tối

Tại nhà ăn, mọi chuyện lại giống như bữa trưa, chỉ khác rằng cơn mưa bên ngoài ngày một lớn và trong lòng My càng một sợ sệt hơn. Cô nắm chặt lấy dao và nĩa ghi mạnh xuống miếng bít tết để kiềm chế nỗi sợ, thì bỗng. Một tiếng sấm rất to như muốn xé toạc cả bầu trời kêu lên khiến My giật người, cô bắt đầu không kiềm chế được nỗi sợ của mình.

Cô ngược nhìn xung quanh, thấy một vài bạn nữ còn ôm lấy tai mà che đi, một vài người còn rom róm nước mắt, tất cả bọn họ đều bộc lộ ra bên ngoài nhưng My thì không thế, cô không cho phép mình bộc lộ nó ra, không được phép! Nỗi sợ sệt của cô gần như được bộc lộ hết qua đôi mắt và Bảo cũng đã bắt gặp được nó khi My ngược lên nhìn anh như muốn nói rằng: "Tôi sợ lắm, tiếng sấm đáng sợ lắm"

My bỗng chốc đứng bật dậy, cô nhanh chóng trở về phòng trước khi tiếng sấm tiếng theo vang lên vì như thế cô sẽ bộc lộ nó ra mắt. My đi vào phòng, đóng cửa lại rồi ngồi yên vị trên giường, hai tay nắm chặt lấy cái chăn

Bảo nhìn thấy thế thì liền chạy theo. Anh đi lên phòng My, mở cửa ra thì nhìn thấy My đang ngồi trên giường, ánh mắt thờ thẩn nhưng so với ban nãy thì tốt hơn một chút. Bảo tiến đến, ân cần hỏi:

- Em không sao chứ? Sao lại không bật đèn?

- Không, anh ra ngoài đi_ My nói, cô quay mặt đi để tránh ánh mắt của anh

- Vậy, tôi đi đây_ Bảo chỉ cười nhạt rồi quay đi thì cùng lúc đó một tiếng sấm khác vang lên khiến My giật mình, cô ngón tay nắm chặt lấy vạt áo sơ mi của Bảo

- Hừm_ Bảo cảm thấy như có gì đó kéo áo anh nên anh quay người lại thấy thế My giật mình vội buông tay ra

- Không có gì_ My giải thích thì tiếng sấm tiếp theo vang lên khiến My giật mình, cả người cô bắt đầu run lên

- Bảo My, em sao thế?_ Bảo cảm thấy lạ nên quay người lại hỏi

Giương mặt My bỗng chốc tối sầm lại, cô không kìm nén nó được nữa rồi. My bỗng quay lưng đi, mở tủ quần áo ra nói rồi nhảy vào trong đóng lại

- Xin lỗi vì đã để anh nhìn thấy cảnh tượng này nhưng tôi cần có chút chuyện cần giải quyết

- Cái...cái gì? Giải quyết thứ gì mà phải chui vào trong tủ cơ chứ_ Bảo bất ngờ nên nói lớn, lại có một tiếng sét khác vang lên, Bảo nhìn ra ngoài trời rồi quay sang nhìn My ở trong tủ rồi hỏi

- My, em sợ sấm sét sao? Thôi nào, ra đây đi. Ở trong đó chỉ khiến em cảm thấy sợ hơn thôi_ Bảo cầm cánh cửa tủ lắc mạnh

Từ bên trong, một giọng nói yếu ớt vang lên

- Không sao đâu. Tôi luôn vượt qua nó bằng cách này

Bảo nghe thấy thì dừng lại, anh nói ra suy nghĩ của mình.

- Luôn? Em luôn vượt qua nó bằng cách này sao? Luôn một mình sao? Em có nhiều bạn bè như thế mà em không bao giờ gọi họ

- Tôi sợ, khi nói ra họ sẽ cười nhạo mình, một con nhóc mang vỏ bọc mạnh mẽ như tôi lại đi sợ sấm sét sao? Tôi sẽ lại trở thành trò cười cho bọn họ mất

- Bọn họ là bạn của em. Bọn họ nhất định sẽ giúp em, chỉ cần em mở lời

- Giúp? Tôi không muốn trở thành gánh nặng của ai

- Ra vậy. Giờ thì tôi hiểu rồi. Em luôn tự rèn luyện mình, tự tạo cho mình một cái vỏ bọc như vậy để không dựa dẫm vào ai. Vậy thì ra đây đi

Bảo kéo mạnh, cánh cửa bật mở, My ngồi cúi đầu xuống gối, hai tay siết chặt như đang tự bảo vệ mình, nghe Bảo nói, cô ngước mặt lên nhìn, khóe mi cô trông hơi đỏ có lẽ cô đã khóc khi ở trong tủ. Bảo nhìn thấy rồi khẽ mỉm cười, anh đưa tay ra để đỡ cô dậy

- Ra đây đi

Giọng nói cất lên, My như "người chết đuối tìm thấy phao cứu sinh" cô vươn tay ra chỗ Bảo thì một tiếng sấm vang lên khiến My bị giật mình, cô lao đến ôm lấy anh, Bảo khẽ mỉm cười vòng tay ôm chặt lấy My, như một thói quen cũ Bảo đưa tay lên khẽ xoa đầu My rồi nhẹ nhàng nói:

- Từ giờ trở đi tôi sẽ ở bên em, em không còn một mình nữa. Tôi sẽ luôn dõi theo em để em không vượt khỏi tầm mắt của mình và tôi cũng cũng sẽ không rời xa em dù chỉ là một phút nào đi chăng nữa

Bảo vừa nói vừa ôm chặt lấy cô hơn. My vui đầu vào ngực Bảo mà nghe thấy bỗng chốc cảm động, cô đưa tay lên, nói nhỏ

- Hứa chứ?

- Hứa

Bảo mỉm cười ngoắc tay My, nổi phien lòng trong anh bỗng chốc tan biến. My nói nhỏ:

- Anh được tha thứ

- Thật chứ? Cảm ơn em

Bảo mỉm cười vui sướng, anh bỗng khẽ nâng cằm My lên rồi đặt trên môi cô một nụ hôn, bờ môi mềm mại của My bị Bảo chiếm trọn lấy. Có lẽ nụ hôn này sẽ khiến cho My không thể quên được

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Gián điệp và cô ta

Sáng sớm hôm sau, khi mặt trời dần ló dạng. My khẽ cử động trong chiếc chăn ấm, tay cô còn đang nắm chặt lấy cái gì đó, một giọng nói nam cất lên khiến My bừng tỉnh

- Dậy rồi sao?

Bảo ngồi bên cạnh đang ung dung đọc sách thì thấy người bên cạnh khẽ cử động. My nghe thấy thì giật mình ngồi bật dậy, quát lớn

- Sao anh lại ở đây

- Thật ra mà nói thì tôi cũng muốn ở trong phòng mình lắm nhưng mà em lại nhất quyết ko cho tôi về

- Tôi có sao?

- Tuy em ko nói nhưng bàn tay của em thì thể hiện rõ

Nghe thấy thế thì My nhìn xuống và tay mình đang nắm chặt lấy tay áo Bảo, cô vội buông tay ra, quay mặt sang chỗ khác rồi nói:

- Anh về đi

- Ủm, vậy tôi về đây, em dậy đi nhé đừng ngủ nữa đấy

Bảo mỉm cười đưa tay lên xoa nhẹ đầu My, anh khẽ mỉm cười rồi ra ngoài để My trong phòng, cô cứ vui mặt vào gối, khuôn mặt ửng hồng

Thay đồ xong thì My xuống dưới tập trung với mọi người

- Chị My, lại đây ngồi đi

Thấy My đi xuống thì Thư chạy đến, hôn hờ kéo tay cô lại chỗ mọi người

- Chào buổi sáng

My mỉm cười nhìn cả bọn rồi mọi người cười đáp lại My

- Mọi người nghe nói gì chưa? _ Vy hỏi, khuôn mặt nhỏ trông rất háo hức

- Ngoại trừ việc con bão hôm qua không để lại tổn thất gì nhiều thì chưa? _ Nhi nhàn nhã gấp một miếng thịt rồi cho vào miệng

- Miếng em...nó dính chút...để anh _ Quân phì cười khi thấy khóe môi Nhi dính ít sốt, anh đưa tay lên rồi lau cho cô

- A, cảm ơn anh _ Nhi hơi đỏ mặt một chút rồi lại bình thường

- Hai đứa bay có tính quay lại không sao mà quan tâm nhau thế? _ Vy bất ngờ hỏi khiến cả hai bỗng dưng bối rối

- Chuyện này... _ Nhi ấp úng

- Đương nhiên rồi, không cần biết em cho phép hay không nhưng anh vẫn sẽ quyết định chinh phục em một lần nữa _ Quân nói bằng cái giọng chắc nịch, anh thật sự rất nghiêm túc

- Thôi đừng nói chuyện này nữa, bọn mày làm nhỏ ngại rồi kìa _ Khi bắt gặp Nhi đưa ánh mắt cầu cứu thì My khẽ thờ dài rồi nói

- Quay về chủ đề chính nha, tối nay sẽ có một tiết mục đặc biệt đấy _ Vy cười nói đồng thời còn nháy mắt tinh nghịch

- Tiết mục gì đấy _ Thư tò mò hỏi

- Hôm nay có một thử thách can đảm đấy. Địa điểm là khu rừng ở gần bãi biển. Đích đến là căn biệt thự phía bên kia khu rừng _ Hải đi đến ngồi kế bên Vy rồi nói tiếp lời cô

- Thật không? Mong chờ thật đấy nhĩ? _ Thư cười nói

- Nhưng sao bọn họ lại tổ chức thử thách này nhĩ? _ Nhi khó hiểu

- Nghe nói là đón một vị khách đặc biệt nào đó _ Linh nói đồng thời thì cùng lúc đó Như đi ngang qua

- Ê chị Như, chị có biết vị khách đặc biệt nào sẽ tới vào tối nay không _ Thư chạy đến hỏi

- Khách? Thắc mắc làm gì tối thì sẽ biết thôi _ Như cười nhạt, ánh mắt che dấu nỗi lo sợ khiến My tò mò rồi Như đi đến thì thào vào tai My

" Tối nay có lẽ cô sẽ biết một vài chuyện không mấy vui vẻ đâu "

Tối hôm ấy, mọi người đều mặc bộ đồ thể thao đeo giày rồi tập trung trước khu rừng già

- Xin chào các em, hôm nay chúng ta sẽ có một trò chơi mang tên " Thử thách lòng can đảm ", bây giờ mọi người từ từ đi đến bốc thăm sau đó sẽ xếp cặp với nhau rồi lần lượt đi vào trong

Thầy hiệu trưởng nói lớn, mọi người bốc thăm rồi đi vào trong rừng, từng cặp một lần lượt tiến vào trong cặp cuối cùng là My với Bảo

- Nơi này tối thật đấy_ My khoanh tay trước ngực rồi nhìn xung quanh

- Nó thật sự rất thích hợp cho việc bí mật trao đổi một thứ gì đó

- Trao đổi?

- Anh đã nghe Như nói rằng trong EVIL có gián điệp

- À, phải và em đã tính ra được rằng cuộc trao đổi lô hàng tiếp theo sẽ ở gần đây

My vừa giắt lời thì bụi cây cách phía sau hai người vài mét có tiếng động

Xào xạc, tiếng gió thổi qua khiến kh rừng bỗng trở nên u ám, có tiếng bước chân nhanh chóng tiến đến chỗ cả hai. My lao đến tắt cây đèn pin trong tay Bảo rồi kéo anh đến trốn vào một bụi cây gần đó

- Làm gì vậy?

- Suyt, im lặng

Khoảng vài phút sau thì có một người đi đến, trên vai khoác ba lô to, trùm kín mít, nhìn dáng người thì My đoán là nam cao 1,8m thân thủ tạm được, là người từng qua đào tạo cho nên động tác rất nhanh gọn, tên đó nhìn xung quanh, ánh mắt sợ sệt thì từ xa một bóng đen đi đến, dáng người nhỏ, cao khoảng 1.65m là con gái

- Hàng đầu

- Đây

Tên đó đưa ba lô cho cô ta rồi nhìn xung quanh

- Đủ rồi, tôi đi đây

- Cô ấy thì sao, tôi muốn chắc chắn rằng cô ấy ổn và đồng thời tôi muốn đây là vụ cuối cùng vì tôi không muốn phản bội Alice thêm nữa

Nghe đến biệt danh trong bang của mình khiến My bất ngờ, không nghi ngờ gì thêm cô chắc chắn đây chính là gián điệp mà Như nói đến và còn một điều nữa, nghe đến giọng nói của tên đó, My gần như đã đoán ra được gián điệp là ai chỉ là chẳng qua cô chỉ mong rằng mình sai.

- Đừng nôn nóng, EVIL vẫn chưa sụp đổ mà cũng đã sắp rồi còn đâu, tôi muốn nhìn thấy con nhóc đó chìm sâu trong tuyệt vọng

- Tôi không thể làm thêm nữa, đã có người phát hiện rồi, tôi chỉ sợ cô ta đã nói cho Alice biết

- Yên tâm đi, ở trường hai bọn họ là kẻ thù lẽ nào con nhóc đó điên đến mức đi tin lời kẻ thù của mình sao?

Kẻ thù, chẳng lẽ bọn họ đang nói đến Như sao? Vậy ra đây là vài chuyện không mà Như đã nói với My

- Tôi không cần biết chuyện đó, tôi muốn chuyện này kết thúc

- Cậu muốn kết thúc cũng được thôi nhưng tôi chỉ e là có vài giọt máu sẽ phải rơi xuống đây

Con ả cười lớn rồi cầm ba lô lên rồi đi, còn tên đó vẫn đứng đó, hắt ta khụy gối xuống miệng lẩm bẩm vài từ xin lỗi. Bảo thấy My đứng sau bụi cây mà cứ bồn chồn không yên trông cô đang rất buồn.

My bỗng đứng dậy, đi đến chỗ tên đó. Nghe tiếng động hắt ta đứng bật dậy định rồi đi nhưng nghe My nói thì bỗng đứng khựng lại

- Rin, tôi biết đó là cậu

- Bị phát hiện rồi

Rin quay người, bỏ khẩu trang xuống rồi cười nhẹ

- Tại sao cậu lại phản bội tôi?

- Xin lỗi em không thể cho chị biết

- Tại sao, tôi nhất định sẽ toàn lực giúp cậu

- Chị làm sao chứ? Chị muốn giúp em. Chị biết không? Từ khi chị quan tâm đến hân ta thì chị gần như chẳng còn thời gian cho EVIL nữa

Rin tức giận quát, việc anh làm bây giờ chỉ có thể đứng đó mà trách móc My

- Tôi xin lỗi

- Tôi cóc cần lời xin lỗi của chị. Chị biết không? EVIL gần như bị toàn bộ vượt mặt rồi, chị có biết chúng ta xếp thứ mấy trong top10 không. Hạng 8 đấy, chúng ta bị tụt hạng thậm tệ, mọi người trong EVIL gần như đều rời bỏ nó hết rồi nếu như không nhờ Boss đứng ra giúp đỡ thì EVIL cũng chẳng còn một ai

Nghe những lời Rin nói khiến My bất ngờ. Hạng 8, EVIL của cô từ hạng 1 mà tụt xuống hạng 8 rồi sao? cô gần như không tin vào điều mà mình vừa nghe

- Thật sự như vậy sao?

- Chị còn không tin mà. Thân là bang ch3 mà lại không nắm rõ thứ hạng của bang mà chị còn muốn quan tâm đến tôi sao?

Rin nói rồi rời đi, còn My đứng đó, anh mắt thất thần, cô như người vừa chịu một cú sốc rất lớn, tay chân như rụng rời. Không được, cô không chấp nhận thứ hạng này, cô nhất định không chịu ngừng đầu lên để nhìn mọi người đầu. Nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Vị khách lạ

My đứng đó, cô rất tức giận, hai tay siết chặt thành nắm đấm, cô bỗng gọi lớn

- Rin

- Sao?

Rin đang đi thì nghe thấy tên mình bỗng đứng khựng lại

- Tôi cần cậu giúp, để sửa chữa lại lỗi lầm của mình. Cậu giúp tôi chứ?

My buông lỏng hai tay, lấy hết can đảm rồi nói, đây là lần đầu tiên mà cô cầu xin sự trợ giúp từ ai đó. Rin nghe thấy thế thì cười nhạt, anh đi đến chỗ My, vỗ nhẹ vai cô rồi nói

- Tất nhiên nhưng chỉ khi em giải quyết được vấn đề của mình

- Về chuyện của cậu, tôi nhất định sẽ giúp

Rắc rối giữa hai người đã được gỡ bỏ, từ bụi cây gần đó Bảo bước đến

- Đừng quên tôi chứ, tôi cũng sẽ giúp một tay

- Anh đừng quên rằng EVIL với DEMON là kẻ thù đấy nhé_ Rin thấy Bảo tiến đến thì né sang một bên

- Cũng chịu thôi, nhưng đầu thì phải chọn một đối thủ ngang tầm mới vui chứ_ Bảo khẽ nhún vai rồi nhìn My cười nhạt

- Được thôi. Vậy vấn đề của cậu là gì?_ My khẽ gạt đầu rồi quay sang nhìn Rin hỏi một cách nghiêm túc

- Bọn họ bắt Kín đi rồi_ Rin nói, giọng nói ko kiềm được sự tức giận

- Kín? Chẳng phải cô ấy đi du lịch sao?_ Bảo thấy bất ngờ nên hỏi lại vì trước đó anh từng nhận được tin nhắn của Kín nói rằng cô ấy đi du lịch ở nước ngoài

- Là giả đấy. Bọn họ đã bắt Kín được 3 tuần rồi. Chúng nói nếu muốn Kín được an toàn thì phải..._ Nói đến đây Rin dường như hơi ngần ngại

- Phán bời tôi, làm tay trong cho họ. Lẽ ra tôi nên để ý đến chuyện này sớm hơn. Sơ xuất quá_ My khó chịu vò đầu

- Đừng để tâm đến nó, chuyện đã lỡ chị có trách mình thì được gì_ Rin gạt tay My xuống còn My thì chỉ khẽ gật không nói gì
- Vậy cậu có biết gì về bọn chúng không?_ Bảo quay sang hỏi
- Trao đổi qua điện thoại, nhận hàng đều là một người. Là con gái, không biết võ lữ khí_ Rin nghĩ ngợi một chút rồi nói
- Tôi phải giải quyết vụ này nhanh, hai tuần nữa tôi phải về Nhật. Thế này đi, lô hàng tiếp theo là khi nào?_ My nghĩ một lát rồi nói
- 2 ngày nữa, lần này bọn họ muốn một kho, nhưng chị về Nhật làm gì?_ Rin nghe thấy My về Nhật nên hơi thắc mắc
- Chuyện riêng. Được hai ngày nữa gặp ở bang, cậu trở về tụ họp hết tất cả mọi người còn lại trong bang đến, đây sẽ là một cuộc chiến khó khăn đấy. Còn bây giờ tôi phải trở về, hai ngày sau gặp_ My nở nụ cười sắc sảo trên môi, cô nói ngắn gọn rồi quay lưng đi trước, thấy thế thì Bảo đuổi theo
- Khoan đã, hai ngày nữa em tính đi đâu?_ Bảo kéo tay My lại rồi hỏi
- Tôi đã kể anh nghe về mẹ mình chưa nhỉ? Hai ngày nữa là đám giỗ của bà ấy_ My nói, ánh mắt hơi buồn nhìn về chỗ khác
- Xin lỗi nhắc đến chuyện buồn của em rồi_ Thấy My vậy khiến anh cũng buồn theo
- Không có gì. Mau giải quyết cho xong chuyện này nào_ My cười nhạt rồi chạy về phía trước, khoảng 5" sau thì cả hai ra khỏi khu rừng
- Hai tụi bay làm gì trong đó mà lâu thế?_ Vy thấy my đi ra thì chạy lại hỏi
- Không có gì. Mà sao không vào trong đi, đứng đây làm gì?_ My cười tươi nhìn cả bọn
- Đợi hai bọn bay, được rồi vào trong thôi_ Nhi mỉm cười chạy đến lời My vào trong

Căn biệt thự sáng rực giữa khu rừng già, bên trong nào là những ánh đèn, những bàn tiệc được dọn sẵn, đầy tiện nghi và sang trọng

- Xin chào các em, các em thấy cuộc thám hiểm có vui không nào. Nhân đây, thầy xin giới thiệu với mọi người một người_ Theo như sự hướng dẫn của thầy, từ phía sau, một cô gái với mái tóc màu nâu khói xoăn nhẹ, mặc một chiếc váy xòe màu trắng, gương mặt sắc sảo được trang điểm kỹ càng. Cô bước lên trên bục, ngay lúc đó khiến một số người ở dưới nhìn cô ta nhưng không mang một chút gì gọi là vui vẻ chào đón
- Xin chào mọi người, tôi là Trà Anh, có lẽ một vài người đã biết đến tôi vì tôi từng là bạn gái của Gia Bảo, lần này tôi quay về có lẽ là làm kẻ thù của cô rồi thấy Bảo My à_ Trà Anh nói, ánh mắt liếc nhìn về phía My và Bảo như muốn đe dọa
- Được rồi, kể từ giờ, Trà Anh sẽ tham gia nhập học tại trường chúng ta, các em hãy cho bạn ấy một tràng pháo tay nào. Mọi người nhớ hòa thuận với nhau nhé_ Thầy hiệu trưởng tươi cười nói

Sau bài diễn văn vừa rồi của thầy hiệu trưởng, một người đầu vỗ tay thật lớn nhưng trên mỗi dương mặt của ai nấy đều không có chút gì vui cả, cũng bởi vì trước khi mà Trà Anh đi du học thì cô ta cũng là một người rất nổi trong trường, cô ta từng là người yêu cả Bảo nhưng sau đó lại nhẫn tâm rời bỏ anh khiến anh trở nên lạnh lùng và khó gần như bây giờ

"Giọng nói này hình như là mình đã nghe được ở đâu đó rồi" My sau khi nghe Trà Anh phát biểu thì cảm thấy nghi ngờ với giọng nói của cô vì My cảm thấy nói khá quen thuộc

"Yên tâm đi, ở trường hai bọn họ là kẻ thù lẽ nào con nhóc đó điên đến mức đi tin lời kẻ thù của mình sao?"

"Ra rồi, là giọng của người đã nhận hàng, con nhóc này trông nguy hiểm hơn vẻ bề ngoài

- Chị My sao thế nhỉ?_ Thư thấy My suy nghĩ gì đó, đôi lúc lại nhếch mép cười nên đi đến thì thầm vào tai Bảo hỏi nhỏ
- Không biết, có lẽ là do bài phát biểu vừa rồi_ Bảo nhún vai rồi khẽ lắc đầu
- Mà người vừa rồi là bạn gái anh thật hả?_ Thư nhướn mày hỏi tiếp
- Đã từng nhưng giờ thì không_ Bảo khẽ nói
- Con nhỏ đó, không xứng với anh Bảo đâu_ Vy đi đến nói
- Nhỏ nhiều thủ đoạn lắm đấy_ Linh tiến đến nói tiếp
- Cô ta nguy hiểm lắm tốt nhất là không nên chạm đến_ Nhi cảm thấy hơi lo lắng rồi nói khẽ
- Cái này thì tôi đồng ý đấy, chúng ta không phải là đối thủ của ả đâu_ Như từ đâu đi đến, khẽ tựa lưng vào bức tường gần đó rồi thờ dãi
- Thật sao?_ My cười man rợ nhìn bọn họ, có vẻ là sắp có chiến tranh rồi đây

- Bảo My / Trà Anh à, tôi thật sự rất muốn biết cô đáng sợ đến mức nào?

Hai con người đứng hai nơi khác nhau, nhưng ánh mắt nhìn nhau đầy đe dọa, liệu giữa hai người ai sẽ thắng

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Kí ức

My tiến đến chỗ bàn tiệc, gấp một ít đồ ăn cho vào đĩa rồi trở về chỗ ngồi

- Con à đó hình như để ý đến chị_ Thư để ý rằng đôi lúc Trà Anh còn liếc nhìn My nên cô tiến đến đi kế bên My rồi nói nhỏ

- Mặc kệ cô ta, chị có chuyện cần em giúp_ My nhìn về phía Trà Anh đang nhếch môi cười khinh thường cô rồi quay lại kéo Thư ra một góc khác nói nhỏ

- Có chuyện gì chị nói đi_ Thư thấy bộ dạng hồi hã của My mà đâm ra lo lắng

- Em biết việc EVIL chúng ta có gián điệp chứ?_ My nói nhỏ

- Em biết, sao ạ?

- Gián điệp là Rin nhưng việc đó không quan trọng

- Anh Rin ư? Tại sao lại...

- Suyt, im lặng, kẻ đứng phía sau thao túng Rin là Trà Anh

- Tại sao chị biết?

- Chị bắt gặp bọn họ trong rừng, chúng ta phải trừ khử Trà Anh trước sau đó mới khôi phục lại EVIL được

- Vậy chị tính làm thế nào?

- Hai ngày nữa, trận chiến đó sẽ đến. Theo như Rin nói thì khi nhận hàng cũng sẽ có Trà Anh và cô ta không biết võ. Em biết mình phải làm gì rồi chứ?

- Em phải bắt được cô ta

- Tốt, chị tin tưởng vào khả năng của em

My khẽ gật đầu, đặt tay lên vai cô em gái nhỏ mà mỉm cười đầy tự hào, hai người nói chuyện một hồi thì một bồi bàn đi đến, cung kính hỏi

- Xin hỏi trong hai người, ai là Lục Ân Bảo My ạ?

- Tôi. Có chuyện gì?

- Thưa cô Bảo My, có người nhờ tôi đưa cho cô một lá thư, tạm biệt

Tên bồi bàn đưa thư cho My rồi nhanh chóng rời đi ngay sau đó, My nhìn vào bức thư mà cảm thấy khó hiểu

- Tại sao cô ta lại gửi thư cho chị?_ Thư thắc mắc hỏi

- Không biết_ My vừa nói vừa mở bức thư ra xem thì có một mùi hương lạ xộc thẳng vào mũi cô khiến cô cảm thấy hơi khó chịu nhưng rồi cũng mở ra xem

" Hẹn lúc 21h00 tại vách đá gần khu rừng "

My đọc bức thư rồi cười nhạt nói

- Ai thế chị My?

- Không biết nhưng nhìn nét chữ thì có vẻ là con gái. hẹn chị đến vách núi, cô ta tính đẩy chị xuống vực chắc?

- Ai thì em cũng lo nhưng riêng chị thì không vì em biết rằng nếu đánh chị bất tỉnh thì cơ may còn ném chị xuống được, còn khi chị mà tỉnh thì hơi khó đấy_ Thư cười trừ chọc

- Thật không?_ My nhướn mày tỏ vẻ không tin

- Em chỉ đùa thôi, nhưng chị cũng phải cẩn thận vì em nghe nói ả ta nhiều chiêu trò lắm đấy_ Thư đang cười đùa thì bỗng chốc lại trở nên nghiêm túc

- Cũng phải, còn 10" nữa thì 21h00 có lẽ chị nên đi thôi_ My nói rồi nhanh chóng rời đi thấy thế thì Như cũng bám theo vì từ lúc mà My nhận được lá thư thì Như đã cảm thấy kì lạ nên đã theo dõi cô

Về phía My, cô đẩy cửa ra khỏi biệt thự bỗng dưng đầu cảm thấy hơi choáng sau khi đọc lá thư mà Trà Anh đưa tới, My cảm thấy có điều gì đó ko ổn nhưng cô vẫn cố đi về phía bìa rừng. Cố gắng đi từng bước, khoảng 5" sau thì My ra khỏi khu rừng. Nhìn về phía vách núi thì thấy Trà Anh đứng gần đó

- Người hẹn là cô à_ My nhìn thấy Trà Anh thì hơi khó chịu, chân mày se lại

- Ngạc nhiên không?_ Trà Anh cười mỉa mai

- Có chuyện gì sao?_ My đi đến, khoanh tay trước ngực rồi hỏi

- Chỉ là muốn lấy vài thứ thuộc về mình

- Thứ?

- Phải, như Bảo chẳng hạn

- Anh ấy không phải là một thứ đồ để dành giắt và tôi cũng sẽ không nhường anh ta cho ai hết

- Thật sự vậy sao? Tôi đã từng giành được anh ấy, cô không sợ tôi sẽ giành lại anh ấy một lần nữa sao?

- Cứ thử xem, sao cô không thử hỏi anh ấy rằng, tôi và cô thì ai ở trong tim anh ấy nhiều hơn? Cô đã từng một lần có được anh ấy nhưng cô không biết trân trọng mà lại đẩy anh ấy đi. Vậy thì tự hỏi xem ấy ấy liệu còn để ý tới cô hay không?

Trà Anh tức giận, cô ta siết chặt hai tay rồi lại bỗng chốc nở nụ cười man rợ

- Khẩu khí tốt lắm

- Cô nghĩ...Cái quái...

Đầu óc My bỗng trở nên mơ hồ, hình ảnh mờ nhạt, hai chân dường như còn chằng trụ vững, cô ngã khụy xuống còn Trà Anh nhìn thấy mà bất giác cười lớn

- Bức thư mà tôi gửi đến đã được tẩm qua một loại thuốc dạng bột do tôi tự chế, nó khiến cho cơ thể suy nhược, đau đầu, chóng mặt như cô hiện giờ. Còn bây giờ thì tạm biệt

Trà Anh lao đến cố dùng sức để đẩy My xuống vách núi, còn lại chút sức lực trong người, My cố gắng chống cự nhưng bất thành

- Cô nghĩ rằng bản thân cô hiện tại đủ sức chống lại tôi sao? Còn giờ thì tạm biệt Bảo My à

Trà Anh cười lớn rồi đẩy My xuống vách núi, My rơi xuống vực trong tình trạng nửa mê nửa tỉnh, cô dường như chẳng còn chút ý thức nào. Việc cuối cùng mà cô biết được đó chính là có ai đó gọi tên cô, thật to, thật dài nhưng My chẳng còn chút sức lực nào nữa để đáp lại.

Cơ thể cứ rơi xuống, trong phút chốc My nhớ lại được một vài hình ảnh như việc mẹ dạy cô nấu ăn, mẹ tết tóc cho cô, mẹ dẫn cô đi dạo phố, đây là nhớ lại một vài kỉ niệm trước khi chết mà người ta hay nói sao, nhớ thật đấy, cô muốn trở lại khoảng thời gian một lần nữa. Và trong phút chốc, My lại nhớ đến Bảo, nhớ đến hình ảnh mà anh cười, nhớ đến việc anh dùng bàn tay to lớn của mình xoa đầu cô, nhớ đến việc anh ôm cô vào lòng và còn nhớ đến việc anh hôn cô. Nhớ lại những kỉ ức đẹp khiến My bật khóc, hai từ cuối cùng thoát ra từ miệng My trước khi cô "chạm" đến nền đất lạnh lẽo là

Tạm biệt...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Mất trí nhớ rồi sao ?

Từ phía trên vách núi, Trà Anh mỉm cười man rợ, cô ta bỗng hét to lên

- Đây là cái giá mày phải trả, nếu anh Bảo đã là thứ tao muốn thì mất bao nhiêu tao cũng phải có được anh ấy. Chỉ tại mày quá cứng đầu, không chịu rút lui thì đừng trách sao tao ác

Giọng điệu man rợ cất lên, không tinh mịch một cách đáng sợ, khu rừng bỗng trở nên yên tĩnh hơn trước, gió cũng nổi lớn hơn. Từ bụi cây cách chỗ Trà Anh vài mét, Như chạy đến, đẩy Trà Anh ra rồi nhìn xuống vách núi. Hai khóe mắt bắt đầu ứa lệ, cô gào lên thật to và chỉ mong được ai đó đáp lại

- My... Bảo My....Làm ơn hãy trả lời tôi, Bảo My

Trà Anh khẽ nhủ mày rồi lại cười mỉa mai

- Cho dù cô có ở đây khản giọng mà gào thét thì cô ta cũng chưa chắc đã sống lại

- Cô nói vậy là sao?

- Cô là đang giả ngốc sao? Rơi xuống vách núi cao như vậy không chết thì cũng bị thú tha mất xác thôi. Hahahaha

Trà Anh cười lớn, Như đứng hình khi nghe thấy điều đó, tay chân cô như muốn rụng rời. Nếu lúc đó cô lao đến nắm lấy tay My thì My đã không như vậy, Như ngồi đó gục xuống, cô chợt nổi chút hy vọng, nhanh chóng gọi xe cứu thương

- Alo.. là bệnh viện XY phải không, làm ơn hãy cho 1 chiếc xe cứu thương đến bìa rừng ngay, có một người rơi khỏi vách núi. Làm ơn nhanh lên

- Gọi cứu thương đến thì có ích gì chứ? Để lâu như vậy có lẽ cô ta đã tắt thở lâu rồi

Trà Anh khoanh tay trước ngực cười mỉa mai

- Cô ấy là người kiên cường nhất mà tôi từng gặp, không hèn nhát như tôi. Vì vậy chắc chắn cô ấy vẫn còn sống

- Cứ tin tưởng vào cái hi vọng nhỏ nhoi đó đi

Trà Anh tiến đến lấy điện thoại của Như nhắn tin gì đó cho mình

- Cô tính làm gì?

Như quát rồi giật lấy chiếc điện thoại

- Chuẩn bị cho một vở kịch mới

Trà Anh đưa tay lên xem, cô ta trông có vẻ rất thông thả. Từ phía sau bụi cây gần đó có vài tiếng động, khiến hai người giật mình. Trà Anh lao đến kéo tay Như kê sát cổ mình rồi bước vài bước về phía vách núi trông như Như đang cố gắng đẩy Trà Anh xuống. Từ sau bụi cây gần đó, Bảo, Thư, Nhi với Khánh đi đến, thấy cảnh đó, Bảo gất lên

- Như, cô tính làm gì mau buông Trà Anh ra

- Anh hiểu lầm rồi, em không có

- Anh Bảo

Trà Anh thấy BẢO đến thì giả bộ khóc nức nở rồi tỏ vẻ sợ hãi

- Tôi quá hiểu con người cô rồi. My đâu?

- My...My cô ấy rơi xuống vực rồi

Nghe tin mà cả bọn như không tin được vào tai mình nhất là Bảo, anh còn bị chấn động mạnh hơn

- Cô nói cái gì? _ Nhi hét lớn

- Nói rõ ràng ngay không thì cái mạng nhỏ của cô cũng không còn đâu _ Thư quát

- Hức...Hức...Ban nãy em... đến đây thì thấy hai người họ gậy gỗ rồi... Như... đã đẩy My xuống vách núi...Hức

- Chuyện này là thật sao Như _ Bảo quăng ánh mắt tức giận về phía Như khiến cô trở nên sợ hãi, Như ngồi gục xuống đất mà gào lên

- Không phải em, mà là cô ta, là Trà Anh

Chát Như chưa nói hết câu đã bị Bảo tát một cái

- Uống công tôi đã tin tưởng cô, uống công tôi đã nghĩ cô thay đổi. Hóa ra cô vẫn như vậy, vẫn ích kỉ như trước_ Bảo quát lớn, còn Như thì ngồi gục xuống mà khóc.

- Cô đừng lo, tôi đã gọi cứu thương rồi, chắc họ sẽ đến nhanh thôi_ Trà Anh tiến đến kế bên Thư rồi nói

- Ủ_ Thư khẽ gật và thứ mà Thư chú ý rằng trên người Trà Anh có một cái mùi rất giống với cái mùi của bức thư mà Ny đã nhận được trước đó. Chẳng lẽ?

Khoảng 4" sau đó thì xe cứu thương đến đưa My đi đến bệnh viện. Từng người một nhanh chóng đi đến, Bảo đứng lên, nắm lấy cổ áo của một y tá nam mà hét rằng

- Cô ấy là người rất quan trọng của tôi, cô ấy sống thì các người sống. Nhớ cho kĩ. Nếu phẫu thuật xong mà tôi không thấy cô ấy ra ngoài với một tin tốt thì tôi không ngại đến từng nhà rồi đưa các người xuống làm bạn với cô ấy đâu. Nghe rõ chưa

- V..Vâng

Một bác sĩ lấp bắp trả lời trong sự lo sợ. Cánh cửa phòng phẫu thuật vẫn đóng chặt, đèn báo hiệu vẫn còn đỏ, bên ngoài ai cũng mang một không khí u ám, sâu nặng, chẳng ai dám hó hé gì, nó yên tĩnh đến mức chỉ nghe thấy, tiếng đồng hồ kêu tích tắc, tiếng dao kéo trong phòng phẫu thuật, tiếng tim đập mạnh

Khoảng 40" sau thì một đám người từ phòng phẫu thuật đi ra và My trên trước giường bệnh cũng được đẩy đi về một phòng riêng

- Thế nào rồi_ Bảo lo lắng chạy đến hỏi

- Chị tôi không sao chứ?_ Thư lao đến

- Cô ấy bị chấn thương mạnh ở đầu. Tuy phẫu thuật đã thành công nhưng sau khi phục hồi lại sức khỏe có lẽ sẽ để lại vài di chứng_ Bs nói

- Ông nói như vậy là sao?_ Bảo tức giận nắm lấy cổ áo của tên Bs rồi quát

- Dừng lại đi Bảo, bình tĩnh đi_ Linh đi đến nói nhỏ

- Xin lỗi ông, chúng ta về phòng làm việc nói chuyện_ Nhi tiến đến cúi đầu xin lỗi rồi nói, sau đó cô cùng quân đi đến phòng làm việc của Bs. Khoảng 20" sau thì trở lại với khuôn mặt thất thần

- Chị Nhi, ông ấy nói sao_ Thư thấy Nhi quay lại thì liền lập tức chạy đến

- Ông ấy nói My có thể bị chứng mất trí nhớ do chấn động. Nó có thể sẽ quên chúng ta trong thời gian ngắn hoặc có thể là mãi mãi không nhớ chúng ta là ai_ Nhi nói mà nước mắt tuôn rơi, cô gục xuống mà khóc

- Không thể nào_ Thư như vừa bị choáng, cô ngồi gục xuống ghế

Còn về Bảo, anh chẳng nói gì, ánh mắt lo sợ nghĩ về sau này khi tưởng tượng đến việc My nhìn anh như một người xa lạ như vậy thì còn gì đau khổ hơn..

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Thật sự là Quên rồi sao ?

Những tia nắng tinh nghịch khẽ len qua cửa sổ và chiếu vào trong căn phòng bệnh, người con trai có mái tóc đen rối đang ngủ gật bên chiếc giường trắng khê tựa quây rồi tỉnh dậy đưa tay lên dụi nhẹ mắt sau đó nhìn về phía cô gái đang nằm trên giường. Anh ta bỗng chốc đứng lên đưa bàn tay vuốt nhẹ khuôn mặt của cô ấy, đôi mắt bỗng chốc hiện lên một vẻ buồn rầu. Hai ngày đã trôi qua, nhưng My vẫn chưa có chuyển biến tốt hơn, cô vẫn như vậy, vẫn cứ nằm bất động trên chiếc giường, còn Bảo thì vẫn cứ bên cạnh cô không rời và luôn mang vẻ buồn rầu trên mặt.

- Em vẫn chưa chịu tỉnh lại sao? Liệu đây có phải là hình phạt mà em giành cho anh vì anh đã bỏ mặc em. Nếu thật sự là thế thì anh có thể xin em thay hình phạt khác được không? Em có thể đánh anh cũng được nhưng làm ơn đừng im lặng như thế, xin em. Sự im lặng rất đáng sợ, anh không thích như thế. Anh muốn được nhìn thấy em cười, anh muốn được nghe giọng nói của em. Nếu như anh đã đòi hỏi quá nhiều thì xin em, em chỉ cần tỉnh dậy thôi là được, chỉ cần ngồi dậy thôi, không thì chỉ cần mở mắt nhìn anh là được. Làm ơn, hãy trả lời anh, bằng giọng nói của em, xin đừng đáp lại anh bằng sự im lặng ấy.

Bảo nắm chặt lấy tay My, anh như đang khẩn cầu cô hãy đáp lại anh, hai ngày qua đối với anh thật sự rất dài và anh không hề cảm thấy bình yên trong khoảng khắc nào khi mà My vẫn còn đang nằm bất động trên giường. Điều anh lo sợ nhất là khi My tỉnh lại nhưng không nhớ anh là ai bởi vì cách đây 2

ngày, bác sĩ nói My có thể bị mất trí nhớ. Đó là điều mà anh không mong muốn nhất.

Cạch-cánh cửa phòng bật mở và từ xa, Nhi bước đến, nhẹ nhàng đặt tay mình lên vai anh, đôi mắt buồn rầu không kém. Nhi khẽ nói

- Đừng buồn nữa, My sẽ tỉnh lại thôi mà. Anh cứ như vậy mãi, khi mà cậu ấy tỉnh lại thấy anh tiêu tụy như bây giờ thì có vui không? Anh nên nghỉ ngơi đi, vẫn còn em ở đây chăm sóc cho nó mà

- Nhi nói đúng đấy, tao biết là trong số bọn mình thì mày là đứa lo cho My nhất nhưng mày cũng phải quan tâm bản thân một chút đi chứ, như vậy mãi cũng ko tốt đâu

Khánh từ phía sau đi đến, anh đặt đĩa trái cây lên bàn

- Được rồi, vậy tao đi ăn sáng. My có chuyển biến gì thì nói tao ngay đấy

Bảo đứng lên, kéo ghế vào rồi cầm điện thoại mà đi ra ngoài. Một lát sau, Nhi đang gọt trái cây, Khánh thì ngồi nghỉ ngơi trên ghế thì con người nằm trên giường có chút chuyển động, ngón tay khẽ cựa quậy, đôi môi mấp máy. Nhi trông thấy mà khuôn mặt cô vui hẳn lên, cô ngồi bật dậy bước nhanh đến chỗ My

- My, mày tỉnh rồi. Khánh mau đi kêu bác sĩ nhanh lên, Đi mau lên

- Rồi, rồi

Khánh gật đầu lia lịa vừa hay nhanh đi tìm bác sĩ vừa nhắn tin cho Bảo. Sau khi được Khánh nhắn tin Bảo nhanh chóng có mặt tại phòng bệnh. Mồ hôi chảy dài trên gương mặt anh, khuôn mặt lo lắng, đôi mắt nhìn quanh để tìm kiếm một bóng hình quen thuộc. Trên giường bệnh, một cô gái xinh đẹp với nước da trắng, khuôn mặt tươi cười nhìn những người xung quanh. Căn phòng bỗng chốc trở nên thật nhộn nhịp

— My! Em tỉnh rồi, anh lo cho em lắm đấy

Bảo mừng rỡ lao đến ôm chầm lấy My, khuôn mặt mỉm cười hạnh phúc nhưng... Đáp lại anh chỉ là sự ngạc nhiên với ánh mắt xa lạ, giọng nói nhẹ nhàng cất lên

— Anh là ai?

Câu nói của My vang lên khiến cho tất cả mọi người trong phòng bỗng chốc trở nên ngỡ ngàng

— Em...em không nhận ra anh sao?

Bảo lo lắng hỏi lại, giọng nói run rẩy lo sợ. Chẳng lẽ...điều anh lo lắng nhất lại trở thành sự thật sao???

— Chúng..ta có quen nhau sao???

.....

Hú mấy mem, Mèo quay trở lại rồi đây. Lâu lắm rồi không gặp, các mem có nhớ Mèo không nè.

Hồi các đọc giả thân thương của Mèo. Hãy thức dậy và ủng hộ truyện đi nè. Và nhân tiện, năm mới Mèo chúc các cô, các chú, các mẹ, các thím, các ba, các bác luôn "xanh giai, đẹp gái" nhòa và luôn dồi dào sức khỏe để luôn ủng hộ truyện. Chúc các mọi người đọc truyện vui vẻ nha

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Xin chào, tôi là Tô Gia Bảo

Toàn thân Bảo run lên, môi anh khẽ mấp máy, giọng nói khẽ cất lên như không còn một chút sức lực

- Em..em thật sự không nhớ anh sao?

- Vậy...Chúng ta đã từng gặp nhau rồi sao?

My khẽ hỏi lại, những kí ức giữa hai người ở trong cô trở nên rất mơ hồ, những hình ảnh mờ nhạt. Có một chút gì đó rất quen thuộc nhưng...càng nhớ đến thì đầu cô trở nên đau vô cùng. My tự hỏi, phải chăng đó là những kí ức không vui nên nó mới trở nên mờ nhạt như thế nhưng My cảm thấy rằng những kí ức ấy rất quan trọng nhưng...cô lại chẳng thể nhớ ra được.

Chìm đắm trong suy nghĩ của bản thân thì cùng lúc ấy, ở bên ngoài có tiếng còi vã

- Tránh ra! Tôi nói lần cuối cùng, tránh ra!_ Như tức giận quát lên khi Minh cứ liên tục chặn cửa
- Bà chị bị làm sao ấy nhỉ_ Minh nhăn mặt khó chịu, hỏi lại- Đã nói là chị không vào được rồi mà
- Nhưng..._ Như vừa gần giọng, vừa cố hết sức để đi vào trong

Nhìn thấy Như thì Bảo vội chạy đến, kéo cô đến trước My

- Còn cô gái này thì sao? Em có nhớ cô ấy không?
- Bảo My!

Thấy My vẫn ngồi trên giường, nhịp thở đều đặn, môi luôn nở nụ cười và trò chuyện với mọi người thì bỗng chốc trong lòng Như cảm thấy an tâm rằng My không sao. Nhưng chỉ trong phút chốc, Như bỗng đứng hình, khuôn mặt lo sợ

- Bạn... là ai? (mình không biết, bạn đi ra đi =)))
- Cái... Cô không nhớ ra tôi sao? Tôi là Như, Tổ Như đây. Thật sự không nhớ ra sao?

Như cảm vai My lắc mạnh, còn My chỉ khẽ lắc đầu, khuôn mặt buồn bã cúi gầm xuống

- Tại sao lại trở nên như vậy?_ Như buồn bã ngồi khụy xuống đất
- Còn hỏi tại sao à? Chẳng phải chị là người đã khiến My trở nên như thế à_ Nhi tức giận đi đến đẩy Như ra rồi quát
- Thực sự không phải là tôi mà_ Như giải thích, hai hàng nước mắt tuôn rơi, chảy dọc theo khuôn mặt xinh đẹp
- Đừng khóc_ My đứng dậy, rời khỏi giường, đi đến chỗ Như, đưa khăn giấy cho Như rồi khẽ mỉm cười. Nụ cười tươi nở trên môi My khiến cảm giác tội lỗi trong Như bỗng chốc lớn dần
- Bảo My...tôi xin lỗi_ Như cảm động nhận lấy khăn giấy từ tay My rồi ôm chầm lấy cô
- Không sao hết, đừng khóc_ My mỉm cười, vòng tay ôm chặt lấy Như
- Nếu em đã thực sự không thể nhớ ra bọn tôi thì cũng không sao hết. Chỉ cần em bình yên là ổn rồi_ Chôn đầu nỗi đau vào trong vòng, Bảo đi đến đưa tay ra trước mặt My rồi khẽ nói
- Nào! Chúng ta làm quen lại từ đầu. Xin chào! Tôi là Tô Gia Bảo. Hân hạnh.
- Hân hạnh

My mỉm cười nắm lấy tai anh. Hi vọng ngày mai mọi chuyện sẽ ổn

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngốc, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.